

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Latorcai János és
Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila, Gúr Nándor, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, Mirkóczki Ádám, Móring József Attila,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	5321
Megemlékezés elhunyt, volt országgyűlési képviselőről: <i>dr. Kapolyi László</i> (MSZP)	5321
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	5321
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	5323
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP)	5325
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	5327
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP)	5328
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	5329
<i>Vona Gábor</i> (Jobbik).....	5331
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	5333
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	5335
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	5337
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Mirkóczki Ádám</i> jegyző.....	5338
Döntés Házsabálytól való eltérés tárgyában.....	5338
Döntés időkeretben történő tárgyalásról.....	5339
<i>Földi László</i> jegyző	5339
Határozathozatal	5339
Az ülés napirendjének elfogadása.....	5339
Az Alkotmánybíróság elnökének titkos szavazással történő megválasztása.....	5339
/ <i>Dr. Lenkovich Barnabás</i> Alkotmánybíróság elnöke/	
A titkos szavazás szabályainak ismertetése:	
<i>Földi László</i> jegyző.....	5340
A titkos szavazás elrendelése.....	5341
A titkos szavazás eredményének ismertetése	5341
A szavazás eredményének megállapítása.....	5341
Az Alkotmánybíróság elnökének esküje.....	5341
Az országgyűlési határozat ismertetése:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	5342
Az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszerrel szóló törvényjavaslat benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	5342
Felszólalók:	
<i>B. Nagy László</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	5343
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	5344
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	5345
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	5345
<i>PogácsásTibor</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza	5347
A központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	5348
Felszólalók:	
<i>Hadházy Sándor</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	5349
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	5350
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	5351
<i>PogácsásTibor</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza	5352

Az egyes jogállási törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 5354
Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 5354

Dr. Bárándy Gergely, a kisebbségi vélemény ismertetője..... 5355

Kónya Péter (független)..... 5357

Szilágyi György (Jobbik)..... 5357

Gúr Nándor (MSZP)..... 5360

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) 5361

Novák Előd (Jobbik)..... 5362

Gúr Nándor (MSZP)..... 5363

Dr. Schiffer András (LMP)..... 5363

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 5365

Az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszeréről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés..... 5368
Zárószavazás 5369

A központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés..... 5369
Döntés a zárószavazás elhalasztásáról 5370

Az egyes jogállási törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés 5370
Zárószavazás 5372

Felszólaló:

Dr. Vejkey Imre (KDNP)..... 5372

Interpellációk

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Szociálpolitikai büntettek a jövő évi költségvetésben. Mikor tesz le a kormány a család- és népellenes intézkedésekről?” címmel 5373

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 5374
Viszontválasz:

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 5376

Határozathozatal 5376

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Ki állja útját az áradatnak?” címmel 5376

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza 5377
Viszontválasz:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 5379

Határozathozatal 5379

Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért fájnak minden harmadik háztartásban, ha Magyarország jobban teljesít?” címmel 5379

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 5381
Viszontválasz:

Dr. Szél Bernadett (LMP)..... 5382

Határozathozatal 5383

Németh Szilárd István (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Simon Gábor, a baloldal és a százmilliók” címmel	5383
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	5384
Viszonzválasz:	
Németh Szilárd István (Fidesz)	5385
Szabó Szabolcs (független) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor épül meg a csepeli gerincút hiányzó szakasza?” címmel	5386
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	5386
Viszonzválasz:	
Szabó Szabolcs (független)	5387
Határozathozatal	5387
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Év végével a karkedvezményes nyugdíj is végleg eltűnik?” címmel	5387
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	5389
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	5390
Határozathozatal	5391
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor szabadulhat meg a Fidesz-haverok szorításából a magyar agrárium?” címmel	5391
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	5392
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	5394
Határozathozatal	5394
Tóth Bertalan (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mit adunk 169 milliárdért?” címmel	5394
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	5395
Viszonzválasz:	
Tóth Bertalan (MSZP)	5397
Határozathozatal	5397

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	5398
Tóth Csaba (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Szabad-e a gazda?” címmel	5398
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	5399
Viszonzválasz:	
Tóth Csaba (MSZP)	5400
Bejelentés helyettes válaszadók személyének elutasításáról	5400
Volner János (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért zsigereli ki a 10 órás munkanappal az egyébként is alulfizetett köztisztviselőket a kormány?” címmel	5401
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	5402
Felszólalók:	
Volner János (Jobbik)	5403
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	5403
Dr. Szél Bernadett (LMP) - az igazságügyi miniszterhez - „Mi rombolja a közbizalmat?” címmel	5404
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	5405
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	5405
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	5406

Ágh Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Hogyan tervezi a kormány a rendvédelmi életpálya-modell megvalósítását?” címmel.....	5406
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	5407
Viszónvázasz:	
Ágh Péter (Fidesz).....	5408
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	5408
Legény Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mi lesz a termőföld sorsa?” címmel.....	5409
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	5410
Viszónvázasz:	
Legény Zsolt (MSZP)	5411
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	5411
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen sportolási és egyéb lehetőségekkel gazdagítja a fővárost és Újbudát az újonnan átadott Tüskecsarnok?” címmel	5411
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	5412
Viszónvázasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	5413
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	5414
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Emelt sebességű vonatok helyett emelt sebességű munkásnyomorítás a vasút területén is?” címmel.....	5414
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	5415
Viszónvázasz:	
Ander Balázs (Jobbik)	5416
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	5416
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Aki családos, annyit is ér?” címmel.....	5417
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	5418
Viszónvázasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	5419
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	5419
Demeter Márta (MSZP) - a honvédelmi miniszterhez - „Korrupciómentes helikopterbeszerzés” címmel	5420
Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	5421
Viszónvázasz:	
Demeter Márta (MSZP)	5421
Hende Csaba honvédelmi miniszter.....	5422

Kérdések

Dr. Varga László (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mi lesz a megszűnő Nemzeti Munkaügyi Hivatal dolgozóival?” címmel	5422
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	5423
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szándékos-e az onkológiai ellátás lefojtása? Engedjék, hogy menjenek a gépek!” címmel.....	5424
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	5425
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért csapták be a pedagógusokat és az őket segítő munkatársakat?” címmel	5426
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	5427

Ágh Péter (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Milyen jövőt szán a kormány a vépi és a vassurányi kastélyoknak?” címmel.....	5428
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	5428
Heringes Anita (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mire számíthatunk Pakson?” címmel	5429
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	5430
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért gondolják egyes felsőoktatási intézmények, hogy a hallgatókkal mindent megtehetnek?” címmel.....	5431
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	5432
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A vidék Magyarországa élni akar, de mi lesz a mellékvonalakkal? Lassan kivéreztetik a szárnyvonalakat?” címmel	5433
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	5434
Az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer továbbfejlesztésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája.....	5435
Felszólalók:	
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár	5435
Sallai R. Benedek , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője	5436
Heringes Anita (MSZP).....	5438
Sallai R. Benedek (LMP)	5438
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár	5440
A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	5441
Felszólalók:	
Horváth László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	5442
Sallai R. Benedek (LMP)	5442
Riz Gábor (Fidesz)	5444
Dr. Szakács László (MSZP).....	5445
Dr. Józsa István (MSZP).....	5447
Varju László (független)	5448
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	5448
Egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	5451
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	5451
Felszólalók:	
Dr. Bene Ildikó , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5459
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5463
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	5467
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	5472
Szabó Szabolcs (független)	5474
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	5478
Gúr Nándor (MSZP).....	5481
Vágó Sebestyén (Jobbik)	5483
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	5485
Sallai R. Benedek (LMP)	5488
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	5491

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Varju László</i> (független)	5493
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik)	5495
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	5496
<i>Vágó Sebestyén</i> (Jobbik)	5498
<i>Ikotity István</i> (LMP)	5500
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	5501

Az ülésnap bezárása	5504
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ÁDER JÁNOS köztársasági elnök, ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS, DR. NAGY ISTVÁN, V. NÉMETH ZSOLT és ZSIGÓ RÓBERT államtitkárok, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS és TASÓ LÁSZLÓ államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN és DR. ZOMBOR GÁBOR államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
21. ülésnapja
2014. december 1-jén, hétfőn
(13.06 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Földi László és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakának 21. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom a tisztelt Házat **Kapolyi László volt képviselőtársunk haláláról**. Kapolyi László a rendszerváltás előtt 1983 és 1987 között ipari miniszter volt, 1994-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt elnöke. A 2002. évi országgyűlési választásokon az MSZDP és az MSZP közös jelöltjeként Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei területi listáról szerzett mandátumot. 2006-ban az MSZP országos listájáról került be a parlamentbe. Az Országgyűlés Gazdasági, továbbá Szociális bizottságának, Energetikai albizottságának, valamint Kutatási és innovációs eseti bizottságának a tagja, az Európai uniós ügyek, valamint a Tudomány- és technológiapolitikai vegyes albizottság elnöke volt. Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, az LMP részéről: „Mit titkol még a kormány a multiknak nyújtott támogatásokról?” címmel. Képviselő úr a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettő sajtóhír a múlt hétről, ami felkeltette az érdeklődésemet, és gondoltam, hátha a kormánnyal eszmét cserélhetünk erről, hogy hogy is van ez.

Az első: Orbán Viktor miniszterelnök úr a Handelsblatt napilapnak azt nyilatkozta, hogy Magyarországnak érdeke fűződik ahhoz, hogy a külföldi vállalkozások annyi profitra tegyenek szert, amennyire csak lehet, hiszen minél nagyobb a profit, annyival több adót fognak fizetni Magyarországon. Ez volt az első hír.

A második hír pedig nyilvánvalóan nagyobb sajtónyilvánosságot kapott, ez pedig arról szólt, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium által korábban közöltekkel - mikor 1,2 milliárd forintot jelentett be az Audi-gyár támogatására - ellentétben, mint kiderült

az Európai Bizottság holnapjáról, valójában 40 milliárd forintos támogatást nyújtott ezekhez a munkahelyteremtő beruházásokhoz.

Mindez azért keltette fel az érdeklődésemet, mert 2007 folyamán ezek a multivállalatok évi 1000 milliárdos, tehát 917 milliárdos támogatást kaptak, a Fidesz-frakció akkori tiltakozása ellenére, amivel, azt hiszem, a társadalom többsége jócskán egyetértett, és támogatta azt, hogy semmiképpen ne legyen ez a felfordított helyzet, hogy miközben 917 milliárd kormányzati támogatás megy multiknak, a hazai kis- és középvállalkozói szektornak ugyanabban az évben 370 milliárdot adtak, tehát körülbelül az egyharmadát.

A megdöbbenésünk alapja az, hogy az a kormány, amely azt mondta, hogy a kis- és középvállalkozói szektort fogja támogatni, ezen mit sem változtatott, és gyakorlatilag kormányokon átívelően ugyanezt a tendenciát tapasztalhatjuk. Az Opel 2011-ben 5,5 milliárd forintot kapott, az Audi - mint kiderült - a 11,2 helyett 40 milliárdot, a Mercedes 22,2 milliárdot, a Hankook még 2007-ben 16 milliárdot, plusz utána 2013-ban - hogy kormányokon átívelő legyen ez is - még 18 milliárdot, és az Apollo Tyres 29 milliárdot az elmúlt időszakban.

Mindez egyértelműen rámutat arra, hogy azt a tendenciát, amit korábban ígért a kormány, hogy majd a hazai vállalkozások jutnak piaci előnyhöz, nemhogy nem valósítja meg, hanem gyakorlatilag egy álszent politikát folytat, hiszen ez a profit, amit a miniszterelnök úr bejelentett, azt kell látni, hogy teljes mértékben kimegy az országból. 2010 óta - a GKI novemberi adatai szerint - 1,3 milliárd euró, vagyis 430 milliárd forint volt az, amit ezek kivittek az országból, mert a profitot nem fektetik be újra. Nem az van, hogy magasan kvalifikált, jól fizetett munkahelyeket tartanak fenn vidéki térségekben, hanem profitra törekednek, nem tartják be a munkavállalói jogokat, megpróbálják a legolcsóbban, különböző emberkereskedő, munkahely-kölcsönző cégeken keresztül elérni a foglalkoztatást, és ebből adódóan nem jönnek be azok a társadalmi hasznok, amelyeket a kormányzat folyamatosan ígért.

Véleményünk szerint nem az a fontos, hogy a multik nagy profitot teremtsenek, hanem az lenne a fontos, hogy helyben, tisztességesen megfizessék a munkavállalóikat, betartsák a munkaügyi normákat, és mindez a fejlesztés beilleszkedjen a helyi gazdaságba, környezet- és emberbarát módon termeljenek. De mindezt nem látjuk megvalósulni. És a kormány nem azt teszi, hogy elszedi tőlük a tisztességtelenül megszerzett profitot - a múlt hét folyamán arról vitáztunk néhányan itt a parlamentben, hogy a nagy kereskedelmi láncokat 50 milliárd fölött azért kell különadóval sújtani, hogy elvegyék a le nem adózott jövedelmet, amit kimenekítenek -, hanem azt látjuk, hogy ugyanezeknek a multiknak az azt jócskán meghaladó sokszorosát adják oda támogatásként, legfeljebb nem annak adják oda, hanem egy másik multinak, de teljes mértékben odaadják ezt a pénzt másoknak.

Gyakorlatilag azért aggasztó ez, mert teljes mértékben azt vártuk volna el, és minden kommunikációban az jelent meg, hogy ettől eltérő szakpolitikát fog folytatni a gazdaságfejlesztés, a kis- és középvállalkozások felé fog menni a kormány, sőt a kormány saját magát kötelezte arra, hogy munkahelyenként 5 millió forintban maximalizálja az egy munkahely teremtésére fordítható támogatást. De ezt ezekben az adott esetekben, amik az elmúlt időszakban voltak, minden esetben túllépte. Nem értjük ezt a tendenciát. Ha ez egy annyira jó gazdaságpolitika, akkor miért kell dugdosni a pénzeket? Miért az Európai Bizottságnak kell kideríteni azt, hogy valójában mennyi támogatást adtak az Audinak?

(13.10)

Miért nem lehet nyíltan felvállalni? Ha a kis- és középvállalkozásokat akarják támogatni, akkor miért kell az MSZP-kormányok arányát fenntartva, harmadannyi támogatást adni a magyar kis- és középvállalkozásoknak, miközben a magyar gazdasági szektorban foglalkoztatottak potenciáljának továbbra is 80 százalékát ez a magyar kézben lévő kis- és középvállalkozói szektor biztosítja? És ehhez képest nyilvánvalóan a támogatások jelentős része pedig olyan cégekhez jut el, amelyek profitként kiviszik az országból ezt a pénzt, és mint kiderült ebből az Orbán Viktor miniszterelnök úr által tett nyilatkozatból, önök szerint a kormánynak még érdeke is fűződik ehhez. Nem értjük, hogy hogy van ez.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP pad-soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében adandó válasza megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönjük szépen, hogy ismételt felvetette az Országgyűlés plénuma előtt a magyar kis- és közepes vállalkozások ügyét. Ez egy fontos kérdés. Fontos a kormány gazdaságpolitikája és általános politikája szempontjából is.

Azt gondolom, hogy ha a néha kötelező kormánypárti-ellenzéki egyet nem értés burkát lehántjuk a beszélgetéseinkről vagy az itteni párbeszédéről, akkor a végén adott esetben még valami egyetértésre is juthatunk, tekintettel arra, hogy az önök hozzászólásaiból, ön és párttársai hozzászólásaiból itt az Országgyűlésben számunkra az látszik, hogy önök elkötelezettek támogatják a magyar kis- és közepes vállalkozásokat. Így vagyunk ezzel mi is, tisztelt képviselő úr.

Ha önök úgy látják, hogy a kis- és közepes vállalkozások alkotják a magyar nemzetgazdaság lelkét, akkor abban egyetértünk. Annál is inkább egyetértünk ebben, hogy a magyar munkavállalók körülbelül háromnegyedét a kis- és közepes vállalkozók fog-

lalkoztatják, ugyanakkor azt is látjuk, hogy ennek a szektornak a részesedése a magyar exportból alig haladja meg a 15 százalékot, bizonyos mérések szerint még ennél is alacsonyabb. Ez nem jó hír, ugyanakkor azt gondolom, hogy ez nagyon komoly növekedési forrása lehet a jövőben a magyar gazdaságnak, ezért a kis- és közepes vállalkozásokra a kormány a jövőben is kiemelt figyelmet fog fordítani.

Arról kétségtelenül létezik egy vita, tisztelt képviselő úr - nemcsak Magyarországon, hanem egész Közép-Európában, de mondhatom azt, hogy valószínűleg az egész világon -, hogy adott országok kis- és közepes vállalkozásainak támogatása közvetlenül vagy közvetetten tud-e hatékonyabban megvalósulni. Itt a térségben több, hozzánk hasonló starthelyzetből kiinduló ország vezetőivel folytatott megbeszéléseim nyomán azt láttam, hogy egyetértenek abban, hogy talán a közvetett támogatás jelentheti a legjobb eszközt. Ezért amikor mi a hazánkban letelepülő vagy hazánkban újabb beruházásokat eszközölő nagy multinacionális vállalatokat támogatjuk, akkor azt gondoljuk, hogy ezek a támogatások legalább annyira szólnak a kis- és közepes vállalkozásokról is, mint az adott nagyvállalat támogatásáról. Mert szerintem abban is egyetérthetünk, hogy a magyar kis- és közepes vállalkozások sikerének nagyon fontos kulcsa az, hogy be tudnak-e kapcsolódni a nálunk termelő tevékenységet folytató nagy nemzetközi vállalatok beszállítói láncába vagy sem. Erre vonatkozólag az elmúlt időszakban számos sikertörténetnek lehetünk a tanúi, ezért is amikor egyedi kormánydöntéssel alapuló támogatást biztosítunk nálunk termelő, nálunk új beruházást végrehajtó nagyvállalatoknak, akkor mindig megkezdjük a konzultációkat arról, hogy a beszállítói láncukban hogyan tudjuk növelni a magyar hányadot, ami elemi érdeke a kis- és közepes vállalkozásoknak.

Nézze, képviselő úr, én nem látok abban semmi kivetnivalót, sőt egyetértek azzal, amikor a miniszterelnök úr azt mondja, hogy nekünk az az érdekünk, hogy minél jobban működjenek, minél több profitra tegyenek szert az itt működő nagyvállalatok. Azt egy furcsa kormányzati gazdaságpolitikának tartanám, ha azt a célt tűznénk ki magunk elé, hogy minél rosszabbul működjenek a Magyarországon működő vállalatok. Ez nyilvánvalóan nem lehet értelmes gazdaságpolitikai célkitűzés. *(Tukacs István közbeszól.)*

Azt látjuk a számokból, tisztelt képviselő úr, hogy az esztendő első hat hónapjában a beruházások 22 százalékkal növekedtek Magyarországon - ez némiképpen ellentmondani látszik annak, amit ön a beruházásokról volt kedves mondani -, és felmérések szerint a Magyarországon működő vállalatok háromnegyede vagy új beruházást tervez, vagy egyébként újra Magyarországon fektetne be, ha ilyen befektetési döntést kellene hoznia.

Ugyanakkor szeretném tájékoztatni a tisztelt képviselő urat arról is, hogy a nemzetgazdasági tárca a közelmúltban mikro-, kis- és közepes vállalkozások számára újabb pályázatokat írt ki, egyrészt a terme-

lési kapacitások bővítésére 8,5 milliárd forintos keretösszeggel, ahol minimum 10, maximum 100 millió forintos elszámolható támogatást tudnak biztosítani, emellett pedig a mikro-, kis- és közepes vállalkozások piaci megjelenésének támogatására egy másik 1,5 milliárd forintos keretösszegű pályázatot írtak ki.

Ugyanakkor szeretném tájékoztatni a tisztelt képviselő urat arról is, hogy az idei esztendőben - egyedi kormánydöntéssel alapulóan - a nálunk működő nagy, nemzetközi vagy magyar tulajdonban lévő vállalatok számára a kormány összesen 43,6 milliárd forintnyi, egyedi kormánydöntéssel alapuló támogatást ítélt meg.

Csak szeretném önnek jelezni (*Szél Bernadett közbeszólására:*) - igen, azt akarom mondani -, hogy ezzel a 43,6 milliárd forinttal összesen 468,9 milliárd forintnyi beruházást tudtunk elősegíteni, amely összesen 9303 új munkahelyet jelentett Magyarországon.

Azt gondolom, hogy (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) ez a gazdaságpolitika helyes nemzetgazdasági szemszögből és a kis- és közepes vállalkozások szemszögből is. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gógös Zoltán képviselő úr, az MSZP részéről: „Káosz, korrupció, kilátástalanság” címmel.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Káosz a vidékfejlesztési támogatások körül. Káosz a futó programok végrehajtásában, káosz a következő uniós program előkészítésében. A vidékfejlesztési támogatások működtető szervezetét fenekestül forgatta fel a kormány: a korábban egy kézben levő jogorvoslatot júniusban szétszította a Földművelésügyi Minisztérium és a Miniszterelnökség között.

Ez a folyamatban levő 6 ezer másodfokú döntés leállításához vezetett, októberre azonban az is kiderült, hogy a döntési joggal felruházott minisztériumok nem rendelkeznek uniós felhatalmazással, ezért nem is hozhatnak jogszerű döntéseket.

Káosz van, mert a földművelésügyi miniszter úgy bízott meg MVH-elnökhelyettest, hogy nincs elnök, aki erre javaslatot tehetett volna.

(13.20)

Ez törvénytörő, képviselőtársaim. Ezek miatt a vidék súlyos milliárdokat bukhat a folyó uniós támogatásokból. Káosz van, mert Lázár Jánosnak eddig csak három dolog volt fontos: megszerezni a forrásokat, a Csongrád megyei hivatalt elköltöztetni Szegedről Hódmezővásárhelyre, valamint az illetékes államtitkárságot január 1-jétől majd Kecskemétre. Az utóbbi azt eredményezi, hogy a hozzáértő szakemberek többségét elveszíti a rendszer. A következő évi támogatások előkészítése emiatt áll. A helyzet kísér-

tetiesen hasonlít a 2002-es állapothoz, amikor szomszédaink már fizették a SAPARD-támogatásokat, mi pedig az első Fidesz-kormánytól egy 300 milliós használhatatlan tanulmányt örököltünk ebben a témában. Ezt igazolja az is, hogy rajtunk kívül minden érintett igénybe tudta venni a gyümölcs-támogatást, mi nem.

Most az az állapot van, hogy nincs az uniós programok mögött új informatikai rendszer és nincsenek kész jogszabályok. Ezt igazolja az is, hogy ezzel maga a kormány is tisztában van, hisz a 2015-ös költségvetésben a pályázatokat érintő kifizetések összege mindössze 48 milliárd forint. Ebbe természetesen nem kell beleérteni a közvetlen támogatásokat, ezek a pályázatos pénzekről szólnak, mielőtt valaki azt mondaná, hogy ez így nem igaz. Káosz van, mert megígérték a vidéki foglalkoztatásban leginkább érintett agrárágazatok erősítését, aminek nyoma sincs a 2015-ös költségvetésben. A hab a tortán, hogy a kormány a saját maga által július 30-án elfogadott kormányhatározatot sem tartja be.

Amiben erős ez a kormány, az a rendszerszerű korrupció törvényi megalapozása. A jövőben nem összeférhetetlen, hogy egy állami vezető akár a saját cége támogatási határozatát is aláírhatja. A kereskedelmi törvény, a 6 százalék plusz forgalmi típusú adó mind a barátokat segíti a nagyobb haszonszerzésben. Továbbra sem a helyben lakó állattartók nyerik a hortobágyi legelőket, hanem például a fő fővárosi csókosok. Azon meg már nem is lepődünk meg, hogy a pályázatokat miniszterelnöki utasításra felülvizsgáló Kehi-jelentést tíz évre titkosították.

Felmérte-e valaki, hogy amiről eddig beszéltünk, az mit jelent például vidéken? Csökkenő munkahelyeket, elmaradt beruházásokat, leszakadó mezőgazdaságot, éhezést, fázást, egyszerűen kilátástalanságot. Miközben vidéken kilátástalanság van, a nemzeti együttműködés rendszerének működtetői megsértődnek azon, ha a népet érdekli, hogyan nő meg egy kormánypárti képviselő nappalja napok alatt a többszörösére (*Megszólal a mobiltelefonja.*), hogyan lehet havi 700-800 ezer forint nettó jövedelemből 600 ezer forintot törleszteni, hogyan lehet végig politikából élő fiatal politikusnak 180 milliós háza. Akiknek a napi betevő előteremtése is gond, azoknak irritáló, ha a segélyek, rokkantnyugdíjak és egyéb ellátások elvonását megszavazó politikusok munkaidőben milliós utazáson vesznek részt, miközben annyit tud az egyikük az adótörvényekről, amelyek ismét a kisembert nyomorítják, hogy megadóztatják a fémkupakokat.

Tisztelt Ház! A kormánynak meg kell hallania a nép hangját, és sürgősen változtatni kell a 4 millió szegényt, több százezer éhező gyereket eredményező politikán. A változtatásokat szakmailag segíteni fogjuk, ahogy segítettük a kiskertek körül kialakult káosz rendezését is. De tiltakozunk és minden lehetséges eszközzel harcolunk a kisemberek létét veszélyeztető kormányzati politika ellen. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra L. Simon László államtitkár úrnak adom meg a szót.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Láthatólag a választópolgárok már hívták, miközben beszélt, csörgött a telefonja. Valószínűleg ők sem értik, hogy miről beszél a Házban. Mindenesetre szeretnék idézni önnek egy írásból: „A korrupció kivégezte a szocialistákat és a liberálisokat. Nincs az a volt szocialista vagy liberális szavazó, aki ne tudná sorolni sajátjai korrumpált üzleteit, legyenek azok miniszterek vagy polgármesterek.” Ezt Lengyel László, közismerten baloldali politológus írta 2009-es elemzésében a *Heti Világgazdaság*ban.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha ön napirend előtt „Káosz, korrupció és kilátástalanság” címmel kért szót, akkor mi azt gondoltuk, hogy a saját pártjáról fog beszélni. Ha ön napirend előtt a korrupciót hozza szóba, akkor egyszer s mindenkorra nézzenek szembe azzal a terhes örökséggel, ami még ma is óriási nagy terhet jelent az egész nemzet, az egész ország számára.

Amikor ön rendszerszerű korrupciót megalapozó jogszabályalkotásról beszél, tisztelt képviselő úr, akkor valójában nem másról beszél, mint arról a rendszerről, amelyet önök tudatosan működtettek éveken keresztül a kormányzásuk során. *(Gógös Zoltán: Nem igaz!)* Amikor ön arról beszél, hogy Magyarországon százezrek éheznek, akkor elfeledkezik arról, hogy a jövő évi költségvetés is megteremti az alapját annak, hogy 270 ezer gyerek kapjon ingyenes étkezést, és 150 ezer gyerek kapjon fél áron étkezést. *(Gógös Zoltán: És mennyit vontatok el? - Dr. Rétvári Bence: Megdupláztuk!)* Megdupláztuk, köszönöm szépen képviselőtársamnak. *(Zaj.)* Én a szokásomnak megfelelően némán végighallgattam önt, még az sem izgatott, hogy csöng a telefonja a parlamenti ülés közben.

Tisztelt Képviselőtársam! Amikor ön az agrártámogatásokról beszél, akkor valójában csak a vágyait vetíti ki, mert a magyar gazdatársadalom mögöttünk van, a magyar gazdatársadalom nekünk szavazott bizalmat, és ez a magyar gazdatársadalom maga mögött tudja a kormányt, maga mögött tudja a Földművelésügyi Minisztériumot, azt a minisztériumot, amely soha nem látott módon adott földet a magyar gazdáknak, míg önök pályáztatás nélkül, stikában adták bérbe a földeket 2002 és 2010 között. Ez az igazság. *(Moraj az MSZP soraiban. - Taps a kormánypárti oldalon.)*

Tisztelt Képviselőtársam! Nem szeretném megérni azt, amikor az újabb éhségmenetben Simon Gábor volt szocialista képviselő helyett majd ön áll az élen, de amilyen aggodalommal szólalt meg itt a parlamentben, úgy látszik, ez sem reménytelen.

Tisztelt képviselő úr, elszomorító az, amit önök itt végeznek. *(Gógös Zoltán: Az az elszomorító, amit mondtál, öreg! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr itt a baloldalon! Legyen szíves, fontolja meg, hogy mit kiabál be. Hogy önök rendszeresen bekiabálnak, és nem hagyják elmondani a válaszokat, az egy dolog, de hogy sértegetik a képviselőtársukat és államtitkár urat, az nem fér bele semmilyen parlamentáris rendszer szabályrendszerébe. Úgyhogy legyen szíves, mérsékelje magát, különben kénytelen leszek szankciót alkalmazni.

Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP tagja: „A remény üzenete - pápalátogatás Strasbourgban” címmel. Képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! November 25-én a katolikus egyház és Vatikán állam feje, őszentsége Ferenc pápa Strasbourgba látogatott, hogy az Európai Unió és az Európa Tanács tisztségviselőivel és parlamenti képviselőivel találkozzék, és a két parlamentben beszédével üzenetet intézzen Európa és a világ népeihez. Huszonhat esztendeje nem volt hasonló jelentőségű esemény az EU intézményeiben, így a látogatás ténye önmagában véve is történelmi jelentőséggel bír. Bár a hazai sajtó beszámolt az eseményről, a Kereszténydemokrata Néppárt hangsúlyt helyez rá, hogy itt, a Magyar Országgyűlésben is elhangozzanak szerény tolmácsolásomban a szentatya azóta világsajtót bejárt meghatározó gondolatai.

Magam Tilki Attila és Harangozó Gábor képviselőtársaimmal együtt abban a kitüntetésben részesültem, hogy jelen lehettem a strasbourgi ülésteremben, közelről láthattam őszentségét, érezkelhettem kisugárzását, és közvetlenül hallgathattam francia szinkrontolmácsoláson keresztül a szavait, amelyek egy nagy tekintélyű személyiség keresztény tanításból táplálkozó erkölcsi megnyilvánulásai voltak, nem vallási, hanem politikai kontextusban, és amelyeket Martin Schulz EP-elnök a helyszínen megfogalmazott záróbeszédében úgy összegzett, hogy azok a szavak útmutatást nyújtottak az irányt tévesztett és irányt kereső világban.

Lehetetlen volna egy-két kiemeléssel megcsonkítani e két beszéd tartalmát. A KDNP képviselőjeként magam természetesen azt kerestem benne, vajon hogyan fordíthatók le a pápa üzenetei Magyarország számára. És most tessenek jól figyelni, tisztelt képviselőtársaim és honfitársaim: komoly megerősítést kaptunk abban, hogy Magyarország a kormányunk vezetésével a legjobb úton jár. Értékrendünk, amelyért mostanában szinte szünet nélkül ostoroz bennünket számos ország politikai vezetése, ugyanaz, mint amit a szentatya markánsan megfogalmazott, és amelyeket mind az EU, mind az ET parlamentjének elnöke útmutatásként értékelt, egyetlen kritikái hang nélkül.

(13.30)

Mert miket is hangsúlyozott Ferenc pápa? Számomra az volt a legfontosabb gondolat, hogy az ember kell hogy játssza minden ténykedésünkben a

központi szerepet, aki elsősorban nem gazdasági tényező vagy állampolgár, hanem transzcendens eredetű személyiség, egyszeri és megismételhetetlen, isteni lény, és akiben bízni kell. Legyen akár beteg, akár idős, méltósággal rendelkezik és jogai vannak. Joga a békéhez, a felelős szabadsághoz és ahhoz, hogy senki ne kezelje őt áruként, és hogy a család szerepe megkérdőjelezhetetlen az emberi személy fejlődésében.

Kijelentette, hogy az ember jogai nem egyenlők az egoizmussal, hogy a személy szabadsága felelősséggel és kötelességekkel párosul, és hogy a közjó szolgálata elsőrendű. Szólt az oktatás meghatározó szerepéről is olyan összefüggésben, hogy a teljes személyiség állandó fejlesztésére kell irányulnia - megjegyzem, ezt nevezzük mi nevelésnek; a franciában a két szó ugyanazt jelenti -, aki majd a közjót szolgálja, és nem lesz magányos, egoista individuum.

Fontos mondanivalója volt az európai intézményekről. Az EU-nak vissza kell térni az alapító atyák szellemiségéhez, újra meg kell találnia a lelkét és lelkiismeretét, és nem szabad kitépnie a gyökereit, amelyek az igazságból táplálkoznak, valamint hogy csakis a múlt ismeretében lehet jövőt építeni. Az EU-ban, mint mondta, abszolutizálták a technikát, a bürokráciát, azaz összekeverték a célt és az eszközt. Beszélt a fenntarthatóságról, mondván, hogy a Teremtést meg kell védenünk és őriznünk, hiszen a föld nem ingyen ajándék, nem tulajdonosai, hanem csak őrzői vagyunk. A felsoroltakon kívül még számos más kérdést is érintett, a munka fontosságáról, a munkanélküliség elfogadhatatlanságáról, a menekültek helyzetéről, a vallási konfliktusok megoldásának szükségességéről, és így tovább.

A vallási és államfő Ferenc szavait a strasbourg, sokféle eszmerendszerhez tartozó politikusok néma csendben, megkockáztatom, áhítattal hallgatták, és mindkét beszédének végeztével egy emberként, szűnni nem akaró vastapssal fejezték ki tetszésüket, egyetértésüket. Csak azt kívánhatjuk Európának és magunknak, hogy az idézett erkölcsi, politikai üzenetek hassák át a jövőben a tetteket is.

Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Szijjártó Péter miniszter urat illeti a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönjük szépen, hogy felidézte itt az Országgyűlés plénmán is a szentatya gondolatait. Azt mindannyian tudjuk, és ebben szerintem nincs vita a Magyar Országgyűlésben helyet foglaló pártok között sem, hogy az Európai Unió komoly kihívások előtt áll immár hosszú esztendőik óta, és annak érdekében, hogy megtaláljuk a megfelelő válaszokat ezekre a kihívásokra, kezelni tudjuk ezeket a kihívásokat,

mindenekelőtt hűnek kell maradnunk a gyökerekhez és a hagyományokhoz. Azt gondolom, nem szabad eltávolodni a keresztény értékektől, hiszen az Európai Unió annak érdekében, hogy meg tudjon felelni az előtte álló kihívásoknak, ezekre az értékekre mint erőforrásra is nagyszerűen tud támaszkodni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi is pontosan úgy látjuk, ahogyan a szentatya: a kontinens népeiben hatalmas alkotó energia van. Éppen ezért visszaigazolván látjuk azt az álláspontunkat, hogy az Európai Unió akkor tud erős lenni, ha erős tagállamok alkotják, és nincs az a forgatókönyv, hogy minél gyengébbek a tagállamok, minél gyengébb nemzetek alkotják az Európai Uniót, az majd attól erősebb lesz.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mi is úgy látjuk, ahogy a szentatya mondta: a szolidaritás és az ügyekhez közeli döntéshozatal elve kell hogy összekesse az Európai Uniót alkotó tagállamokat. Természetesen mi is úgy látjuk, hogy a társadalom alapját a család jelenti, és egyetértünk azzal is, hogy a munka becsületét helyre kell állítani. Sőt, azt is mondhatom, hogy mi is úgy látjuk, hogy Európa majd akkor lesz újra erős, ha helyre tudja állítani a munka és a család becsületét. Magyarországon ebben az irányban számos lépést tettünk az elmúlt esztendőikben, amikor bevezettük az arányos adórendszert, vagy amikor lehetővé tettük azt, hogy a szülők a családban nevelt gyermekek számától függően a fizetésük egy része után ne fizessenek személyi jövedelemadót.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ennek már vannak is eredményei, hiszen míg 2010-ben körülbelül 1,8 millió ember dolgozott és fizetett adót Magyarországon, addig most már 4,1 millió fölött van a dolgozó és adót fizető emberek száma. Ez pedig egy 22 éves rekord megdöntését jelenti.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetértünk abban, hogy mi mindannyian felelősek vagyunk Európa jövőjéért, ezért is nagyon fontos, hogy tanulmányozzuk azt a számsort, ami a következőképpen szól. A világ lakosságának körülbelül 7-8 százaléka él Európában; itt, Európában állítjuk elő a világ gazdasági összteljesítményének mintegy 20-22 százalékát, ugyanakkor itt osztjuk szét a világ jóléti kiadásainak 50 százalékát. Tehát világos, hogy egy ilyen rendszer hosszú távon nem fenntartható, igenis szükség van a felelősségteljes gazdálkodásra, az államadósságok és a költségvetési hiányok folyamatos csökkentésére.

Számunkra, magyarok számára, minden magyar számára egyébként büszkeségre adhat okot, hogy éppen Magyarország azok közé tartozik, akik bizonyították, hogy igenis lehetséges egyszerre gazdasági növekedést produkálni, munkahelyeket teremteni és közben pedig felelősségteljes költségvetési gazdálkodást folytatni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mi úgy látjuk, hogy ebből a szempontból jó hír az, hogy az Európai Unió új vezetése, az Európai Bizottság éppen a közelmúltban állt elő egy 300 milliárd eurós befektetés-ösztönző tervvel, amelytől az Európai Bizottság és

Magyarország is azt várja, hogy az Európai Unió előtt álló gazdasági kihívásoknak a lehető legjobban meg tudjunk felelni. Mi fontosnak gondoljuk azt, hogy ezen befektetésösztönző terv forrásait persze semmiképpen se a kohéziós vagy a közös agrárpolitikai források jelentsék. Ugyanakkor Magyarország támogatására természetesen számíthat az Európai Bizottság akkor, amikor a befektetések és a beruházások növeléséről beszélünk.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt gondolom, hogy az Európai Unió jövője szempontjából kétségtelenül fontos, hogy az Európai Unió nem zárkozhat be, bátran kell a jövőbe tekintenünk. Fontos, hogy az Európai Unió bővítéséhez bátran álljunk hozzá. És az is nagyon fontos, hogy keresztény Európaként felvállaljuk annak felelősségét, hogy ha a világban valahol keresztény közösségek veszélyben vannak, mint ahogy sajnos most is vannak ilyen esetek, akkor Európa igenis lépjen fel és védje meg ezeket a közösségeket.

Még egyszer köszönöm szépen képviselő asszonynak, hogy a szentatya gondolatait itt, az Országgyűlés plénuma előtt is tolmácsolta.

Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartí padsorokban.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Vona Gábor képviselő úr következik: „A magyar külpolitikai dilemmákról, stratégiai gondolkodásról és konszenzuseresésről a súlyosbodó nemzetközi helyzetben” címmel. Frakcióvezető úré a szó.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mi, magyarok történelmünk során számtalanszor súlyos árat fizettünk azért, mert a külpolitikát, a nemzetközi viszonyokat nem kezeltük a megfelelő helyen. Én azért kértem ma szót ebben a témában, a külpolitika, nemzetközi politika témájában, hogy ezt a hibát ne kövessük el. Azt gondolom, mindannyian ebben vagyunk érdekeltek, hiszen a mai helyzet nagyon súlyos, és nagyon komoly problémákat rejt magában.

Abból szeretnék kiindulni, hogy a Jobbik álláspontja, víziója, kontinentális térben kifejtett külpolitikai koncepciója szerint Magyarország számára a legfontosabb stratégiai feladat, hogy három országgal, három hatalommal, három nagyhatalommal a lehető legjobb politikai, gazdasági, kulturális, diplomáciai kapcsolatokat alakítsa ki: Németországgal, Oroszországgal és Törökországgal. Ebben a háromszögben, ebben a három, nagyhatalom által határolt terület metszéspontjában fekszünk, itt kell nekünk a lehető legharmonikusabb módon berendezkednünk.

Hogy miért ez a három ország, talán nem kell magyaráznom, de azért engedjenek meg néhány gondolatot, hogy indokoljam, miért erre a három országra esett a választás. Nem csupán arról van szó, hogy mert ezek nagyhatalmak, közel vannak hozzánk, és Magyarország számára politikai-gazdasági súlyt jelentenek, de arról is, hogy e három ország,

mind a három egyfajta kaput is nyithat számunkra: Németország Nyugat-Európa felé, Oroszország az eurázsiai régiók felé, Törökország pedig az iszlám világ felé.

Az sem véletlen talán, hogy történelmünk során ezzel a három néppel, három nemzettel harcoltunk a legtöbbet, talán török, orosz és német fegyverek okozták a legtöbb veszteséget nekünk, és viszont mi is. Ez sem véletlen. Ebből is tanulni kell, ebből a történelmi tapasztalatból, és el kell döntenünk, hogy ezen országok viszonylatában a frontvonalon akarunk lenni, ütköző területet kívánunk létrehozni, vagy pedig a béke területét kívánjuk megalakítani, híd kívánunk lenni ezen országok viszonylatában.

Magyarországnak az a stratégiája, az kell legyen a stratégiája, hogy a legjobb viszonyra rendezkedjen be.

(13.40)

Lehet ezt szeretni, nem szeretni, akár e három közül bármelyiket, egyiket vagy másikat, de ez nem „szeretem, nem szeretem” kérdése, ezek tények. Ennek a három országnak vagyunk a külpolitikai érdeklődésének a fókuszában. Ez így volt a múltban, így van a jelenben, és így lesz a jövőben is, vagyis Magyarország számára - mondjuk ki - létérdek, hogy Németországgal, Oroszországgal és Törökországgal ne csupán a legjobb politikai és gazdasági viszonyokra törekedjen, de mindent megtegyünk azért, hogy ezen három országgal a háborús konfliktus kialakulásának a lehetőségét messzemenőleg elkerüljük, hogy ezért mindent megtegyünk.

Hogy miért mondom ezt, sajnos azért mondom, mert aktualitása van. Az orosz pillér esetében Magyarország számára ez a veszély sajnos fennáll. Ha megnézzük az Ukrajnában zajló folyamatokat, eseményeket, az ott zajló mozaikokat egymás mellé rakjuk, akkor azt látjuk, hogy ez a mozaiksor egy irányba mutat, és sajnos egy-két év távlatában nem kizárt, hogy a NATO és Oroszország között fegyveres konfliktus fog kirobbanni. Azt kívánom, és azt kérem a Jóistentől, hogy ez a mai felszólalásom az idő által cáfolva legyen, hogy kerüljön bele azon parlamenti felszólalások népes táborába, amelyekre semmi szükség nem volt - van ilyenből jó pár. De attól tartok, hogy az idő és a jelenlegi folyamatok igazolják az aggodalmamat és a félelmemet, és erről beszélünk kell.

Én ismerem, és a Jobbik is ismeri Magyarország nemzeti kötelezettségeit, ismerjük a nemzetközi szerződéseket, ismerjük a NATO-tagságunkból fakadó következményeket. Azt is el kell mondjuk, és ezt is számtalanszor elmondtuk már, hogy Magyarország a NATO égőve alatt számtalan olyan konfliktusban részt vett, háborúban vállalt szerepet, amely nemcsak hogy érdektelen volt Magyarország számára, hanem igazságtalannak is bizonyult. Ki is fejeztük akkor is már többször a nemtetszésünket, de itt most sokkal súlyosabb a helyzet. Nem egy távoli konfliktusról van szó, hanem itt és most, még ha nem is jól látható mindenféle szempontból jelen pillanatban,

de fennáll a veszélye, hogy Magyarország békéje kerül veszélybe. Ebben a helyzetben ki kell mondanunk, hogy nincs semmiféle olyan nemzetközi szerződés és ebből fakadó kötelezettség, amely felülírná Magyarország biztonságának, békéjének a fontosságát, felülírná a magyar emberek jogát és igényét a békére és a nyugalomra.

Ez kell hogy legyen az első és vezető szempont, nem beszélve arról, hogy amikor a NATO-ba beléptünk, egy védelmi szövetségbe léptünk be, a NATO pedig egyre inkább úgy kezd viselkedni, mint egy támadó szövetség, s mondjuk ki, ez a konfliktus nem a NATO, nem az Európai Unió és Oroszország közötti konfliktus, pláne nem Magyarország és Oroszország konfliktusa, hanem az Egyesült Államok és Oroszország konfliktusa. Ha az Európai Unió és a NATO nem képes arra, hogy ezt artikulálja, és nem képes ebből fakadó lépéseket tenni, akkor nekünk, Magyarországnak kell akár az Európai Unióval, akár a NATO-val szemben érvényesíteni a saját érdekünket és kimondani, hogy Magyarország ebben a konfliktusban nem kíván részt venni, Magyarország békét és semlegességet akar, Magyarország nem kíván háborút folytatni Oroszországgal, semmiféle nemzetközi nyomás vagy kényszer eredményeképpen.

Arra kérem a képviselőtársaimat, hogy bár néhányan a szavaimat most még nem érzik aktuálisnak, azért az elkövetkezendő hetekben, hónapokban és években emlékezzenek rá, és önök is velünk együtt tegyenek meg mindent azért, hogy a magyar nép, amely nagyon sokat szenvedett fegyverektől az elmúlt évszázadokban, ne kerüljön még egyszer ilyen helyzetbe *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Nem tudjuk megengedni még egyszer Magyarországon, hogy háborús veszély pusztítson bennünket. Kérem, hogy támogassák önök is a békét és a semlegességet.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Ismételten Szijjártó Péter miniszter úré a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ha röviden akarnám összefoglalni, hogy mi Magyarország érdeke a folyamatos változások által körülírható nemzetközi politikai, gazdasági, kulturális térben, akkor azt tudom önnek mondani, hogy Magyarországnak az az érdeke, hogy mindenki érdekelt legyen Magyarország sikereiben. Ha három szóban írhatom le önnek Magyarország akár geopolitikáinak is nevezhető érdekeit itt a térségben, akkor ezt úgy tudom önnek leírni, hogy béke, energiabiztonság és egyre fejlődő kereskedelmi kapcsolatok. Ha e gondolatok köré rendezzük Magyarország külpolitikáját és külgazdasági politikáját, akkor azt gondolom, hogy ez kecsgetet a siker legnagyobb reményével.

Érdekünk a béke. Ez azt jelenti az ön által hivatkozott konkrét esetre, hogy Magyarország abban érdekelt, hogy az ukrajnai konfliktus a lehető leggyorsabban, tárgyalásos úton oldódjon meg. Sőt, ezt még úgy is fokozhatjuk, tisztelt frakcióvezető úr, hogy ha van olyan ország a földön, amelynek az az érdeke, hogy gyorsan és tárgyalásos úton oldódjon meg az ukrajnai válság, akkor Magyarország egészen biztosan ilyen ország. Ugyanakkor azt is gondoljuk, tisztelt frakcióvezető úr, hogy ennek a megoldásnak a minszki jegyzőkönyvön kell nyugodnia. Azt gondolom, hogy ezt már többé, mint kevésbé ötvözi, illetve övezi konszenzus a nemzetközi politikai térben. Egyetértettünk ebben nemcsak az Európai Unió Külügyek Tanácsában, hanem egyetértettünk Lavrov miniszter úrral is, amikor a közelmúltban Moszkvában lehetőségem volt vele erről a kérdéstről tárgyalni. Ugyanakkor szeretném itt önnek elmondani, hogy Magyarország elkötelezett Ukrajna területi integritása és szuverenitása mellett, és mindig is lojálisak leszünk, mint ahogy mindig is lojálisak voltunk azokhoz az európai uniós döntésekhez, amelyek az ukrajnai konfliktus kapcsán születtek.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Magyarországnak az az érdeke, hogy a szomszédságunkban politikai szempontból, gazdasági szempontból és a demokrácia szempontjából is egy erős Ukrajna legyen. Ezért egyetértünk az Európai Unió Külügyek Tanácsával abban, hogy szükséges látnunk azt a reformmenetrendet, amelynek nyomán Ukrajna majd végre fogja hajtani azokat a strukturális reformokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy mind gazdasági, mind politikai, mind a demokrácia szempontjából egy valóban stabil szomszédként számíthassunk rájuk.

Ugyanakkor, tisztelt frakcióvezető úr, el kell mondjam önnek azt is, hogy Magyarország a legteljesebb mértékig egyetért abban az Európai Unió Külügyek Tanácsával, hogy fenn kell tartanunk a politikai párbeszédet a válság és az események valamennyi szereplőjével. Azt gondolom, hogy amellet nem kell hosszasan érvelnünk, hogy nemcsak Magyarországnak, hanem az egész Európai Uniónak, sőt egész Európának az az érdeke, hogy legyen egy egészséges, kiegyensúlyozott, a kölcsönös tiszteleten és a nemzetközi jog tiszteletén alapuló partneri együttműködése Oroszországgal.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Emellett Magyarország érdeke a béke mellett itt, Közép-Európában természetesen az energiabiztonság kérdése is, ezért, mint ahogy Magyarország eddig is, ezután is támogatni fog minden olyan fejlesztést, minden olyan beruházást, és fel fogja emelni a szavát ezek mellett az Európai Unió valamennyi fórumán, amely az itteni országok, a közép-európai országok, benne Magyarország energiaellátásának biztonságát is lehetővé fogja tenni. Világosan fel fogunk lépni azokban az esetekben, amikor az Európai Unión belül olyan eseteket tapasztalunk, amikor bizonyos energetikai beruházások nem felelnek meg teljes egészében az európai uniós előírásoknak.

Végül pedig, tisztelt frakcióvezető úr, érdekünk az, hogy minél aktívabb kereskedelmi kapcsolataink legyenek itt a térségben, ezért az elkövetkezendő időszakban is minden olyan fejlesztést és beruházást támogatni fogunk, amelyek erősítik Magyarország tranzitútvonal szerepét, és továbbra is minden olyan fejlesztést támogatni fogunk, amely a magyar kereskedelmi forgalom még kedvezőbbé válásához fog vezetni, és természetesen az ilyen folyamatokban a legfontosabb kereskedelmi partnereinkre pedig különösen is számítunk.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, a Fidesz részéről, „Közös dolgainkról” címmel. A képviselő úré a szó.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014. esztendő végéhez közeledünk, és ez a második olyan esztendő Magyarországon, amikor a magyar gazdaság egyértelműen az európai átlag fölötti növekedéssel fogja zárni ezt az esztendőt.

2013-ban is a magyar gazdaság növekedése meghaladta az EU-28-ak átlagát. 2014-ben azt mondhatjuk a rendelkezésünkre álló második és harmadik negyedévi adatok alapján, hogy a magyar gazdaság erősödése Európában a harmadik legjobb adat. Nem egész egyszerűen arról beszélünk, hogy a magyar gazdaság növekedése meghaladja az európai 28-ak átlagát, hanem arról beszélünk, hogy Magyarország a gazdasági növekedés tekintetében Európában dobogós helyezést ért el, a harmadik legjobb eredményt nyújtja a magyar gazdaság, a harmadik legjobb eredményt nyújtják a magyar vállalatok és gazdálkodók.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezt ebben az időszakban úgy értük el, hogy a magyar gazdaság ezzel egyidejűleg nem az emberek számára rosszabb körülményeket, hanem jobb körülményeket teremtett. Nézzük meg, 2013-ban és '14-ben egyértelműen elmondhatjuk, hogy Magyarországon nőtt a foglalkoztatottság és csökkent a munkanélküliség. 2013 és '14 eredménye az, hogy az elmúlt években a 2010-re 12 százalékra felnövekedett munkanélküliségi rátát sikerült 7 százalék közelébe lehozni, és Magyarországon rekordszinten van a foglalkoztatottság; 4 millió 100 ezer embernél is több dolgozik Magyarországon, amiről elmondhatjuk, hogy 1990 óta, tehát a rendszerváltozás óta nem dolgoztak annyian Magyarországon, nem volt ennyi embernek munkahelye.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is elmondhatjuk, hogy mindeközben, miközben nő a gazdaság, nő a munkahelyek száma, javul a foglalkoztatottság és csökken a munkanélküliség, aközben Magyarországon rendkívül alacsony szinten van az infláció. Negyven éve nem volt ilyen alacsony infláció Magyarországon, mint amelyet a 2014-es esztendőben,

illetve azt megelőzően, 2013-ban tapasztalhattak a magyar polgárok.

(13.50)

Azt gondolom, nem kell ezt túlmagyarázni, mindenki nagyon jól tudja, hogy az alacsony infláció kedvező az embereknek. Köszönhető ez a rezsicsökkentésnek, köszönhető talán annak is, hogy az elmúlt években sok mindent tettünk a bankok és a banki költségek megregulázásáért és megszüntetéséért, de elértük azt, hogy 40 év után először ismét rekordalacsony az infláció Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az európai szinten is kimagasló gazdasági növekedés, csökkenő munkanélküliség, magas foglalkoztatottság és alacsony infláció, mindezek egy erős Magyarország ismérvei, egy erős Magyarországot, amit a magyar emberek összefogásával teremtettünk meg az elmúlt két esztendőben akkor, amikor nehéz gazdasági döntéseket is meghozva megteremtettük a növekedés alapfeltételeit, létrehoztuk a közfoglalkoztatási programot, elindítottuk a munkahelyek számának a növekedését és, tisztelt képviselőtársaim, elvégeztük a rezsicsökkentést, és megrendszabályoztuk a bankokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos, mindeközben nem minden ilyen intézkedésben élveztük az ellenzéki képviselők egyértelmű támogatását. Szeretném felidézni önöknek, hogy az ellenzéki sorokban ma is vannak olyan képviselők, akik a 2010-et követő időszakban sem a választások eredményét, sem a kormány céljait nem tudták elfogadni, 2010-ben először vannak olyan ellenzéki képviselők, akik aktív segédkezet nyújtottak egy Magyarország ellen elindult pénzügyi támadásnak. Ezt követően ugyanezen képviselők egy jelentős része 2011-13 között az Európai Parlamentben és az európai intézményeknél is folyamatosan segédkezet nyújtott egy Magyarország ellen elindult politikai támadásnak; ezek mindegyike Magyarország gyengítését szolgálta. Ha Magyarország gyenge, akkor nem tudjuk elérni ezeket a célokat, nem tudjuk elérni a magas növekedést, nem tudjuk elérni a javuló foglalkoztatottságot, nem tudjuk letörni a rezsiköltségeket, nem tudjuk elérni az alacsony inflációt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenkinek, mindannyiunknak érdeke, hogy Magyarország erős legyen, gazdaságilag is erős legyen, és tudja érvényesíteni az érdekeit. Ebben a parlamentben, tisztelt képviselőtársaim, ma, azt gondolom, hogy sokszor ugyanazokat a jeleket véljük tapasztalni, amiket egyébként 2010 után is láthattunk. Ma is vannak, akik nem tudják elfogadni a választások eredményét, és ma is vannak, akik abban érdekeltek, hogy Magyarország gyenge legyen. Mi nem ebben vagyunk érdekeltek. Meg akarjuk és meg is fogjuk védeni a magyar emberek összefogásának az eredményét, meg akarjuk és meg is fogjuk tudni védeni a kiemelkedő magyar gazdasági növekedést, a javuló foglalkoztatottságot, és meg fogjuk védeni az alacsony

inflációt. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Tállai András államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Azt gondolom, nem kell hangsúlyoznunk a gazdasági növekedés jelentőségét, annak értelmét a kormány és a frakció ugyanúgy látja, hiszen ha van növekedés, akkor van foglalkoztatottság, van munkahely, van jövedelem, van jövedelme a családoknak, van jövedelme az államnak, van bevétele az államnak a közösségi kiadásokra, és van újratermelés, azaz van beruházás.

Reagálásomban a beruházások jelentőségéről és az elmúlt időszakban elért eredményekről szeretnék elsősorban beszélni. 2014 harmadik negyedében 16,3 százalékos növekedést mértek éves alapon, hatodik negyedéve nő folyamatosan Magyarországon a beruházás. Idén az első háromnegyed év során közel 3400 milliárdnyi beruházás valósult meg hazánkban, ami 20 százalékkal haladja meg az ezt megelőző évet. Az adatok megerősítik, hogy a magyar gazdaság elmúlt időszakban mért növekedéséhez kimagasló mértékben járult hozzá a beruházás. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Különösen igaz ez 15 nemzetgazdasági ágazatra, ahol folyamatosan bővülést mértek az elmúlt háromnegyed évben. Ezek közül is kimagasló eredményt értünk el a gépberuházások tekintetében, ahol 22,2 százalék volt a növekedés, de ugyanez igaz az építési beruházásokra, ami 12,2 százalékkal emelkedett. A feldolgozóipar beruházási aktivitása 10,8 százalék volt, s ehhez elsősorban a járműipari beszállító ágazatok járultak hozzá, alátámasztva azt, hogy a Magyarországon megtelepedett autóiipari vállalatok beszállítói láncai révén további jelentős növekedések generálódtak. Jól teljesített továbbá a feldolgozóipar mellett az infrastruktúra-fejlesztés is, hiszen kiugróan, 38 százalékkal nőtt a szállítás és a raktározás teljesítménye. Emellett a közigazgatási beruházások eredménye is meghaladta az 50 százalékot, és így igaz ez a víztisztítás- és csatornaberuházási projektek eredményeire is. A felsoroltakon túl az építőiparban 20 százalékos, a vendéglátásban 37 százalékos, az egészségügyben 24 százalékos, a művészeti ágazatban pedig 37 százalékos növekedést regisztrálhatunk a harmadik negyedévben.

Összességében azt lehet mondani, hogy a kormány programja beérett, a kormány átalakítása meghozta a gyümölcsét, és megteremtődtek a tartós növekedés feltételei. Úgy gondoljuk, ehhez hozzájárult a Magyar Nemzeti Bank növekedési hitelprogramja is, amely az alacsony finanszírozási képességet javította, s ezzel a magyar gazdaság finanszírozását megerősítette.

A kormány előtt természetesen maradtak feladatok, hiszen ezt a növekedést fenn kell tudni tartani és tartóssá kell tenni, ez a jövő évi költségvetés

feladata is többek között. Magyarországon fontos feladat az, hogy a jövőben az európai uniós támogatások a gazdaság erősödését, a gazdaság fejlesztését szolgálják. Ehhez a kormány mindent megtesz, hogy a magyar kis- és középvállalkozások és olyan vállalkozások támogatását segítse elő, amelyek alapvetően értéket hoznak létre, termelnek, iparosítanak, gépberuházást valósítanak meg, és természetesen munkahelyeket hoznak létre.

Úgy gondoljuk, hogy Magyarország egy olyan pályára állt, amely meghatározza, megalapozza a tartós növekedést és ezáltal a jólét feltételeit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Mirkóczki Ádám jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

MIRKÓCZKI ÁDÁM jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varju László, független; Ander Balázs, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Ikotity István, LMP; Sallai R. Benedek, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Szél Bernadett, LMP; Lukács Zoltán, MSZP; Soltész Miklós, KDNP; Mirkóczki Ádám, Jobbik; Tuzson Bence, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Magyar Zoltán, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Ikotity István, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Bana Tibor, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre, a vezérszónoki felszólalásokra elnöki jogkörben terjesztettem elő javaslatomat.

Tájékoztatom Önöket, hogy a Házbizottság **házsabálytól való eltérésre** tett javaslatot. Ebben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló T/1794. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házsabályi rendelkezésektől, hogy a Költségvetési bizottság az összegző jelentést és az összegző módosító javaslatot december 5-én, pénteken 8 óráig nyújthassa be, bármely képviselőcsoport vezetője legfeljebb tíz, a határozati házsabály 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti kérést nyújthasson be.

Tisztelt Ház! Felhívom figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség. Kérdezem tehát a tisztelt Házat, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez a T/1794/554. számú javaslat alapján. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 163 igen szavazattal, 4 ellenében, tartózkodás nélkül a javaslatot elfogadta.

(14.00)

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok **időkeretben történő tárgyalását** határozhatja el. Ennek alapján azt kezdeményezem, hogy a Magyarországról történő elvándorlás okairól és a folyamat megállításának lehetséges megoldásáról szóló V/1925. számú előterjesztést az Országgyűlés négyórás időkeretben tárgyalja meg. Tájékoztatom önöket, hogy a Jobbik és az LMP képviselőcsoportja a házszabály 37. § (4) bekezdése alapján kérte a rendelkezésére álló időkeret kétszeresére emelését. Felkérem Földi László jegyzőt, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt a Jobbik és az LMP képviselőcsoportjának megemelt időkeretével.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt négyórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 83 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 37 perc, az LMP képviselőcsoportjának 50 perc, a független képviselőknél pedig 8 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Házat, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést az imént ismertetett időkeretben tárgyaljuk. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 135 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül az indítványt elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi ajánlásról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bizottsági tag választására a frakciók nem terjesztettek elő indítványt, így a mai napon személyi javaslatokról nem kell határoznunk.

Tisztelt Ház! Soron következik az **Alkotmánybíróság elnökének titkos szavazással történő megválasztása**. Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem Paczolay Péter urat, az Alkotmánybíróság elnökét és az Alkotmánybíróság tagjait *(Dr. Paczolay*

Péter feláll a díszpáholyban. - Taps a kormánypártok, szövénys taps a Jobbik soraiból.); Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét (Domokos László feláll a díszpáholyban. - Taps a kormánypártok, szövénys taps a Jobbik soraiból.); Darák Péter urat, a Kúria elnökét (Dr. Darák Péter feláll a díszpáholyban. - Taps a kormánypártok, szövénys taps a Jobbik soraiból.); Handó Tünde asszonyt, az Országos Bírósági Hivatal elnökét (Dr. Handó Tünde feláll a díszpáholyban. - Taps a kormánypártok, szövénys taps a Jobbik soraiból.); Székely László urat, az alapvető jogok biztosát (Dr. Székely László feláll a díszpáholyban. - Taps a kormánypártok, szövénys taps a Jobbik soraiból.); Kovács Árpád urat, a Költségvetési Tanács elnökét (Dr. Kovács Árpád feláll a díszpáholyban. - Taps a kormánypártok, szövénys taps a Jobbik soraiból.), az Országgyűlés valamennyi állandó meghívottját, vendégeinket, akik részt vesznek az ülésünkön.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem dr. Lenkovich Barnabás alkotmánybíró urat, akit S/2238. számú indítványomban az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 7. § (1) bekezdésében foglalt jogkörömben 2015. február 25-ei hatállyal az Alkotmánybíróság elnökévé javasoltam megválasztani. *(Dr. Lenkovich Barnabás feláll a díszpáholyban. - Taps a kormánypártok, szövénys taps a Jobbik soraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés az Alkotmánybíróság elnökét az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával 12 évre választja. Az országgyűlési törvény alapján a szavazás titkos. A szavazás menete a következő: a képviselők a Dunaparti folyosón vehetik át a szavazólapokat, a képviselők neve szerinti ábécésorrendben, négy csoportban. Tájékoztatom önöket, hogy a szektoroknál egy darab zöld színű szavazólapot, továbbá egy borítékot vehetnek át. Kérem, hogy az átvétel tényét az asztaloknál elhelyezett íveken aláírásukkal igazolni szíveskedjenek. *(Több képviselő távozni készül.)* És kérem, ameddig ismertetem a szavazás menetét, maradjanak ülve. Köszönöm szépen.

Kérem, hogy a szavazás során vegyék igénybe a folyosó végén elhelyezett szavazófülkéket, és kérem önöket, hogy a szavazólapon az „igen”, „nem”, illetve „tartózkodom” rovatba helyezték el jelölésüket. Most pedig felkérem Földi László jegyző urat, hogy röviden ismertesse a szavazás további szabályait.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Szavazni csak a hivatalos szavazólapokkal lehet. Érvényes szavazatnak csak az minősül, amit a szavazólapon szereplő jelöltre adtak le, neve mellett „igen”, „nem” vagy „tartózkodom” négyzetben elhelyezett két, egymást metsző vonallal. Érvénytelen a szavazat, amelyről nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a képviselő kire, illetve hogyan szavazott. Semmis az a szavazat, amit nem a hivatalos szavazólapon adtak le, amelyikről hiányzik a bé-

lyegzőnyomat, illetve ha a szavazólapot a képviselő átveszi, de nem dobja be az urnába. Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben a szavazólap kitöltését bárki elrontja, a szavazatszámoló bizottság urnánál tartózkodó tagjai azt bevonják, és helyébe új lapot adnak ki.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A szavazási idő alatt az ülésterem Duna-parti folyosóján csak a képviselők, illetőleg a szavazásban közreműködő munkacsoport tagjai tartózkodhatnak. Bejelentem, hogy a szavazatok leadására 20 perc áll rendelkezésre, tehát erre 14 óra 27 perccig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most a titkos szavazás és az értékelés időtartamára 40 perces szünetet rendel el. 14 óra 47 perckor folytatjuk munkánkat.

(Szünet: 14.05 - 14.57)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Földi László és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérem önöket, hogy a házszabály rendelkezéseinek megfelelően felállva köszöntsük Áder János köztársasági elnök urat. (Megtörténik. - *Taps a kormánypartok soraiban.*)

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a szavazatszámoló bizottság befejezte munkáját. Megállapítottam, hogy a titkos szavazásban 140 képviselő vett részt. A jegyzők megállapították, hogy a szavazási eljárás dr. Lenkovich Barnabás elnökjelöltre érvényes és eredményes volt. (Taps a kormánypartok soraiban. - *Dr. Lenkovich Barnabás a páholyban felállva köszöni meg a tapsot.*)

Dr. Lenkovich Barnabás személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 140 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 2; az érvényes szavazatok száma 138; ebből az igen szavazatok száma 132; a nem szavazatok száma 6; tartózkodó szavazatot senki sem adott le.

Az Országgyűlés dr. Lenkovich Barnabást 2015. február 25-ei hatállyal az Alkotmánybíróság elnökévé megválasztotta. (Taps a kormánypartok soraiban. - *Dr. Lenkovich Barnabás a páholyban felállva köszöni meg a tapsot.*)

Tisztelt Országgyűlés! Most az Alkotmánybíróság új elnökének ünnepélyes **esküvétele** és az esküokmányok aláírása következik. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy olvassa elő az esküszöveget. (A teremben lévők felállnak. - *Dr. Lenkovich Barnabás a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos előolvassa az eskü szövegét.*)

DR. LENKOVICS BARNABÁS, az Alkotmánybíróság megválasztott elnöke: Én, Lenkovich Barnabás fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek; jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; alkotmánybírósági elnöki tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most felkérem Moring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, dr. Lenkovich Barnabás urat pedig, hogy kézjegyével lássa el azokat. (Megtörténik. - *Az esküokmányt aláírató Moring József Attila gratulál dr. Lenkovich Barnabásnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Dr. Lenkovich Barnabásnak elsőként Áder János, majd Kövér László, Orbán Viktor, dr. Paczolay Péter, dr. Darák Péter, Vona Gábor, dr. Schiffer András, Rogán Antal, Harrach Péter, dr. Polt Péter, dr. Trócsányi László gratulál.*)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében dr. Lenkovich Barnabás úrnak, az Alkotmánybíróság elnökének gratuláljak, és eredményes munkát, sok sikert kívánjak.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném mindannyiunk nevében megköszönni Paczolay Péter úrnak, az Alkotmánybíróság jelenlegi elnökének eddigi munkásságát.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, **ismertesse a közzétételre kerülő országgyűlési határozatot.**

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Az Országgyűlés határozata az Alkotmánybíróság elnökének megválasztásáról: „Az Alaptörvény 24. cikk (8) bekezdése alapján az Országgyűlés dr. Lenkovich Barnabást az Alkotmánybíróság elnökévé 2015. február 25-ei hatállyal megválasztja. Budapest, 2014. december 1., Kövér László”

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Alkotmánybíróság elnökének megbízatása az Alaptörvény 24. cikk (8) bekezdése alapján az alkotmánybírói hivatali ideje lejártáig tart.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm vendégeink részvételét az ünnepélyes pillanatokon.

Most a napirend szerinti vitákkal folytatjuk munkánkat. (Rövid szünet. - *Zaj. - Több képviselő elhagyja az üléstermet. - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszerről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/1761. sorszámon a parlament informatikai hálózaton elérhető. (Folyamatossá zaj. - *Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) Foglaljanak helyet, képviselőtársak! (Ismételten megkocogtatja a csengőt.) A kijelölt Igazságügyi bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/1761/4. sorszámon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1761/6. sorszámon,

összegző jelentése pedig T/1761/7. sorszámon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót B. Nagy László úrnak, a bizottság előadójának.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2014. november 27-ei ülésén megtárgyalta az egységes elektronikuskártya-kibocsátási keretrendszerrel szóló T/1761. számú törvényjavaslatot. Ahogy az már az általános vitában is elhangzott, az előttünk fekvő javaslat azzal a céllal került benyújtásra, hogy megteremtsen egy olyan egységes elektronikuskártya-kibocsátási rendszerhez kötött jogi, műszaki feltételt, amely lehetővé teszi az elektronikuskártya-kibocsátás egységesítésének alapvető technológiai, eljárási, szervezeti és egyéb keretfeltételeit.

Az Igazságügyi bizottság által benyújtott javaslatokat megvitattuk. A módosítások alapvetően a felmerült jogalkotási igény technikai megvalósítását, valamint a nyelvhelyességi korrekciókat végezték el.

Kérésre a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat 25. pontjáról a bizottságunk külön szavazott. Az e pontban szereplő módosítás következtében immáron világosan elkülöníthetővé válik egymástól a kártya két egyedi azonosítója. Ezáltal a törvényjavaslat vonatkozó szövegrészei is koherensen hivatkoznak az egyes esetekben szükséges azonosítókra. A cél megvalósítása érdekében a 25. pontot bizottságunk végül 24 igen, 1 nem és 9 tartózkodás mellett támogatta, míg a fennmaradó 1-24. pontot vita nélkül, egyhangú támogatás mellett elfogadta.

A Törvényalkotási bizottság az említett javaslat megvitatásán túl újabb módosításra nem tett javaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 21 igen és 14 tartózkodás mellett fogadta el.

Kérem, fogadják el a javaslatot.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem Pogácsás államtitkár urat, kíván-e felszólalni. *(Pogácsás Tibor igent int.)* Jelzi, hogy igen. Mielőtt megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 10 perces időkeret áll rendelkezésére. *(Pogácsás Tibor: Csak a zárszó!)* Akkor csak a zárszó, köszönöm szépen.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Elsőként Bárándy Gergely képviselő úrnak - aki nincs jelen, tehát nem tudom neki megadni a szót.

Megadom a szót a most jelentkező Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben Hiszékeny Dezső váltja fel.)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell mondanunk, hogy a Jobbik frakciója akkor tudná nyugodt lélekkel támogatni az előttünk fekvő javaslatot, ha annak módosításai, módosítási indoklásai vagy az előterjesztő indoklásai során felmerültek volna olyan új fejlemények, amelyek magyarázzák alapvető kérdéseinket. Példának okáért tudvalevő, hiszen köztudott, hogy az egységes kártyarendszer kialakítására kezdetben mintegy 2,8 milliárdot terveztek elkülöníteni. Érdekes módon egy kormányhatározat ezt később 800 millióra csökkentette. Ennek okát, és azt, hogy egyébként miből kell lefaragni az említett összeget, a mai napig nem tudtuk meg.

(15.10)

Látható tehát, hogy a törvénytervezethez fűzött úgynevezett hatásvizsgálat ezen pénzügyi nem tér ki, viszont nyilvánvalóan azért akarják keresztülszakolni, hogy az informatikai hátteret, ami az egészhez szükséges, kialakíthassák, amelynek viszont feltétele a jogszabály hatálybalépése. Lehet, hogy ezért sietnek annyira, de az látszik, hogy egy átgondolt és tisztességes munkamódszert követve, mondjuk, Budapest sem került volna olyan helyzetbe, hogy a mostanában megjelent hírek szerint egy külföldi cég által és hitelből épít éppen a közlekedési hálózathoz olyan egységes kártyarendszert, amiről egyébként párhuzamosan önök itt a törvényjavaslatukban beszélnek. De akkor mégis hogy fordulhat elő, hogy Magyarországon két párhuzamos rendszer épül ki, vagy legalábbis most kiépül valami, és aztán egy következővel fogják ezt megfejteni külön költségvetésből?

Tehát amíg ezekre a kérdésekre nem kapunk választ, addig igen nehéz helyzetbe hozzák az ellenzéki frakciókat, hiszen alapvetően a technikai fejlődés követése támogatandó lenne. Adatvédelmi aggályaink persze továbbra is vannak azt illetően, hogy egy központi adatbázis tekintetében nagyon sok olyan személyhez fűződő adatunk kerülhet akár illetéktelen kezekbe is, vagy olyan kezekbe, ahová nem szánja őket az állampolgár, amelyek legalábbis kérdéseket vetnek fel. Ezek elosztatása úgyszintén nem történt meg, de a legfontosabb kérdés az lenne, hogy milyen munkamódszerek folyhatnak a kormányzatnál abban az esetben, hogyha elénik terjeszt egy egységes kártyarendszerről szóló valamint, miközben már külföldi cégek részvételével, hitelből Budapesten, a fővárosban zajlik egy hasonló szisztémának a kiépítése, legalábbis előkészítési szakaszban, mondhatnánk: egyszerűen lepattintva magunkról a problémát, azt, hogy tárgyalják meg ezt egymás között.

De addig is itt a parlamentben szeretnénk választ kapni ezekre a súlyos és feszítő kérdésekre, és

nyilvánvaló módon ettől lehet csak függővé tenni bármiféle támogatást vagy elutasítást. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Bárándy Gergely, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a türelmét is. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt elmondtuk már az általános vitában is, hogy a törvényjavaslat egy elvben helyeseltető törekvést tartalmaz, nevezetesen, hogy a jogalkotó az elektronikus kártyák kibocsátásának egyfajta sztenderdjét alakítja ki.

Amit kifogásoltunk és kifogásolunk most is, hogy mindez egy üres váz csupán, amit csak az egyes ágazati törvényekben előírt kártyák bevezetésekor fog tartalommal megtölteni. Az, hogy mi lesz ez a tartalom, erről még semmit sem tudunk, és az általános vitában a kérdések ellenére sem derült ki, sőt a törvényjavaslat tárgyalása során sem kaptunk akár bizottsági szinten erre egzakt választ.

Éppen ezért mi úgy gondoljuk, hogy ugyanaz lesz ennek a törvényjavaslatnak is a sorsa, mint számos sorstársáé, nevezetesen, hogy amikor kitalálják majd azt, hogy milyen tartalommal kívánják mindezt megtölteni, akkor ehhez a - hadd fogalmazzak így - vázhoz is újra kénytelen lesz hozzányúlni az Országgyűlés, és módosító javaslatot kell majd elfogadni.

Ezért javasoltuk mi azt a módosító javaslatunkban, hogy a 2015. augusztus 1-jei hatálybalépés helyett 2016. augusztus 1-jén lépjen hatályba. Azt tudom mondani, hogy még mindig szerencsésebb és jobb egy törvényjavaslaton akkor módosítani, amikor még nem lépett hatályba, minthogyha ez már megtörtént, és adott esetben bizonyos joghatásokat váltott már ki a magyar társadalomban.

Ami a 25 pontból álló részletes vitát lezáró módosító javaslatot illeti, ennek gyakorlatilag minden pontja technikai jellegű, kodifikációs vagy nyelvhelyességi hibákat javít. Ez erősíti mindazt, amit mondtunk, hogy egy nem igazán jól előkészített törvényjavaslatról van szó, és jó lenne, hogyha ezt még a hatálybalépés előtt valóban korrigálni lehetne.

Ezért azt kérem a tisztelt Háztól, hogy a hatályba léptetést elhalasztó módosító javaslatot majd támogatni szíveskedjék. Egyéb esetben pedig, hogyha ez nem történik meg, akkor a törvényjavaslatot a Ház ne fogadja el. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. A következő hozzászóló Schiffer András frakcióvezető úr, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Már az általános vitában jeleztük azt, hogy természetesen önmagában azt a törekvést, ami erősíti az elektronikus

közigazgatást, és ezen keresztül lehetőséget ad - az elektronikus közigazgatás erősítésén keresztül -, hogy az állampolgárok akár aktívabban is bekapcsolódhassanak a közösségi döntések meghozatalába, nos, minden ilyen fejlesztést, előrelépést az LMP természetesen támogatni tud.

Viszont az általános vitában jeleztem azt, hogy így, ebben a formájában az előterjesztés alkalmas arra, hogy megsértse azokat az alapvető jogelveket, amiket a 15/1991-es alkotmánybírósági határozat, tehát az úgynevezett személyi számos alkotmánybírósági határozat lefektetett. Annak idején, 1991-ben az Alkotmánybíróság arra figyelmeztetett, hogy az egységes személyazonosító jel alkalmas lehet arra, hogy bármely állami szerv bármely állampolgárról teljes személyiségprofilot alkothasson. Tehát magyarul: az olvasási, könyvtár-látogatási szokásoktól az egészségi állapotig mindenféle információval rendelkezzen egy állami szerv, és ezt összerakhassa bármelyikünkéről.

A rendszerváltás idején volt közkedvelt az a jelmondat, hogy átlátható államot és átláthatatlan polgárt. Azt gondolom, hogy ez most is időszerű. Ahhoz, hogy a magyar polgárok szabadok legyenek, ahhoz, hogy a magyar polgárok félelemmentesen tudják kiteljesíteni alkotóképességüket, szükség van arra, hogy legyenek biztosítékok, hogy az állam nem tud akadálytalanul behatolni a magánszférába, nem tudja akadálytalanul az információs önrendelkezési jogot megsérteni.

Ebben a törvényben mi garanciát vártunk volna arra, hogy az egységes elektronikus kártya ellenére nem ad a törvényhozó szabad jelzést bármely állami szervnek, hogy a teljes információmennyiséghez hozzáférhessen. Ez a garancia, ez a fék jelenleg nincs benne az előterjesztésben.

A másik aggály, amit elmondtunk, hogy a jelenlegi technikai feltételek közepette alkalmas lehet-e egy ilyen kártya arra, hogy a kártyabirtokos tartózkodását meg lehessen határozni. Szintén garanciális szabályra, védelmi szabályra lenne szükség ebben a törvényjavaslatban arra, hogy az illetékes állami szervek nem tudják, vagy nem élhetnek vissza azzal a technikai lehetőséggel, hogy a kártyabirtokos állampolgárok tartózkodási helyét nyomon követhessék. Ezek a garanciális szabályok nincsenek benne ebben a törvényjavaslatban.

Márpedig, hogyha ez egy kerettörvény, akkor igenis, az általános jellegű garanciális normáknak itt, a kerettörvényben kell ott lenni, hiszen ez nem egy szektorális elvárás, hogy az állami szervek ne közlekedhessenek akadálytalanul az állampolgárok személyes adatai között. Nem szektorális elvárás az, hogy a különböző állami szervek ne határozhatják meg szabadon a kártyabirtokos állampolgárok tartózkodási helyét.

A másik: azt remélem, hogy az a gondolat pedig fel sem merült, hogy a garanciális szabályokat ne törvényi szinten szabályoznák, és esetleg egy kormány- vagy miniszteri rendelet rendezné úgymond

ezeket a technikai hiányosságokat. Világos volt az alkotmány, illetve a jelenlegi Alaptörvény rendelkezése, világos az Alkotmánybíróság szava, hogy az alapvető jogokat biztosító, az alapvető jogokat garantáló szabályokat törvényi szinten kell rendezni. Tekintettel arra, hogy ez egy keretjogszabály, az általa szabályozott terület egészére vonatkozó védelmi, az állampolgárok biztonságát, hatalomtól való biztonságát védő szabályokat éppen ezért a kerettörvényben kellene, illetve kellett volna rendezni.

Sajnálattal látom, hogy ez nem történt meg, éppúgy nem történt meg, mint ahogy egy erre vonatkozó hatástanulmányt sem terjesztett ide a tárca, jöllehet ezt a jogalkotási törvény kötelezettségként előírja. Ebben az esetben világosan be kellett volna mutatni azt, hogy ez az új intézmény, ez az új szabályozás mennyiben védi meg az állampolgárok információs önrendelkezési jogát.

Ilyen előterjesztéssel, ilyen hatástanulmánnyal nem találkoztunk, éppen ezért jó lelkiismerettel erre a törvényre ilyen hiányosságok mellett igent mondani nem lehet. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Schiffer frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Több képviselőtársam hozzászólásra nem jelentkezett, ezért a vitát lezárom, és akkor most adom meg a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, és jelzem, hogy tízperces időkeretben mondja el a minisztérium álláspontját.

(15.20)

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vita során, illetve az Igazságügyi bizottságban elhangzottak alapján is azt gondolom, összességében megállapítható, hogy magával az egyseges elektronikuskártya-kibocsátási rendszerrel, pontosabban ennek a létrehozásával kapcsolatban olyan kifogás vagy ellenvélemény nem fogalmazódott meg, amely magának a kártyarendszernek a létét, lényegét és hasznosságát kérdőjelezte volna meg.

Ahogy azt az általános vitában is említettük, illetve elmondtam, a törvényjavaslat célja egy olyan keretrendszer, egy olyan rendszer megteremtése, amely egységesen és hitelesen, az állam által garantált módon, elektronikus úton biztosítja a felhasználók azonosítását és ezzel a személyekhez kötött szolgáltatások nyújtását, a jogosultságok, illetve a kedvezmények igénybevételét. Ez a keretrendszer, amely létrejöhét, megteremti az elektronikuskártya-kibocsátás egységesítésének a legfontosabb technológiai, eljárási, szervezeti és egyéb keretfeltételeit, az állam által biztosított azonosítási szolgáltatással, valamint a háttéradatbázissal megszünteti az azonosításhoz kapcsolódó hitelességi hiányosságokat.

Az általános vita során adatvédelemmel kapcsolatos aggályok fogalmazódtak meg. Ezzel kapcsolatban mindenképpen fontos kiemelni, hogy ez a rend-

szer a kártyákhoz kötődő jogosultsági adatokat nem tartalmaz, adatokat nem gyűjt, csupán egy háttérnyilvántartásként működik abból a célból, hogy a kártya felhasználása során a kártya elfogadója elektronikus információt kapjon arról, hogy a kártya érvényes-e. Abban az esetben, ha a kártya érvényes, akkor a jogosultságra, a tényre vonatkozó adat az ágazati vagy piaci nyilvántartásból kérdezhető le - tehát nem a központi nyilvántartásból -, így nem kapcsolódhatnak össze a különböző nyilvántartási adatok. Szintén fontos garanciális szabály, hogy a kártyaelfogadó a kártya elektronikus leolvasása során kizárólag a központi nyilvántartásnak a kártya érvényességére vonatkozó adataihoz fér hozzá.

A módosító javaslatokkal kapcsolatban a kormány a törvény hatálybalépésének elhalasztására vonatkozó képviselői javaslatokat nem támogatta, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatban foglalt módosításokat viszont igen. Ezek a javaslatok a szöveg pontosítását szolgálják és a jobb alkalmazhatóságot is elősegítik. Egyértelművé válik, hogy természetes személyek közül kizárólag az egyéni vállalkozók bocsáthatnak ki kártyát, figyelemmel arra, hogy ezeket a kártyákat kizárólag a gazdasági forgalomba, a társadalmi kapcsolatokba szervezeten kilépő szervezeteknek célszerű megjeleníteni.

A rendszer időtállóságát szolgálja az a módosítás, amely az elektronikus azonosításra nemcsak adatsip, hanem más műszaki megoldás alkalmazását is lehetővé teszi, nem korlátozva ezzel a jövőbeni technológiai újítások felhasználását.

Végezetül világosan elkülöníthetővé válik egymástól a kártya két egyedi azonosítója, kizárólag az elsődleges kártyák azonosítására fizikai azonosítóként szolgáló egyedi sorszám, és mind az elsődleges, mind pedig a másodlagos kártyák elektronikus azonosítójaként szolgáló elektronikus egyedi azonosító.

Összességében tehát egy olyan törvény születet, amely ennek a szabályozásnak a megvalósulása során segítheti a polgárok mindennapjait, és valóban kialakulhat egy minden területen használható egységes kártyarendszer. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pogácsás államtitkár úr. Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a szavazásokra a mai határozathozatalok között kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/1709. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A részletes vitáról szóló bizottsági jelentéseket T/1709/5. és 7. számokon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1709/9. számon, összegző jelentése pedig T/1709/10. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Mivel a bizottság azt jelezte, hogy a kisebbségi előadó megnevezésére később kerül sor, először megkérdezem, hogy a bizottsági álláspont elhangzása után kívánja-e valaki a kisebbségi véleményt ismertetni. *(Dr. Bárándy Gergely jelzi, hogy nem.)* Jelentkezőt nem látok. Köszönöm, képviselő úr.

Akkor megadom a szót Hadházy Sándor úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben.

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság a 2014. november 20-i ülésén tárgyalta meg a központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint az egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/1709. számú törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat célja az egységes címképzés és címkezelés lehetőségének megteremtése. Az állami és önkormányzati nyilvántartások együttműködésének általános szabályairól szóló 2013. évi CCXX. számú törvény felhatalmazó rendelkezéseinek módosításával a kormány felhatalmazást kap az egységes címszabvány és az országos szinten egységes címkezelés szabályainak kormányrendeleti szintű szabályozására, ezzel pedig lehetővé válik a központi címregiszter létrehozása és működtetése.

A javaslatához az Igazságügyi bizottság nyújtott be módosító javaslatot, amely arra irányult, hogy a Nemzeti Kiberbiztonsági Koordinációs Tanács vezetése továbbra is maradjon az információbiztonság és általában az informatika területeit összefogó szervnél, tehát a Miniszterelnökségnél. A módosítással az illetékes tárca egyetértett, bizottságunk pedig 27 igen szavazat és 8 tartózkodás mellett támogatta a módosító javaslatot.

Az említett javaslatról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további módosítást fogalmazott meg, amely három részből áll. Az egyik rész nyelvtani, nyelvhelyességi javításokat tartalmaz; a másik rész megállapítja a törvényjavaslat sarkalatos törvényi jellegét, és az ezzel kapcsolatos jogtechnikai módosításokat tartalmazza; végül a törvényjavaslatához a Törvényalkotási bizottság által benyújtott javaslat harmadik eleme arra tesz javaslatot, hogy a törvény egészéhez képest a címregiszter és az ingatlan-nyilvántartási térkép közötti összeköttetést biztosító programrész egy későbbi időpontban, azaz néhány hónappal később lépjen hatályba. Ez utóbbi hatálybalépéséig a címeket nem az elektronikus nyilvántartáson keresztül, hanem egyedi döntésekkel vezetik át. E módosításokat a Törvényalkotási bizottság vita nélkül, 26 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta és összegző módosító javaslatként is benyújtotta.

A bizottság végül az egységes címképzés és címkezelés lehetőségének megteremtése érdekében az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 26 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 1 tartózkodás

mellett fogadta el. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hadházy képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem Pogácsás Tibor államtitkár urat, hogy most vagy a vita végén, vagy mindkét alkalommal élni kíván-e a felszólalás lehetőségével. *(Pogácsás Tibor: A vita végén.)* A vita végén. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csakúgy, mint az előző törvényjavaslat esetében, itt is az átgondolatlan fideszes jogalkotás egy újabb félresikerült termékével állunk szemben. Mint az a témával foglalkozók számára ismeretes, 2013. január 1-jétől, illetve 2013. március 1-jétől változtak jelentősen a lakcímekre vonatkozó címnyilvántartás szabályai. Ezt követően a 2013. évi CCXX. törvény 2015. január 1-jei hatálybalépésével hozta létre a címnyilvántartástól értelemszerűen különböző központi címregisztert.

(15.30)

A szabályozás nem sikerült túl jól, mivel a két nyilvántartás közötti adatforgalmat nem fésülték össze, és az adatkapcsolatot sem rendezték megfelelően. A hibákat először a Font Sándor képviselő úr neve alatt beterveztett, az egyes földügyi törvények módosításáról szóló törvényben próbálták orvosolni fél évvel ezelőtt. Ebben már kísérletet tettek a címnyilvántartás és a címregiszter közötti kapcsolat megteremtésére. A törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalták, azaz úgy tűnik, akkor nagyon sürgős volt.

Azt, hogy ekkor sem jártak sikerrel, most az előttünk fekvő törvényjavaslat bizonyítja. Pontosán egy hónap van hátra a címregiszterről szóló törvény hatálybalépéséig, és az Országgyűlés többszöri javítgatás után még mindig annak módosításán dolgozik. Mindez szomorú, és jól mutatja a jogalkotás színvonalát vagy színvonaltalanságát. Úgy tűnik, hogy lassan a kormányzatban is tudatosul, hogy egy ilyen kinkeserves előterjesztést követően milyen nagyszámú kihívást fog jelenteni jövő hónaptól a címregiszter működése. Feltehetően ezért rendelkezik úgy az összegző módosító javaslat, hogy egyes ingatlan-nyilvántartást érintő módosítások mégse január 1-jével, hanem csak június 1-jével lépjenek hatályba.

A módosító javaslat indokolása szerint erre azért van szükség, mert az ingatlan-nyilvántartási térképi

felületen szereplő címfeliratoknak a központi adatbázis tartalmával való szinkronizálása hosszabb időt vesz igénybe. Úgy gondoljuk, hogy ez egy reális és őszinte szembenézés a valós állapotokkal. Attól tartunk azonban, hogy ez még önmagában nem hártja el az alapvetően alacsony színvonalú, és mostanra már többször toldozott-foldozott eredeti törvényből eredő problémákat.

A törvényjavaslat alapvető céljával, vagyis a központi címregiszter létrehozásával egyetértünk, azonban a bizottsági vitákat követően és az összegző módosító javaslat ismeretében sem tudjuk támogatni a címregiszter előterjesztett törvényi szabályozását és annak előttünk fekvő újabb módosítását.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Megadom a szót Lukács László György jobbkios képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslatot az általános vitában is szép szavakkal, illetve rosszabb szavakkal is illettük, és továbbra is fenntartjuk azokat a kifogásainkat és azt a véleményünket, amit megfogalmaztunk.

Üdvözlendő, hogy végre létrejön egy olyan etalon nyilvántartás, ami több szerv között is végre hasznosítható, használható lesz. Úgy gondolom, ez előremutató, annak ellenére, hogy nagyon feszített tempóban került sor a végső kialakítására, de lényegében mind a szerveknek, mind a hatóságok gazdasági társaságoknak, de a magánszemélyeknek is egyébként hasznára fog válni, hogy végre egy teljes, egymás között alkalmazható, interoperábilis címnyilvántartást fogunk kapni.

A másik, ami szintén elismerésre méltó, ezért fontos, hogy azokat is kiemeljük a kritikával szemben, a vagyonszervi rezsidi bevezetése. Ez szintén egy olyan terület, ahol, úgy gondolom, fontos volt az előrelépés, különösen azért, mert fehéríti a gazdaságot, és ebben a szektorban erre különös szükség volt. Azonban továbbra is hiányoltuk belőle azt, illetve kritikaként fogalmazható meg még most is, a bizottsági szakasz lezárását követően, hogy továbbra is a Belügyminisztériumnál lett volna helyes ennek a rezsidi megállapítása, tekintettel arra, hogy csak jobban rálátnak, és csak jobban hozzájuk tartozik a vagyonszervi kérdése. Egyébként ezt a hatáskör-koncentrációt, amit a kormány általában saját magának így vindikál, a Jobbik nem szereti, illetve nem szeretjük így támogatni.

A másik, ami viszont teljesen elfogadhatatlan, az Möt. azon módosítása, aminek itt a képviselőtársaim is hangot adtak a vita folyamán. Ezek egyébként így teljesen elfogadhatatlanok ebben a formában, ahogy önök ezt tovább szeretnék vinni. És a kritikai megjegyzések az Möt.-n túl azok, hogy a társadal-

mi-szakmai vita továbbra sem zajlott le ebben. Lényegében, és ezt ismertette MSZP-s képviselőtársam, a korábbi problémák miatt gyakorlatilag erre lehetőség sem volt. Egy feszes, egy kifeszített tempó volt, határidő volt benne, ami egyébként semmiben nem használt a jogalkotásnak.

Vegyék ezeket a kritikákat, ezeket a jobbitó szándékú kritikákat saját magukra irányadónak, ugyanis ezt a jogalkotást, ezt a jogalkotási folyamatot degradálják ezzel, és teszik tönkre. Gyakorlatilag ez a jogszabályok hiányosságát, pontatlanságát fogja eredményezni, ami sokszor még egyébként a Törvényalkotási bizottságban sem kerül kijavításra, hanem később úgy lép hatályba.

Tehát lényegében az ellenvetéseink egyrészt a jogalkotási területre szólnak, másrészt pedig az Möt. módosításával kapcsolatosak. Így hát úgy gondolom, a kritikákat a kormánynak meg kell hallgatnia, és ha ebben most nem is, de a későbbiek folyamán ehhez kell tartania magát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lukács képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Több képviselő nem jelezte hozzászólási szándékát, ezért a vitát lezárom. Akkor most adom meg a szót Pogácsás Tibor belügyi államtitkár úrnak, hogy mondja el a vitában megfogalmazódott véleményét.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Végül is a központi címregiszter létrehozásával kapcsolatban, azt gondolom, alapvetően egyetértés fogalmazódott meg, így a címregiszter létrehozásával kapcsolatban nem is kívánok reagálni, sokkal inkább egyéb kérdésekre.

Az egyik ezek közül a kormányhivatal hatásköre, illetőleg a kormányhivatal azon hatáskörváltása, amely azon önkormányzatokat érinti, amelyek a törvény adta lehetőség szerinti 60 napon belül nem tudnak megállapodni a közös önkormányzati hivatal létrehozásában. Ugye, a jelenlegi szabályozás szerint 60 nap áll rendelkezésre arra, hogy a közös önkormányzati hivatalt a települések létrehozzák, az ehhez szükséges megállapodást megkötik. Abban az esetben, ha ez megtörténik, utána még 30 napjuk van arra, hogy ezt a megállapodást végleges formában elfogadják. Ez a szabályozás azokra az állapotokra nem nyújtott megfelelő megoldást, amikor a települések között valamilyen oknál fogva ez az egyetértés nem jött létre.

Jelen pillanatban Magyarországon 19 olyan település van, amelyek öt közös önkormányzati hivatal vonatkozásában vitában állnak egymással. Itt gyakorlatilag a szabályozás hatálybalépése óta, tehát közel két éve nem működik a közös önkormányzati hivatal. Ennek egyik hátulütője az, hogy az a típusú önkormányzati igazgatási munka, amely ezektől a hivataloktól feltétlenül elvárható és szükségszerű, nem folyik, másrészt pedig az ehhez szükséges

finanszírozást sem vehetik igénybe ezek az önkormányzatok.

Annak érdekében, hogy a megállapodások ne maradjanak el, illetve hogy a finanszírozási probléma ne maradjon meg, a módosítás arra ad lehetőséget, hogy a kormányhivatal létrehozza a megállapodást. A kormányhivatal döntése ellen természetesen a közigazgatási és munkaügyi bíróságnál az érintett önkormányzatok jogorvoslattal élhetnek, de a hivatali munka megindításának alapfeltétele megteremtődik. Szükséges itt még azt is jelezni, hogy a megállapodást az önkormányzatok az egymással történő megegyezésük alapján bármikor módosíthatják. Az a lényeg, hogy az önkormányzati működést ne lehetetlenítsék el.

A törvényességi felügyeleti bírsággal kapcsolatos felvetésekkel kapcsolatban pedig azt szükséges kihangsúlyozni, hogy itt nem egy új jogintézmény kialakítása történt. Itt gyakorlatilag a törvényességi felügyeleti bírság alkalmazhatóságáról és annak ismételt kiszabási lehetőségeiről a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló kormányrendelet rendelkezik részletesen. Ez az elhangzott képviselői felvetésekre választ is ad.

A földhivatalok munkájával kapcsolatban hangzott el az az aggodalom, hogy a mindennapi munkavégzésben a törvény nehézséget fog okozni, illetve a központi címregiszter bevezetése nehézséget fog okozni. Szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy ez nem így lesz, hiszen a címregiszter a földhivatali ügyintézés kifejezetten egyszerűsíteni fogja, az ingatlanok címadatai tekintetében a változások átvezetése automatizmus lesz, automatikusan történik, ügyintézői közreműködés nélkül.

A törvényjavaslattal elérni kívánt cél az ingatlan-nyilvántartási, adatkezelési párhuzamosságok megszüntetése, a címadatok egységesítése és tisztítása. Az ingatlan-nyilvántartás klasszikus telekkönyvi jogból származó, a jogbiztonságot és forgalombiztonságot garantáló elvei, mint az okirati elv és a kérelemhez kötöttség elve a címregiszter és az ingatlan-nyilvántartás közötti automatikus adatátvitel során nem tud érvényesülni.

(15.40)

A hagyományos értelemben vett hatósági eljárás nem indul, így eljárási díjról sem kell beszélni. Az általános vitában ennek viselésének, az eljárási díj viselésének kötelezettségével kapcsolatban is hangzottak el kérdések. Még egyszer jelzem, hogy ilyen kötelezettség nem merül fel.

Az viszont teljesen természetesen elvárás a formális élet szereplői részéről, hogy a tulajdoni lapon eszközölt változásokról valamilyen formában értesüljenek akkor is, ha ezek a változások automatizált módon történnek. Erre tekintettel jelennek meg az új elemek a tulajdoni lapon.

Ez a módosítás tehát technikai jellegű, de hatása komoly jelentőséggel bír. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pogácsás államtitkár úr. A szavazásokra a mai határozathozatalok között kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes jogállási törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/1767. sorszámom a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A részletes vitáról szóló bizottsági jelentéseket T/1767/9-10. sorszámokon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1767/12. sorszámom, összegző jelentése pedig T/1767/13. sorszámom a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának és a kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Elsőként megadom a szót Vejkey Imre úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2014. november 27-én megtartotta a T/1767. számon benyújtott, az egyes jogállási törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen, 7 nem és 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat egyrészt tartalmazza - egy kivétellel - az Igazságügyi bizottság módosító javaslatát, másrészt a Törvényalkotási bizottság saját indítványát. A módosítások közül kiemelném a közszolgálati tisztségviselőkről szóló 2011. évi CIX. törvény tartós külszolgálatra vonatkozó szabályainak változását.

A kormány döntése alapján az európai integrációs ügyekért való feladat- és hatáskörök - néhány kivétellel - a külgazdasági és külügyminisztertől a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez kerülnek át. A változáshoz kapcsolódó további szabályozási döntés szerint a brüsszeli állandó képviselő szakmai irányítása, 2015. január 1-jétől a diplomata-, szakdiplomata-személyzete feletti munkáltatóijog-gyakorlás a külgazdasági és külügyminisztertől a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez kerül át.

A rendelkezéssel kapcsolatban felhívnam tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra, ami egyébként a bizottsági ülésen is elhangzott, hogy számos uniós tagállamban az Európai Unióhoz kapcsolódó ügyek nem tartoznak a klasszikus külügyi feladatokhoz. Az elmúlt hetek-hónapok vitáiban éppen az ellenzék volt az, aki a kormánypártoknál is hangsúlyosabban képviselte ezt az álláspontot. Éppen ezért az ellenzék részéről úgy feltüntetni most ezt a változást, hogy ez

a döntés külügy- vagy EU-ellenes lenne, több mint furcsa. Ez a döntés felemeli ezeknek az ügyeknek a jelentőségét azáltal, hogy a Miniszterelnökséghez fognak ezek az ügyek tartozni.

A módosító javaslatok közül, ami az ellenzék érdeklődését ugyancsak felkeltette, az a miniszteri biztosokkal kapcsolatos változását érinti. A jövőben ugyanis miniszteri biztos kinevezésének egyetlen korlátja lesz, hogy miniszteri biztos csak miniszter feladat- és hatáskörébe tartozó kérdésekben nevezhető ki. Ezzel kapcsolatban megjegyzem, hogy az országgyűlési képviselő - az Országgyűlésről szóló törvényben foglaltaknak megfelelően - képviselői tevékenységén kívül más keresőtevékenységet nem folytathat, díjazásban nem részesülhet, ebből következően, ha valamelyikünk ilyen feladatot látna el, pluszpénzre akkor sem lenne jogosult.

Végezetül megemlíteném, hogy a Törvényalkotási bizottság módosítja, kibővíti azon személyek körét, akik közjogi tisztségviselői igazolványra jogosultak, megteremtve a jogi alapját a kártya használatának. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey képviselő úr. A kisebbségi vélemény ismertetésére hétperces időkeretben megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A téma szerint helyesen mondta el Vejkey képviselőtársam, hogy nagyjából mik voltak azok a pontok, ahol az ellenzék és a kormánypártok, illetve a kormány között valóban vita alakult ki. A tartalmi részébe azért nem mennék bele - talán egy kivételével, amit említett képviselőtársam -, mert azt gondolom, az a tisztességes, ha a módosító javaslat benyújtójának hagyja meg az ember a lehetőséget, hogy érdemben beszéljen arról. Az egyik ilyen komolyabb vita egy jobbikos módosító javaslattal kapcsolatban alakult ki. Nyilván Szilágyi képviselőtársam már készül arra, hogy elmondja ennek a tartalmát, amit egyébként mi is támogatni tudunk és fogunk.

Amivel kapcsolatban még vita volt - arra én is a rendes felszólalásomban fogok kitérni bővebben -, az a miniszteri biztos díjazása körül körvonalazódott. A kormány egy meglehetősen furcsa, hezitáló álláspontot képviselt és képvisel - úgy tűnik - a mostani pillanatig.

Egy dologról azonban egy picit bővebben szólnék, és ez valóban a Miniszterelnökség új feladatköre. Vejkey képviselőtársam elmondta azt, hogy ezzel valójában emelkedik majd az ázsíója az európai uniós ügyeknek, hogy nem a Külügyminisztériumban, hanem a Miniszterelnökségnél fogják azokat felügyelni és koordinálni.

Nem is ezzel volt a probléma, képviselő úr. Ha emlékszik rá, a vitában is elsősorban azt kifogásol-

tuk, hogy ha már önök valóban szeretnének ennek kiemelt jelentőséget tulajdonítani, azt hiszem, így szokták önök mondani, hogy Európa számos országában létezik olyan megoldás, hogy egy külön tárcát szánunk az európai uniós ügyeknek, magyarul szólva, lehetne egy külön minisztere az európai ügyek intézésének. És valóban, ha ezt önök is ilyen fontosnak látják, akkor ez lehetett volna egy út.

Nekünk a problémánk azzal volt a jogkörök Miniszterelnökséghez való telepítésével kapcsolatban, hogy önök nemcsak ezzel a rendelkezéssel, hanem sok minden mással, ami a Miniszterelnökség jogköreit, hatásköreit az elmúlt időszakban bővítette, lopakodó módon készítik elő az elnöki rendszert, a prezidenciális rendszert. *(Dr. Répássy Róbert a fejével nemet int.)*

Azt értem - és látom, hogy államtitkár úr csóválja a fejét most is, és nyilván fog majd erre reagálni és reflektálni *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* -, államtitkár úr, akkor sem azt vitatta senki, hogy a mostani rendszer, ami kialakul ezzel a módosítással és a korábbi módosításokkal, az ne egy parlamentáris rendszer része lenne. Szeretném most is hangsúlyozni, mielőtt errefelé vinné el a főszoalását.

Nem erről van szó. Arról van szó, hogy amikor prezidenciális rendszert alakít ki egy állam, akkor a legegyszerűbb döntés ebben, amikor az alkotmányt vagy alaptörvényt alakítja át olyanná, hogy az elnöki rendszerre váljon. A nehezebb ebből a folyamatból az, hogy valóban a hatásköröket áttelepíti, hogy az államigazgatás rendszerét hozzáigazítja egy ilyen, egyébként alkotmányjogi döntéshez.

(15.50)

Önök pedig ennek a főpróbáját csinálják most. Ezt mondtuk, és ezt mondjuk most is. Nem arról van tehát szó, még egyszer szeretném hangsúlyozni, és a vitában sem arról volt szó, államtitkár úr, hogy bárki azt kérdőjelezné meg, hogy parlamentáris demokrácia marad-e Magyarország ezekkel a módosításokkal, hanem arról van szó, hogy önök egy későbbi alkotmányjogi döntést megelőzően a struktúrát hozzáigazítják már jó előre ahhoz a későbbi döntéshez. Ez a probléma, államtitkár úr, gondolom, érti, hogy én miről beszélek. Ha nem, akkor majd elmondja, hogy miért nem. *(Dr. Répássy Róbert: Értem! Értem!)* Mondja itt a képviselőtársam, hogy lehet, hogy még nem tud erről a tervről. Tudni senki nem tud róla, de azért sejtetni már sejtették elég sok esetben, hogy ennek komoly esélye lesz majd 2017 körül.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, ez volt a vitának ez a része, és én azért hoztam ide, és fogom anyagolni majd a normál hozzászólásomban, mert hogy Vejkey képviselő úr is erre tért ki talán a legbővebben a bizottsági vélemény ismertetésekor. Mindezzel együtt tehát a bizottságban a kisebbségi véleményt megfogalmazó ellenzéki képviselők nem tudták támogatni a módosító javaslatot, illetve ilyenformán valószínűleg a mi frakciónk legalábbis a tel-

jes törvénymódosítási javaslatot sem fogja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Megkérdezem Répássy Róbert államtitkár urat, hogy most vagy a végén kíván szólni. *(Dr. Répássy Róbert: A végén. - Dr. Bárándy Gergely: Jó lenne, ha vitatkozhatnánk.)* Akkor megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak, kettőperces időkeretben.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A jogállási törvények módosítása gyakorlatilag technikai módosításnak tűnik, azonban mégis a háttérben, azt gondolom, sokkal több van, ezért kértem szót. Bár rövid az időm, azért megpróbálok kitérni egy-két dologra.

A törvénymódosítás szellemében egyértelműen kitűnik, hogy egy jelentős létszámleépítésre és átstrukturálásra készül a kormány, és ezt kívánja elősegíteni ezzel a törvénymódosítással, ami elvben támogatható lenne, ha azokat a fideszes barátokat és haverokat rugdosnák ki a közszférából, akik egyébként nem értenek a munkájukhoz, de nyilván nem erről fog szólni a létszámleépítés a közszférában.

Ugyanakkor az is látszik, hogy ebben a törvénymódosításban is számos olyan hibát követtek el, ami mutatja azt, hogy egyre kevésbé szakmai munkák kerülnek ki a közszféra keretein belül. Így például megemlíteném azt, hogy az 1. § (10) bekezdésében „fegyelmi elbocsátás keretein belül”-t említ a törvénymódosítás, illet a közalkalmazotti és a köztisztviselői törvény nem ismer, rendkívüli felmentést azonban igen. Érthetetlen az is, hogy ha a versenyszférából, a munka törvénykönyvéből átkerülő munkavállalók közalkalmazottak lesznek, akkor miért fix bért állapít meg a törvény és miért nem minimumot, miért nem adja meg a lehetőséget a közszférába átjövő munkavállalónak, hogy adott esetben bértárgyalást, illetve bérmegállapodást folytasson a munkáltatóval.

Miután rövid az időm, még egy dologra szeretnék kitérni. Ha már a jogállási törvényeket módosítják, akkor talán hiányzik belőle az, hogy törvényessé tegyék azt, hogy egyébként egyes minisztériumokban törvénytelenül, a munka törvénykönyvét megsértve magasabb munkaidőn belül foglalkoztatják a közszféra munkavállalóit, talán módosítani kellene a jogállási törvényeket, hogy törvényessé tegyék a tízórás munkaidőt.

Innen üzenem a miniszter uraknak, hogy nem sokat, hanem jól kellene dolgozni. Köszönöm a szót. *(Taps a függetlenek és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kónya képviselő úr. Tájékoztatom Gúr Nándor képviselő urat, hogy kétperces hozzászólásra a vita során nincsen lehetőség. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon sok vita volt és

különböző nézetek a Fidesszel szemben ezzel a törvénnyel kapcsolatosan. Mi elmondtuk, hogy alapvető problémának tartjuk már azt is, hogy sok különböző jogterülethez tartozó törvényt módosít ez a mostani törvényjavaslat, tehát egy salátatörvény, amit esetleg célszerűbb lett volna külön módosító javaslatokban benyújtani a tisztelt Ház elé.

Azt is elmondtuk nagyon sok alkalommal, és próbáltunk vitatkozni akár a TAB-üléseken is az államtitkár úrral, hogy egy-két dolgot még így is, ebben a törvényben is meg kellene változtatni. Hadd mondjak csak egypár dolgot, hadd emeljek ki pár paragrafust, amivel egyáltalán nem értünk egyet. Az egyik a 4. §, amelyben az egyes vagyonyilatkozattételi kötelezettségről szóló törvényt változtatják meg, és a köztisztviselő mellett új kötelezettként kerül be a kormánytisztviselő a vagyonyilatkozatot tenni kötelesek körébe vezetői megbízásban. Itt a legnagyobb problémánk egyébként az, hogy még mindig csak a vagyonyilatkozattételről beszélünk. Még mindig ott tartunk, hiába szorgalmazza a Jobbik Magyarországért Mozgalom most már hosszú ideje, hogy ne vagyonyilatkozatot kelljen csak tenni, hanem igenis legyenek vagyonosodási, vagyongyarapodási vizsgálatok, továbbra sincs önöknél erről szó. Mi azt szeretnénk, ha minél átláthatóbb lenne, és minél tisztább közélet lenne. Ezért egyébként van bent egy törvénymódosító javaslatunk, amit holnap fog tárgyalni az Igazságügyi bizottság. Remélem, hogy támogatni fogják, hogy innentől kezdve vagyongyarapodási vizsgálatokat lehessen vagy kelljen végezni és azt is, hogy a hozzátartozók vagyonyilatkozatai addig, amíg ez nem következik be, nyilvánosak legyenek, természetesen a különböző személyes adatok kitérlésével, de remélem, hogy holnap ezt önök támogatni fogják.

A másik, ami nagyon nagy problémát jelent itt: a polgármesterek és az alpolgármesterek foglalkoztatására vonatkozó szabályok és a velük szemben támasztott követelmények, a munkáltatói jogokat a főállású polgármester felett innentől a képviselőtestület gyakorolja, jogviszonya közszolgálati, utána nyugdíjra jogosult, alap- és pótszabadság illeti meg. A végkielégítési szabályok pont olyan rosszak és pontatlanok, mint a jelenleg hatályos törvényben. Hiányzik, hogy mikor kell megfizetni a végkielégítést, a megszűnéstől számított mennyi időn belül, a szabadságot ki kell-e fizetni, hogyan kell visszafizetnie, ha mégsem volt jogosult rá s a többi, és még sorolhatnánk, hogy milyen anomáliák vannak. Ezt jelen pillanatban sem rendezik.

A másik, hogy a polgármesternek hathavi jutalmat állapíthat meg a testület, és úgy van megfogalmazva, hogy egy meghatározott időszakban végzett munkája elismeréseként. Ha év közben megszűnik a jogviszonya, ez időarányosan illeti meg - mégis mihez képest? Mihez képest fogja ez megilletni? Szerintem itt még az is előfordul, hogy akár kéthavonta kifizetőhely lehet igazából az önkormányzatból. És akkor arról, ami talán a legfontosabb, hogy a fegyel-

mi és a kártérítési felelősség területén a testület a fegyelmi jogkör kezdeményezője és gyakorlója. Itt amit már említett Bárándy Gergely képviselő úr is, nem tudjuk elfogadni azt, hogy a 225/F. § (4) bekezdésében arról van szó, hogy a polgármester tisztsége a fegyelmi eljárás ideje alatt felfüggeszthető. Tudom, államtitkár úr itt mondta, hogy a felfüggesztő határozat ellen a polgármester 8 napon belül a felfüggesztés megszüntetése iránt eljárást kezdeményezhet a közigazgatási és munkaügyi bíróságnál, amelynek van 8 napja arra, hogy elbírálja, na de ha ezt vesszük figyelembe, ez is lehet akár két hét. Két héten keresztül önök lehetővé kívánják tenni azt, főleg egy olyan önkormányzati választás után; valljuk be, az önkormányzati választásokon történtek olyan kijelentések, amelyeket önök később tagadtak, de elmondták, hogy ahol nem fideszes polgármester van, és esetleg önök vannak többségben, ott majd megpróbálják ellehetetleníteni ezeknek a polgármestereknek a működését, de ugyanez fordítva is lehet bármikor a későbbiek folyamán.

Tehát mi azt szeretnénk, hogy mindenféle politikai színezettől mentesen egy képviselő-testület se élhessen azon jogával, hogy azért, mert a polgármester, mondjuk, más politikai színekben nyerte meg a polgármesteri széket, ezért őt különféle vádakkal, különféle mondvacsínált vádakkal felfüggeszthessék, és ne járhasson be a hivatalba, ezzel megbénítsák a polgármester munkáját, főleg úgy, hogy azt is elmondtuk, hogy a fegyelmi vétségél a polgármester, ha a tisztségéből eredő kötelezettséget vétkeesen megszegi, a kiszabható fegyelmi büntetések a következők: megrovás, a polgármester illetményének, tiszteletdíjának legfeljebb 20 százalékkal történő csökkentése, az illetmény, tiszteletdíj csökkentése egy évnél hosszabb időszakra nem vonatkozhat. Ez lehet a büntetés, amit kaphat a polgármester, és közben, amíg az eljárás folyik, addig akár felfüggeszthető, akár az egész eljárás ideje alatt is. Ez egy előzetes büntetés szinte a polgármesterek irányába. Véleményem szerint a polgármestereket is megilleti az ártatlanság vélelme.

Még egyszer kérem önöket, hogy gondolják meg és fogadják el esetlegesen, azért próbálom meggyőzni önöket itt most, hátha figyelnek rám kormánypárti képviselőtársaim, hiszen fenntartottuk ezt a módosító indítványunkat, hátha majd a szavazásnál önök meg fogják szavazni, és önök is belátják azt, hogy ez nemcsak más pártokra vonatkozóan lehet hátrányos, akár a Fidesz-KDNP-re is hátrányos lehet, ha esetleg változik majd a politika, és nem önök lesznek, mondjuk, adott esetben többségben egy önkormányzatban, de a polgármester, mondjuk, fideszes lesz.

(16.00)

Önökkel szemben ugyanúgy alkalmazhatják ezeket a praktikákat. Miért kell lehetőséget adni erre? Miért kell aljas politikai támadásokra lehetőséget adni? Szerintem szüntessük meg már most ezt a

lehetőséget, mutassák meg, hogy önök valóban nem gondolták komolyan, ezek csak egyes képviselői vélemények voltak, amikor azzal fenyegettek, hogy megpróbálják megbénítani azokat az önkormányzatokat, azokat a városokat, településeket, ahol nem a fideszes képviselők nyerték meg a polgármesteri széket. Bizonyítsák be, hogy önök valóban komolyan gondolják a demokráciát, és nem érdeklí önöket, hogy éppen jobbikos polgármester ül-e esetleg a polgármesteri székben, önök az adott település érdekében fognak dolgozni, még akkor is, hogyha többségben vannak.

Ha ezt a módosító javaslatunkat hajlandók támogatni, én úgy érzem, hogy akkor egyértelműen kifejezik azon véleményüket, hogy önök valóban a demokrácia mentén képzelik el a további működést. Amennyiben nem, akkor viszont úgy kell értelmeznünk, hogy önök igenis fönntartják azt a jogot, hogy az adott polgármestereket azért, mert fideszes többség van, bármikor, folyamatosan esetleg megpróbálják ellehetetleníteni, és még azt is megpróbálják megtiltani nekik, hogy bejárjanak a hivatalba, és ellássák a hivatalukat. Tehát kérem önöket, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom módosító javaslatát - mint ahogy a baloldali képviselőtársak itt jelezték, hogy ők támogatni fogják -, kérem önöket, hogy önök is támogassák, és együtt mutassuk meg azt, hogy Magyarországon valóban demokráciát képzünk el, és nemcsak szavakban, hanem tettekben is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. A következő hozzászóló Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak a mondandóm margójára teszem, hogy a törvényalkotási menetrendünkben sem volt benne ennek a törvénynek a tárgyalása annak idején, de ha szükséges, akkor tárgyalni kell, nincs ezzel gond.

Ami az én problémámat érinti, jelenti, az az, hogy az államigazgatásba való kiszervezés, gyakorlatilag annak a mikéntje az hogyan és miképpen történhet meg az elkövetkezendő időszakban. Akkor nagy a baj, hogyha a kiszervezés úgy történik meg, hogy mondjuk, a kiszervezést követő 15 napon belül magának az érintettnek, a munkavállalónak kell nyilatkoznia arról, hogy elfogadja-e mindazt, ahová őt kiszervezik, és ha nem fogadja el, vagy ha nem nyilatkozik erről - ez az érdekesebb, ez a pikánsabb része -, akkor gyakorlatilag megszűnik a jogviszony. Fordítva talán realisabb lenne a történet, hogy ha 15 nap elteltével valaki nem nyilatkozik, akkor automatikusan folytatódik a jogviszony.

Arról már nem is akarok beszélni, hogy milyenfajta illetmény-, illetve bérbeli sérelmeket szenvednek el e törvénymódosítás kapcsán az emberek; arról meg még inkább nem, csak fel akarom idézni - megint csak pikánsnak mondanám - azt, amiről Vejkey képviselőtársam beszélt, az nemcsak a képvi-

selőket érinti; tudja, ez a duplikált díjazás kérdésköre, a duplázott díjazás kérdése. Az államtitkár, a helyettes államtitkár, közigazgatási államtitkár is érintettje gyakorlatilag az előzetes tervezetek szerint ennek a történetnek. Na jó, hogy a végkifejlet kapcsán ezt nyomásra megváltoztatják, de azért a külvilág elől ne tagadjuk el, önöknek ez volt a szándékuk, a dupla díjazás! Szóval, eléggé szégyenletes passzusokkal volt terhes ez a törvénytervezet, ezért is alakult ki az a viszonyulásunk, amit majd képviselőtársaim megfogalmaznak.

Elnök úr, a két percben belefértem, amit nyomtam. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy dologra szeretnék én is kitérni. Próbáltam választ kapni akkor a bizottsági ülésen ezzel kapcsolatban fideszes képviselőtársaimtól, de senkinek nem sikerült válaszolni a kormányoldal részéről, hogy milyen politikai oka van annak, hogy a miniszteri biztosoknak, ha államtitkárt neveznek ki, mondjuk, miniszteri biztosnak is egyúttal, akkor pluszjuttatás jár. Ugyanis önök betervezték egy törvényjavaslatot, ebben a törvényjavaslatban az szerepel, hogy jár ilyen juttatás. Aztán, nagyon helyesen - a mi meglátásunk szerint, támogattuk is az Igazságügyi bizottság ülésén azt - egy kormánypárti módosító javaslattal megváltoztatták ezt a szándékukat, és azt mondták, hogy nem jár mégsem pluszdíjazás a miniszteri biztosnak, amennyiben államtitkár, közigazgatási államtitkár vagy helyettes államtitkár tölti be, mondjuk, ezt a posztot. Itt sem volt különösebb indokolás, de mondjam azt, hogy az ellenzék nyilván itt nem is nagyon kér indoklást, hiszen egy, a mi álláspontunkkal megegyező verzió mellett tették le a voksot.

Aztán egy picit hasonlóan, ha emlékeznek, itt a parlamenti vitában már volt ilyen szituáció, amikor a Nógrád megyei közgyűlés székhelyéről tárgyaltunk, hogy önök oda-vissza lépdelenek, tehát egyszer azt mondják, hogy a székhelyen kell lennie, egyszer, hogy nem, aztán megint azt mondják, hogy a székhelyen, aztán a végén, a szavazásnál alakul valami, ami vagy az, vagy nem. Itt ugyanez a helyzet. Most itt azt mondják a Törvényalkotási bizottság módosítójával, hogy mégis jár - de hogy miért, erről senki nem mondott egy árva szót sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy elsősorban nem mi mint ellenzéki képviselők, hanem a magyar választópolgárok talán megérdemelnék azt, hogy ha az ő költségvetésbe befizetett forintjaikból kívánnak önök a saját embereiknek, egyébként jól fizetett államtitkáraiknak, helyettes államtitkáraiknak ehhez képest még pluszjuttatást biztosítani, akkor legalább megindokolják, hogy miért. Amikor önök is látták az Igazságügyi bizottság ülésén, hogy ez nem biztos, hogy helyes így, és meg-

szavazták ezt a módosító javaslatot, akkor vajon mi a politikai oka, indoka annak, hogy önök a Törvényalkotási bizottság ülésén elfogadjanak egy ezzel éppen ellentétes javaslatot, ami a díjazást lehetővé teszi?

Nem kívánom tovább vagy hosszabban ragozni ezt a problémát, de jó lenne, hogyha akár csak negyedenni időben, 10 másodpercben vagy 20-ban, végre fölállna egy kormánypárti képviselő, és elmondaná azt, hogy mi ennek a hezitálásnak az indoka, és mi annak az indoka, hogy önök végül amellet kívánnak maradni, hogy ezek az államtitkárok, helyettes államtitkárok a saját fizetésük és juttatásaik mellett még miniszteri biztosként is kaphassanak plusz fizetést. Erre kérném a választ kormánypárti képviselőtársaimnak.

Annak is örülnék, ha államtitkár úr válaszolna, és nem kívánom megismételni az előző felszólalásomban tett érveket, de nagyon örülnék annak, hogy ha az államtitkár úr itt az ülésteremben láthatóan nem ért egyet ezzel a véleménnyel, és a fejét csóválja, akkor legalább a lehetőségét adná annak, hogy vita alakuljon ki, és nem a zárszóban szólna csak hozzá, megismerhetnénk az ön véleményét, és arra tudnánk reagálni, már ami a lopakodó elnöki rendszer bevezetését indokolja. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, nem a jelenlegi helyzetet vitatom én, nem a jelenlegi helyzetet, hanem azt... *(Dr. Répássy Róbert és dr. Rétvári Bence egymás között egyeztetnek. - Dr. Répássy Róbert: Nem szoktunk lopakodni!)* Örülök, hogy elviccelődik egymással a két államtitkár itt a kormány részéről, de jó lenne, ha velünk is megosztaná, hogy mi az igazság tárgya, és azt is őszintén remélem, hogy még ezt akkor teszi meg az államtitkár úr, amikor az ellenzéknek van lehetősége reagálni. *(Dr. Répássy Róbert: Már negyedszer vitatkozunk erről!)* Tudja, államtitkár úr, ezt a fajta cinizmust én csak visszautasítani tudom, nem a magam nevében, hanem azoknak a választópolgároknak a nevében, akik minket ideküldtek! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Répássy Róbert: Már negyedszerre vitatkozunk erről!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki... *(Jelzésre:)* Igen, sőt többen is. Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, Jobbik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban szeretnék végre tisztán látni abban a kérdésben, hogy most, az éppen előttünk fekvő javaslat szerint, illetve a végső szavazásra kerülő javaslat szerint önök végül is támogatják-e a politikusi álláshalmaznak ezt a talán most éppen csak államtitkárok számára nyitva álló módját, miszerint a miniszteri biztosok kaphatnak ilyen értelemben dupla fizetést is.

Nagyon régóta nagyon sokakat foglalkoztat Magyarország, amióta elharapózott a politikusi álláshalmaz, hogy mikor sikerül ennek, én azt gondolom, a politikusbűnözés törvényesített formájának véget vetni, és nagyon sajnálom, hogy minden tilta-

kozásunk bár elér valamilyen eredményt, önök újabb és újabb kiskapukat próbálnak teremteni. Tudom jól, hogy a háttérben itt nagyon sok folyosói lobbí van a képviselők részéről, amióta, nagyon komoly érdeksérelmet kiváltva, a Jobbik elérte a politikusi álláshalmozás legerjedtebb módjainak, úgymint önkormányzati, polgármesteri és egyéb tisztségek betöltése országgyűlési képviselőség mellett, amióta ennek a korlátozását sikerült elérnünk, azóta, tudom, a nagyon sok érdeksérelm miatt sok folyosói lobbí indul be. Azonban mégsem helyes, hogy tulajdonképpen az eredeti javaslattól is akár eltérően, folyamatosan változtatgatva, már a média sem tudja követni tulajdonképpen, hogy önök mire készülnek, ezért kérem, tegyék ezt tisztába, hogy önök hajlandóak-e végre egyszer s mindenkorra teljeskörűen megszüntetni a politikusi álláshalmozást és annak többszörös díjazását. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm, Novák Előd képviselő úr. Több mint két perce van az MSZP-nek. Gúr Nándor képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Említettem az államtitkárok és helyettes államtitkárok duplikált díjazását. Most forintosítottan is mondom, csak azért, hogy érzékelhető legyen. Akkor, amikor Magyarországon zsebbe 66 483 forintot kap egy minimálbéres ember, akkor itt arról beszélünk, hogy egy helyettes államtitkárnál 750 ezer forint bruttó a nagyságrend. Egy államtitkárnál közel egymillió forint bruttó ez a nagyságrend, azon túl, ami a fizetése. Azt gondolom, hogy ez abszolút nem helyénvaló; egy.

Kettő: azt gondolom, hogy a menet közbeni vitában, bizottsági ülések keretei között, amikor erre a kérdésre sor kerül, akkor a bizottsági ülésen megjelenő fősztályvezetők, helyettes államtitkárok azt nyilatkozzák ki, hogy nem, nem, szó sincs erről, nem lesz ilyen, majd a végzavazás előtt pedig a parlament falai közé ismét visszakerül deklarált módon, hogy mégiscsak lesz, akkor ez orcátlanságnak nevezhető. És az orcátlanság teteje az, amit mondtam. Míg a minimálbéres ember 66 483 forintot vesz kézbe egy hónapban, addig az államtitkári fizetésen túl közel egymillió forint bruttót kaphat miniszteri biztostként, míg valaki duplikáltan helyettes államtitkárként pedig 750 ezer forintos nagyságrendet.

Ezen kellene elgondolkodniuk, hogy ez így rendben van-e, ez így helyénvaló-e. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gúr Nándor képviselő úr. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, LMP. *(Dr. Rétvári Bence: Boldog névnapot!)*

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Probléma

természetesen az, amit itt az imént Novák és Gúr képviselőtársaim elmondtak, tehát hogy egy államtitkár meg egy helyettes államtitkár miért húz kétféle hasznot, és miért van az, hogy itt az Isten pénze sem elég egyeseknek a kormányban; de legalább ennyire problémás az, hogy egyáltalán egy államtitkárt, egy helyettes államtitkárt miért lehet miniszteri biztostnak kinevezni.

Annak idején, a rendszerváltás után miniszteri biztostnak nevezte ki a miniszter azt a személyt, vagy egy olyan feladatra nevezett ki egy személyt miniszteri biztostnak, amit az adott minisztérium egyébkénti szervezetrendszere nem volt képes hatékonyan ellátni. Tipikusan például különböző szektorális válságok kezelésére vagy projektek lemenedzselésére a miniszter kinevezett miniszteri biztostokat. Az államtitkár vagy a helyettes államtitkár viszont a normális működésben belül, tehát a minisztérium portfólióján belül meghatározott részeket ellát. Tehát ha egyébként ő nem képes ellátni a normális szervezetrendszeren belül egy feladatot, és ki kell nevezni egy pluszszemélyt, akkor ez értelemszerűen nem lehet ugyanaz a személy, és mondom, most akkor én nem is a pénzről beszélek.

Tehát ez egy önellentmondás. Mert ha szükségessé válik a minisztérium működése során, hogy egy pluszpozíciót kreáljon valaki, mert nem tudom, mondjuk, a gyógyszerkasszával történik valami nagy probléma, vagy valami projektet menedzselnie kell a fejlesztési tárcának, amit az egyébkénti szervezetrendszer nem képes végrehajtani, akkor értelemszerűen egy új embert erre hajlítani kell, ki kell nevezni. De ha kiderül, hogy az államtitkár vagy a helyettes államtitkár képes ellátni ezt a feladatot, akkor szükségtelenné válik a miniszteri biztosi pozíciónak a létrehozatala. Tehát ez egy önmagában lévő ellentmondás.

A másik probléma viszont az, és ezért volt az ilyesmi elképzelhetetlen, maga ez az ötlet, mondjuk, '90-94 között, mert a miniszter biztost mindig is a rendszerváltás után a miniszter nevezte ki. Az államtitkárt és a helyettes államtitkárt viszont soha nem a miniszter nevezte ki, hanem a miniszterelnök, illetve a köztársasági elnök. Tehát szeretném jelezni, hogy némi, hogy úgy mondjam, nem pusztán szépészeti, hanem azt gondolom, hogy komoly alkotmányossági probléma is van azzal, hogy ha egyszer valakit helyettes államtitkárrá, államtitkárrá kinevez a köztársasági elnök, akkor utána annak a miniszter hogyan adhat egy újabb pozíciót. Tehát valami itt nagyon nincsen rendjén!

Ugyanilyen probléma volt természetesen már az előző kormányzati ciklusokban is, amikor parlamenti képviselőket úgy fizettek ki, volt miniszterelnök, aki a párton belüli lojalitását azzal biztostította, hogy parlamenti képviselőket kormány megbízottá, kormánybiztossá nevezett ki. A kormánybiztos és a miniszteri biztos egy közigazgatási ember, nem lehet parlamenti képviselő, és éppen ezért ez a harmadik indok, amiért az államtitkári pozíció eleve összefér-

hetetlen a miniszteri biztossal. Azért, Rétvári államtitkár úr, mert az államtitkár, mint ahogy ön is, egy politikus. A miniszteri biztos, a miniszteri biztosi feladat alapvetően egy közigazgatási feladat; ez egy közigazgatási feladat. Rendszertanilag éppen ezért, most túl azon, hogy égbekiáltó pofátlanság az, hogy az éhes szájakat úgy próbálják betömöködni a Fidesz-KDNP-n belül, hogy különböző kiskapukat nyitogatnak, hogy hogyan lehetne még jól megtönni a zsebet, de az a helyzet, hogy ez az egész ötlet, hogy államtitkárok, helyettes államtitkárok kormánybiztosi, miniszteri biztosi feladatokat elláthatnak, ez egy egészen bornírt felvetés, egy önellentmondás. Ha szükség van a miniszteri biztosi pozícióra, akkor arra értelemszerűen azért van szükség, mert az államtitkár, helyettes államtitkár nem tudja ellátni. Egyebekben az államtitkárokat nem a miniszter nevezi ki, a miniszteri biztost viszont a miniszter nevezi ki.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ezt az egész történetet, úgy, ahogy van, el kéne felejteni. Ha netalántán arról van szó, hogy túl sokan csilingeltek önkönnél, illetve nem önkönnél, mert az önök pénzéről van szó, mondjuk, a miniszterelnök úrnál túlságosan sokan csilingeltek, hogy nem elég az a juttatás, amit kapnak, akkor legyenek bátrak, hozzanak be egy törvényjavaslatot, és indítványozzák azt, hogy a miniszterek vagy az államtitkárok javadalmazását emelje, mondjuk, duplájára az Országgyűlés. Ez lenne a tiszta beszéd. Ez, ami itt van, ez egy sunyiskodás, ráadásul meg egy újabb barmolás az egész közigazgatási szervezetrendszeren belül. Köszönöm szépen. *(Dr. Rétvári Bence: Hol a taps?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schiffer frakcióvezető úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelenkezőt nem látok, a vitát lezárom, és megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elnézést kérek önökötől, hogy nem lelkesedtem azért, hogy újból részt vegyek a vitában, ugyanis negyedik alkalommal folytatjuk le ezt a vitát, szinte ugyanazokat a kérdéseket boncolgatjuk; ugyanazokra a felszólalásokra ugyanazokat a válaszokat tudom csak adni. Két alkalommal bizottsági ülésen és egy alkalommal itt a plenáris ülésen is megvitattuk már ezeket a kérdéseket.

Másrészt, amiért nem szóltam hozzá minden témához, mert olyan szabályokat kritizálnak, amelyek húsz vagy akár huszonnégy éve változatlanok. Természetesen ez nem ok arra, hogy ne változtassuk meg, de most ez a javaslat nem arról szólt, hogy megváltoztassuk ezeket a szabályokat.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az egyes jogállási törvények módosításáról szóló javaslat szabályai, valamint módosításai a jogalkalmazás könnyítését, a szabályozás átláthatóbbá és hatékonyabbá tételét

szolgálják. Több esetben szabályozási úrt töltenek be vagy olyan régi szabályozási ellentmondásokat oldanak fel, amelyek megalkotása nem várthat magára többet.

Kiemelendő ezek közül a közjogi tisztségviselői igazolványra vonatkozó rendelkezések megalkotása. Ezen szabályok az alapvető jogok biztosa által jelzett szabályozási hiány miatt kerültek bele a javaslatba, az alapvető jogok biztosa kvázi mulasztásos helyzetként ítélte meg, hogy egyes közjogi tisztségviselők - így többek között ő maga is - nem rendelkeznek olyan igazolvánnyal, amely az általuk betöltött tisztség fennállását igazolná. E jelzés alapján az Igazságügyi Minisztérium egyeztetést folytatott több közjogi tisztségviselővel a szabályozásról, ennek megfelelően került kialakításra a jelenlegi javaslat. Az igazolvány jelentősége abban is megmutatkozik, hogy az egyeztetés hatására a közjogi tisztségviselői igazolványra jogosultak köre jelentősen kibővült, tekintettel a beérkezett észrevételekre. Az észrevételek szintén azt támasztották alá, hogy a jelenlegi szabályozási hiány gyakorlati problémákat vet fel, nehézségeket okoz az egyes közjogi tisztségviselők számára. A törvényjavaslatban szereplő szabályozás azonban megfelelő eszközökkel orvosolja a helyzetet. A társadalmi egyeztetésre és a normaszöveg kibővülésére vonatkozó kritikákkal kapcsolatban úgy vélem, az nem róható fel az előterjesztőnek, hogy a jogalkalmazói jelzéseknek megfelelően alakítja a benyújtott javaslatot.

Szintén több kritika érte a javaslatot a miniszteri biztosokra vonatkozó szabályozás módosítása kapcsán. Fontos kiemelni, hogy a jelenlegi szabályozási anomália miatt a rendelkezéseket minél előbb szükséges volt módosítani.

(16.20)

A javaslat alkalmas erre, és a jövőben egy átláthatóbb és a miniszteri biztosi intézmény funkciójával összhangban álló szabályozási környezet kerül kialakításra. A miniszteri biztos díjazásának megállapításával kapcsolatos politikai felelősség a minisztert terheli, az Országgyűlés pedig interpelláció vagy kérdés formájában be is számoltathatja a minisztert arról, hogy egyes esetekben miért tartotta szükségesnek a díjazást vagy miért akkora összegben. A szabályozás nagy előnye továbbá, hogy a bújtatott juttatások és fizetések helyett átlátható módon biztosítja a miniszteri biztosok díjazását.

Kritikával illették az általános vita során a polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyra vonatkozó szabályokat is, különösen a polgármesteri tisztség felfüggesztésének a lehetőségét a fegyelmi eljárás során. Bár ezt a bizottságok előtt is elmondtam, itt is leszögezem, hogy a polgármesteri fegyelmi felelősségre vonatkozó szabályozás nem tartalmaz új rendelkezést, a korábbi szabályokat veszi át a közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvény is.

Közérdek fűződhet ahhoz, hogy bizonyos fegyelmi felelősséget megalapozó cselekmény elköve-

tésekor a polgármestert tisztségéből felfüggesztjük. Bizonyos bűncselekmények elkövetésekor ennek a lehetőségnek továbbra is fenn kell maradnia. Az a módosítási javaslat, amely kizárná a polgármesteri tisztség felfüggesztését, egyben azt is jelentené, hogy ha a polgármester elismeri a fegyelmi felelősségét megalapozó cselekményt, a fegyelmi eljárás idejére akkor sem függeszthető fel, tehát továbbra is szabadon gyakorolhatja jogosítványait, rendeleteket vétőzhat meg, személyi döntéseket hozhat.

Továbbra is hangsúlyozom, hogy a szabályozás nem kötelezően írja elő a polgármesteri tisztség felfüggesztését, pusztán lehetőségként adja meg a képviselő-testület számára. A képviselő-testület döntése ellen pedig - igen szűk határidőkkel - bírói útra tartozó jogorvoslati eljárás vehető igénybe. Megjegyzem, hogy nemcsak a polgármesteri foglalkoztatási jogviszony ismeri a felfüggesztés lehetőségét fegyelmi eljárás során, hanem többek között a kormánytisztviselők esetén a közszolgálati tisztviselőkre vonatkozó törvény is, de ugyanígy példaként említhetők a bírák is.

A Törvényalkotási bizottság javaslata alapján az Európai Unió mellett működő állandó képviselői személyi állományának szakmai irányítása a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez kerül át. A kormány, élve az Alaptörvényből fakadó szervezetalkotási szabadságával, a jövőben más minisztert bíz meg bizonyos ügyek ellátásával. Nem szokatlan az Európai Unióban, számos európai uniós tagállamban, hogy az európai uniós ügyek irányítása nem a külügyminiszter portfóliójába tartozik. Kiemelendő azonban, hogy ez nem jelenti a külügyi feladatok teljes átadását a Miniszterelnökséget vezető miniszter részére, csupán az állandó képviselői szakmai irányítására vonatkozik a változás. A javaslatnak természetesen semmi köze a prezidenciális közjogi berendezkedéshez, mert ott a köztársasági elnök nem áll a parlament ellenőrzése alatt. Ezzel szemben a Miniszterelnökséget vezető miniszter, mint bármely miniszter, miniszteri felelősséggel tartozik az Országgyűlésnek.

Kizárólag a jogrendszeri koherencia megteremtését és fenntartását szolgálják a javaslat szabályai, ezzel pedig a hatékony jogalkalmazást segítik elő. A rendelkezések megalkotására a benyújtás előtti egyeztetés alkalmával, valamint a törvényjavaslatához a parlamenti szakasz alatt beérkezett módosító indítványok megvizsgálását követően, alapos megfontolás után került sor.

Ismét kiemelem, hogy a javaslat több esetben olyan szabályozási anomáliát vagy hiányt orvosol, amelynek hatálybalépésére minél előbb szükség van.

Kónya Péter képviselő úr értékes hozzászólását külön is köszönöm, bár a felvetéseinek megfelelő rendelkezések nem szerepelnek a törvényjavaslatban.

Tisztelt Ház! Kérem a képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot szíveskedjenek támogatni és

elfogadni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Répássy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a mai határozathozatalok között kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A második olvasatos viták végére értünk. Elfogadott napirendünk szerint a határozathozatalokra 16 óra 30 perctől kerül sor. Addig most szünetet rendelék el.

(Szünet: 16.25-16.35)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Mirkóczki Ádám és Földi László)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. *(Zaj.)* Most határozathozatalokra kerül sor. *(Csenget.)* Kérem, ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Soron következik **az egységes elektronikus-kártya-kibocsátási keretrendszerrel szembeni törvényjavaslatról benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és zárószavazás. Az előterjesztés T/1761. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1761/6. sorszámon, összegző jelentését pedig T/1761/7. sorszámon terjesztette elő.

Most tehát a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48.§ (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportjának vezetője a T/1761/2. sorszámu módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először tehát erről határozunk. A T/1761/2. sorszámu módosító javaslatban Bárándy Gergely és mások terjesztenek elő indítványt.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot az MSZP kérése alapján. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 15 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1761/6. sorszámu összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom figyelmüket, hogy a T/1761/9. sorszámu egységes javaslat 28.§-a sarkalatos tartalmú. Ennek alapján az egységes javaslatról kettő részletben döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1761/9. sorszámú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezését. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő részét 124 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részét 124 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/1709. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

(16.40)

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1709/9. sorszámú, összegző jelentését pedig T/1709/10. sorszámú terjesztette elő.

Most tehát a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportjának vezetője a T/1709/3. és 4. sorszámú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A T/1709/3. sorszámú módosító javaslatban Hegedűs Lorántné és Lukács László György terjesztenek elő indítványt. A javaslat fenntartásáról a minősített többség szabályai szerint döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot a Jobbik kérése alapján. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 20 igen szavazattal, 128 ellenében, 27 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1709/4. sorszámú módosító javaslatban Hegedűs Lorántné és Lukács László György terjesztenek elő indítványt. A javaslat fenntartásáról a minősített többség szabályai szerint döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot a Jobbik kérése alapján. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 19 igen szavazattal, 129 ellenében, 27 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek a 6. és 12. pontja minősített

többségű döntést igényel, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1709/9. sorszámú összegző módosító javaslatának 6. és 12. pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 131 igen szavazattal, 28 ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1709/9. sorszámú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait 126 igen szavazattal, 28 ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házszabály 51. §-a alapján az előterjesztő T/1709/16. sorszámú kezdeményezte a zárószavazás elhalasztását, arra figyelemmel, hogy zárószavazást előkészítő módosító javaslatot kíván benyújtani. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A döntéshozatal előtt megkérdezem a kormány képviselőjét, hogy kívánja-e ismertetni a halasztási kérés indokait. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, akkor a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elhalasztja-e a T/1709. sorszámú előterjesztés zárószavazását. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés zárószavazását 132 igen szavazattal, 29 ellenében, 15 tartózkodás mellett elhalasztotta.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabály 51. § (3) bekezdése alapján az elhalasztott zárószavazás megtartására legkorábban a jövő hét első munkanapján kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most az egyszerű többséget igénylő részéről határozunk... *(Jelzésre:)* Igen.

Soron következik az **egyes jogállási törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/1767. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1767/12. sorszámú, összegző jelentését pedig T/1767/13. sorszámú terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportjának vezetője a T/1767/4. sorszámú, a Jobbik képviselőcsoportjának vezetője pedig a T/1767/7. sorszámú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A T/1767/4. sorszámú módosító javaslatban Bárándy Gergely és mások terjesztenek elő indítványt. A fenntartáshoz az elhagyásra figyelemmel egyszerű többség is elegendő. Kérdezem a tisztelt

Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot az MSZP kérése alapján. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 51 igen szavazattal, 127 ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1767/7. sorszámú módosító javaslatban Apáti István és Szilágyi György terjesztenek elő indítványt. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot a Jobbik kérése alapján. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 22 igen szavazattal, 130 ellenében, 26 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy az MSZP képviselőcsoportjának vezetője az összegző módosító javaslat 4. és 12. pontjának, a kormány pedig a 20. pontjának külön szavazását kérte, kezdeményezte. Először ezekről határozunk.

Az összegző módosító javaslat 4. pontjában a Törvényalkotási bizottság az 5. §-ban a kormányzati jogállási törvény 38. §-ának módosítását kezdeményezi a miniszteri biztosra vonatkozó részletrendelkezések előterjesztésével. Az MSZP kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 4. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 4. pontját 147 igen szavazattal, 31 ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Az összegző módosító javaslat 12. pontjában a Törvényalkotási bizottság a 20. §-ban a kormányzati jogállási törvény 225/F. § (2) bekezdésében a fegyelmi vizsgálat szabályait módosítja. Az MSZP kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 12. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 12. pontját 175 igen szavazattal, 2 ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(16.50)

Az összegző módosító javaslat 20. pontjában a Törvényalkotási bizottság a 27. §-ban a hatályba léptető rendelkezés megváltoztatását kezdeményezi. Az előterjesztők kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 20. pontját.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 20. pontját 1 igen szavazattal, 176 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. *(Sic!)*

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslat további pontjairól döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 19. pontja minősített többségű döntést igényel, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1767/12. számú összegző módosító javaslatának 19. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 128 igen szavazattal, 50 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1767/12. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 129 igen szavazattal, 50 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Arra figyelemmel, hogy az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, ennek során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk. Ebben olyan rendelkezések is szerepelnek, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő részét 129 igen szavazattal, 50 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részeiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e ezeket. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat többséget igénylő részét 128 igen szavazattal, 51 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatali eljárásunk végére értünk. Vejkey képviselő úr ügyrendben jelentkezik? *(Dr. Vejkey Imre: Igen.)* Megadom a szót ügyrendben. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ügyrendi kérdésben jelentkezem, ugyanis az egyes jogállási törvények módosításáról szóló T/1767. számú törvényjavaslat vonatkozásában külön szavazás volt az összegző módosító javaslat 20. pontjáról, és ott 1 igen volt, és ha jól láttam, 179 nem. Tehát ott a határozati megállapításnak annak kellett volna lenni, hogy nem, elnök úr viszont igit mondott.

ELNÖK: Köszönöm a javítást. Kérem a jegyzőkönyvet, hogy módosítsa. Köszönöm Vejkey képviselő úr erős figyelmét.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatali eljárásunk végére értünk. Most az **interpellációk** tárgyalásával folytatjuk munkánkat.

Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Szociálpolitikai büntettek a jövő évi költségvetésben. Mikor tesz le a kormány a család- és népellenes intézkedésekről?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr kérésére, megbízásából Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány azt mondja, hogy a család az első. A megszorításoknál valóban a családok az elsők. Ha megnézzük, kiket sújt leginkább a már elfogadott adótörvény és a jövő évi költségvetés, akkor kimondhatjuk, hogy a családok az első számú vesztesei az intézkedéseknek.

Nézzük meg, hogy milyen súlyos kiadáscsökkenések láthatók a jövő évi büdzsé tervezetében, ezen belül is elsősorban a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alapnál. A gyermekes családok támogatásait is magába foglaló alapra jövőre 100 milliárd forinttal kevesebb jut, mint tavaly, 70 milliárddal kevesebb, mint idén. Ennek egyik oka a családi támogatásokra fordított kiadások csökkenése.

Ki kell emelni, hogy a családi pótlékra jövőre is kevesebb jut. Nem véletlen, hogy 2010-hez képest közel 40 milliárd forinttal kevesebb jut erre a juttatásra. A családi pótlék értéke az elmúlt években 25-30 százalékkal csökkent. Ráadásul a kormány intézkedéseivel azt éri el, hogy minél kevesebben részesüljenek benne. Gondoljunk akár arra, hogy asztmás beteg gyermekektől vették el a magasabb összegű ellátásra való jogosultságot.

A tankötelezettség korhatárának leszállítása: kevesebb középiskolás, kevesebb családi pótlék. Most ezt tervezik az óvodásoknál is. Kötelező óvodáztatás lesz, igaz, csak annak, akiről úgy gondolják, hogy otthon nem kap megfelelő nevelést, viszont nekik még a családi pótlékukat is elveszik majd, ha a kötelezés ellenére nem járnak óvodába. Ez milyen fajta igazságosság? Aztán van még egy ötletük, hogy munkaviszonyhoz kötik az ellátást. Ez már a sokadik feltétel és szűkítés. Ez sem szolgál mást, csak azt, hogy aki munkanélküli vagy szegény, az tudja, hogy hol a helye.

Mondják, hogy a családi adókedvezményre mennyit költenek. Igen ám, de azt hét családból csak hat tudja igénybe venni, és ők sem mind teljesen. Ezt önök írták. Tehát minden hetedik család azért nem kap adókedvezményt, mert nincs munkaviszonya. Terveik szerint ők családi pótlékot sem fognak kapni. Mi lesz a hetedik családokkal?

Persze, a szegényeknek kuss van. Az állam megmondja, mi a rend: közmunka és szolgátság. Ezt mutatja az is, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatást négy év alatt teljesen megszüntetik. Ez olyan büntetés, ami soha nem évül el, hiszen az érintettek családja és gyermekei élete kerül veszélybe. De önök megszüntetik a rendszeres szociális segélyt, a

lakásfenntartási támogatást és az adósságkezelési támogatásszolgáltatást is. Ezek szerint a kormány a szegényektől akarja megvédeni a közpénzeket ahelyett, hogy a milliárdos áfacsalókkal és a korrupcióval foglalkozna. Milyen költségvetési felelősség az, amely a szegényeket ellátás nélkül hagyja?

Mindezek miatt kérdezem miniszter úrtól: miért nem emelik a családoknak járó juttatásokat, mire számítanak a segélyek megszüntetése után, miért mondott le a kormány másfél millió emberről, mikor tesz le a kormány a család- és népellenes intézkedésekről? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A népellenes intézkedések kifejezésre az embernek a népellenes bűncselekmények ötvenes években bevett szóhasználatára jut az eszébe. Szerencsére ezt egy ideje már nem használták Magyarországon, de úgy látom, az MSZP a népellenes szót ismételtelen a közbeszédbe kívánja emelni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt hiszem, hogy ön rendkívül kínos időszak elé néz, ugyanis nagyon hamar rajta fogják kapni önt azok, akik esetleg ezt a felszólalását hallgatták, hogy nem mond igazat, hiszen valótlan dolgokat állított például a családi pótlék csökkenése kapcsán. Ha a magyar családok hatvan nap múlva megnézik a bankszámlájukat és megnézik, hogy mennyi bevétel van rajta, azt fogják látni, hogy a családi pótlék semmivel sem csökkent, hanem ugyanúgy megkapják, mint ebben az évben és a tavalyi évben, és semennyivel nem lesz az kevesebb. Akkor majd rájönnek, hogy mind az MSZP-nek, mind az ön szavainak körülbelül hatvan nap a szavatossági ideje és aztán lejár. Most lehet ezekkel fenyegetőzni, tisztelt képviselő asszony, de ezeknek semmifajta ténybeli alapja nincs.

(17.00)

Ezek politikai hoaxoknak minősíthetők inkább, mintsem valódi, bármiféle értékelésnek. Természetesen a családi pótlék is a jövő évben is mindenkinek jár, mint ahogy nagyon sok minden, egykori szocialista intézkedést kellett ennek a kormánynak helyrehozni a családokkal kapcsolatban, legyen csak szó arról, hogy önök elvették az első és második gyermek után járó családi adókedvezményt. Ezt a Fidesz-KDNP visszaadta a családok számára; sőt, most már emelt összeggel fogja visszaadni a következő időszakban. Elvették önök a harmadik évi gyest minden magyar családtól, ami több mint 300 ezer forint. Mi ezt visszaadtuk, 300 ezer forinttal minden gyermeket vállaló család előrébb van.

Bevezettük idén január 1-jétől a gyed extrát, és ön is tudja, hogy az az otthontámogatási rendszer, amely 2002-ig működött, a fiatal családoknak segített leginkább. Önök ezt szétverték, mi viszont a szocpol rendszerét a következő évben kiterjesztjük. Ez már ebben az évben is volt, körülbelül 700 millió forintot tudnak igénybe venni a családok. Bízunk benne, hogy a következő évektől 4 milliárd forint is lesz ez az összeg, hiszen már egy gyermek után is jár, és akár használt lakás vásárlására is igénybe vehető. Bízunk benne, hogy minél többen meg is teszik.

Ön is nagyon jól tudja, csak elfelejtette elmondani, hogy az elmúlt időszakban természetesen a kormány jóval többet költött a családokra. Már eddig is körülbelül 700 milliárd forint az, amit a 2010-es kormányváltás óta a családoknál hagytunk. Ez az a pluszjövedelem, ami számukra többletként költhető el, és amely, ha önök folytatták volna kormányzásukat, sohasem jut el a magyar családokhoz. Ha ezt lebontjuk, egy átlag magyar család esetében havonta 20 ezer forintos pluszjövedelmet jelent, 20 ezer forinttal többől gazdálkodhat ma egy átlagos magyar család, mint amennyiből 2010-ben gazdálkodhatott volna. És ebbe nagyon sokféle juttatás értendő bele, de nem számítom bele például azt, hogy ingyen jutnak a tankönyvhöz nagyon sokan, 650-700 ezren, nem számítom bele, hogy egy nagyobb családnál a rezsi költségekből is sokkal többet tudnak megspórolni. Ezen túlmenően számolom csak ezt a 20 ezer forintos összeget.

De az is fontos, hogy a gyed maximális értékét 40 százalékkal emeltük, és szerintem az sem elhanyagolható, képviselő asszony, hogy az óvodaépítések üteme most háromszor akkora, mint az önök idejében volt. Még a bölcsődék esetében is másfél-szeres, de háromszor annyi óvodai férőhely jön létre, pontosan azért, hogy ezzel is segítse a családokat.

Ami a kötelező óvodáztatást illeti, először is semmifajta olyan tervünk nincs, amely munkaviszonyhoz kötötte volna a családi pótlékot. Ez is csak egy politikai hoax az önök részéről. Az viszont elmondható, hogy a kötelező óvodáztatás a gyermekek érdekeit szolgálja, hiszen ha egy szülő nem figyelt eddig oda annyira a gyerekére, hogy egyáltalán jár-e iskolába vagy sem, mivel a családi pótlékot iskoláztatáshoz kötöttük, ugye, iskoláztatási támogatás névre is neveztük át, ugyanez fontos a kötelező óvodánál is. Hiszen ez társadalmi lemaradást hozhat be, ha valaki hároméves korától kezdve már óvodába jár, a gyermek érdekeire figyelemmel szeretnénk ezt megtenni.

És nagyon röviden, mert csak kevés időm maradt (*Az elnök csenget.*), természetesen a segélyezési rendszer is megmarad a járások részéről, a fizetést helyettesítő juttatások, míg a települési támogatás területén a kiadásokat segítő juttatások fognak a családokhoz eljutni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tudja, államtitkár úr, olyan volt ez, mintha egy mesét olvasott volna, csak ez nem mese. (*Balla György közbeszól.*) A Magyar Tudományos Akadémia két héttel ezelőtti rendezvényén hangzott el, hogy a hét év alatti gyerekek 42,2 százaléka szegénységben él, és Czibere Károly államtitkár úr a múltkor, a költségvetési vitában azt mondta, hogy mindenkinek fog annyi jutni, hogy a túléléshez elegendő legyen.

Közben az önök volt képviselőtársa, Pokorni Zoltán azt mondja, nem engedheti meg magának egy felelős kormánytag, vezető politikus sem azt a fajta urizálást, ami lehet, hogy korábban elment. Hát miről beszélnek maguk?! Eddig lehetett lopni, most meg egy kicsit fogjuk vissza magunkat? Hát szégyelljék el magukat, és ezek után szavazzák meg! (*Dr. Répássy Róbert: Nyugi! - Taps az MSZP sorában. - Dr. Répássy Róbert: Szégyellje magát Simon Gábor! - Gógös Zoltán: Kósa Lajosról beszéljessünk!*)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 115 igen szavazattal, 47 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Ki állja útját az áradatnak?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr kérésére Kontrát Károly államtitkár úr fog válaszolni. Z. Kárpát Dánielt illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A pár hónappal ezelőtt feltett kérdésemre, amely arra irányult, hogy a tízezernél jóval magasabb számú menekült hogyan, miként érkezhessen hazánkba, és milyen kezelési módokat választ a kormányzat azt illetően, hogy az ő tartásukat, ellátásukat valamilyen úton-módon fedezze, azt a választ kaptam, hogy ki fogják vizsgálni ezt a helyzetet, a mögöttes álló tartalmat, módszereket. Hát látható, és mint ismeretes, a hazánkba érkező, bizonytalan hátterű személyek elhelyezésének, tartásának költségeit nagyrészt a mai napig a magyar állam, az adófizetők állják, nagyjából 90:10-es arányt lehet saccolni a tekintetben, hogy magyar adófizetői pénz és uniós pályázati források milyen arányban csorognak be ebben a kérdéskörben.

(*A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot Gúr Nándor váltja fel.*)

Látszik, hogy a részben vagy egészében nyitott táborkörnyékén egyaránt nő a szabálysértések és a bűncselekmények száma, a lakosság szubjektív biztonságérzetéről pedig elég annyi, hogy az összes

nyitott vagy részben nyitott tábor környékén ezres nagyságrendre tehető azon tiltakozó aláírások és szignók száma, amelyek a polgárok részéről érkeztek azt illetően, hogy vagy bűncselekmények, vagy szabálysértések, vagy szóbeli és egyéb típusú vegzatúra éri őket. Látszik tehát, hogy miniszter úr és megbízottjai adósak azzal a kérdéssel, hogy rendelkeznek-e összesítéssel a tekintetben, hogy mennyibe kerül közvetlen és áttételes költségek tekintetében a magyar polgárok számára azon menekültek befogadóállomásokon történő tartása, akik bizonytalan céllal érkeztek az országba, akik között deklaráltnál több bűnöző búj meg.

És egy nagyon súlyos problémára hívnám fel államtitkár úr figyelmét. A korábbi időszakban 18 ezer körülire tehető érkező közül tízezres nagyságrendben tűntek el jövevények a hatóságok látóköréből pár héten belül. Tehát érdekelné az önök álláspontja azt illetően, hogy hová tűnnek ezek a személyek. Ha két lábon átmaszíroznak az országon, akkor ez hogy, milyen formában és mennyire ellenőrizhető módon történik meg? Ki van-e téve az érintett lakosság bármiféle veszélynek?

És kell még egy nagyon fontos kérdéstről szót ejtenünk, kérdésként teszem fel ezt, mert választ szeretnék rá kapni. Hogyan fordulhat elő, hogy például a balassagyarmati szálló környékén 200 méteren belül iskola és templom is található, ezen intézmény pedig részben nyitott módon működik. Fiatal hölgytől kaptunk bejelentést, miszerint a jövevények megkergették az erdőből és az áruház környékéről kitörve. Debrecenből olyan híreket kapunk, hogy idős bácsi a lakásából kilépve, amikor két menekültre rászólt, hogy talán nem illene ott dohányozni, még egyszer mondom, a saját lakása környékén, leütik, megverik, bántalmazzák. Folyamatosan gyarapodik a visszaélések száma. Nem látszik ezzel szemben cselekvési terv a kormányzat részéről.

Adódik tehát a kérdés, hogy milyen új típusú rendvédelmi eszközökkel, milyen ötletekkel rendelkeznek. És még egyszer mondom, nagyon szeretnék tudni azt, hogy a magyar adófizetőknek mennyibe kerül olyan menekültek itt tartása, állomásoztatása, akiknek álláspontunk szerint Magyarország nem lehet célország, éppen ezért hosszú távon semmi keresnivalójuk nincsen itt. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány határozott álláspontja, hogy a menedékjoggal való visszaélésekkel szemben következetes és szigorú fellépés indokolt. A gazdasági menekültek gondjait ott kell kezelni, ahol azok keletkeztek. A rendbontókkal és a jogszabályokat megsértőkkel szemben a rendőrség minden esetben határozottan

fellép. *(Z. Kárpát Dániel képviselőtársaival beszélget.)* Képviselő úr, ha megtisztel a figyelmével, akkor folytatom a választ.

A nemzetközi védelmet igénylők személyes szabadságának korlátozására, így egy befogadóállomás zárttá tételére a jogszabályok alapján csak kivételesen kerülhet sor, annak érdekében viszont, hogy azok a migránsok, akik a jogszabályok ellen vétnek, ne kerülhessék el a felelősségre vonást, a tavalyi évben bevezettük a menekültügyi őrizet intézményét - arra a kérdésre, hogy milyen új eszközöket alkalmazunk. Ennek eredményeképpen a jogszabályban meghatározott indokolt esetekben, ilyen például a közrend védelmének érdeke is, az elismerést kérő menekültügyi őrizetbe vehető legfeljebb 6 hónapra. Ezt a szigorítást egyébként legnagyobb sajnálatunkra sem ön, képviselő úr, sem a Jobbik frakciója nem szavazta meg.

A kormány minden rendelkezésére álló eszközt bevet az illegális migránsok számának visszaszorítása érdekében. Ezért növeltük a határrendészek létszámát, több új mobil és stabil hőkamerát helyeztünk el a szerb, ukrán és román határon, fokoztuk a légi felderítést, és növeltük a szomszédos országokkal történő együttműködést.

(17.10)

2014. január 1-je és 2014. szeptember 30-a között a befogadóállomások fenntartási költségei elérték az 1,2 milliárd forintot, a menekültügyi őrizeti helyek fenntartására ugyanezen időszakban az állam közel 460 millió forintot költött. Ebben az évben eddig, a mai napig, képviselő úr, 18 998 fő nyújtott be menedékjog iránti kérelmet, a menekültügyi hatóságok 3693 fővel szemben rendeltek el menekültügyi őrizetet.

Tisztelt Képviselő Úr! A mai napig 10 667 esetben került megszüntetésre menekülteljárás a kérelmező ismeretlen helyre távozása okán. Az, hogy valamely kérelmező a menekülteljárás során ismeretlen helyre távozik, nem jelent kiemelt közegészségügyi kockázatot; mind a nyitott befogadóállomáson, mind pedig a menekültügyi őrzött befogadóközpontban történő elhelyezést megelőzően a kérelmezők kötelező orvosi vizsgálaton esnek át. A befogadó létesítmények és azok környéke biztonságának megőrzése és megerősítése érdekében a rendőrség megteszi a szükséges intézkedéseket, és mindenhol biztosítja a fokozott jelenlétet, valamint a rendszeres, átfogó ellenőrzéseket, képviselő úr.

A tényadatok alapján a befogadóállomások környékén nem növekedett a bűnelkövetések száma, a befogadóállomáson élők alapvetően intézményen belül, egymás sérelmére követnek el jogsértő cselekményeket. Amikor pedig kinn követik el a bűncselekményeket, azokat a rendőrség elfogja, és a szükséges intézkedéseket megteszi.

Tisztelt Képviselő Úr! Minden kérdésére válaszoltam, kérem, hogy fogadja el a válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elismerésemnek is hangot kell adnom, hiszen sokkal több számadatot, tényadatot kaptunk most egy válaszon belül, mint korábban valaha. Ezek ugyanakkor nagyon is beszédesek, ezért nem tudom elfogadni őket. Az államtitkár úr azt mondja, hogy nem nőtt statisztikailag a környéken a bűncselekmények száma. Akkor miért mondja azt, hogy a kinn történt bűnelkövetések esetében a rendőrség eljár? Lehet, hogy valóban eljárt, de az biztos, hogy a helyi polgárokat nem üttették volna le, a helyi fiatal lányokat nem kergették volna meg akkor, ha ezek a jövevények nem járkálhatnának ellenőrizetlenül lakott területen belül.

Egy kérdésre, egy nagyon fontosra nem válaszolt. Mi szükség van arra, hogy lakott területen belül, Balassagyarmaton, Debrecenben ilyen intézmények részben nyitottan álljanak? Miért nem lehet ezeket lakott területen kívülre helyezni? Hosszú távon igenis ez a polgárok, a lakosság elvárása.

A menekültügyi őrizettel élni kell, nem csak az esetek hatoda esetében.

Természetes, hogy nem támogattuk bizonyos kezdeményezéseiket, ha salátába ágyazzák őket. De a legfontosabb, hogy önálló határrendészetten belül, önálló határvidéki egységekkel igenis elejét *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* kellene venni ennek az elképesztő cunami-nak, hiszen az Európai Unió határaként egy olyan invázió ér minket, amelyet ha nem látnak be *(Az elnök ismét csenget.)*, akkor indokolatlan veszélyeknek teszik ki a polgári lakosságot, ami vállalhatatlan, elfogadhatatlan. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az interpellációra adott államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 117 igen szavazattal, 31 ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miért fáznak minden harmadik háztartásban, ha Magyarország jobban teljesít?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben három lakossági energiahatékonysági pályázatot hirdetett meg a kormány. Szomorúan mondom azt, hogy háromból három fulladt botrányba.

Ennek alapvetően mi három okát látjuk: az egyik a pénzihiány, a másik a szervezetlenség, a harmadik pedig a folyamatosan jelen lévő korrupciós kockázat. Konkrétan a számítógépes rendszer háromból három esetben csődöt mondott, összeomlott. A kazáncsere-támogatás a beindítás után azonnal leállt, mert a források kimerültek, és ha megnézzük, hogy az online pályázatát ki csinálta, azt látjuk, hogy egy Fidesz közeli vállalkozás, amely tönkrement cégeket hagy maga után, és a fideszes önkormányzati megrendelésekből élt. Azt gondolom, hogy vissza kellene kicsit lapozni ahhoz, amit önök ígértek 2010-ben; úgy is mondhatnánk, hogy írásos bizonyítékunk van arra, hogy önök nem ezt ígérték a magyar embereknek.

A Fidesz 2010-es választási programjában önök azt ígérték, hogy évente a lakásállomány 10 százalékát energetikailag korszerűsítik, és ezzel munkahelyek tízezreit hozzák létre. Ehhez képest gyakorlatilag egy százalomhalmaz, amit most látunk, hűtő- és kazáncserére, hőszigetelésre 2,7 milliárd forintot adnának az embereknek, miközben a jövő évi költségvetésben 150 milliárdos nagyságrendben dobják ki a pénzt az ablakon.

Mindeközben mit élnek meg a magyar emberek? A számlahátralékosok száma ebben az országban nem csökken, folyamatosan 1,8 millió embert érint az, hogy egyszerűen nem tudja a számlahátralékát ledolgozni. A hidegben, sötétben és félelemben élő emberek száma nő, a háztartások körülbelül egyharmadát érintik ezek az állapotok. Konkrétan másfélmillió ember tapasztalja meg ezt az életérzést napról napra.

Mi az oka annak, hogy ez így megy, és miért nincs változás? Én azt látom, hogy önök folyamatosan eltapsolják a szükséges forrásokat, és ennek köszönhetően továbbra is orosz gázzal fűtjük a magyar utcákat. Ráadásul azon sem lepődnek meg, ha kiderülne, hogy a korrupció is jelen van, merthogy esetleg vannak olyan kiváltságosok, akik már előre tudják, mik lesznek a pályázati feltételek, mielőtt még azok megjelenének. Én már semmin nem lepődöm meg azóta, amióta látom, hogy a NAV-üggyel kapcsolatban önök mit csinálnak.

A Lehet Más a Politika továbbra is azt gondolja, hogy ebből a szakadékból egy út vezet kifelé. Az egyik az energiahatékonyság növelése, a másik pedig a megújuló energiaforrások használata. 2010-ben egyébként még önök is hajlottak egy értelmes megoldásra. Árulják el nekem, tisztelt államtitkár úr, hogy mi történt önökkel! Én alapvetően két verziót látok. Az A-verzió szerint a 2010-es mondásuk csak egy blöff volt. Nem szép dolog blöffölni választási programban, de ebben az országban megszokhattuk; de ha így volt, nem kell hogy így legyen, az LMP a programjában nem blöfföl, amikor azt mondja, hogy zöld-gazdaságfejlesztéssel 450 ezer munkahelyet tudnánk létrehozni. A B-verzió pedig az, hogy rájöttek, jobban tudnak tollasodni úgy az oroszok irányába, mint a magánzsebeikbe, ha egész egyszerűen

fenntartják a magyar emberek energetikai kiszolgáltatottságát. Nézzék, ha a B-verzióról van szó, tökéletesen megértem, hogy miért van ez a botránysorozat, de akkor vallják be, hogy erről van szó! De ha az A-verzió, akkor kérdezem én, miért nem látom azt, hogy a 2015-ös költségvetésben forrásokat különítenek el erre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a célra. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön, többek között az energiaszegénységre, a lakossági energiaterhekre és a kormányzati energiahatékonysági erőfeszítésekre vonatkozó állításai egyszerűen nem felelnek meg az igazságnak.

Ellentmond önnek több millió fogyasztó, és ellentmond önnek több százezer sikeresen pályázó család tapasztalata.

A kormány 2010 és 2014 között a lakóépületek energiahatékonyságának fejlesztésére, műszaki biztonságának javítására közel 50 milliárd forint összegű támogatást fizetett ki, melynek köszönhetően több mint 235 ezer család otthonában valósult meg energiahatékonysági beruházás. A kormány által végrehajtott rezsicsökkentés eredményeként a magyar háztartások energiaárainak szintje európai összehasonlításban is jelentősen javult. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal 2014. októberi adatai alapján a lakossági fogyasztók a villamos energiáért és földgázért a második legalacsonyabb árat fizetik az Unióban. Vásárlóerő-paritáson mérve a villamos energia tekintetében a középmezőnybe tartozunk, földgázért pedig a negyedik legalacsonyabb árat fizetünk. A rezsicsökkentésnek köszönhetően egy átlagos fogyasztó éves rezsiterhei közel százezer forinttal csökkentek, a földgáz-árszabályozás 2010 decemberében megvalósult átalakításának köszönhetően további százezer forintot takaríthatott meg.

A kormány intézkedéseinek köszönhetően a fogyasztók így az elmúlt öt évben közel ezermilliárd forintot takaríthattak meg összesen. A rezsicsökkentésnek köszönhetően mind a hátralékos fogyasztók száma, mind a tartozások összege jelentősen csökkent az elmúlt években. Az Energia Hivatal adatai alapján a 30 napot meghaladó hátralékkal rendelkező villamosenergia-fogyasztók száma 35 százalékkal, a földgázfogyasztóké pedig 38 százalékkal, a távhőfogyasztóké pedig 22 százalékkal csökkent. Idén november 11-étől megkezdődhetett a pályázatok beadása az „Otthon melege” programra, amelynek első pályázati kiírásai közel 3 milliárd forint keretösszegű, vissza nem térítendő támogatást nyújtanak a magyarországi lakhellyel rendelkező magánszemélyeknek.

(17.20)

Az ön által említett informatikai nehézségeket sikerült elhárítani, azok miatt egyetlen pályázót nem ért hátrány vagy kár. Az eddig beérkezett pályázatok száma a várakozásoknak megfelelően alakul, a lakosság kiemelt érdeklődést mutat a pályázatok iránt. A pályázatok révén a háztartások nemcsak beruházási támogatásban részesülnek, de a hosszú távon érzékelhető energiamegtakarításnak köszönhetően a rezsiköltségeik is jelentős mértékben csökkennek.

Terveink szerint az „Otthon melege” program keretében közel 13 milliárd forint támogatásnak köszönhetően további 44 ezer család otthonában valósulhat meg jelentős energiamegtakarítást eredményező beruházás. A következő hétéves európai uniós költségvetési programban az energiahatékonyság növelésére, megújuló energiák alkalmazásának ösztönzésére 500 milliárd forint vissza nem térítendő forrással számolunk.

Mindezeket túl a kormány a közeljövőben a társasházak részére *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* energiamegtakarítást eredményező, komplex felújítási programot indít mintegy 10 milliárd forintos pályázati kerettel. Tudom, hogy ön nem szívesen hallgatja ezeket, de ezek a tények. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Államtitkár úr, én tisztában vagyok vele, hogy egy ilyen megszólalás kézenfekvő alkalom arra, hogy a rezsicsökkentés propagandáját elismételje, de szeretném önnek elmondani, hogy én annak a pártnak a frakciójában ülök, amely a rezsicsökkentést rezsiblóffnek nevezte el és nem véletlenül. *(Dr. Répássy Róbert: Ezért vagytok ennyien! - Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)* Jelenleg még mindig a magyar lakosság energiával kapcsolatos kiadásai élmezőnyben vannak az Európai Unióban. Európai viszonylatban még mindig a magyar emberek az élvonalban vannak azzal kapcsolatban, hogy mennyit fizetnek az energiáért.

Ami a valós rezsicsökkentés lenne, az az épületenergetikai fejlesztések sorozata. *(Folyamatos közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Államtitkár úr, egy kérdés: betartották önök az ígéretet vagy nem? *(Dr. Rétvári Bence: Be!)* Önök nem tartották be az ígéretet. *(Zaj, közbeszólások a kormánypártok padsoraiban.)* Nem történt meg a magyar lakásállomány 10 százalékos felújítása évről évre. *(Az elnök csenget.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy ön is tudja, amit én is tudok, hogy ebben az országban az emberek 75 százaléka családi házakban lakik, méghozzá olyan családi házakban, nem olyanban,

mint Sziijjártó miniszter úr, hanem olyanban, ami régen épült és ami nincs leszívetelve. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letel-tét. - Közbekialtások a kormánypárti padosorokból, köztük: Idő!)* Ezeknek az embereknek miért nem segítenek, államtitkár úr? *(Nagy zaj a kormánypárti padosorokban.)*

Nem tudom a válaszát elfogadni, mert megint csak a rezsicsökkentés propagandáját hallottuk, és nem a valós kérdésre adott valós válaszokat. *(Taps az LMP padosoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 115 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**Simon Gábor, a baloldal és a százmilliók**” címmel. Németh Szilárd képviselő urat illeti a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Simon Gábor volt szocialista országgyűlési képviselő, munkaügyi államtitkár, az MSZP országos választmányának elnöke, majd általános elnökhelyettese, a párt második embere 2008 januárjában úgy döntött, hogy Ausztriában bankszámlákat nyit, és ezeken mintegy 240 millió forintot helyez el. Akkor az osztrák pénzügyminiszternek úgy nyilatkozott, hogy a vagyon többek közt egy cég, valamint egy budapesti ingatlan eladásából származik, ezek azonban valótlan állítások voltak.

Simon Gábor ezen megtakarításai a vagyonyilatkozatokban soha nem szerepeltek, az összeget jövedelemként sem vallotta be, így adót sem fizetett utánuk. Sőt, a 2008-ban és 2009-ben is kitöltött nemzetbiztonsági kérdőívén sem tüntette fel a külföldön vezetett bankszámláit, ez is törvénysértő magatartás.

Simon az ügyészségen azt állította, hogy a külföldön rejtegetett százmilliók csak vagyonkezelésre kerültek a birtokába, majd ezután kiderült, hogy a fővárosi Magnet Bankban és más osztrák bankszámlán is hatalmas összegek lapulnak. Továbbá arra is fény derült, hogy Simon rendelkezett egy kétes hitellességű, bissau-guineai útlevelemmel, amit egy nagyobb összegű bankszámla megnyitásánál használt. Sőt, egyszer csak, október végén Simon a külföldi bankszámlákon rejtegetett vagyona után adóhátralékként 128 millió forintot fizettetett be a hatóságnak.

Eddig azt gondoltuk, hogy biztos, hogy nem a tavasszal a nyomozó hatóságok által zárolt külföldi számláiról származik az átutalt pénz, mivel úgy véltük, hogy ezekhez nem férhet hozzá. Azonban ma már ez sem biztos állítás. A közteher kiegyenlítésével

Simon elismerte, hogy az eltitkolt vagyon az övé, legalábbis ő őrizheti. De ezzel az is bebizonyosodott, hogy Simon Gábort és a pártot védve tavasszal az egész baloldal nem mondott igazat, ha úgy tetszik, kórusban hazudtak. Lehet, hogy a 128 millióval ugyanazok akartak segíteni Simon Gáboron, akik annak idején Zuschlag Jánoson? *(Zaj az MSZP padosoraiban. - Gógös Zoltán közbeszól.)* Elképzelhető, hogy valóban azokról a homályos pénzekről van szó, amelyekről Gyurcsány Ferenc azt mondta, jobb, ha nem tudjuk, honnan vannak?

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem a tisztelt miniszter urat, illetve az államtitkár urat: lát-e párhuzamot a Zuschlag János által befizetett 50 millió forint és a Simon Gábor által kiegyenlített 128 millió forint között? *(Gógös Zoltán: És az óriásplakátok? - Kunhalmi Ágnes: Fogadjátok örökbe a Zuschlagot!)* A nyomozó hatóság foglalkozik-e ezen kétes eredetű pénzüsszegek hátterével?

Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. *(Gógös Zoltán: A nyomozásra vonatkozóan a válaszban nem mond semmit! - Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Simon Gábor volt MSZP-s képviselő, az MSZP általános elnökhelyettese az országos választmány elnöke, munkaügyi államtitkár ügyében a Központi Nyomozó Főügyészség folytat nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntette és más bűncselekmények miatt büntetőeljárását.

Ezért a büntetőeljárásról szóló törvény alapján a nyomozás jelenlegi állásáról az ügyészség adhat tájékoztatást. *(Gógös Zoltán: Nagyon helyes!)* Simon Gábornak az elmúlt évekre vonatkozó vagyonyilatkozatai nyilvánosak, a Magyar Országgyűlés honlapján megtekinthetők, abból nyilvánvalóan kiderül, hogy a vagyonyilatkozat leadásáig, azaz 2014. február 8-áig Simon Gábornak nem volt annyi vagyona, hogy a most kifizetett 128 millió forintot a saját anyagi forrásai felhasználásával teljesítse.

Továbbá tekintettel arra, hogy két hónapot előzetes letartóztatásban volt, majd ezt követően és jelenleg is házi őrizetben van, nem ismerjük olyan, ez idő alatt szerzett adózás utáni jövedelmét vagy olyan jövedelemszerző tevékenységét, amely ezt a kifizetést lehetővé tette volna. Annak a kivizsgálására, hogy ez az összeg milyen forrásból származhatott, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal rendelkezik megfelelő eszközökkel. *(Gógös Zoltán: Vida Ildikó!)*

Tisztelt Képviselő Úr! A nyomozó hatóság feladata bűncselekmény alapos gyanúja esetén annak minden körülményre kiterjedő vizsgálata, így annak megválaszolása is, hogy van-e párhuzam a korábbi

MSZP-s politikus, Zuschlag János által befizetett 50 millió forint és a Simon Gábor volt MSZP-s országgyűlési képviselő által befizetett 128 millió forint között. *(Kunhalmi Ágnes: Majd Vida Ildikó kinyomozza!)*

Az azonban igen figyelemreméltó tény, hogy Zuschlag János esetében is volt egy titkos jóakaró, aki segítő kezet nyújtott a büntetőeljárás során a megállapított adótartozás egy részének kifizetésében. Az a nyilvános vagyonynyilatkozat alapján továbbra is kétséges, hogy Simon Gábornak lett volna akkora, legálisan szerzett vagyona, amiből ekkora befizetést külső közreműködés nélkül teljesíthetett. Ezeknek az összefüggéseknek a részletes feltárását várják az emberek.

Biztosak vagyunk azonban abban, hogy az ügyészség igen alapos és körültekintő nyomozásának eredményeként kiderül az igazság, és minden kérdésünkre választ kapunk. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ. *(Gógös Zoltán: Nem mondott semmit!)*

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): *(Hangozítás nélkül.)* A hazugságokra, tekintettel arra, hogy...

ELNÖK: Egy pillanat!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Ez az a korrupciós ügy, amely egyértelműen az MSZP-hez kapcsolható. *(Dr. Rétvári Bence: Így van. - Gógös Zoltán: Mire alapozod?)* Abban is biztosak lehetünk, hogy Simon Gábor rengeteg olyan pozíciót töltött be az MSZP-ben, amiért nekik is elszámolással tartozik, de azt gondolom, hogy ebben egy nagyon komoly nemzetbiztonsági szál is van, hiszen egy volt államtitkárról, egy volt országgyűlési képviselőről van szó.

Abban egyáltalán nem vagyunk biztosak - úgy, ahogy államtitkár úr is mondta -, hogy honnan ez a 128 millió forint, ki fizette be, kik dobták össze ezt a pénzt, és miből szedték elő ezt a 128 millió forintot, hiszen amiben megint biztosak vagyunk, hogy Simon Gábornak nem lehetett sem ekkora vagyona, sem ekkora jövedelme. És ma már abban sem vagyunk biztosak, hogy az eljárás során a bíróság miért csak november 17-én döntött úgy, hogy a március 10-én letartóztatott Simon Gábor számláit zárolni fogja. *(Gógös Zoltán: Szijjártónak honnan van?)*

(17.30)

Remélem, hogy holnap a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén tisztábban fogunk látni ebben az ügyben. *(Gógös Zoltán: Szijjártótól kért kölcsön, biztos!)*

Köszönöm a választ, elfogadom. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Szabolcs független képviselő interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mikor épül meg a csepeli gerincút hiányzó szakasza?**” címmel. Szabó Szabolcs képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt államtitkár úr, Csepel Budapest fontos ipari központja volt a múltban, mára azonban a főváros egyik legszegényebb kerületévé vált. Az egykor majd' 30 ezer embert foglalkoztató Csepel Művek területén működő utódcégek becslések szerint napjainkban alig 6-8 ezer embert foglalkoztatnak. Minden csepeli, valamint Csepel-szigeti lakos számára fontos lenne, hogy ezen minél hamarabb változtatni tudjunk. Ehhez olyan nagyberuházásokra van szükség, amely a korábbi ipari hasznosítású területek újbóli felvirágoztatását lehetővé teszi, valamint zöldmezős beruházásokat is a kerületbe vonz, nem mellesleg a jelentős átmenő forgalom okozta problémákat is kezelni tudja.

Csepel és az egész Csepel-sziget jövőbeni fejlődésének kulcsa a gerincút megépítése. Csak a lakott területeket elkerülő, nagy kapacitású közúti infrastruktúra képes új lendületet adni Csepelnek. Az 1928 óta működő Csepeli Szabadkikötő, valamint az 1892-ben Csepelre települt Weiss Manfréd Művek, későbbi Csepel Művek még meglévő utódcégei, valamint a többi, jellemzően romos és használaton kívüli csepeli ipari területek csak akkor virágoztathatók fel, ha teljesen kiépül a gerincút, csak akkor teremthetnek az itt működő vagy idetelepülő cégek több ezer új munkahelyet, ha teljesen kiépül az MO-s felé a még meglévő közúti kapcsolat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ön is bizonyára tudja, a csepeli gerincútnak eddig megépült egy Csepelen belüli szakasza, valamint az MO-s és Lórév közötti szakasz, illetve ennek egy szigethalmi ága. Jelen pillanatban tehát van két szakasz, ami között érdemben nincs összeköttetés. Éppen ezért azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy a gerincút építésével kapcsolatban várhatóan mikor születik döntés, várhatóan mikor indul meg a gerincút XXI. kerületi hiányzó részének a kiépítése, mikor adhatjuk át a forgalomnak a hiányzó szakaszt, illetve milyen forrásból kívánják finanszírozni a beruházást.

Köszönöm szépen. Várom szíves választát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Csak a válasz egyértelműsége érdekében, Budapest XXI. kerületében húzódik a csepeli gerincút, a városközpontot elkerülő teherforgalmi út és a II. Rákóczi Ferenc út kétszer kétsávos átépített szakasza. A Csepel-szigeti

gerincút, amely nem azonos a csepeli gerincúttal, a II. Rákóczi Ferenc útból kiindulva Pest megyei területen halad, és az MO-s autótút szigetszentmiklósi csomópontjához kapcsolódik.

Az állami feladatot képező Csepel-szigeti gerincút külterületi szakasza műszakilag a II. Rákóczi Ferenc úti körforgalmú csomóponttól Szigethalomig elkészült, megépült a Leshegy Ipari Parkon keresztül haladó szigetszentmiklósi ág is. Az országos közúthálózatához tartozó szakaszok így az MO-s autótúthoz kapcsolódva töltik be tehermentesítő, forgalomelosztó szerepüket. A Szigethalom-Lórév szakasz tanulmányterve készen van.

A Budapest XXI. kerületben belterületre eső csepeli gerincút fejlesztése a Budapesti Közlekedési Központ feladata. A csepeli gerincút kiépítése a Corvin út és a Posztógyár utca között megtörtént, ön is említette.

A következő munka a Csepel városközpontot elkerülő teherforgalmi út és a II. Rákóczi Ferenc út adott szakaszának kétszer kétsávos átépítése. Mind a kettő egyébként belterület. A csepeli gerincút folytatása ennek megfelelően a főváros beruházási tervei között szerepel, ezért én javasolom, hogy a képviselő úr további részletekkel kapcsolatban a Budapesti Közlekedési Központot keresse meg.

Köszönöm a figyelmét. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Igen, valóban érdekes választ sikerült adni államtitkár úrnak. Nemrég került nyilvánosságra, hogy az IKOP-on belül milyen forrásokat fognak majd közúti közlekedésfejlesztésre költeni többek között, itt a 75 millió euró feletti beruházásokról van szó, illetve tudjuk azt is nagyon jól, hogy az uniós forráselosztás keretében már a VEKOP-forrás is meghatározásra került, ha jól emlékszem, 290-valahány milliárd forint összegben.

Én megmondom őszintén, nem nagyon tudom elfogadni azt a választ, hogy ez csak és kizárólag fővárosi hatáskör. Ebben igenis van felelőssége a minisztériumnak, és természetesen nem fogadom el a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem tehát az Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 114 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Év végével a kordedvezményes nyugdíj is végleg eltűnik?**” címmel. Az

interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr kérésére Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): 2010-et megelőzően azt mondták, hogy megvédik a nyugdíjakat, a 2010-es választásokat követően meg úgy cselekedtek és úgy nyilatkoztak, hogy minden, az öregségi nyugdíjkorhatár elérését megelőző jogosultságot, előnydíjat és egyéb mást megszüntetnek, egy kivétellel, a hölgyek esetében a 40 éves szolgálati idő utáni jogosultságot. Bár ott is belehazudtak a szemükbe, mert 40 éves szolgálati időt ígértek, majd 40 éves jogosultsági idő alapján mehetnek el a hölgyek nyugdíjba, ami jóval kevesebb. No, hát ezek az előzmények.

És akkor most azzal szembesülünk, hogy a kordedvezmények rendszerét is át kívánják alakítani - ez nagyon finom lenne -, meg kívánják szüntetni, december 31-ét követően a jogosultság szerzésének a lehetőségét kívánják megszüntetni. Tudják, a kordedvezmény nem kegy, nem egy jótékonysági cselekedet. Nem! Az az egészségkárosodott embereknek való juttatás, a róluk való gondoskodás, mely tevékenység, ami az előző időszakban jellemezte őket, például melegüzemi, sugárveszélyes munkahelyeken, Pakstól kezdve sok minden egyéb más, vagy a bányákban, vagy autóbuszokon, vagy a MÁV keretei között a mozdonyokon ülve veszélyforrások sokaságával néztek szembe, az ő számukra történő kedvezmények, jogosultságok megítéléséről szól. Tíz év ilyen munkaviszony után két évet kapnak a férfiak, a hölgyek esetében nyolc év után kettőt. Ezt veszik el önök most, ráadásul úgy, hogy közben a munkáltatók egy 13 százalékos mértékű járulékbefizetést tesznek, amely egy összegben jelenik meg a kormány kasszájában, évi szinten nagyjából 20 milliárd forintos nagyságrendben.

Nem tudom, mi kell önöknek ahhoz, hogy megváltoztassák mindezt. Az utca kell-e újra önöknek, az kell-e, ami történik, hogy az autóbuszvezetők aláírásokat gyűjtenek, az érdekvédők demonstrálnak, a vasutasok Orbánnak írnak levelet; ezek mind-mind konszolidált megoldások, de vannak ettől erősebb lépések is. Az is, ami végérvényesen érvényesülhet, hogy az utca majd elkergeti önöket, elseprí önöket úgy, ahogy a szél a szemetet szokta, tudják.

A konkrét példa az, hogy mondjuk, a Volántársaságok keretei között 11 ezer autóbusz-vezető van, olyan pszichikai terheléseknek és sok minden egyéb másnak vannak kitéve, amely balesetveszélyforrás lehetőségeként jelenik meg. Ezt nem én mondom, ezt hatástanulmányok sokaságai mutatják, amiket önök soha nem szottak csinálni, tudják, a törvénytervezetek benyújtásánál is. Azt kell hogy lássák, hogy ha ezek bekövetkeznek, majd akkor hogyan állnak önök helyt mindezekért.

Mi lesz a kordedvezményes nyugdíjak rendszerével, miért akarják bizonytalanságban tartani az

embereket? Erre adjanak egyenes és világos választ, és arra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy a megromlott egészségi állapotú emberek esetében mit is kívánnak tenni a későbbiekben.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr sokféle fogalmat hozott és kevert ide az öregségi nyugdíj kapcsolatban, rokkantnyugdíjjal, kerkedvezményes nyugdíjjal kapcsolatban. Azt el kell mondani, tisztelt képviselő úr, hogy nyilván, ez egy fájó téma a Magyar Szocialista Pártnak, hogy a Fidesz-KDNP-kormányzat idején nemcsak megőriztük a nyugdíjak értékét, nemhiába szerepel a jövő évi költségvetésben 1,8 százalékos nyugdíjmelés fedezete, hanem ha összességében, négyéves távon nézi, akkor legalább 4 százalékkal emelkedett is azoknak a nyugdíjaknak az értéke az elmúlt időszakban. Tehát nemcsak megvédtük a nyugdíjak értékét, hanem ma egy nyugdíj többet ér, mint amennyit ért ezelőtt négy és fél évvel.

Ami a kerkedvezményes nyugdíjrendszert illeti, az ennek keretében nyújtott, korhatár előtti visszavonási lehetőséget - bár azok a körülmények, amelyekre alapozva a kedvezményt nyújtották, nem a nyugdíjszakma kérdései -, a kerkedvezményes rendszer hibája, hogy nem a munkavállaló egészségvédelmét szolgálja, hanem az ártalmakat eltűri, majd az egészségromlást korábbi visszavonulási lehetőséggel honorálja. A rendszer alapja egy merev munkaköri jegyzék, amely a több évtizeddel ezelőtti technikai fejlettséget tükrözi. A rendszer eleve egy vélelemre épült, amely azt feltételezte, hogy azoknak a szervezetek hamarabb elhasználódik, akik hosszabb ideig - ahogyan mondta, a férfiaknál 10 év, a hölgyeknél 8 év - a jegyzékben foglalt munkakörök valamelyikében dolgoznak. Mára jelentős foglalkoztatási különbségek alakultak ki az azonos munkakörben dolgozókat érő elháríthatatlan ártalmak tekintetében is. Sokat fejlődött a munkavédelmi és foglalkozás-egészségügyi rendszer is, és ezek együttesen jobban védik a munkavállaló egészségét, mint a kedvezmény bevezetésének az idején.

A foglalkoztatónak azonban kötelessége meghatározott időközönként felmérni a munkahelyeken felmerülő ártalmakat, és azok elhárítására intézkedési tervet kell kidolgozzon. E kötelezően elvégzendő és a munkavédelmi hatóság által ellenőrzött dokumentáció tükrözi azt, hogy valójában milyen körülmények között dolgoznak az egyes munkahelyeken. A kerkedvezményes rendszer 2012. január 1-je óta

már nem a nyugdíjrendszer része, tekintettel arra, hogy a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXIV. törvény VI. fejezetében foglaltaknak megfelelően fő szabályként csak a nyugdíjkorhatár betöltésétől lehet öregségi nyugdíjat megállapítani. A korhatár előtti nyugdíjak - így a kerkedvezményes nyugdíjak is - 2012-től korhatár előtti ellátássá alakultak át. A korhatár előtti ellátások kiadásainak forrása a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap, és az ellátások folyósításához szükséges forrás a továbbiakban is biztosításra kerül, éppen ezért a 2015-ös költségvetésben is ezeknek a kifizetése természetesen biztosított, mindenki számolhat ezeknek a jövő évi folyósításával is. A megszerzett kerkedvezményes jogosultság természetesen időbeli korlát nélkül érvényesíthető, sőt a hatályos szabályozás szerint a kerkedvezményes jogszerezés az év végéig változatlan feltételek mellett történik.

A kormány a korhatár előtti ellátások átalakítása során mindvégig fontosnak tartotta, hogy a legnehezebb munkát végzők számára biztosítsa a nyugdíjkorhatár előtti visszavonulás lehetőségét. A föld alatti bányászatban dolgozók számára az átmeneti bányászjáradék lehetővé teszi, hogy 25 év, föld alatt végzett munka után korhatárra tekintet nélkül visszavonulhassanak. A bányászok számára extra kedvezményt jelent az a tavaly elfogadott módosítás is, hogy az a bányász is jogosulttá vált a kedvezményre, aki legalább 3 évig kerkedvezményre jogosító munkakörben dolgozott. E kedvezmények nyújtása arra a köztudomású tényre épül, hogy a föld alatti munkát végző bányászok speciális klimatikus viszonyok között dolgoznak, sok esetben kényszertesttartásban, amely nyilvánvalóan különböző izületi kopásokat is jelent, s ezek összességében a szervezet elkerülhetetlen, idő előtti elhasználódásához vezetnek.

Mindezeket figyelembe véve tartalmazza a T/2141. számú törvényjavaslat (*Az elnök csenget.*) indokolása, a 2012. évi CCVIII. törvény 68. §-a átmenetileg 2014. december 31-éig terjesztette ki jelenlegi formájában a kerkedvezményes jogszerezést. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Gúr Nándor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A foglalkozás-egészségügyileg alkalmatlanná vált emberek esetében a tisztas visszavonulás lehetőségét szüntetik meg, államtitkár úr. Nézze meg a költségvetésüket, amiben mintegy 34 000 millió forinttal kevesebbet szánnak (*Dr. Rétvári Bence: Mennyivel?*), jól mondom a számot, nézze meg, ön is legyen tisztában azzal, hogy mit is csinálnak. Nem volt elég az, hogy önök elvették az adókeredvezményt az emberektől, az előnyugdíj lehetőségét, a magánnyugdíjpénztári megtakarításokat elkobozták?! Nem volt elég, hogy kiszolgáltatottá tették a munkavállalókat.

lókat a munka törvénykönyvén keresztül? Nem volt elég, hogy a sztrájtörvényt olyanná tették, hogy normálisan sztrájkot sem lehet szervezni ebben az országban? Nem volt elég, hogy közmegegyezés nélküli költségvetést fogadnak el? Nem elég az önöknek, hogy nyomorba döntik az országot, hogy 4 millió ember úgy él, ahogy?! Nem elég, nem elég önöknek semmi, hogy a gyermekszegénység oda emelkedik, ahova, még ezt is, még ezt is, a foglalkozás-egészségügyileg alkalmatlanná vált emberektől ezt a minimális kedvezményt is elveszik?!

Tudja, mi ennek a vége? El fogják önöket hajtani. Ennyi a vége ennek, ezért a választ nem tudom elfogadni. *(Taps az MSZP soraiban. Közbeszólás ugyanott: Úgy van! - Dr. Répássy Róbert: Van tapasztalatod benne! Az eltakarításban van tapasztalatod!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 109 igen szavazattal, 40 ellenében, tartózkodás nélkül az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Mikor szabadulhat meg a Fidesz-haverok szorításából a magyar agrárium?**” címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nemrégiben Orbán Viktor miniszterelnök Felcsúton részt vett egy kormány közeli vállalkozó marhatelepének avatóján, majd ezt követően, kiegészülve Fazekas Sándor miniszter úrral, illetve Csányi Sándor OTP-elnök-vezérigazgatóval, átnyargaltak Alcsútdobozra, ahol a Búzakalász 66 Felcsút Kft. bányavölgyi mangalicatelepének átadásán jártak.

Orbán Viktor mindkét helyszínen arról beszélt, hogy Magyarország mezőgazdasági ország, az agráriumban igenis van jövő, az ágazatnak jelentős szerepe van a növekedésben, ezért a mezőgazdaságban dolgozóknak meg kell adni a tiszteletet. Ezekkel a szavakkal teljesen egyet tudunk érteni, bár az önök szájából, lássuk be, teljesen hiteltelenül hat. Akkor miért nem volt fontos a mezőgazdasági dolgozók tisztelete, amikor az érintett kft. tulajdonosi köre az egész Váli-völgyben tarolt a földpályázatokon? Hol volt a tisztelet, amikor a helyieket fosztották meg őseik földjeinek használatától? Hol volt a tisztelet akkor, amikor Kajászó és térsége panaszát meg sem hallották?

A miniszterelnök felidézte továbbá, hogy az elmúlt években körülbelül 350 milliárd forintot költött a magyar állam állattartó telepek létesítésére, korszerűsítésére. Jól hangzik, de azt mondja meg nekem, államtitkár úr, hogy volt-e számottevő mennyi-

ségben ezek között olyan nyertes pályázó, aki nem az önök közeli jó ismerőse. Tudja, sokan vagyunk ma Magyarországon, akiknek elege van abból, hogy ebben az országban szinte lehetetlen úgy érvényesülni, ha nem rendelkezik valaki megfelelő fideszes kapcsolatokkal. Szó volt arról is, hogy a jövőben 1200 milliárd forint fejlesztési támogatás érkezik a mezőgazdaságba, de államtitkár úr, ha ezt is a mostani módszerekkel osztják ki, akkor csak a saját zsebeik tömésére fog szolgálni, és nem fog új munkahelyeket teremteni.

A miniszterelnök beszédében külön gratulált Mészáros Lőrinc Fidesz-KDNP-s felcsúti polgármesternek és családjának a sikerhez. Mi is gratulálnánk ehhez a sikerhez, ha a vállalkozóról nem tudnánk, hogy bizony a gyorsan jött milliárdok mögött erős kormányzati segítség húzódik meg. A trafikbotrány és a földmutyik után most az agrárfejlesztési pénzek százmillióit nyerhette el olyanok elől, akik valóban munkahelyet teremtettek volna helyben, akik valóban képesek lettek volna a magyar mezőgazdaságot fellendíteni. Nem is csoda tehát, hogy az ország vezetőinek színe-java csodájára járt ennek a nagy sikernek, és még a miniszterelnöki dicséret is kijárt ennek a vállalkozónak; azoknak az embereknek persze nem, akik a miniszterelnöki méltatás helyett már annak is örültek volna, ha tisztességes megélhetést érne az ő munkájuk.

Kérdezem államtitkár urat, mikortól változik a támogatások rendszere, hogy ne csak az önök haverjai nyerhessék meg ezeket a pályázatokat. Mikortól változik az állami földek pályázati rendszere, hogy ne fordulhasson elő az, hogy egy-egy, önökhöz közel álló kiskirály hét falu földjét tarolja le? Várom érdemi válaszát. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Úgy van! - Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Kezdem azzal, amivel egyetértünk. Ha jól értelmeztem a szavait, akkor egyetért azzal, hogy a nemzetgazdaság húzóágazata a mezőgazdaság, ez 23-25 százalékát adja a GDP-nek, ebben egyetértünk.

(17.50)

És ha jól értettem, az 1200 milliárd forint, ami vidékfejlesztési támogatásra ment, azt is ön pozitívumként értékelte, én is pozitívumként értékelem.

Amiben azonban nem értünk egyet, és szeretném itt néhány dologra felhívni a figyelmét, írja itt, hogy a helyieket őseik földjéről fosztották meg. Hát szeretném önnek figyelmébe ajánlani: az egyes állítás az, hogy ez a föld állami tulajdon volt, nem a helyiek földje; állami földről beszélünk. A kettes állítása, a Váli-völgy, amit említett, ott egy mezőgaz-

dasági zrt., korábban egy állami gazdaság használta azt a földet, most több mint 35-en használják. Ezenkívül szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy idáig az említett Mészáros Lőrincet, illetve a cégét azzal ekézték, hogy nincs állata, pedig volt, most felújít egy állattartó telepet, beállít mangalicákat, illetve szarvasmarhatelepet, most az a probléma, hogy miért van neki állattartó telepe.

Kedves Képviselő Úr! Azt szeretném önnek mondani, hogy a jogszabályok ismerete nagyon-nagyon fontos az ön számára is meg az én számomra is. Az állattartó támogatások nem valamilyen diszkrecionális jogkörben hozott egyedi döntések; az jár, kedves képviselő úr. Aki részt vesz ebben a programban, és elindul rajta, neki jár. Járna önnek is, mondjuk, hogyha lenne egy sertéstelepe vagy bárki másnak az országban. Több mint 600-an részesültek ebből a pályázati forrásból, egyébként pedig 8,5 milliárd forint állt rendelkezésre, tehát nem egy egyedi döntési mechanizmus alapján, hanem aki vállalja ezeket a feltételeket, azoknak ez a támogatás egyébként jár.

Amit a földtörvény kapcsán elmondott, pontosabban, az interpellációjában említette, hogy szélesre tárjuk ezeket a kapukat, illetve teret enged a külföldi földszerzésnek, a leírt anyagban ez volt benne: hát kedves képviselő úr, ha mondjuk, kinyitja a bécsi sajtót, és megnézi, hogy mit írnak a földforgalmi törvényről, akkor nem hiszem el, hogy közöttünk vita van, és ön valóban azt olvassa ki belőle, hogy itt veregetik az osztrák sógorok a vállunkat, és gratulálnak, hogy milyen jól segítjük az osztrák gazdáknak a magyarországi földszerzését. Hát azt kérdezem öntől, hogy ön szerint Brüsszelben a kötelezettségszegési eljárás miért indult a földforgalmi törvénnyel szemben. Ön azt írja az interpellációjában, hogy teret enged a külföldieknek. Nem enged teret a külföldieknek, pont ezért indult ez az egész eljárás a földtörvénnyel kapcsolatosan.

Valamint azt az állítást is megfogalmazza, pontosabban azt sejteti, hogy a pályázatokon csak azok tudnak nyerni, akiknek van valamilyen segítsége, illetőleg, hogy keveseknek adatik meg a pályázati lehetőségeken való részvétel, illetve hogy nyerjenek.

Kedves Képviselő Úr! A „földet a gazdáknak” programban saját államtitkárságom vonatkozásában tényadatokat tudok csak önnek mondani, nem szubjektív számokat. 2010-ben az állami földeket 600-an használták, most több mint hatezren használják ezeket az állami földeket. Azt tudom mondani önnek, hogy szerintem logikusan adódik belőle, hogy nem keveseknek jut pályázati lehetőség, hanem sokkal többeknek. A „földet a gazdáknak” program egészen pontosan tízszeresét mutatja annak, ami korábban volt.

És még egy dologra szeretnék rávilágítani. Ne vegye sértésnek a részemről, de ezekkel a riogatásokkal ön megpróbálkozott a választások során is. Ön elindult egy egyéni választókerületben, és ott megpróbálta elhitetni az emberekkel, hogy rosszul mennek a földügyek Magyarországon. De nem ön

nyert, hanem a fideszes képviselő nyert, és kétharmaddal nyerte meg ezt a körzetet.

Sem mi itt a parlamentben, sem helyben, ahol ön lakik, nem hiszik el azt, amit ön mond ezekről az ügyekről. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Nem fogadom el a választ, már csak azért sem, mert több olyan állítás van benne, ami, úgy gondolom, hogy nem igaz. Egyrészt nem értem, hogy hogy mondhat illet egy államtitkár, hogy az állami föld nem a helyieké. Miért, kié? Kié az a föld, ha nem a magyar embereké, államtitkár úr? *(Moraj a kormánypartok soraiból.)* És igenis, nekik kellett volna ezt a földet odaadni a pályázatokon. Azt mondta államtitkár úr, hogy az a föld nem a helyieké, és nekik kellett volna ezt a földet megnyerni, nem pedig Mészáros Lőrincnek és az önök haverjainak, hét falu határában, államtitkár úr, ez itt a probléma. És az, hogy azzal védekezni, hogy most kapott több száz millió forintot arra, hogy állatokat tudjon tartani azért, mert eddig nem voltak állatai - ez válasz rá?

Most ezt fogjuk csinálni, hogy kiosztjuk az állami földet a haverjainknak, és mivel nem felelnek meg a törvényi feltételeknek, utána adunk nekik több száz millió forintot, hogy aztán tudjanak belőle állatot tartani? Ezt nem tudom elfogadni, államtitkár úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 37 ellenében, 2 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mit adunk 169 milliárdért?”** címmel. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2015. évi költségvetési törvényjavaslat számos sebből vérzik, kevesebb jut gyermekjóléti és szociális kiadásokra, de több pénz jut a miniszterelnök hobbijára, stadionépítésre. Ezzel bővebben most nem kívánok foglalkozni, azzal viszont igen, hogy a 2015. évi költségvetés egyik legtitokzatosabb előirányzata, amely szerint jövőre 169 milliárd forintért fog valamit eladni vagy hasznosítani az állam. Hogy emögött konkrétan mi is húzódik, arra senki nem adott választ. Hallhattunk már több kérdést itt a Házban is, de nem kaptunk konkrét választ. Nemcsak nekünk országgyűlési képviselőknek nem adott

választ a kormány, hanem az Állami Számvevőszéknek és a Költségvetési Tanácsnak sem. Éppen ezért minősítette az Állami Számvevőszék is a legkockázatosabb előirányzatnak ezt a számot.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés aelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Önmagában felháborító, hogy a kormány titkolja terveit az előtt az Országgyűlés előtt, amelynek döntenie kell a költségvetési törvényről. Az is felháborító, hogy a kormányzati munka ellenőrzésére hivatott szervek sem kapják meg a munkájuk elvégzéséhez szükséges tájékoztatást. Ennél már csak az lenne nagyobb arcátlanság, ha a kormány csak beblöffölte volna ezt a 169 milliárdos bevételt azért, hogy a hiánycélt legalább papíron teljesítse.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök kormányzata eddig csak elherdálta az emberek pénzét és javait, hogy a korrupt kormányzati rendszert fenn tudják tartani. Bőkezűen kifizették az orosz háttérű *Szurgutnyeftgazt*, és adtak 500 milliárd forintot közpénzből olyan részvényekért, amelynek ma csak a fele az értéke. Bőkezűen jutalmazták a német E.ON részvényeseit magyar adófizetői pénzekből, miközben akár 600 milliárd forintos vagyonszétválást is okozhattak az államnak, ezáltal pedig az adófizetőknek. Nagyvonalúan lemondtak egy offshore háttérű cég javára egy havi 2-3 milliárd forintos üzletről, mely Orbán Viktor barátjának, Garancsi Istvánnak az érdekeltségi körébe tartozik. Elvették és elköltötték a stadionokra és századéves megbízásokra közel hárommillió ember 3000 milliárd forintos nyugdíj-célú megtakarításait, és most a 200 milliárdra is fáj a foguk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném megkérdezni: mit akarnak most áron alul átjatszani a haveroknak 169 milliárd forintért? A hazai földgáztározók magánkézbe, esetlegesen külföldi magánkézbe történő átjatszását tervezi a kormány? Tervez-e a kormány MOL-részvényeladást? Kérem, fejezzék be a titkolózást, és válaszoljanak, hogy miből fog befolyjni ez a 169 milliárd forint a magyar költségvetésbe.

Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Az elhangzott interpellációs kérdésre a választ Tállai András államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön félreértelmezte a költségvetést, ugyanis ez a 169 milliárd semmiképpen nem jelent az államnak vagyonszétválást. Azért nem jelent vagyonszétválást, mert ez a beruházási alapnak a bevételi részét képezi. A beruházási alapban pedig a bevételi oldalon az állam által értékesi-

tett vagyont írjuk be, a kiadási oldalra pedig, amit megvalósítunk állami beruházást, ami az állami vagyon értékét növeli. Csak akkor lehet a beruházást megvalósítani, ha a bevétel realizálódik. Tehát semmiképpen nem jelent az állami vagyon értékesítése vagyonszétválást, és semmiképpen nem jelenti a hiánycélnak a papíron való teljesítését, tehát itt egyáltalán nincsen igaza.

Nézzük a konkrét kérdéseit! A hazai földgáztározók magánkézbe, esetlegesen külföldi magánkézbe történő átjatszását tervezi-e a kormány? Nem. A második: tervezi-e a kormány a MOL-részvényeladást? Nem. A következő kérdés: mit akarnak áron alul átjatszani? Áron alul semmit nem szeretnénk eladni és értékesíteni, mindent nyíltan, pályáztatással, felértékeléssel és a meghatározott törvény szerint, természetesen először a kormány döntésének megfelelően.

(18.00)

Ezt a bevételt elsősorban frekvenciabevételből, koncesszióértékesítésből, ingó- és ingatlanvagyonszétválásból szeretnénk elérni.

És ha most megengedi, képviselő úr, miután még van időm egy kicsit, mert minden kérdésre válaszoltam (*Derültség a kormánypartok soraiban.*), egy kicsit tekintsünk vissza az önök kormányzásának idejére. (*Taps a kormánypartok soraiban.*) Tehát nem úgy fog történni, mint az MSZP idején, például a sukorói telekcsere értékesítése, ami jelentős államivagyon-hátrányt jelentett. (*Zaj, közbekiáltások. - Gógös Zoltán: Ki mondta?*) Vagy nem úgy fog történni, mint a moszkvai ingatlan értékesítése (*Felzúdulás, közbekiáltások a kormánypartok soraiból. - Az elnök csenget.*), ami 17 milliárd forint mínusz jelentett az MSZP-kormány idején; vagy a postaszékház értékesítése (*Felzúdulás, közbekiáltások a kormánypartok soraiból.*), ami 500 milliót, vagy az autópálya-koncesszió, ami beláthatatlan károkat okozott volna az országnak több száz milliárdért. (*Közbekiáltások mindkét oldalról.*) Vagy a Dunaferr értékesítése néhány száz millió forintért, majd ötéves kötelezettségé (*Folyamatos zaj, közbekiáltások mindkét oldalon*); vagy ne adj' isten, a pécsi buszok kiszervezése az ön alpolgármestersége idején (*Derültség és közbekiáltások a kormánypartok soraiból. - Az elnök csenget.*), amit a bíróság aztán semmisnek mondott ki, és kimondta, hogy több száz milliós kárt okozott vele Pécs városának. Ön legutóbb beismerte, hogy egyébként ezért az alpolgármesterségről le is mondott. (*Derültség, felzúdulás, közbekiáltások a kormánypartok soraiból.*)

De ha egyébként ön korrupciót emleget ezzel a kormánnyal kapcsolatban, akkor azt javasolom önnek, hogy forduljon hátra, ott Hiszékeny Dezső ül (*Derültség és közbekiáltások a kormánypartok soraiból. - Dr. Répássy Róbert: Kiment.*), akit azzal gyanúsítanak, hogy hivatalos személy által elkövetett

vesztegetés büntette miatt vádemelés alatt áll az ügy. Nemrég még ebben a frakcióban ült márciusban Simon Gábor, volt szocialista országgyűlési képviselő (*Felzúdulás a kormánypartok soraiban.*), az MSZP volt alelnöke költségvetési csalás büntette, hamis magánokirat felhasználásának vétsége, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt.

Tisztelt Képviselő Úr! A sort természetesen folytathatnám. Azt javaslom önnek, mielőtt korrupcióval vádol bárkit, a jelenlegi kormányt, előbb mossa a gatyáját tisztára és a pártját. (*Derűtség és nagy taps a kormánypartok soraiban. - Felzúdulás, közbekiáltások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Államtitkár úr, máskor másképp fejezze ki gondolatait. (*Derűtség a kormánypartok soraiban.*) Most megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. (*Közbekiáltás a Fidesz soraiból: Ülj fel a buszra!*) Úgy látszik, hogy egyre kevésbé bírja a nyomást, államtitkár úr. (*Derűtség a kormánypartok soraiban.*) Valakinek a gatyáját kell, önnek pedig a száját kellene kimosni. Viszont nem hallottam azt, hogy Vida Ildikó lemondott volna; nem hallottam azt, hogy ön lemondott volna (*Folyamatos zaj és közbekiáltások a kormánypartok soraiból.*); vagy Varga Mihály lemondott volna a korrupciós vádak miatt, amit nem én fogalmaztam meg, az egész ország és a nemzetközi sajtó erről beszél. (*Közbekiáltások mindkét oldalról. - Az elnök csenget.*)

És ne haragudjon, nem tudok önnek hinni, mert a paksi beruházás kapcsán is közbeszerzést ígértek, nyilvánosságot ígértek, és most saját magukat (*Zaj, közbekiáltások mindkét oldalról.*) meghazudtolva hoznak be egy olyan törvényt, amely alapján mindent titkosítanak. Hogyan hinném el, hogy ezt a 169 milliárd forintot nem ugyanúgy fogják majd elherdálni, az ehhez kapcsolódó vagyoni elemeket, ahogy a paksi beruházásnál? Ne haragudjon, államtitkár úr, önök folyamatosan hazudnak (*Felzúdulás, közbekiáltások a kormánypartok soraiból.*) nem csak a mi szemünkbe; hazudnak a magyar emberek szemébe.

Nem tudom elfogadni a választát, és kikérem magamnak ezt a hangnemet. (*Dr. Répássy Róbert Tállai Andrásához: Legközelebb mondd azt, hogy tolvaj banda, ennyi az egész!*) Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen, 37 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

18 óra 5 perc van, az interpellációs kérdések végére értünk. Mielőtt áttérnénk az **azonnali kérdések órájára**, két perc technikai szünetet tartunk

annak érdekében, hogy mindazon képviselőtársaink, akik halaszthatatlanul fontos hivatalos ügyük elintézése érdekében elhagyják az üléstermet, azt zavartalanul tehessek. (*Rövid szünet.*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Önnek, miniszterelnök úr, volt esélye? Mit gondol, a mai gyermekeknek van?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **feladat ellátása miatt** válaszára Lázár János miniszter urat, a Miniszterelnökséget vezető minisztert jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja azzal a miniszterelnök urat.

(*Földi Lászlót a jegyzői székben dr. Szűcs Lajos váltja fel.*)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, de megvárnám miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt is és a tisztelt Házat is, hogy a miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Köszönöm szépen.

Tóth Csaba képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Szabad-e a gazda?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. (*Jelzésre:*) Képviselő úr jelezte, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Nagyon szépen köszönöm. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyar Nemzeti Bank egy, a kormánytól független szervezet. Az MNB-nek a jegybanktörvényben rögzített feladatait kell ellátni, a célját pedig az alapító okirat tiszteletben tartásával kell elérni. Elsődleges célja az árstabilitás elérése és fenntartása, ennek veszélyeztetése nélkül támogatja a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitásának fenntartását, ellenálló képességének növelését, a gazdasági növekedéshez való fenntartható hozzájárulásának biztosítását.

Az MNB működésének ellenőrzését a felügyelőbizottság látja el. A testületnek azonban 2014. május 5-ével megszűnt a mandátuma, az ellenőrzési szerv munkájára pedig most különösen szükség lenne, mivel az elmúlt időszakban számos hír jelent meg arról, hogy a Magyar Nemzeti Bank százmilliárdokat költ el olyan célokra, amelyek nem tartoznak az alapvető feladatai körébe. A jegybanktörvény szerint a mindenkori kormánypárti frakció feladata az MNB számára felügyelőbizottságot jelölni. Ez azonban az új parlament megalakulása óta nem történt meg. Ezért képviselőtársaim határozati javaslatban többször kezdeményezték, miszerint az Országgyűlés kérje fel

az Állami Számvevőszéket arra, hogy soron kívül végezze el a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodásának és az alapvető feladatai körébe nem eső tevékenységének ellenőrzését. A kezdeményezést legutóbb két hónappal ezelőtt nyújtották be a parlament elé, azonban az indítványt tárgysorozatba sem vették. Az ellenőrzési feladatokat jelenleg az MNB-ben a belső ellenőrzési igazgatóság és a könyvvizsgáló végzi.

Tisztelt Államtitkár Úr! Két kérdésre várom a konkrét válaszát. Mi az oka, hogy nem tettek eddig javaslatot a felügyelőbizottság tagjaira? És a másik kérdés pedig: mikor lesz végre felügyelőbizottsága a Magyar Nemzeti Banknak? Köszönöm, várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön valóban jól olvasta föl a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényt. Mi pontosan ugyanezt olvassuk ki belőle, tehát a Magyar Nemzeti Bank egy független szervezet, amely döntéseit önállóan hozza meg. Azonban ez nem azt jelenti, hogy nem tartozik beszámolási kötelezettséggel, hiszen magának az Országgyűlésnek is be kell számolnia évente legalább két alkalommal, és tevékenységét pedig az Állami Számvevőszék ellenőrzi és vizsgálja.

(18.10)

Úgy gondolom, hogy a Nemzetgazdasági Minisztériumnak a tekintetben, hogy a felügyelőbizottságot az Országgyűlés miért nem tudja megválasztani, e tekintetben feladat- és jogköre nincsen, hiszen az Országgyűlés feladatkörét egyetlenegy minisztérium sem vonhatja el, és a tekintetben semmilyen kötelezettsége nincs az Országgyűlés felé.

Úgy gondoljuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank működése törvényes, és azok a döntések, amelyek a gazdálkodást illetik, mind a bevételszerző tevékenységét, mind az egyéb tevékenységét illetően, törvényes módon képes róla beszámolni, ahogy elmondtam, mind az Országgyűlés és bizottságai, mind pedig az Állami Számvevőszék és a majdani felügyelőbizottság előtt.

Úgy gondolom, fontos az, hogy a Magyar Nemzeti Bank függetlensége fennálljon, hiszen törvényi kötelezettségéből eredően az árstabilitás biztosítását, mint legfőbb feladatát, ezt a tevékenységét csak úgy tudja végezni, hogyha egyetlen szervezet, egyetlen politikai szervezet, Országgyűlés nyomást nem gyakorol rá e tekintetben sem. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tóth Csaba képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, két egyszerű kérdést tettem fel, de egyikre sem sikerült válaszolni.

Senki nem akar nyomást gyakorolni természetesen a Magyar Nemzeti Bank működésére, csak szeretnénk tisztán látni, és ha lenne egy felügyelőbizottság, aki ezt a felügyeletet el tudja látni, akkor lehet, hogy nem kellene ilyen ügyekkel találkozni a sajtóban, mint például a tiszaroffi kastély megvásárlása 450 millió forintért, a volt IPOSZ-székház megvásárlása szintén 450 millió forintért, a régi budai városháza 1 milliárd 850 millió forintért, vagy talán a legfényesebb csillag a már említett Eiffel Palace, amit 45,3 millió euróért vettek meg úgy, hogy a Nemzeti Befektetési Ügynökség egy januári kiadványában még csak 40 millió euróért kínálta.

De szólnak itt a hírek hegedűvásárlásról, festményekről, szuperzongoráról, és talán a múlt heti legfrissebb hír, hogy Borókai Gábor lányának a cége kapott 200 milliós megbízást a Magyar Nemzeti Banktól. Hát, talán ezért is lenne szükség egy felügyelőbizottságra. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr nem kíván élni az egyperces viszonzással. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „Nem érzi magát politikai szélkakasnak, miután ellenzékben a luxus-úszómedencék megadóztatását követelte Gyurcsány villája előtt és az Országgyűlésben is, majd a gazdaságok kormányában személyes érintettsége miatt pálfordulást hajtott végre?” címmel. Miniszter úr halaszhatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Szabó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja azzal a miniszter urat.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Szijjártó Péter nem úszhatja meg legalább a személyes válaszadást, ezért átadnám a lehetőséget legkedvesebb képviselőtársamnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselő urat és a tisztelt Házat, hogy miniszter úrnak a soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Bízhatunk-e a Fidesz újabb pálfordulásában?” címmel. Miniszterelnök úr halaszhatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Lázár János miniszter urat, a Miniszterelnökséget vezető minisztert jelölte ki.

Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasszal a miniszterelnök urat.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, de megvárom miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Miért zsigereli ki a 10 órás munkanappal az egyébként is alulfizetett köztisztviselőket a kormány?”** címmel. Parancsoljon, frakcióvezető-helyettes úr, öné a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Napvilágot látott az a hír, hogy először a Miniszterelnökségen vezettek be napi 10 órás munkaidőt, majd pedig egyre inkább terjedőben van ez a gyakorlat a közszférában is.

Amit el szeretnék mondani: az, hogy a Miniszterelnökségen hogyan dolgoznak a munkavállalók, abban önnek igaza van, amit a sajtónak nyilatkozott, hogy ez egy szolgálat, és nem kötelező ott dolgozni, de mivel a közszférán belül egyre elterjedtebb lesz a munkavállalók napi 10 órás foglalkoztatása, ezért ez jó néhány kérdést felvet.

Önök például azt mondják, hogy meg kell tenni mindent a családok biztonságáért, a családi élet elősegítéséért, de azért valljuk meg őszintén, ez egy olyan gyakorlat, hogy ha ez általánossá válik, akkor ez családellenesnek tekinthető, hiszen nagyon sok szülő az óvodába, iskolába nem tudja elvinni a gyermekét, mert egész egyszerűen egy 10 órás munkanapba nem fér neki bele. Ezt értelemszerűen az érintett szülőknek valahogy meg kell oldania, és erre bizony nagyon kevés a lehetőségük. Tehát önmagában ez az intézkedés alapvetően családellenesnek tekinthető, amennyiben a most látott jelek alapján tovább fog gyűrűzni.

Amit még el szeretnék mondani, miniszter úr, akkor, amikor választ magának valaki egy foglalkozást, és azt mondja, hogy a közszférában szeretne a későbbiek folyamán dolgozni, akkor ez az ember két dolgot lát maga előtt. Tudomásul veszi azt, hogy a versenyszférához képest általában jellemzően alacsonyabb bérekért foglalkoztatják őket, de a másik oldalon az állam vagy az önkormányzat, ahol foglalkozást nyer az adott illető, azzal kompenzálja ezt az alacsonyabb bért, hogy kiszámítható munkakörnyezetet, kiszámítható előmenetelt garantál a számára.

Ennek az országnak egészen 2007-ig kellett a rendszerváltás után arra várnia, hogy megtörténjen a közfeladatok felmérése, akkor egy hatszintű funkcionális csoportosításba rendeztek 9045 állami-önkormányzati rendszerben ellátott közfeladatot. Láttuk, hogy ez az aktuális állapot, és azt mondta az akkori kormány, hogy ez lesz az államreform kiindulópontja, majd pedig eljutunk valahova. Jelenleg sajnos nem ismerhetjük meg, hogy pontosan milyen

közfeladatokat lát el jelen pillanatban az állam, az önkormányzat, és végképp nem tudjuk azt, hogy az önkormányzat által államreformnak nevezett folyamat végén pontosan hova fogunk eljutni, holott ezt egyébként kellene látni már előre (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy menet közben is hol fogunk tartani.

Tehát kérem, miniszter úr, világítsa meg előttem ezt. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni, azzal, hogy egy picit nem figyeltem, tehát gondolom, ugyanazt a mértéket a miniszter úrnak is biztosítani kell.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Az ellenzéki képviselőket ebben a műfajban megilleti ez az előny, úgy gondolom, elnök úr, úgyhogy nem kívánok élni az időtúllépés lehetőségével. Azonban szeretném néhány dolgról képviselő urat tájékoztatni, megköszönve a lehetőséget, hogy módot ad arra, hogy erről a fontos kérdésről beszéljünk.

Először is köszönöm a belátásait és a méltányosságát abból a szempontból, hogy azt hiszem, aki ebben a parlamentben rendelkezik kormányzati gyakorlattal, vagy el akarja nyerni a választópolgárok bizalmát és kormányzati tapasztalatra akar majd szert tenni, annak meg kell barátkoznia a gondolat- tal, hogy a központi kormányzatban a munkára nézvést nincsenek időkeretek, bármit is ír a munka törvénykönyve vagy a közszolgálati jogszabálysomag.

Természetesen eszünk ágában sincs, hogy ezt a közszolgálat más területére kiterjesszük, még akkor sem egyébként, jegyzem meg, hogy figyelemre méltóak azok az amerikai tanulmányok, hogy Amerikában az átlag munkavállaló heti 50 órát dolgozik, és attól tartok, ez az ország sikerétől nem elválasztható. Tehát bizonyára az elvégzett munka mennyisége összefüggésben van az ország eredményességével is.

Azt is pontosan tudjuk mind a ketten, hogy ebben az országban ma egy átlag munkavállalónak hiába van 8 óra írva a munkaszerződésében, az esetek többségében többet kell azért dolgoznie vagy másodállást is kell vállalnia, hogy a megélhetésének a feltételeit tudja biztosítani.

Válaszom tehát több részből áll. Egyrészt a központi kormányzattal szemben nem támaszthatnak ilyen elvárást, azért, mert az élet teljesen más- képpen működik, bármilyen elvárást is támasztanak. Tehát valóban, a Miniszterelnökségen nem munka- órákban mérik a feladatot, hanem szolgálatban és hivatásban, és a kollégáim közül nagyon sokan például ezen a hétvégén is dolgoztak, és ezt, bár a törvény lehetőséget biztosít rá, de természetesen soha nem tudnánk megfizetni, hiszen ezek az órák a család- tól kerülnek elvonásra, és nem megfizethetőek.

A mondandóm másik része, hogy ez nem tervezetten általános jelenség lesz, sőt 2016-ban közszol- gálati életpályamodellt kívánunk bevezetni, amely a

közszolgálatban dolgozók számára megfelelő garanciát, előmenetelt és életpályát fog biztosítani, és ennek a kialakításáról az Államreform Bizottság tárgyal heti rendszerességgel, amelyről reményeim szerint tudom majd a Házat részletesen tájékoztatni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Volner János képviselő úré a szó. Parancsoljon!

(18.20)

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, miniszter úr, a szavait, mert ezek szerint nem lesz általános gyakorlat. Bevallom őszintén, hogy nagyon sok megkeresést kaptunk a közsférában dolgozó munkavállalóktól, akik tartottak tőle, hogy begyűri ez mindenhova, de ha miniszter úr ezt kijelenti, akkor adott esetben önön nyilván számon kérhető, ha ettől eltérést fogunk majd tapasztalni.

A másik nagyon fontos dolog, hogy az államreform nevű folyamat csak tervszerűen tud lefolyni. Fel kell mérni a jelenlegi állapotot, el kell készíteni arról egy szervezeti ábrát, hogy adott szervezetek milyen közfeladatokat látnak el, és önöknek előre láttatni kell a munkavállalókkal és az egész magyar társadalommal, hogy a későbbiek folyamán az államreform nevű folyamat végén pontosan mi lesz a végállomás.

Csak ez a tervszerűség tudja azt garantálni, hogy ez a folyamat valóban szakszerűen és hatékonyan folyjon le. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszter urat illeti a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Hadd osszam meg azt a tapasztalatomat önökkel, mint olyan ember, aki önkormányzati munkában részt vettem, és van alkalmam rendszeresen választópolgárokkal találkozni, hogy a közszolgálatban az adófizető választópolgároknak árnyalt véleménye van. Az adófizető választópolgárok azt szeretnék, ha minél kevesebb közszolga minél többet dolgozna, és ez nekik lehetőség szerint megfizethető adóterhet jelentene. Azt azért lássuk be, hogy Magyarországon a közszolgálatot végző kollégákkal kapcsolatban az adófizető polgároknak, akik nem a közszolgálatban dolgoznak, sokszor averziójuk van, mármint hogy megdolgoznak-e a pénzükért, dolgoznak-e eleget, és van-e ehhez mérhető teljesítmény.

Tehát a közszolgáltatások területén az adófizetőknek jogos elvárás, hogy minél magasabb színvonalúak legyenek. Ez a legfontosabb küldetése az Államreform Bizottságnak. Patyi András professzor úr vezetésével végezzük ezt a munkát, és a következő hetekben részletesen tájékoztatjuk a közvéleményt arról, hogy eddig mire jutottunk. Feladatfelmérés,

feladatmeghatározás, profiltisztítás, feladattisztítás és világos felelősségrend az Államreform Bizottság célja. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Mi rombolja a közbizalmat?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Répássy Róbert államtitkár urat jelölte ki. Látom, képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Múlt héten az Igazságügyi bizottság ülésén a Fidesz gyávan letartózkodta az LMP-nek azt a javaslatát, amely kötelező vagyonosodási vizsgálat alá vetné a politikusokat és az állami vezetőket is. Ez gyakorlatilag azt jelentené, nézzünk szembe a tényekkel, államtitkár úr, hogy önök nem kívánnak a választók szemébe nézni és beszámolni arról, hogy miből telik önöknek luxusórákra, luxusingatlanokra, új-zélandi luxusutazásokra, luxus-rockkoncertekre, változó méretű házakra, csupa olyan dologra, amiről azok az állampolgárok, akik ide beküldenek minket a parlamentbe, nem is álmodhatnak.

Nem elég, hogy elkaszálták ezt a javaslatot, még indoklást is adtak hozzá, méghozzá személyesen Papcsák Ferenc volt olyan kedves és indokolta a véleményét. Őszerinte nem tenne jót a közbizalomnak, ha vagyonosodási vizsgálat indulna a politikusok ellen. Nos, a Lehet Más a Politika véleménye szerint nem ez rombolná a közbizalmat, hanem pontosan az, ami most van, az, hogy a magyar emberek egyszerűen nem tudják, hogyan lesznek a megválasztott képviselőik gazdagabbak annál, mint amire a fizetésük alapján számítani lehetne, mint amennyire a tiszteletdíjaik lehetővé tennék.

Azért hozzá kell tennem, hogy van, aki a Fideszben sem nézi jó szemmel ezt a virtust. Pokorni Zoltán azt mondta, hogy ez az urizálás korábban elment, de ma már nem elfogadható. Azért azt gondolom, hogy nincsen igaza, minden tiszteletem ellenére, Pokorni úrnak, ugyanis korábban sem volt elfogadható ez a virtus. Orbán Viktor miniszterelnök úrtól tudjuk, hogy jó gazdagnak lenni, és a szegényeket arra biztatja, hogy utánozzák a gazdagokat, Font Sándor pedig nemrég azt mondta, hogy szerinte az LMP túldimenzionálja a szegénységet ebben az országban.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miután önök emberek milliőről mondtak le, és minden egyes mutató azt mutatja, hogy az önök kormányzása alatt elszegényedett Magyarország, azt gondolom, a minimum az, hogy a politikusok kiállnak és nyilvánossá teszik azt, hogy a gazdagságukat honnan szerezték, honnan telik önöknek ilyen luxusfogyasztásra.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egyetért ön Papcsák Ferenc úrral és azzal az állítással, hogy a vagyonvizsgálat a közbizalmat rombolná ebben az országban? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Répássy Róbert államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Egyrészt kevés olyan felvetése volt, amely az igazságügy-miniszter hatáskörébe tartozik, másrészt pedig Papcsák képviselő urat nem tudja interpellálni, ezért kérdezi tőlem, hogy mi a véleményem Papcsák képviselő úrról. Ez így elég nehéz műfaj számomra.

Arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy az országgyűlési képviselők széles körű vagyonnyilatkozatot tesznek. Hosszú évek óta van egy vita arról, hogy a képviselői vagyonnyilatkozat alkalmas-e arra, hogy a képviselői vagyongyarapodást valóban lehessen követni. Azt gondolom, éppen Simon Gábor ügye a legjobb példa arra, hogy kiborulhat a bili - bocsánat, hogy ezt így mondom -, kiborulhat bizony a bili, mert ha egy képviselő a vagyonnyilatkozatában eltitkol ilyen jövedelmeket, és bárki hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy egy képviselőnek a vagyona jóval nagyobb, vagy meghaladja azt az összeget, mértéket, ami a vagyonnyilatkozatban van, akkor ezzel kapcsolatban egy alapos eljárás indulhat a vagyonnyilatkozatot ellenőrző bizottságnál.

Annak természetesen nincs akadálya, hogy - ahogyan önök javasolták - más folytassa le a vagyonnyilatkozat ellenőrzését, mint ahogyan egyébként, mondjuk, egy köztisztviselő vagy egy bíró esetén természetesen más szervek is bekapcsolódnak a vagyonnyilatkozat ellenőrzésébe. Nemrégiben mentett fel például a köztársasági elnök egy bírót, akinek a vagyonnyilatkozatával kapcsolatban - mivel nem tudott elszámolni a vagyonnyilatkozatával és azzal a vagyongyarapodással, ami nem szerepelt a vagyonnyilatkozatban - az Országos Bírósági Hivatal elnöke javaslatot tett arra, hogy a köztársasági elnök mentse fel.

Anélkül, hogy most a tízoldalas törvényjavaslatának minden egyes pontját megbeszelnénk, azt tudom önnek mondani, hogy működik a vagyonnyilatkozat-tételi rendszer, és számos botrányos ügyre derül fény a vagyonnyilatkozattal kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy percre képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm szépen. Úgy látom, államtitkár úr még mindig nem érzi, hogy milyen helyzetben vannak. Itt van a külügyminiszter a luxusingatlanával, a Fidesz-alelnök, aki munka helyett luxusutazásokra megy, Giró-Szász

András az ingatlanával, amit áron alul kapott a Fidesz frakcióvezető-helyettesétől, ott van a Fidesz-miniszter, aki még a mai napig sem tisztázta, hogy közpénzből hogy került Londonba és egyéb luxushotelekbe, honnan van a luxusórája s a többi.

És azért hadd emlékeztessem önöket arra, hogy nem mindig voltak ilyen finnyások. Itt van a Magyar Vizsla 2006-os kiadványa a kezemben *(Felmutatja.)*, itt látható Kóka János, Gyurcsány Ferenc, mutatták a luxusóráját, az öltönyét, az outfitjét, a helikopterét, még egy úszómedence is itt van. 2006-ban még a Fidesz is tudta, hogy merre van előre, és pontosan azt követelték meg az akkori kormánypárttól ellenzékben, amit most mi követelünk önöktől, viszont önök elfordulnak ettől a kívánságtól, ami egyértelműen azt mutatja, hogy önök már régen elfelejtették azt, hogy miért kerültek hatalomra, önök egész egyszerűen megrészegültek attól, amit kaptak.

Egy dolog változott, az változott, hogy önök megrészegültek a hatalomtól, és ebből van elég az utcán, ezért van közfelháborodás Magyarországon az emberek körében. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Répássy Róbert államtitkár úr következik.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Megint csak nem mondott olyan dolgot, ami az igazságügy-miniszter hatáskörébe tartozna, de megpróbálok válaszolni önnek. Ha nem lennének képviselői vagyonnyilatkozatok, akkor mindazok az ügyek, amikről ön beszélt a jelenlegi kormánypártokkal kapcsolatban, nem is kerültek volna nyilvánosságra. Pontosan a vagyonnyilatkozatok teszik lehetővé, hogy valamelyik képviselőtársunk a vagyonával el tudjon számolni a nyilvánosság előtt.

Az megint más kérdés természetesen, hogy helyes-e nagy vagyonnal vagy akár kis vagyonnal országgyűlési képviselőnek lenni, de ez nem a vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségen múlik, hiszen a vagyonnyilatkozat-tételnek az a célja, hogy a vagyongyarapodást lehessen követni. Minden egyes országgyűlési képviselőnél a vagyongyarapodás évről évre megállapítható, és amennyiben a vagyongyarapodásra nincs magyarázat, akkor például olyan nehéz helyzetbe kerül egy országgyűlési képviselő, mint Simon Gábor, aki először előzetes letartóztatásba, utána házi őrizetbe került. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Hogyan tervezi a kormány a rendvédelmi életpályamodell megvalósítását?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Konrád Károly államtitkár urat jelölte ki. Képviselő úr jelzi felém,

hogyan elfogadja a válaszadó személyét. Ágh Péter képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Örülök, hogy a kérdésem során egy olyan ügyel tudunk foglalkozni, amely nem hangulatkeltést jelent, hanem az ország valós problémáira irányítja rá a figyelmet. Ugyanis nagyon fontos az, hogy mindazok, akik az államot szolgálják, milyen módon részesülnek megbecsülésben. Szó volt már a mai napon mindazokról, akik közalkalmazottként, köztisztviselőként vesznek részt az állam működésében, azonban fontos, hogy azokról is beszéljünk, akik a fegyveres szerveknél dolgoznak.

(18.30)

A kormány 2010-es megalakulása óta kiemelt célként tűzte ki, hogy a közbiztonságot helyreállítsa, tegye ezt a törvények szigorításával, másrészt a rendvédelmi szervek erősítésével. A Fidesz-kormány az elmúlt négy évben helyreállította a közbiztonságot, megerősítette a rendőrséget, így ma már az ország minden településén van állandó rendőri jelenlét, és hazánkban van Európa egyik legszigorúbb büntető törvénykönyve. Az Országgyűlés előtt lévő jövő évi költségvetési törvényjavaslatban további fontos lépések szerepelnek a közbiztonság növelése érdekében.

Hazánkban erős rendőrségre van szüksége, ezért a 2015-ös költségvetés tervezete alapján a rendőrség jövőre 16 milliárd forinttal nagyobb forrásból gazdálkodhat, mint idén. Emellett pedig lehetőség nyílik arra, hogy elinduljon a rendvédelmi dolgozók béremelése is. Kiemelten fontos feladatnak tartjuk a rendvédelmi életpályamodell megvalósítását, hogy tervezhetőbb, biztonságosabb, kiszámíthatóbb és stabilabb legyen az ágazatban dolgozók életpályája.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogyan tervezi a kormány a rendvédelmi életpályamodell megvalósítását. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja elmondani. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Jó hírt tudok mondani a fegyveres és rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjai részére, hiszen célgyenesbe érkezett a közszolgálati életpályaprogram részeként a fegyveres és rendvédelmi életpályaprogram. Az anyag, ahogy elhangzott már korábban is, az Államreform Bizottság előtt van. Ezt megelőzően széles körű egyeztetést folytattunk le. Megkérdeztük a hivatásos állományt, tárgyaltunk, egyeztetünk az érdek-képviselői szervezetekkel, a magyar rendvédelmi karral, az érintett szervezetek képviselőivel kétfordulós egyeztetést folytattunk, és ennek ered-

ményeképpen terjesztettük javaslatunkat az Államreform Bizottság elé.

Az életpályaprogram kifejezi azt a kormányzati szándékot, hogy ezeknek a közszolgálati, így a fegyveres és rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjainak is, ezeknek a pályáknak is a vonzerejét növeljük, valamint elismerjük azt a szolgálatot, amit a köz érdekében, Magyarország érdekében, Magyarország polgárai érdekében teljesítenek a hivatásosok, és kifejezzük azt a szándékunkat, hogy megbízható, kiszámítható, biztos jövőt, biztos egzisztenciát biztosítsunk a hivatásos állomány részére.

Ez a program, ez a hivatásos és rendvédelmi életpálya három pillérré épül, egyrészt egy előmeneteli illetményrendszerre, aztán a biztosítási rendszerre és a lakhatási támogatási rendszerre. Jó hírt tudok mondani a tekintetben is, hogy a 2015-ös költségvetés tartalmaz 44 milliárd forintot a Miniszterelnökség fejezetén belül annak érdekében, hogy 2015. július 1-jétől a katonák, a rendőrök, a katasztrófavédelmisek, a tűzoltók, a büntetés-végrehajtásban szolgálatot teljesítők, a titkosszolgálatnál szolgálatot teljesítők, valamint a NAV büntügyi szolgálatánál szolgálatot teljesítők részére átlagosan 30 százalék illetményemelésre kerüljön sor.

A második részben folytatom majd. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Ágh Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, nagyon örvendetes, hogy a magyar emberek döntésének és a gazdasági növekedésnek köszönhetően lehetőségünk nyílik arra, hogy a pedagógusok és az egészségügyi dolgozók béremelésének folytatásaként a rendvédelmi dolgozók béremelését is meg tudjuk ejteni, emellett pedig bevezetésre kerüljön az az életpályamodell, amiről már oly sokat beszéltünk. Most eljött végre a rendvédelmi dolgozók ideje is. Ezért tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy milyen további elemei lesznek ennek a béremelésnek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, úgy, ahogy mondtam, első lépésként 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalékos illetményemelésre kerül sor, majd a terveink szerint 2016. január 1-jétől évente, 2019. január 1-jéig bezárólag további 5-5 százalékos illetményemelésre kerül sor. Ennek eredményeképpen azt mondhatjuk, hogy a jelenlegi illetményekhez képest 2019. január 1-jéig átlagosan 50 százalékos illetményemelésre kerül sor a fegyveres és a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjai részére.

De úgy, ahogy mondtam, nemcsak az illetmény és az előmeneteli rendszer tartozik ehhez a programhoz, ehhez az életpályamodellhez, hanem a biztosítási rendszer és a lakhatási támogatási rendszer teszi teljessé ezt a programot. Még egyszer mondom, ez az Államreform Bizottság előtt van, a döntéseket követően a nyilvánosságot tájékoztatjuk, és kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy első lépésként támogassa a 2015. évi költségvetés elfogadását, hiszen abban 44 milliárd forint áll rendelkezésre az első ütem végrehajtására. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kívánt feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mi lesz a termőföld sorsa?” címmel.** Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadót.

LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Természetesen.

ELNÖK: Személyét képviselő úr elfogadja. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint azt a közvélemény már megtudhatta és megismerhette, nem olyan régen, az elmúlt napokban a kétharmados parlamenti többség elfogadta a jövő évi adótörvényeket, és ezzel természetesen több olyan törvényt módosított, amelynek relevanciája lesz majd a jövő évben. Többek között ilyen volt az 1990. évi C. törvény, a helyi adók kivételéről szóló törvény módosítása, amelynek eredményeképpen úgy módosították önök, a kormánytöbbség ezt a jogszabályt, amely szerint egy települési önkormányzat helyi adót vehet ki minden olyan vagyontárgyra, vagyonelemre, amelyet nem sújt adó, avagy nem illet adóval a központi kormányzat, magyarul mondván, az állam nem adóztat, és egyébként más ágazati törvény nem tilt.

Ennek következtében oda jutottunk el, ahogyan azt önök is nagyon jól tudják, hogy a durván 3200 önkormányzattól usque 2400-2500-nak nincs, vagy alig van iparűzésiadó-bevétele, és így kénytelen lesz helyi adót kivetni, hiszen azt mindannyian tudjuk, hogy a jövő évben az önkormányzatok több elvonással kell hogy szembesüljenek. És bizony mint a vidéki élet egyik megtartóereje, a föld az egyetlen olyan vagyonelem szinte, amit adóztatni lehet. Ennek következtében sok önkormányzat arra fog kényszerülni, hogy a jövő évben adót vessen ki a termőföldre. Mi azt gondoltuk, hogy egyetértés van abban a parlamenti pártok között, hogy a helyi termőföld nem képezheti adó tárgyát.

Éppen ezért MSZP-s képviselőtársaimmal beadtunk egy módosító javaslatot, ami a mező- és erdőgazdasági földeket kivonná a helyi települési adó

tárgya alól, magyarul, nem lehetne adóztatni. Azt szeretném megkérdezni államtitkár úrtól, mi a kormány álláspontja, támogatja-e azt, hogy ne adóztassuk meg a földeket, támogatja-e azt, hogy a vidéki megtartóerőt a továbbiakban is biztosítani tudjuk. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban jól mondta, a települési önkormányzatok 2015. január 1-jétől a helyi adók mellett települési adók bevezetésére is jogosulttá válnak, ami, jól fejezte ki, vonatkozhat valamennyi olyan adótárgyra, amelyre törvényben rögzített közteher hatálya nem terjed ki. Az önkormányzatoknak a gazdasági önállósulásuk szellemében eddig is törvény adta lehetőségük volt a helyi adóztatási jog szuverén gyakorlása, a helyi adópolitika kialakítása.

A november 18-án elfogadott törvény mindössze a települési önkormányzatok adóztatási mozgásterét bővíti annak érdekében, hogy a helyi adópolitika könnyebben igazodhasson a helyi sajátosságokhoz. A 25 éve működő önkormányzatok bebizonyították, hogy felelősen és megfontoltan élnek adómegállapítási jogukkal. Biztos vagyok abban, hogy ez, függetlenül az önkormányzatok mozgásterének bővítésétől, a jövőben sem lesz másként.

Igazolja az elmondottakat az, hogy december 1-je, tehát a mai nap volt az a határidő, ameddig a helyi önkormányzatok az adókitvétést megállapíthatták. Jelzem önnek, hogy Magyarországon eddig két önkormányzat élt ezzel a lehetőséggel, Hajdúböszörmény és Hajdúnánás önkormányzata. Az onnan kapott információk alapján ott is egy határt húztak, tehát csak a nagyobb birtokrendszert adóztatták, aranykoronánként 200 forinttal, egyeztetve a gazdákkal abból a célból, hogy a külterületi utak karbantartását végezzék el. Azt gondolom, hogy a települési polgármesterek kellő felkészültséggel, kellő felelősségtudattal élnek ezzel.

A földművelésügyi tárca ugyanakkor egyeztetéseket kezdeményezett a vidéki életnek, a vidék megtartóképességének megóvása érdekében.

(18.40)

Fontos szempontnak tartjuk, hogy az agrárvalalkozások versenyképessége megmaradjon, az olyan kormányzati vezérelvek, mint például az állattartók kiemelt támogatása, ne sérüljenek. Nem feltétlenül csak a termőföld esetében merülnek fel ezek a szempontok *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hanem a hozzákapcsolódó egyéb termelői eszközök, termelési tényezők vonatkozásában is. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre Legény Zsolt képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, nem nyugtatott meg. Azt hiszem, abban egyetértünk, hogy a vidék megtartóerejét legfőképpen a termőföld adja, és azt gondolom, ha megnyílik annak a lehetősége, hogy ez a termőföld adóztatható legyen, akkor előbb-utóbb az önkormányzatok arra fognak majd kényszerülni - hiszen nagyon sok önkormányzat, ahogy én említettem, nehéz anyagi helyzetben van -, hogy minden olyan lehetőséget megragadjanak, ami többletforrást eredményezhet számukra.

Éppen ezért adtuk be ezt a módosító javaslatot MSZP-s képviselőtársaimmal, és éppen ezért kérdeztem azt, hogy a kormány támogatja-e majd ezt a törvénymódosító javaslatot. Számunkra nem megnyugtató az, ha a jövőben adóztatható lesz a termőföld. Azt gondolom - ahogyan említettem -, ebben a parlamenti pártok között volt egyfajta egyetértés, úgy látszik, ez most akkor megtört. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre az államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Kedves Képviselőtársam! Biztosíthatom, hogy a kérdésben a kormányzat a legnagyobb körültekintéssel jár el, számos lehetséges opciót megvizsgál, és azok gazdasági, társadalmi hatásait részletekbe menően modellezi, így a végső döntés a tények és nem az érzelmek alapján fog megszületni.

Szeretném emlékeztetni önt arra, hogy 3200 települési önkormányzatból kettő választotta jelenleg annak a lehetőségét, hogy a településen földadót vezessen be. Nagyon remélem mint a földművelésügyi tárca államtitkára, nagyon remélem és nem is ajánlom egyetlen önkormányzatnak sem ennek az adónemnek a további bevezetését. Nagyon remélem, hogy nem fognak élni vele az önkormányzatok, hiszen a föld mint egy korlátos jószág ennek az értékét és a népességeltartó szerepét, a vidékmegőrző, -megtartó szerepét továbbra is meg kell hogy őrizze, ráadásul pont a hátrányos helyzetű településeken van a legnagyobb nehézség, ott a föld magát az életet jelenti. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ennek az adóztatása természetesen nem támogatható. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Milyen sportolási és egyéb lehetőségekkel gazdagítja a fővárost és Újbudát az újonnan átadott Tüskecsarnok?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan köz-

feladata ellátása miatt válaszára Simicskó István sportért felelős államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Igen, elfogadom, köszönöm szépen.

ELNÖK: A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Vejkey Imre képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt héten átadásra került a Tüskecsarnok sportközpont. Az Újbudán épült multifunkcionális sportlétesítmény megújításával egy régóta húzódó beruházás valósult meg. Budapest hatalmas adósságát és több szégyenfeltot hagyott maga után a szocialista-szabad demokrata kormányzat után. Az egyik ilyen a lágymányosi Tüskecsarnok, amely tizenhét évig befejezetlenül és kihasználatlanul állt a XI. kerület egyik legmarkánsabb fejlődő részén.

A történet az 1990-es évekre nyúlik vissza. Az 1996-ra tervezett, de végül az akkori szocialista kormány által lemondott világkiállítás egyik épületként megálmodott Tüskecsarnok tizenöt éven keresztül várta sorsát, egészen 2011-ig csak ötletelés folyt az épület sorsáról. A félbehagyott épület a második Orbán-kormány alatt a Nemzeti Sportközpontok vagyonkezelésébe került. 2012-ben a kormány a beruházást nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházással nyilvánította, és forrást biztosított a beruházás befejezéséhez. Végül felépült ez a sportcsarnok.

Míndezek alapján tisztelettel kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy milyen sportolási és egyéb lehetőségeket biztosít a múlt héten átadott létesítmény. Gondoltak-e a tervezésekor a mozgásukban korlátozottak sportolási lehetőségeire? Folytatódik-e a sportkomplexum további fejlesztése? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Várom az államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Simicskó István államtitkár úrtól hallhatjuk. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: *(Mikrofonja nem szól.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Na, most mi lesz? - Dr. Varga László: Kártya!)* Bent van pedig. *(A kijelzőn megjelenik a neve.)*

ELNÖK: Kérem az államtitkár úr óráját visszagigazítani!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Óriási öröm Újbudának és az egész fővárosnak, a főiskolai, egyetemi sportéletnek, hogy hosszú idő után és hosszú kálvária után is végre elkészült a Tüskecsarnok, Újbuda új ékessége, és az egész fővárosnak új sportfellegváraként működhet majd a jövőben.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy mielőtt rátérnék a sportkomplexum erényeire, elmondhassam azt a konkrét tény, hogy az elmúlt közel huszonöt évben kizárólag az Orbán-kormányok alatt épültek ilyen léptékű emblematikus sportlétesítmények Budapesten és országszerte. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez nem így van!)* Gondoljunk csak arra, hogy a Papp László Sportarénát is az első Orbán-kormány alatt építettük meg, sőt a debreceni Főnix Csarnokra is ekkor került sor *(Bangóné Borbély Ildikó: Az biztos!)*, sőt legutóbb Debrecen és Ferencváros nemrég átadott új sportkomplexumát említhetném még, valamint a győri Arénát, amely valóban jelentős alkotással gazdagította Magyarország sportolási lehetőségeit. *(Az elnök csenget.)* Országszerte sportlétesítmények épülnek, a kézilabdacsarnokoktól a turistaházakig, a futóköröktől a tornatermekig.

Miért tesszük mindezt? Mert az a mi dolgunk, az a mi feladatunk, hogy biztosítsuk a sportolás feltételeit, pont azért, hogy egészséges nemzedékek nőhessen fel a sporton keresztül is.

Valóban, az újbudai új sportfellegvár az ország egyik legmodernebb, négyezer fő befogadására alkalmas, multifunkciós arénája, közel húsz sportágnak biztosít lehetőséget a megjelenésre és a versenyek megrendezésére, az asztalitenisztől a kosárlabdáig, a jégkorongtól a dzsúdóig vagy a birkózásig.

Szeretném elmondani, hogy nemcsak sportesemények helyszíne lesz az újbudai Tüskecsarnok, hanem nemzetközi és hazai kulturális eseményeket is meg lehet majd rendezni ebben a kiváló létesítményben. 35 öltöző van, 435 autó fér el egyébként az épületben *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, a második ütemben pedig egy ezer fő befogadására alkalmas uszodakomplexummal bővül majd a csarnok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszára Vejkey Imre képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm az államtitkár úr választát, amelyből nyilvánvalóvá vált az is, hogy a felújítási tervek készítése során a tervezők figyelembe vették a kor elvárásait és szokásait, így ennek megfelelően alakították ki a komplexumot.

Az újonnan átadott központban a sportolás mellett lehetőség lesz versenyek és egyéb olyan események megrendezésére, amihez szükség van kényelmes, nagy létszámú közönség befogadására alkalmas tere.

Köszönöm az államtitkár úr választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces válaszára Simicskó István államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Nem fért bele az előző két percbe, rákérdezett a fogyatékosok sportolására is. Valóban, ez a komplexum arra is alkalmas, hogy fogyatékos sportolók sportolhassanak, négy olyan öltöző van, amelyik speciális igényeknek tesz eleget.

Szeretném elmondani még egyszer, hogy mi sportbarát kormányzat vagyunk, és hármas célrendszert fogalmaztunk meg a sport területén: egyrészt azt szeretnénk, hogy minden gyermek sportoljon Magyarországon; kiváló versenyeket hozzunk Magyarországra, minél több sporteseménynek adhasunk otthont, hogy a magyar szurkolók itthon is szurkolhassanak sportolóinknak, és világklasszisokat láthassanak; s ehhez szükségünk van arra, hogy komoly feltételeket biztosítsunk, tehát létesítményeket építsünk. Pont ezért tesszük mindezt, mert úgy érezzük, hogy a sport nagyon sokat jelent nekünk. Mi a sportban nagy hatalomnak számítunk, és remélem, a jövőben is meg tudjuk tartani ezt a státusunkat. Szeretnénk, ha sportszerető nemzetből sportoló nemzeté válhatnánk, ezen keresztül egészséges szellemiségű gyermekek nőhetnének föl, és ezen keresztül a fair play szellemiségét is át tudnánk adni gyermekeink részére, tehát sportszerű nemzetet szeretnénk felépíteni.

Köszönöm szépen a képviselő úr kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Emelt sebességű vonatok helyett emelt sebességű munkásnyomorítás a vasút területén is?”** címmel. A miniszter úr választhatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár urat.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Tisztelettel elfogadom, igen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, a képviselő úr jelezte, hogy elfogadja Tállai államtitkár urat. Ennek megfelelően Ander Balázs képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

(18.50)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A november 21-én tartott szakszervezeti tüntetés előtt Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter még nem látta akadályát a kordedvezményes nyug-

díjrendszer meghosszabbításának. Ugyanez a Varga Mihály az általa benyújtott 2015-ös költségvetési törvényjavaslatban viszont gyökerestül tépné ki a kordedvezményre vonatkozó lehetőségeket. Egyértelműen kiolvasható, hogy az NGM a továbbiakban nem számol a kordedvezményes nyugdíjjal. Ismét csak egy kormány szintű koherenciazavar. Ennek fényében nem csoda, hogy a Vasutas Szakszervezetek és a Szolidaritás Autóbusz-közlekedési Szakszervezet december 3-ára „ne hagyd, hogy megrövidítsék az életedet!” felkiáltással újabb demonstrációt hívott össze.

A kormány szándéka előtt mindenki értetlenül áll, hiszen a kordedvezményes nyugdíj fenntartását nemcsak a munkavállalók, hanem, láss csodát, a munkáltatók is támogatják. Annál is inkább érthetetlen a kormány hozzáállása, hiszen az állam vajmi keveset spórol a dologgal, a büdzsének egy árva fillérjébe nem kerül a kordedvezményes nyugdíj finanszírozása, ugyanis annak alapját a munkáltatók által befizetett pluszjárulék fedezi.

Mégis miért akarják akkor tovább nyomorítani a dolgozókat? Miért nem fogják fel, hogy a kordedvezmény biztosítása ösztársadalmi érdek? Állítson bármit a propagandastatistikájuk, a fiatalok munkanélküliségi aránya továbbra is magas. A kordedvezményes nyugdíj mint foglalkoztatáspolitikai eszköz segítségével pedig csökkenthető lenne a munkanélküliség, megmaradna a tisztességes nyugdíjba vonulás, a békés öregkor lehetősége is.

A Jobbik az önök által, úgy látszik, csupán kizsigerelendő munkaerő-állatnak tartott, a halálig vagy éppen a belenyomorodásig robotolni kívánt magyar munkások oldalára áll, és nagyon határozottan követeljük azt, hogy őrizzék meg a kordedvezményes nyugdíjak lehetőségét.

Nagyon szépen köszönöm. Várom megtisztelő választát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ugyebár a 152/2014. június 6-ai kormányrendelet 48. §-a értelmében a nyugdíjpolitikáért felelős kormánytag az EMMI-miniszter, illetve a 62. § értelmében ő szervezi és irányítja a nyugellátás rendszerét, de természetesen megtisztelő, hogy a Nemzetgazdasági Minisztériumnak tette fel az azonnali kérdést.

Való igaz, hogy a miniszter úr két államtitkára jelenlétében a Liga Szakszervezetekkel tárgyalást folytatott több, munkavállalókat érintő kérdésben. Legalább hat kérdésben tárgyalt a szakszervezetekkel, illetve a tárgyalások előkészítése jelenleg is tart, amit Czomba Sándor államtitkár úr irányít. Úgy gondolom, hogy nemcsak a kordedvezményes nyugdíj kérdésében, hanem más egyéb, munkavállalókat

érintő kérdésben is, például a minimálbér összege kapcsán ugyanúgy lesz megállapodás és elfogadható megoldás, mint ahogy azt a kormány a kafeéria-rendszer átalakítása során megtalálta.

Azt gondolom, azonban azt is el kell fogadni, hogy a nyugdíjrendszer változása megköveteli az átalakítást, illetve a reformok bevezetését, és ennek az útján haladunk. Ennek az előterjesztése valóban megtörtént a költségvetési törvényt megalapozó törvényjavaslatban, amelynek a vitája csak holnap kezdődik, tehát annak a végkimenetelét, úgy gondolom, várjuk meg, semmi nincs még ebben a kérdésben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* lefutva. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre a képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A válasz jeles mellébeszélésből, munkásvédelemből viszont én egy szekundát adnék.

Ne beszéljünk mellé! A magyar férfiak várható átlagéletkora, mondjuk, olyan 70 év, jó esetben. A gondok azonban 55-60 éves kor között kezdenek kicsúcsosodni, főleg egyébként azoknál, akik a munkájuk során nélkülözték az új-zélandi rekreációs lehetőségeket, és olyan munkakörülmények közepette dolgoztak, amelyek az egészségüket bizony-bizony nagyban károsították. Hadd emlékeztessenek a néhány évvel ezelőtti vasút-egészségügyi anomáliákra, amikor több ezer vasúti dolgozó rettegett amiatt, hogy munkára, szolgálatra alkalmatlannak minősítik.

Felvetődik egy nagyon jó kérdés: mi lesz ezekkel az emberekkel? Atképzik őket akkor műkörmösnek, stylistnak, vagy éppen kirakják őket az öregségi nyugdíj előtt az utcára? Elhiszem, hogy ezek a gondok, mondjuk, a dubaji pálmafák alatt vagy éppen valamelyik luxus-úszómedence partjáról, fincsi koktélokat szürcsölgetve *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* - à la Medgyessy, copyright by Szijjártó és Kósa - nem érzékelhetők, de a Jobbik határozottan kiáll a magyar vasutasok és közlekedési dolgozók mellett is. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre Tállai András államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: *(Lázár János: Mondd azt, hogy helyes!)* Én javasolom, hogy térjünk vissza a kordedvezményes nyugdíj kérdésére, hiszen a kordedvezményes rendszer 2012. január 1-je óta már nem a nyugdíjrendszer részeként működik, hanem korhatar előtti ellátássá alakult át, és az ehhez az ellátáshoz szükséges források a 2015-ös költségvetésben rendelkezésre állnak. Tehát a megszerzett kordedvezményes jogosultság természetesen időbeli korlát nélkül érvényesíthető, sőt a hatályos szabályozás

szerint a korkedvezményes jogszerzés év végéig változatlan feltételekkel meg is történik.

Az, hogy 2015. január 1-jétől hogyan változik vagy nem változik a korkedvezményes nyugdíjazás rendszere, mint ahogy elmondtam, attól függ, hogy a benyújtott törvényjavaslat módosítása megtörténik-e, azt támogatja-e az Országgyűlés, valamely képviselőcsoport, illetve a kormány. Úgy gondolom, van rá remény (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) és van lehetőség, hogy ez még kedvezően meg fog tudni változni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Aki családos, annyit is ér?”** címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Évek óta küzdünk mi itt az LMP-ben azért, hogy megértessük végre a kormánnyal: a családos és kisgyermekes munkavállaló nem teherterhelés, hanem érték. Meg kell becsülni, díjazni kell. Ráadásul Magyarország versenyképességének záloga, és hogy úgy mondjam, a demográfiai válság megoldásának is az a kulcsa, hogy a munkát és a magánéletet össze tudják egyeztetni egymással ebben az országban a munkavállalók.

Nekünk az LMP-ben az a jelmondatunk, hogy lehet munkám és gyerekem is, mi erre büszkék vagyunk, mi ezért teszünk. Önök egész eddig a Fideszben arról beszéltek, hogy olyan családbarátok lennének, de most kibújt a szög a zsákból, és ön volt az, aki igazából ezt megtette és kimondta, hogy mit gondol valójában a Fidesz a családos munkavállalókról. Önnek volt egy személyes vallomása a minap, és az ön által vezetett intézmény kapcsán gyakorlatilag kijelentette, hogy az nem családbarát. Olyan fellengzős indoklást adott, hogy itt nem munka van, hanem szolgálat, kezdet van, de nincs vég, amúgy pedig nem kötelező ott dolgozni, és hogy még nagyobbat szóljon, hozzátette, azért kell 10-12 órát dolgozni, hogy Magyarország Közép-Kelet-Európa legdinamikusabb fejlődő országa legyen.

Tisztelt Miniszter Úr! Két probléma van azzal, amit ön mondott. Egyrészt az pont fordítottan igaz, amit ön mond. Pontosan azok az országok tudnak dinamikusan fejlődni, ahol a munkát és a magánéletet a munkavállalók össze tudják egyeztetni, és van egy nagyon kézenfekvő munkaszervezési mód, a rugalmas munkavégzés, az ennek megfelelő helyeket meg kell valószínűsíteni a törvényben és gyakorolni kell, és akkor ez be tud következni.

A másik pedig, hogy én nem tudom, miniszter úr, belegondolt-e ön abba, hogy milyen mintát közvetít, amikor ilyen szavak hagyják el a száját. Azt gondolom, hogy minden főnöknek a saját munkahelye, a saját intézménye, vállalata, cége a legfontosabb. Onnantól kezdve, hogy Magyarország egyik minisztere egy ilyen mondatot kimond, nem gondol-

hatja azt minden főnök ebben az országban, cégvezető, igazgató, bárki, hogy ő is megengedheti magának azt, hogy a szülők ne érjenek oda az óvodába és a bölcsődébe? Tisztelt Miniszter Úr! Röviden úgy tudom ezt a kérdést megfogalmazni: aki családos, az annyit is ér? Ön ezt így gondolja?

A másik pedig: nem tudom megállni, hogy ne reagáljak röviden arra, hogy ez a cinizmus csúcsa, hogy azt a munkaórát (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amit hétvégén vesz el a családotól, nem fizeti meg, és utána azt mondja, hogy ez megfizethetetlen, mert a családtól elvett idő megfizethetetlen. Ez egy végtelenül cinikus hozzáállás!

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ az elhangzott kérdésre Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Először is a kormány nevében köszönöm, hogy a végrehajtó hatalom munkaviszonyai iránt, hogy miként szervezzük meg a kormányban a munkát, a törvényhozás ilyen nagy érdeklődést tanúsít. Ez mindenféleképpen megtisztelő.

Képviselő asszony, tájékoztatni szeretném önt arról, hogy amióta én itt dolgozom a Miniszterelnökségen, 2012 óta valóban elrendeltem a többletmunkavégzést, a jogszabály kereteinek megfelelően, és erről minden munkavállalót, mind az 1499 munkavállalót írásban tájékoztattam. Aki új belépő, az ezeknek a feltételeknek az ismerete mellett vállalja el ezt a szolgálatot.

Az ország központi kormányzatában és annak is az ütőerében, a központi irányításban, egy Miniszterelnökségen dolgozni nem egy átlagos munkahely. (*Bangóné Borbély Ildikó: Sehol nem átlagos!*) Azt tudom önnek mondani, hogy az elmúlt 25 esztendőben Magyarországon nem volt olyan kormány, ahol a központi kormányzatban vagy a minisztériumi felső vezetésben képesek lettek volna betartani vagy betartatni azt, hogy a dolgozóknak 8 óra munkát kell vállalniuk. Ugyanis ez nem 8 óra munka vállalásáról szól, hanem feladatok elvégzéséről, amivel megpróbálunk eskünkhöz híven az ország javára lenni. Ezt nem mérheti ön, ha ön komoly parlamenti képviselő, a saját munkáját, a parlament munkáját, a törvényhozás és a végrehajtás munkáját nem mérheti az átlag munkavállalókra vonatkozó szabályokkal.

A jogviszonya megszüntetését az 1499 munkavállalóból egy munkavállaló kérte közös megegyezéssel, mert nem tudta a munkaterhet teljesíteni. Ezt meghaladóan minden egyes kérelmezőnek, aki azt kérte, hogy a családjára való tekintettel más legyen a munkaszervezés, kevesebbet kelljen dolgoznia, hogy a gyerekét el tudja vinni iskolába vagy óvodába, a közigazgatási államtitkár ezt mindenkinek engedélyezte. Tehát kifejezetten méltányosan és körültekintően jártunk el.

(19.00)

Ami pedig a munkamódszereimet, a személyemet vagy a személyes munkamódszereimet illeti, ezt jól ismerik a választópolgárok. Hét alkalommal tiszteltek meg a bizalmukkal, minden egyes alkalommal nem listáról, hanem közvetlenül nyertem el a mandátumomat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, akár polgármesterként, akár képviselőként. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egy percre a képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Miniszter Úr! Nem tudom megszámolni a kezemen, hány-szor hallottam azt különböző vezetőktől, hogy ez nem egy átlagos munkahely, ahol ők dolgoznak. Bátorodom még egyszer felhívni az ön megtisztelő figyelmét arra, hogy minden vezető így gondolkodik a saját munkahelyéről, legyen az bármilyen vállalat, legyen az bármilyen központi államigazgatási szerv. Azt gondolom, önnek azt az alapvető tényt kellene figyelembe vennie, hogy munkaszervezési módszerekkel - és ezt kutatások is bizonyítják - gyakorlatilag az eredményesség és a hatékonyság növelhető akkor, ha olyan módon szervezzük a munkát, ami a munkavállaló igényeinek megfelelő.

Azt gondolom, önnek látnia kell azt, hogy eddig próbáltunk azokra a helyekre figyelni, ahol családbarát módon dolgoznak az emberek. Most már önnek köszönhetően figyelni fogjuk, hogy hol vannak olyan helyek, ahol kifejezetten nem családbarát módon dolgoztatják a magyar munkavállalókat, legyenek akár köztisztviselők, kormánytisztviselők vagy munkavállalók bármilyen formában. Ezért az LMP meg is alapított egy díjat, a „Nem családbarát munkahely” díjat és 2014-ben ebben a kategóriában, a „Nem családbarát munkahely” díj kategóriában öné az első helyezés. *(Felmutat egy kartonlapot a következő felirattal: 2014. Nem családbarát munkahely Díj, I. helyezett Lázár János.)* Úgyhogy most odamegyek és átadom önnek.

ELNÖK: Képviselő asszony, ne tegye, hogy odamegy, mert akkor nem tud a miniszter úr válaszolni. Majd a végén tegye meg, mert ez meg különben önmagában házszabályt sért, hogy bármiféle transzparenst átad, majd később adja át. *(Dr. Szél Bernadett Lázár János asztalához lép, és lerakja a kartonlapot. - Taps az MSZP padsoraiból.)* A választ Lázár János miniszter úrtól hallhatjuk egy percben.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Azt nem tudom, képviselő asszony, hogy hogy akar embereket képviselni, és hogy akarja a bizalmukat megtartani, ha nem korrekt és nem fair módon jár el. Nagyon egyszerű. Szó szerint idézett ön engem? - erre a kérdésre kellene válaszolnia.

(Dr. Szél Bernadett: Tudok én most válaszolni?) Ha ön becsületes ember, akkor szó szerint idéz engem. Mit mondtam? Sajnos, a Miniszterelnökség, ami engem is érint természetesen, hiszen két kisgyerekem van, nem családbarát munkahely, ezt nem tudom a kollégáim számára biztosítani. Ha ez szegénységi bizonyítvány, akkor szegénységi bizonyítvány, de ez a magyar valóság.

Önt leszámítva ebben az országban nagyon sok ember él úgy, kedves képviselőtársam, nekem ilyen választóim vannak, sajnálom, hogy önnek nem, akik nem tudnak megélni 8 óra munkából, és sokkal többet kell a megélhetésükért dolgozni. Kérem, tartsa őket tiszteletben! *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból. - Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Korrupciómentes helikopterbeszerzés”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Mára Orbán Viktor politikai rendszere látványosan elmélyült a korrupció mocsarában. A mostani botrányos körülmények között készül az Orbán-kormány az évtized legnagyobb katonai beszerzésének lebonyolítására, egy teljes állami helikopterflotta megvásárlására.

Az MSZP részéről már többször hangsúlyoztuk, hogy a helikopterflotta megújítása mára már halasztást nem tűrő és rendkívül fontos feladat, hiszen katasztrófa helyzetekben emberéletek múlhatnak ezen. Múlt év májusában a Honvédelmi Minisztérium egy ésszerű ütemtervet tartalmazó javaslatot mutatott be a parlamenti pártok képviselőinek. Ezt a koncepciót minden párt üdvözölte és a támogatásáról biztosította. Ám a 2013 májusában elhangzott ígéretekből semmi nem lett, tenderkiírásnak nyomát sem látni, a beszerzés fedezete nincs a 2015-ös költségvetésben, a beszerzést firtató kérdéseinkre pedig folyamatosan kitérő választ kapunk. Egyre sokasodnak egyébként a gyanús előjelek ezzel kapcsolatban, hiszen a tárca mindig kínosan kerüli a nyilvános pályázat említését, és nem tudjuk nem észrevenni, hogy az egyik potenciális pályázó egész oldalas hirdetésekkel jelentet meg kormányhoz közel álló újságokban.

A Gripenek beszerzésekor Magyarország már egyszer megtapasztalta, hogy milyen az, amikor a szakmai előkészítő munkát félresöpörve Orbán Viktor és szűk köre dönt egy százmilliárdos katonai beszerzésről. Az elmúlt 4 év és az elmúlt hetek botrányai után, ha a nyilvánosság és a nyílt verseny kizárásra kerül, senki nem fogja elhinni, hogy az nem csupán fideszes pénzemberek zsebének megtöméséről szól majd.

Tehát a kérdéseim, miniszter úr: lesz-e érdemi egyeztetés a parlamenti pártokkal, figyelemmel arra,

hogy ez a döntés több kormányzati ciklusra alapvető kihatással lesz? Lesz-e valódi versenyt biztosító nyilvános tenderkiírás a lehető leggyorsabban és a leggazdaságosabb megoldás érdekében? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mikor írják ki a tendert, vagy egy újabb Gripen-ügy van-e kibontakozóban? Várom megtisztelő válaszát! *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Hende Csaba miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Először is köszönöm, hogy megdicsérte a 2013 májusában előterjesztett koncepciót, amit nem a HM mutatott be a parlamenti pártoknak, hanem én személyesen voltam bátor. Köszönöm, hogy ezt korrektnek és megalapozottnak minősíti.

Az azonnali kérdésével kapcsolatban - megbocsátja talán a humoros megközelítést - a régi székely vicc jut eszembe. A 70 év körüli székely feleség odafordul az urához és azt mondja: mondja, apjuk, szeret még? Erre az öreg azt mondta: az esküvőkor egyszer mondtam, majd ha változás lesz, szólok. Tehát ebben az ügyben is azt tudom mondani önnek, hogy az elgondolásunk továbbra is az, hogy Magyarországnak, a Magyar Honvédségnek elengedhetetlenül szükséges szállító helikopterflottát a lehető legjobb feltételekkel, a lehető legkedvezőbb áron és a lehető legkedvezőbb műszaki tartalommal mielőbb beszerezzük. Amint lesz bármilyen olyan új fejlemény, amely érdemben előrevizsi ezt az ügyet, természetesen - és válaszolok a kérdésére - lesz érdemi egyeztetés, mint ahogy az elgondolásról is volt. Tehát a szükséges forgószárnyas és merevszárnyas repülőeszközök mibenlétéről, a katonaszakmai specifikációról is volt egyeztetés, amint mondtam, én tartottam személyesen, és köszönöm, hogy megdicséri utólag is.

Természetesen a nyilvános tender kiírásának vannak feltételei. Az első és legfontosabb feltétel *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy tilos, nem szabad, jogilag lehetetlen tendert kiírni addig, amíg annak a teljes pénzügyi fedezete nem áll rendelkezésre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre Demeter Márta képviselő asszonya a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Remélem, miniszter úr nem akar egyébként ebből a kérdésből viccet csinálni. De ahogy emlékszük, a kérdésem végén azt mondtam, hogy várom megtisztelő válaszát. Az, hogy megtisztelő válasz, nem azt jelenti, hogy azt a vetítést kapjuk, amit eddig is ebben a kérdésben. A megtisztelő válasz számomra azt jelenti, hogy érdemi tájékoztatást ad mind a magyar társadalom, mind a szakmai szervezetek, mind a

Magyar Honvédség állománya, mind pedig a parlamenti képviselők részére, egyébként pártállástól függetlenül.

Ha ön azt gondolja, hogy az az érdemi válasz, amit most előadott, akkor az kísértetiesen hasonlít arra, amikor idén tavasszal a három Mi-8-as helikopter megvásárlásáról a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnökét mindössze egyetlen nappal a gépek érkezése előtt sikerült tájékoztatnia. Az ezt firtató írásbeli kérdésemre adott válaszában ezt nevezte érdemi és időszerű tájékoztatásnak.

Ha ebből indulunk ki, miniszter úr, azt mondhatjuk, hogy ön nem veszi komolyan a munkáját, ami véleményem szerint honvédelmi miniszter esetében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* meglehetősen nyugtalanító. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre Hende Csaba miniszter úré a szó. Parancsoljon!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Szeretném önt emlékeztetni arra, hogy a jogszabály a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnökének tájékoztatását számomra nem írta elő. Ezt én mégis megtettem írásban, és a gépek megérkezése előtt tettem meg. Ezen gépek beszerzése szabályos volt, ésszerű volt, gazdaságos volt, és elengedhetetlenül szükséges volt. Úgyhogy erről ennyit.

(19.10)

Úgy általában pedig csak arra szeretnék utalni, hogy kérem, mielőtt korrupciós vádatat fogalmaz meg, várja meg, amíg legalább valami történik abban az ügyben, ne tessék árnyékra vetődni, és ne tessék árnyékbokszolást végezni. Az pedig, hogy egy független sajtóorgánum kitől milyen hirdetések fogad el, minket egyáltalán nem befolyásol, és hadd mondjam, nem is érdekel. Független médium alatt természetesen olyan sajtóorgánumokat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* értek, amelyekben pártalapítványnak, például a Szabad Sajtó Alapítványnak nincs tulajdonrésze. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 19 óra 12 perc van, az azonnali kérdések órája véget ért, a **kérdésekre** térünk át.

Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Mi lesz a megszűnő Nemzeti Munkaügyi Hivatal dolgozóival?**” címmel. Megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Lassan kiderül az igazság abban az ügyben, amelyben fél éve titkolóz-

nak, megszűnik a Nemzeti Munkaügyi Hivatal. A tavaszi választások óta több alkalommal több képviselőtársam szóban, írásban kérdezett rá erre a kérdésre, de pontos és egyértelmű válaszok nem érkeztek. Ez a hivatal foglalkoztatáspolitikai, munkavédelmi, munkaügyi szak- és felnőttképzési feladatokat lát el, közvetlenül irányítja több szakigazgatási szerv szakmai munkáját, ilyen például a munkaügyi központok, munkavédelmi és munkaügyi szakigazgatási szervek, koordinálja a szak- és felnőttképzési rendszer fejlesztését.

Egy törvénytervezetük van ma a parlament asztalán, amelyből egyértelművé válik, hogy felszámolják a Nemzeti Munkaügyi Hivatalt. Az elmúlt fél év huzavonái során nyilván az ott dolgozók bizonytalanságban voltak. Az ottani intézményi létszám 445 fő, de EU-s projektekben dolgozik 500-550 fő körül, tehát azt tudom mondani, hogy nagyjából ezer embert és a családját érinti az a kérdés, amiről beszélek, nem is beszélve arról az 58 főről, akiket a közfoglalkoztatási programok irányítására hivatalból áthelyeztek a Belügyminisztériumba. Az elmúlt fél évben nem tudhatták ezek a munkavállalók, hogy mi történik velük, önök bizonytalanságban tartották őket, és most kiderült, hogy megszűnnek az állásaik.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat, hova kerül át a hivatalban folyó szakmai munka, mely központi közigazgatási egységek veszik át a feladatukat, mely feladatok szűnnek meg. Adott esetben ki és mekkora létszámmal fogja ellátni a munkaügyi központok, a munkavédelmi és munkaügyi szakigazgatási szervek szakmai vezetését, mi lesz a közel ezer munkaügyi szakember sorsa, hány főnek és mely területeken szűnik meg az állása heteken belül? A hivatal megszűnése kapcsán voltak-e már előzetes egyeztetések a munkavállalók érdekeit védő érdekvédelmi szervezetekkel?

Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tállai András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A munkaerő-piaci intézményrendszer átalakítására azért van szükség, hogy a dinamizálódó gazdaságban minél több biztonságos, egészséget nem veszélyeztető, járulékokat szabályosan fizető munkahely jöjjön létre, emellett pedig hatékonyabbá váljon a közfoglalkoztatás rendszere.

A kormány foglalkoztatási céljainak megvalósításához olyan intézményi keretre van szükség, amely az elhelyezkedést elsősorban a versenyszférában támogatja. Egyrészt biztosítja a munkahelyteremtést és a foglalkoztatást ösztönző támogatások hatékony felhasználását, másrészt rendelkezik olyan részletes és folyamatos, frissített adatbázissal, amely a foglal-

koztatók pontos munkaerőigénye mellett személyre szabottan tartalmazza az álláskeresők kompetenciáit is.

Ezért az Államreform II. szerkezetátalakítási program keretében a Nemzeti Munkaügyi Hivatal feladatköre és intézményei az eredményesebb és költséghatékonyabb feladatellátás érdekében átszervezésre kerülnek. Ez azt jelenti, hogy a hivatal által eddig ellátott feladat- és hatáskörök jelentős része a továbbiakban is megmarad, csak éppen más szervezeti struktúrában lesz ellátva. Megmaradnak a munkabiztonsági és foglalkoztatásfelügyeleti feladatkörök, az NGM-ben létrehozandó szakmai főosztály veszi majd át ezeket. A munkaerő-közvetítési tevékenység a járási hivatalokhoz kerül. Ebben nincs újdonság, mert az ügyfelekkel eddig is ott találkoztak. A munkaügyi központok szervezetenként továbbra is a megyei kormányhivataloknál maradnak. A szakképzési és felnőttképzési terület kiválik az NMH-ből, kiemelt feladata a későbbiekben a szakképző intézmények fenntartása lesz. A közfoglalkoztatással kapcsolatos teljes tevékenység a Belügyminisztériumhoz kerül. A hivatalt érintő európai uniós programok megvalósítása természetesen a szerződésekből foglaltaknak megfelelően folytatódik tovább.

Amint azt az előzőekben vázoltakból a képviselő úr érzékelhette, a feladatok ellátása továbbra is biztosítva lesz, amihez az új szervezeti keretrendszerben is szükség lesz jól képzett és gyakorlott kollégákra. A részletekre, köztük a személyzeti kérdésekre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* vonatkozó döntések meghozatala jelenleg még folyamatban van, erről természetesen az érintetteket időben tájékoztatni fogjuk. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Szándékos-e az onkológiai ellátás lefojtása? Engedjék, hogy menjenek a gépek!”** címmel. Lukács László György képviselő úr a szó.

Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! A kérdésem különösen érdekes és aktuális abból a szempontból, hogy az októberi hónap volt a rózsaszín szalag által a női rákbetegségekre figyelmet felhívó mozgalom hónapja, míg a november a „Növessz bajuszt, hogy megments egy manust!”, a férfiakat sújtó prosztatákra hívta fel a figyelmet, így indokolt talán december legelején rögtön összefoglalni, hogy milyen igények is vannak a magyar onkológiai ellátásokban.

Sajnos ismert, hogy vesztesre állunk mi, magyarok a rákos megbetegedésekben, ugyanis a százezer főre vetített daganatos halálozási arányszám mind a férfiak, mind a nők körében a világ élvonalában van, tüdőrák miatt a halandóság hazánkban közel kétszerese az uniós átlagnak. Az, hogy az egészségügy egészét, úgy a daganatos betegségeket is ugyanazok az

ellátási tényezők és ugyanazok a kihívások sújtják, ez teljesen ismert. Első helyen áll a forráshiány, amely a hozzáférést szűkítő teljesítményvolumen-korlát, köznapinévén TVK-ban áll, amely ebben az esetben a rendelkezésre álló diagnosztikai és terápiás eszközöket korlátozza, úgymond a teljesítményvolumen-korlát lefojtja azokat a kapacitásokat, amelyeket a gépek, a nehéz területen dolgozó szakszemélyzet még el tudna látni.

Talán ismert államtitkár úr előtt is, az elmúlt napokban megtartott konferencián nem véletlenül fogalmaztak úgy, hogy hagyják végre dolgozni a gépeket, azaz engedjék meg a korlát megemelését, hogy minél többen nyerhessenek beavatkozásban, illetve az ellátásban részt.

A kapacitások bővítése mellett természetesen új eszközbeszerzésre is szükség van, ugyanis a WHO által is megállapított tény, hogy Magyarországon közel 50 ilyen készülékre lenne szükség, tehát 20 százalékkal kellene növelni a gépek számát is, de amint említettem, elengedhetetlen a TVK emelése vagy talán részleges eltörlése is.

Így át kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy végre érzik-e annak a fontosságát, hogy felemeljék a teljesítményvolumen-korlátot az onkológiai besugárzásoknál, kezeléseknél, és engedik-e, hogy a jövőben a betegek gyógyulása érdekében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a jelenlegi szintnél többet menjenek azok a bizonyos gépek.

Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr adja meg. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is mondta, nyilván ezzel mindenki tisztában van Magyarországon, hogy a kórházak betegségterhe igencsak nagymértékben a daganatos betegségekből áll, és ez nagyon sok esetben halálozáshoz is vezethet. Ahogy ön mondta, hogy a tüdőrák milyen kiemelkedő nagyságú; amikor itt, a parlamentben pontosan a dohányzás visszaszorításával kapcsolatos törvényekről szavazunk, akkor önök a szavazataikkal is kifejezhetik, hogy egyetértenek ezzel a prevenciójával a kormánynak.

Éppen ezért a kormány is kiemelten fontosnak tartja az onkológiai ellátás szempontjából mind a primer, mind a szekunder prevenciót is. A primer prevenció keretében kiemeljük a dohányzás, a táplálkozás-egészségügyi szempontból nemkívánatos élelmiszerek fogyasztásának visszaszorítását, a szekunder prevenció keretében pedig meg kell említeni a védőnők által végzett méhnyakszűrő-programot, illetőleg a HPV elleni védőoltást, amelyről itt a képviselő úrral már többször beszéltünk, és a vastagbél-szűrési programot.

Hazánkban klinikai onkológiai járóbeteg-szakellátást 94 intézmény, gondozást 88 intézmény, míg fekvőbeteg-szakellátást 30 intézmény nyújt, sugárterápia és onkoradiológia 12 centrumban érhető el. Az OEP 2013-ban mintegy 160 milliárd forintot fizetett ki az Egészségbiztosítási Alap természetbeni kiadásából a daganatos megbetegedésekhez kapcsolódó különböző költségekre. A 2013. évben a járóbeteg-ellátásokban összességében ez a terápiás terület a teljes gyógyszerfelhasználásnak mintegy 18 százalékát képezte, továbbá a biztosító a méltányossági támogatások körülbelül 42 százalékát onkológiai indikációban alkalmazott gyógyszerekhez nyújtotta, mintegy 65 milliárd forint értékben.

A hazai daganatos betegek gyógyszerellátása a legkorszerűbb készítményekkel biztosított, elmondható, hogy nemzetközi viszonylatban is a magyar támogatási rendszer az egyik legkomplexebb, így a betegek érdekeit a legmesszebbmenőig szem előtt tartva lehetőséget ad a különböző finanszírozási igények kielégítésére. Ha a támogatásokat nézem, az év végi támogatásokból 773 millió forintot kaptak onkológiai betegek CT- és MR-szolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgáltatói kezeléseire, az Országos Onkológiai Intézet 5,4 milliárd forintot, az Uzsoki Utcai Kórház 1,3 milliárdot, a Veszprém megyei Csolnoky Ferenc Kórház 2,3 milliárdot, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* 1,6 milliárd forintot, és még folytathatnám a sort, hogy kik kaptak 10 milliárdos nagyságrendben támogatásokat ilyen kezelésekre. Köszönöm szépen.

(19.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért csapták be a pedagógusokat és az őket segítő munkatársakat?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hetedik éve nem emelkednek a bérek a közszférában. A kormány a pedagógusbér-emelésre vonatkozó ígérteit is megszegte. Először megszegték akkor, amikor az eredeti ígérteit csak 4 év alatt teljesítik: így jutottak hozzá a pedagógusok idén szeptemberben is az aktuális részlethez. Nem ezt ígérték. Most másodsorra is megszegték azzal, hogy a pedagógusok illetményalapját a jövő évi költségvetésbe rejtett módosítás szerint elszakítják a minimálbértől. Ezzel máris megszüntetik az automatikus béremelést. Nem ezt ígérték.

A minimálbér, ha csekély mértékben is, de jövőre is nőhet, az illetményalap viszont nem. Úgy látszik, a Fidesz is a szocialista kormányok megoldását választja. A pedagógusok jól emlékeznek még arra, hogy a 2002-es béremelés értéke hogyan inflálódott el néhány év alatt. Az LMP nem hagyja szó nélkül azt

sem, hogy a nevelést-oktatást közvetlenül segítő munkatársak bére 2008 óta nem emelkedik, sőt a kafetériaelvonások kapcsán további reálértékcsökkenésről beszélhetünk.

A dajkák, pedagógiai asszisztensek, iskolatitkárok, rendszergazdák - még sorolhatnám - fizetése jövőre már hetedik éve nem fog emelkedni. Fizetésük már a létminimum szintjét sem éri el, családjukat nem tudják eltartani. Századjára is megkérdezzük: ők miért nem fontosak, ők mikor kapnak fizetésemelést?

Az LMP az oktatást és a tudást helyezi előtérbe. Mi már középtávon másfélszeresére növelnénk az oktatás forrásait. Kiemelten kezelnénk a pedagógusok és az őket segítő munkatársak bérezését. Az oktatásra jóval többet szeretnénk költeni. Töretlenül hisszük, hogy Magyarország jövője a tudásalapú társadalom.

Tisztelt Miniszter Úr! Miért csapták be a pedagógusokat és az őket segítő munkatársakat? Miért szakítják el a pedagógus-illetményalapot a minimálbértől? Mikor emelik a pedagógusok munkáját segítő bérét? Köszönöm a szót. *(Taps az LMP padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sokadszorra kerül elő ez a téma, ön is sokadszorra ismétli el ugyanazokat a politikai hoaxokat, és sokadszorra cáfoljuk meg azokat az állításokat, amelyeket ön mond, tisztelt képviselő úr. Azért szerettem sok ágazat cserélne a pedagógusokkal, ha az elmúlt évek politikáját nézzük. Nyilván a rendvédelmi dolgozók is szívesen vették volna azt, hogy már egyharmaddal növekedjen a fizetésük. Nyilván az egészségügyben dolgozóknak, bár átlagban 23 százalékkal nőtt 95 ezer ember fizetése... - de azért ez mégiscsak nagyobb volt, ami a pedagógusoknál történt.

Nyilvánvalóan a szociális területen dolgozóknak tudtunk idén január 1-jén egy 7-12 százalékos béremelést adni, de ez messze elmarad attól, amit a pedagógusok kaptak. Nyilván ágazatonként tudunk haladni a béremelések politikájában, de azt mondani, tisztelt képviselő úr, hogy nem történt béremelés a pedagógusok esetében az elmúlt években, elég bátor kijelentés az ön részéről, hiszen már most minden pedagógus körülbelül egyharmadával többet visz haza, hiszen 2013. szeptember 1-jén, '14-ben és a jövő évben, 2015. szeptember 1-jén is nőni fognak a pedagógusbérek.

Mi nem kötjük a pedagógusbéreket, hanem emeljük, tisztelt képviselő úr. Átlagban 3,4 százalékkal fog emelkedni a pedagógusok bére, míg 1,8 százalékos inflációval számolunk csak a jövő évben. Azoknak a pedagógusoknak a bére még nagyobb

mértéken emelkedik, akik a portfóliójukat leadták, és a pedagógus II. kategóriába léphetnek át. Ők körülbelül 30 ezer forinttal többet vihetnek haza a jövő évben. Azok pedig, akik mestertanári fokozatot szereztek, tehát közreműködnek abban, hogy a minőségbiztosítás magasabb fokú legyen az iskolákban, ők 35 százalékos bértöbbletre számíthatnak még a következő évben. És ahogy ön is tudja, tisztelt képviselő úr, a következő évi költségvetésben 38 milliárd forint szerepel direkt a pedagógusok bérének emelése céljából. Ez lesz az a többlet, amit a pedagógusok hazavihetnek.

Ami pedig azokat illeti, akikre ön a végén célzott, a nevelési-oktatási intézményekben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* segítő dolgozók bérére, nekik 2015. szeptember 1-jétől lesz a bekapcsolódásuk a pedagógus-életpályába. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ágh Péter képviselő úr kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Milyen jövőt szán a kormány a vépi és a vassurányi kastélyoknak?”** címmel. Ágh Péter képviselő úr a szó, parancsoljon!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kastélyok számát tekintve Vas megye az egyik leggazdagabb vidékünk. Ezek között vannak olyan épületek, amelyek megfelelő formában újjászülettek, vannak azonban olyanok, amelyek gondozása és hasznosítása érdekében még sokat kell tennünk.

Öröndetes, hogy a kormány tisztában van ezzel a felelősséggel, és tenni is akar közös örökségünk megmaradásáért. Ezt tükrözi a Magyar Közlönyben nemrég megjelent nemzeti kastélyprogram is, amelyben választókerületem kapcsán két kastély is megtalálható: a vépi Erdődy-kastélyra és a vassurányi Schilson-kastélyra méltán büszkéek azok a települések, ahol ezek találhatóak, de büszke rájuk Vas megye, ahogy büszke lehet rájuk Magyarország is.

Ezért is aggodó figyelemmel tekintünk a jövőbe, hogy mi vár a XXI. században ezekre az ingatlanokra, hiszen a XX. században az enyészet sorsa jutott számukra. Bízunk azonban abban, hogy most már ez nem fog tovább folytatódni, és ha hosszú út is vezet az újjászületéshez, azonban előbb-utóbb mégis be fog az következni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérdezem, hogy milyen jövő vár a vépi és a vassurányi kastélyokra. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ L. Simon László államtitkár úr adja meg. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm kérdését. Pontosan válaszolt fel a jelenlegi helyzetet; hosszú évtizedes senyvedés és pusztulás után a magyar műemlékkincs nagyon fontos szeletét, a vidéki kastélyokat, a kiemelt értékeket képviselő vidéki kastélyokat a kormány meg kívánja menteni.

Éppen ezért a két héttel ezelőtti ülésén elfogadta az a kormányhatározatot, amely a nemzeti kastélyprogramot újtára indította. Ennek részeként a kiemelkedő értékű kastélyok védelme és méltó hasznosítása fog az elkövetkezendő években megvalósulni. Ennek a kastélyprogramnak a megvalósítója a Forster Gyula Nemzeti Örökségvédelmi és Vagyongazdálkodási Központ, amely vagyongazdálkodási és szolgáltatási tevékenység körében ellátja a kulturális örökségre alapozott projektek kidolgozását, megvalósítását, koordinálását, valamint azokat a szakmai tanácsadási és szakértői tevékenységeket is, amelyek az örökségvédelem területén indokolhatóak.

Ennek a nemzeti kastélyprogramnak az elfogadását követően, 2015. március 31-éig kell elkészítenünk minden egyes ingatlanra vonatkozóan a részletes koncepciót és azt a kormány elé tárni, a teljes finanszírozási szerkezettel együtt. De annyit elárulhatok, hogy a terveink szerint körülbelül 30 milliárd forintot fogunk fordítani a kormányhatározatban megjelölt ingatlanok felújítására európai uniós forrásból, és 9 milliárd forint fölött lesz az az önrész és nemzeti forrás, amit ugyanerre a célra fordítunk.

A képviselő úr választókeretében található vépi és vassurányi kastélyok megítélésünk szerint a nemzeti kultúra szempontjából kiemelt értéket képviselnek, ezért ezek is bekerültek a kastélyprogramba. Ezeknek is március 31-éig fog elkészülni a hasznosítási koncepciója, amelybe természetesen az érintett települések vezetőit és képviselő urat is be fogjuk vonni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Kérem a képviselő úr támogatását és válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Mire számíthatunk Pakson?**” címmel. Heringes Anita képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Sajnálom, hogy a miniszter úr nem tud részt venni, így Aradszki államtitkár úrnak teszem fel a kérdést; kérem, oszlassa el kétségeinket.

Az ön minisztere, Seszták Miklós, az önkormányzati kampányban nálunk járt és azt mondta: Paks nem ott tart ma, ahol kellene. Egy szürke kisváros hétköznapjait éli. Paksot megfelelő pozícióba kell juttatni, de nemcsak uniós pénzekre, hanem az atomerómű kapacitásfenntartásához szükséges feladatokhoz dedikált forrásokra is számíthat a város.

Ehhez nagyon fontos, hogy jó kapcsolatot ápoljon a kormány és az önkormányzat. Paks a kormány támogatása nélkül nem létezik, és a mindenkori magyar kormánynak szüksége van Paksra. A város fejlődéséhez a kormánytámogatás és a kormánypárti megyei vezetés mellett fideszes önkormányzat is kell.

Az önkormányzati választások eredményeként a kormánypárti megyei vezetés, ugye, meglett, de Paks város lakossága egy szakembert választott polgármesternek, aki nem a kormánytöbbséghez tartozik; egy tisztességes, konzervatív szakembert, a Paksi Atomerómű volt vezérigazgatóját.

(19.30)

A város a szakmaiság mellett döntött a pártpolitika felett. Ezt mindannyiunknak el kell tudni fogadni. *(Dr. Rétvári Bence: Tavasszal is így volt.)*

A 2015. évi központi költségvetésben a paksi labdarúgó-stadion felújítására 240 millió forintot irányoztak elő. Ezzel szemben a sajtóhírek szerint az MVM nem támogatja tovább a paksi futballklubot, ezzel százmilliótól esik el a focicsapatunk.

Kérdezem önt, államtitkár úr, mint az állami vagyont felügyelő minisztérium egyik vezetőjét: mire számíthat Paks? Lesz szép, új stadionja, de az MVM sem a nevét, sem a pénzét nem adja a focicsapathoz? Kérem, oszlassa el rossz érzésünket: nem attól függ a város fejlődése és támogatása, hogy milyen színű a polgármester vagy a többség.

És egy aktuális kérdés, paksiként két kérdés merült ma föl bennem: miért titkosítanak mindent a Paksi Atomerómű kapacitásfenntartásával kapcsolatban - még a vállalkozói szerződéseket is -, és miért veszik ki a közbeszerzés alól? Átláthatóságra és szakmaiságra van nálunk szükség, nem erre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, amit most önök benyújtottak. *(Taps az MSZP padosoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Aradszki András államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Magyar Villamos Művek csoport és a paksi futballklub, amely egy, a hatályos jogszabályok szerint gazdálkodó szervezet, önálló társaságként működő gazdálkodó szervezet, gondolom és feltételezem és biztos vagyok abban, hogy piaci alapon döntött arról, hogy milyen módon támogatja, szponzorálja az MVM az élvonalbeli futballt Pakson. Ezt azért is fontos elmondani, mert emögött tisztán üzleti megfontolások kell hogy legyenek. A társaság erre feljogosított szervei üzleti megfontolások alapján, függetlenül döntenek a szponzorációs támogatásról.

Kérdésének második felére, illetve annak tartalmára, hogy mi lesz Pakssal a következő évtizedek-

ben, el kell mondanom, hogy a Paksi Atomerőmű a térség legnagyobb munkáltatója, közvetve több tízezer ember megélhetését biztosítja. A megyében 215 ezer forint a bruttó átlagkereset, döntően a Paksi Atomerőmű miatt, amely magasabb a dél-dunántúli régióban jellemző értéknél.

Az erőmű megépítése Paksot az ország egy legdinamikusabban fejlődő településévé tette. Olyan szolgáltatási ágak jelentek meg, amelyek korábban elképzelhetetlenek tűntek. Ennek az állapotnak a fenntartásához szükséges a Paksi Atomerőmű élettartásának a meghosszabbítása - ez megtörtént -, és a meghosszabbítás után még hosszabb időtartamig szükséges az, hogy a paksi kapacitás is fennmaradjon, tehát a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartása is szükséges a további paksi jövőképhez.

A kormány kiáll a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartása mellett, szemben önnel, aki a paksi kapacitásbővítésről szóló *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* országgyűlési vitában nem támogatta a kapacitásfenntartásról szóló döntését. *(Heringes Anita: Hazugság! Hazugság!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért gondolják egyes felsőoktatási intézmények, hogy a hallgatókkal mindent megtehetnek?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Újfent egy, a fiatalokat érintő problémát szeretnék a Ház elé hozni, ugyanis a Jobbik elfogadhatatlannak tartja, hogy vannak olyan felsőoktatási intézmények, amelyek a hallgatóiknak járó jogos juttatások kiutalását több hetes vagy akár hónapos csúszásokkal teszik meg. Tisztában vagyunk azzal, természetesen, hogy az ösztöndíjak kiutalása intézményi hatáskör, de mint fenntartóknak tudniuk kellett erről a visszatérő problémáról, amelyet melleleg már réges-régen meg kellett volna oldaniuk.

Nem egyedi esetről van szó, hanem évről évre előfordul, hogy komoly csúszásokkal utal csak az egyetem ösztöndíjakat vagy szociális támogatásokat a hallgatóinak. Természetesen minden alkalommal találnak valami indokot, amellyel megmagyarázzák a késést, és részükről az ügy ennyivel le is van zárva. Ezzel szemben a hallgatóknak persze napra pontosan kell teljesíteniük a számukra előírt kötelezettségeket, hogy elkerüljék a pót- és késedelmi díjakat.

Sajnos, nagyon sok esetben a hallgatóknak ezek a juttatások az egyetlen bevételeik, és ezekből a csekély összegekből kell minden hónapban megélniük. Ebből kell fizetniük többek között a kollégiumi díjakat, az albérletet, meg kell venniük a borsos árú tankönyveket, bérleteket, élelmiszert. A felsőoktatási

intézmények pedig a többhetes késésekkel őket hozzák kellemetlen helyzetbe. Folyamatosan hallhatjuk, hogy a hallgatóknak nemcsak jogaik, hanem kötelezettségeik is vannak, de kérdezem én a tisztelt államtitkár urat: az intézményeknek nem kötelezettségük a hallgatói juttatásokat időben folyósítani? Hisz ha szeptemberben elkezdődik a félév, akkor legkésőbb október közepéig a hallgatók számláján meg kellene hogy jelenjen az összeg.

Számos példát fel lehetne hozni a probléma általánosságát érzékeltetve. Most legutóbb épp a budapesti Corvinus Egyetem esetében hallhattunk arról, hogy még november harmadik hetében sem kapták meg a jogos szeptemberi ösztöndíjakat a hallgatók egy szabályzatmódosításra hivatkozva. És persze itt sincs semmiféle következmény.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérdezem, hogy mit kíván tenni a kormány annak érdekében, hogy a felsőoktatási intézmények ne hozhasanak kellemetlen helyzetbe sok ezer fiatal a nekik járó juttatások késői utalásával.

Várom érdemi válaszát. *(Taps és közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Úgy van.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amit ön mond, hogy ha egy egyetem megkapja az államtól időben azokat a támogatásokat - az Államkincstár folyósítja -, amelyeket hallgatóknak kellene hogy továbbjuttasson, és ezt nem utalja át, ez nyilván elfogadhatatlan. Minden egyes esetben, amikor ilyen előfordult vagy előfordul, akkor az Emberi Erőforrások Minisztériuma mint a felsőoktatásért felelős minisztérium azonnal magyarázatot vár ezektől az intézményektől, hiszen a Magyar Államkincstár minden egyes esetben pontosan utalta azokat az összegeket, amelyekből az egyetemek kifizethették volna ezeket a juttatásokat.

Ugyanakkor más fölszólalásokban önök nagyon nagy mértékben védik az egyetemi autonómiát, hogy az állam ne szóljon bele az egyetemek ügyeibe. Mi úgy gondoljuk, hogy van egy olyan része az ügyeknek - pontosan a törvényesség, a szabályszerűség betartatása, - ahol igenis szükség van az állami jelenlétre. És az ön mostani felszólalása - bár utólagosan, de - nagyon jó indok lehet a Jobbik-frakción belül, hogyha majd megváltoztatják az álláspontjukat, és a kancellárok kinevezését önök is támogatják. Korábban önök is azt mondták, hogy kicsoda beavatkozás ez az egyetemek autonómiájába, most pedig követelnek egy olyan embert, aki ott lenne az egyetemen, és fellépne a törvényesség és a szabályos gazdálkodás érdekében.

Mi megléptük ezt a lépést: ön is láthatta a híradásokban, hogy kinevezésre kerültek a kancellárok, és pontosan ez lesz a feladatuk - többek között, sok más mellett -, hogy ezeket a gazdálkodási különböző

folyamatokat felügyeljük, és a hallgatók számára is időben eljuttassák azokat a juttatásokat, amelyek a hallgatóknak járnak. Mert mi is úgy gondoljuk, hogy ezeket időben a hallgatóknak ki kell utalni, és az egyetem nem hivatkozhat szabályszerűen semmifajta olyan exkulpációra, aminek a nyomán nem küldi a hallgatóknak a nekik járó ösztöndíjakat és juttatásokat.

Bízom benne, hogy ha ön is látja majd a kancellárok ebbéli tevékenységét, akkor majd utólag rájön a Jobbik-frakció arra, amire korábban nem jött rá, hogy igenis a kancellárookra szükség van az egyetemeken, hiszen az egyetemekenél ők fogják a gazdálkodást felügyelni és sok esetben a törvényességet is betartani.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**A vidék Magyarországa élni akar, de mi lesz a mellékvonalakkal? Lassan kivéreztetik a szárnyvonalakat?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Legutóbb Földi László KDNP-s képviselőtársam interpellációjára adott államtitkári válaszban hallhattunk arról, hogy milyen fényes jövő vár az uniós pénzekből megújuló vasúti fővonalakra. Az IKOP és az európai hálózatfinanszírozási eszköz körülbelül 1600 milliárd forintos összegéből akár 1200 milliárd is a vasutakra lesz fordítható. Ez rendben is van, támogatjuk, örülünk neki, persze azokkal a maguktól értetődő feltételekkel, hogy a nagyberuházások során: 1. a kiszervezések révén a kivitelezés ne az átláthatatlan háttérű, árdrágító cégek extraprofitot tejlő fejős tehenévé váljon; 2. szó se lehessen úszómedencés luxusvillákat eredményező kartellezésről; 3. a 20 százalékos korrupciós pénzeket bizonyos pártkasszába juttató, úgynevezett érdekharmozációs menedzserek messze takarodjanak minden ilyen beruházástól; 4. a pályafejlesztési és a járműpark megújítását célzó beruházások járjanak együtt a hazai gyártó kapacitás felélesztésével.

Amivel kapcsolatban viszont további kérdéseink vannak, az nem más, mint a magyar vidék szempontjából létfontosságú szárnyvonalak ügye. A 7700 kilométeres összhálózat 40 százalékát kitevő regionális mellékvonalak jövője már korántsem tűnik ilyen rózsásnak.

Kérdezem a tisztelt válaszadót, hogy miként értjük a nemzeti közlekedési stratégia azon kitételét, ami 6 ezer kilométerben határozta meg a törzsvonalak és - idezem - a megőrzendő versenyképes mellékvonalak hosszát. Mi lesz a maradék 1700 kilométerrel? Mekkora összeget szánnak a 3 ezer kilométernyi mellékvonal felújítására? Hány kilométer fog 2015-ben ezekből megújulni? Meddig folyik még a

Gyurcsány-Bajnai-kormányok mellékvonalakra vonatkoztatott, vasút-ésszerűsítésnek hívott, mellékvonalirto vidéksorvasztása? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(19.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Tasó László államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Kedves Képviselő Úr! Először szeretném megköszönni a kérdését, bár voltak benne barátságatlan elemek, de ettől függetlenül én megértem. Egyértelmű, hogy nyomatékkal akarta megmutatni és megmondani és kijelenteni, hogy aggódik a magyarországi vasút jövőjéért.

Azért is köszönöm a lehetőséget a válaszadásra, mert lehetőség van megerősíteni, hogy a magyar kormány a magyar vasútfejlesztés ügye mellett elkötelezett. Tehát eddig nyilvánvaló volt, gondolom, az elmúlt időszakban, hogy a fejlesztések során is, az elmúlt években és a jövőbeni tervekben is koncentrálnunk a lehetőségeinkhez mérten a vasútfejlesztésre. De hadd hívjam fel a figyelmét arra, hogy az a 2010 előtt, pontosabban 2008-ban bezárt 800 kilométeres mellékhálózat után 2010-től már sikerült visszaállítani egy 385 kilométeres szakaszt ezekből a lezárt hálózatokból, és most vizsgáljuk annak lehetőségét, hogy kell-e máshol is, műszakilag indokolt-e, vagy mennyire szükségszerű.

Azt hozzá kell tenni, hogy a következő években valóban talán 1200 milliárd forinttól is több lesz az a forrás, amit rá lehet költeni vasútfejlesztésre, de hozzá kell azt is rögtön tennünk, hogy ezek általában, mondjuk azt, hogy 90 százalékos mértékben csak a transeurópai közlekedési hálózatnak a részeit támogatják. Tehát ez tény és való, hogy a költségvetés forrásaihoz kell igazodnunk, és amikor a mellékhálózatokhoz kell nyúlnunk, akkor csak itt tudunk először is lépni és fordulni, de próbálkozunk az uniós forrásokat a továbbiakban is megszerezni arra, hogy tudjunk segíteni ebben a munkában.

De arról, hogy vidéksorvasztás, azért nem kell beszélni, mert hogyha fellapozza a Magyar Közlöny múlt hét szerdán megjelent példányát, ott van benne a 16 240. oldaltól kezdődően az 1696-os kormányrendelet, amelybe bele van világosan rajzolva és írva, hogy Dél-Magyarország, Kelet-Magyarország, Észak-Magyarország vasútjait fogjuk fejleszteni többek között, és azt gondolom, hogy arányosan, mégpedig úgy, hogy a versenyképességet egyszerre és mindenhol javítsuk.

Úgyhogy köszönöm szépen a kérdését, valóban sikerült elmondanunk, hogy kiállunk a magyar vasút mellett. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a kérdések végére értünk.

Most vitával folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer továbbfejlesztésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. Részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat hiányában az előterjesztést a Törvényalkotási bizottság nem tárgyalta. Az előterjesztés T/1965. számon valamennyiük számára a hálózaton elérhető. A Fenn tartható fejlődés bizottsága mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/1965/5. számon kapták kézhez.

Megkérdezem, az előterjesztők közül kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. *(V. Németh Zsolt jelzi, hogy szólni kíván.)* V. Németh Zsolt államtitkár úr kíván felszólalni. Mielőtt megadnám a szót, felhívom szíves figyelmét, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 10 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogok élni a 10 perccel. A törvényjavaslathoz három módosító indítvány érkezett, valamennyit Sallai R. Benedek elnök úr nyújtotta be, a Fenn tartható fejlődés bizottságának elnöke. Sem a bizottság, sem az előterjesztő nem támogatta ezeket a módosító javaslatokat.

Az első javaslat arra irányult, hogy a közpénz felhasználásával folytatott kutatási tevékenység nyomán keletkezett adatokat is jelenítse meg az országos környezetvédelmi és információs rendszer. Itt azt szeretném hangsúlyozni, hogy az OKIR fejlesztése egy adott konkrét célra szült, egy európai uniós pályázat segítségével, amelybe általánosságban nem illeszthető be mindenféle fejlesztési, kutatási adat. Természetesen az FM által közpénzből kiírt pályázatok, illetve koordinált kutatási projektek által gyűjtött úgynevezett biotikai adatokat feldolgozó monitorozási eredményeket a természetvédelmi információs rendszer tartalmazza. Az élővilág változásairól, a populációk dinamikájáról, illetve a védett természeti területek állapotfelmérésére vonatkozó kutatási dokumentációk megismerése jelenleg sem korlátozott.

A második javaslat volt, hogy mindenkinek joga legyen *(A terembe érkező Sallai R. Benedek felé:)* - már el is mondom - a közérdekű adatokat térítésmentesen megismerni. Itt megjegyezni kívánom, hogy ezt a jogot, mármint hogy a közérdekű adatokat mindenki megismerheti, ezt egyrészt a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény is tartalmazza, azonban a közérdekű adatok megismerésével kapcsolatos eljárásnak nem ebben a törvényben van a helye, hanem a 2011. évi CXII. törvényben, a költségekhez kapcsolódó előírásokat ez az úgynevezett infótörvény szabályozza. Ez egyébként rögzíti azt, hogy másolat készítéséért az állami szerv megállapíthat költségtérítést. Úgy vé-

lem, hogy ez érthető is, hiszen természetesen más költség járul akkor, ha 2-3 oldal másolatot kell elkészíteni, vagy hogyha villás targonca kellene az adathalmazhoz.

A harmadik javaslat a környezeti hatásvizsgálati eljárással kapcsolatos, amelyet szintén nem támogattott sem a bizottság többsége, sem az előterjesztő, hiszen az erre vonatkozó részletszabályokat nem a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény tartalmazza, hanem az ehhez kapcsolódó kormányrendelet. Pontosan leírja a lehetőségeket a környezeti hatástanulmány elektronikus úton történő közzétételéről, tehát ma is közzé kell tenni, ezt a felügyelőség hivatalos honlapján teszi meg. De szabályozott az is, hogy a nyomtatott példányokba szűkös a betekintést biztosítani, és ezt meg lehet tenni a beruházás székhelye szerinti jegyzőnél is. Rendszerint, ha a határozat megszületik, a hatásvizsgálati eljárást lezáró határozat, akkor az önkormányzatok a teljes szövegét nyilvánosan is közzéteszik, ez a gyakorlatban a honlapjukon történik meg.

Összegezve: az előterjesztő egyik módosító indítványt sem támogatta, és ugyanezt tette a Fenn tartható fejlődés bizottságának többsége is. Köszönöm a jegyzőket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására mintegy 5 perc áll majd a rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A Fenn tartható fejlődés bizottsága nem kívánt előadót állítani, a bizottságban megfogalmazott kisebbségi véleményt pedig Sallai R. Benedek képviselőtársunk, a bizottság elnöke ismerteti.

Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, a Fenn tartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt az utasítást kaptam, hogy a házszabály értelmének megfelelően csak szó szerint ugyanazt mondhatom el kisebbségi véleményként, mint ami a bizottsági ülésen elhangzott, ezért engedelmükkel felolvassom, hogy ne vétsek a házszabály ellen.

Az országos környezetvédelmi információs rendszer átalakításának fő célkitűzése, hogy a jelenlegi, döntően papír alapú adatszolgáltatások megszűnjenek, elektronikus úton teljesítsék azokat a jövőben a kötelezettek. Az Alaptörvény 21. cikke szerint Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez, amellyel ez a törvényjavaslat a mi véleményünk szerint nem áll teljes mértékben összhangban.

A környezeti információkhoz való hozzáférés igénye és ennek lehetőségeinek bővítése egy öröndetes irány, aminek az LMP is örül, tehát megint egy olyan jogszabályról van szó, amivel pártunk teljes mértékben egyet tud érteni, viszont eszközeit tekintve vitatja a megvalósításának a hatékonyságát és megvalósíthatóságát.

Azzal a céllal, hogy létezzen olyan informatikai megoldás, amellyel a környezethasználók és érdeklődők hozzáférhetnek a releváns környezeti információkhoz, természetesen teljes mértékben egyetért az LMP, mert ez az egészséges környezethez való alapjog érvényesítésének egyik alapvető infrastrukturális feltétele.

(19.50)

Ez az információs rendszer a jelen formájában azonban nem felel meg az alapvető elvárási, felhasználási követelményeknek. Ugyanakkor továbbra sem látjuk biztosítottak, hogy a nyilvános adatok köre jóval bővebb lesz majd a jövőben, mint eddig.

A védett területekre vonatkozó, illetve vízügyi adatok hozzáférhetősége hézagos, a hatósági rendszer folyamatos átalakítása pedig az adatsor folyamatossága és az adatok összehasonlíthatatlansága miatt kérdéses. A Lehet Más a Politika olyan környezetvédelmi információs rendszert támogat, amelybe a teljes erdészeti tájhasználati adatbázis is felkerülne - jelenleg az erdészeti üzemtervek jelentős mértékben szolgálati titoknak minősülnek, nem férnek hozzá ehhez teljes mértékben a területhasználók -, és rendszerezésre kerülhetne, hiszen az mind olyan információ, ami a hatóságoknál rendelkezésre áll, az állampolgárok és a civilek számára pedig mégsem hozzáférhető. Tehát az adatkezelők az infotörvény alapján - amit államtitkár úr is említett - nem látják biztosítottak ennek az elérhetőségét. A Lehet Más a Politika azt akarja elérni, hogy azok a környezeti információk, amelyek közforrásokból jönnek létre, és jelen pillanatban nem hozzáférhetőek, a jövőben mind megismerhetővé váljanak.

Ellentmondást látunk abban, hogy miközben a környezeti információkhoz való hozzáférést állítólag szívéen viseli a kormány, minden egyes ügyben peres úton kell érvényt szerezni ezen elvárásainknak, legyen szó akár Paksról, akár más fejlesztésről. Erről a közelmúltban számos tapasztalatot szerezhettünk.

A gyakorlatot jól jelzi, hogy amikor kiirtották a Kossuth tér fáit, az érintett lakossági csoportok csak a fakivágási engedély jogerőre emelkedése és a fák kivágása után hetekkel kapták meg a vonatkozó közigazgatási határozatot, így jogorvoslati joggal nem élhettek. A határozatok felrakására most sincs szándék. Tehát azokat a hatósági döntéseket, amelyeket a zöldhatóság a rendelkezésében megfogalmaz, ezután sem lehet majd megismerni, ezután sem férhetnek hozzá az állampolgárok. Tehát rendszeresen a bíróságra kell citálniuk a kormányt, illetve a hatóságot azért, hogy az információkhoz hozzájussanak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Először az írásban jelentkezett képviselőnek, Heringes

Anita képviselő asszonynak adok szót, az MSZP képviselőcsoportjából.

Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Amint az ismert, az országos környezetvédelmi információs rendszer elsődleges feladata, hogy a környezet állapotának és használatának figyelemmel kísérését, igénybevételi, terhelési adatait gyűjtse, feldolgozza, nyilvántartását támogassa és az érintett felhasználókat ellássa a szükséges információkkal, teljesen nyilvánossá tegye ezeket. Ebből a szempontból üdvözlendő az, hogy a XXI. század fenntarthatósági és környezetvédelmi szempontjainak figyelembevételével a javaslat megteremti a környezethasználók adatszolgáltatásának elektronikus alapokra helyezését, vagyis a jelenlegi, döntően papír alapú adatszolgáltatás felváltása az ügyfélkapus adatszolgáltatási rendszerrel.

Bízunk ugyanakkor abban, hogy ez nem az utolsó lépés, és a rendszer összességét alkotó környezetvédelmi szakrendszerek egyszerűsítése is követi majd ezt a fázist, mert sok esetben a probléma pont az alkotó szakrendszerek bonyolultságából fakad. Külön üdvözljük, hogy a javaslat révén megvalósul a szakmai szervezetek kívánsága, azaz az újból létrejött Környezetvédelmi Hatósággal a szakmai konzultáció jogintézménye.

Az egyszerűsítés, az elektronikus ügyintézésre való áttérés, valamint a szakmai konzultáció intézményének megteremtése miatt támogatjuk a javaslatot. Ugyanakkor jelezzük, hogy az ilyen típusú gondolkodással értünk egyet, és abszolút fellépünk minden olyan kormányzati szándék ellen, amelyek szerint nem kell komolyan vennünk a környezetünk védelmét. Mi ebben a kérdésben is pápábbak leszünk a pápánál, mert a kormánnyal szemben nekünk a természeti környezetünk tényleges védelme is prioritás. Fel sem merülhet bennünk az a kérdés, ami a Földművelésügyi Minisztérium állománygyűlésén felmerült, azaz hogy vannak olyan gazdasági érdekek, amelyek fontosabbak ennél. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy kettőperces felszólalásra nincs lehetőség, viszont rendes felszólalásra gombnyomással van lehetőség. Meg is kérdezem, hogy kíván-e valaki felszólalni. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előbb elmondtam a kisebbségi hivatalos véleményt, amit a bizottságban is hangoztattam, most nagyon röviden a saját tapasztalataimmal és véleményemmel hadd egészítsem ezt ki.

Gyakorlatilag a kormányzat egy XXI. századi irányt venne azzal, ha elektronikus rendszerben le-

hetővé tenné, hogy online eszközökkel minden egyes hatósági ügy háttéranyagai hozzáférhetőek legyenek, hatástanulmányok, Natura 2000-es hatásbecslések, határozatok elérhetőek legyenek, és ezáltal mindazoknak a tájhasználóknak, területhasználóknak és környezethasználóknak, akik ezzel napi szinten dolgoznak, lenne módjuk, hogy ezeket megismerjék. Lenne mód arra, hogy egy-egy kedvezőtlen, környezetre esetleg káros, a szomszédok, a területhasználók érdekeit sértő ügyben legyen mód arra, hogy jogorvoslattal tudjanak élni, és jobban tudjanak a demokratikus lehetőségeikkel részt venni a közösségi döntésekben.

Ez a rendszer, amiről beszélünk, részben működő rendszer. Ez korábban létrejött, habár nem működik. Elsőként 1 milliárd forintot fordítottak rá közpénzből, majd újabb 2 milliárdot, és a mai napig ez nem egy átlátható és működőképes rendszer. Most gyakorlatilag pályázati lehetőségek teremődtek meg arra, hogy újra fejlesztésre kerüljön, ami véleményünk szerint nem garantálja azt, hogy ez most már egy használható és jó rendszer lenne.

Látjuk azt a szándékot a kormányzatban, hogy nagyon sok megoldásban informatikai eszközöket használjon, viszont jó néhány esetben ezen törekvések csak akkor tudnak teljesezni, ha a nemzetközi kötelezettségek végrehajtására is megvannak a törekvések. Államtitkár úrral korábban volt módunk eszmét cserélni az általános vitában az aarhusi egyezmény végrehajtásának kötelezettségeiről, és akkor is elmondtam, hogy mindaddig, ameddig nem lehet következetesen végiglatni egy-egy környezetvédelmi, természetvédelmi engedélyezési eljárás során a teljes folyamatot, addig nem beszélhetünk átlátásról. Mindaddig, ameddig a környezeti információkat leszűkítik csak a zöldhatóság feladat- és hatáskörére és csak ezt az illetékeséget tartja meg a jogszabály, és nem veszi bele az egyéb tájhasználatához kötődő információkat, amire részben utaltam már a kisebbségi véleményben is - mint például az erdészeti tájhasználatot vagy akár az általános termőföldhasználatot -, addig ez nem tud teljes lenni.

Ez a rendszer akkor lehetne működőképes, ha teljes mértékben alkalmazkodnánk ahhoz, hogy minden igényhez minden állampolgár hozzáférjen. XXI. századi demokráciát csak úgy lehet építeni, ha törekszünk arra, hogy a közösséget bevonjuk a döntéseinkbe, és ehhez csak úgy lehet döntéseket hozni, ha minden esetben minden információ rendelkezésre is áll ahhoz, hogy a lakosság és az érintett tájhasználók, területhasználók, környezethasználók ehhez hozzáférjenek.

Míndezen okok miatt szerettük volna mindazokat a kereteket bővíteni - egyetértve a kormányzati iránnyal, de nem elégségesnek és nem hatékonyak megítélve azt -, tehát egyetértve a célokkal, egyetértve a kormányzati törekvésekkel szerettük volna, hogy ha már szabályozás születik, ha már hozzányúlunk, akkor egy lényegesen bővebb, teljesebb és egészségesebb szabályozás valósulhasson meg. Ennek érdekében

nyújtottam be a módosító indítványokat, amelyeket sajnálatomra elutasított a bizottság.

Abban bízom, hogy a következő időszakban, a közeljövőben lesz még mód arra, hogy ha ezzel az eszközzel nem, de más eszközzel a környezeti információkhoz való hozzáférés lehetőségei bővüljenek. Ugyanakkor hadd mondjam el, mint egy olyan ember, aki húszéves múlttal a zöldmozgalomból jön, és sok-sok pert töltöttem azzal, hogy környezeti információkhoz hozzáférjek, majd átjöttem a politikai szektorba, és azzal kezdődött a pályafutásom, hogy a paksi környezeti hatásbecslésekhez ugyanúgy nem tudtam hozzáférni, és ugyanúgy peres úton lehet csak hozzáférni, hogy ezeknek a szabályoknak az alkalmazhatósága nem alkalmas arra, hogy hozzáférjünk a környezeti információkhoz.

Amennyiben a jogalkotó - és azt vélem, hogy a magyar kormány komolyan gondolta az Alaptörvényben rögzített alapvető jogokat az egészséges környezethez - ezt fenntartja és komolyan gondolja, ehhez bővebb, tágabb lehetőségeket kell teremteni a társadalomnak, és minden információt, ami közpénzből születik, hozzáférhetővé kell tenni. Ezzel a szemlélettel tettük meg a módosító indítványokat, és ennek az elfogadását kértük a kormányzattól, amire sajnos nem volt fogadókészség.

Ennek ellenére a jogszabálynak nyilvánvalóan örülünk, hogy ez az irány megszületett, bár lehetett volna jobb és hatékonyabb a megoldás. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e még felszólaló. *(Nincs jelentkező.)* Mivel jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom, és átadom az elnöklést Lezsák Sándor alelnök úrnak.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: A képernyőről követtem a történéseket. Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A napirendre térve: most a bizottsági jelentés vitája folyik, amelyben én nem ismételném meg azokat az érveket, amelyeket Sallai R. Benedek képviselő úr javaslatának elutasítása ügyében már megfogalmaztunk, csak néhány kiegészítést teszek.

(20.00)

Fontosnak tartom elmondani, hogy ez a fejlesztés befejeződött. Nincsen kétmilliárd meg még kétmilliárd. Az előző kétmilliárd volt évekkkel ezelőtt, azért mi felelősséget nem vállalunk. Most indul egy új környezetvédelmi információs rendszer január 1-jétől, amelynél természetesen számot kellett azzal vetnünk, hogy adott esetben mire történik a fejlesztés.

tés. Így azokban az esetekben, ami nem volt költség-hatékony, például az autóbontókra külön felületeket nem dolgoztunk ki, mert olyan kevés a papíron beérkező adat, ami így nem igényelte ezt. Azonban, mint elmondtam a bevezető gondolatokban is, ki kívánjuk terjeszteni számos kutatási területre is. Így például a közpénzből kiírt pályázatok, koordinált kutatási projektek által gyűjtött, feldolgozott monitorozási eredményeket a rendszerben szerepeltetni fogjuk.

Lehetőséget ad a válasz arra, hogy ismét megismételjem, az általános vitában elhangzottaknak megfelelően, hogy a felügyelési határozatok nyilvánosak lesznek, tehát azok fölkerülnek a rendszerre. És hát lehetőséget kapok arra Heringes Anita gondolatai kapcsán, hogy szóljak a minisztérium zártkörű állománygyűlésén elhangzottakról is, mert jobb, ha személyesen mondom el ezeket a gondolatokat, mint ha áttételesen hallják.

Nos hát, úgy állok neki ennek a munkának, vagy úgy álltam neki, hogy a tudományos világ iránti legnagyobb alázattal teszem; a civil szervezetekkel a legszélesebb együttműködésben, természetesen figyelembe véve a teljesíthetlenséget is, amit a civil szervezetek meg szoktak fogalmazni. Reggeltől estig hallgathatnánk az ő elvárásait, reggeltől estig szégyellhetnénk magunkat, és nagy valószínűség szerint, ha ők lennének a helyünkben, ugyanolyan döntéseket hoznának. Ennek ellenére együtt kell működni a zöldszervezetekkel, a vidékiségeből adódóan a természet iránti különös érzékenységgel, de - itt jön egy nagy de - a műszaki értelmiség racionalitásával.

Azért kívánom ezt elmondani, mert a ne legyünk pápábbak a pápánál nem jelent kevesebbet, mint hogy az európai uniós jogszabályokat nekünk nem kell megfejteni. Nem kell jogszabályokban le nem írt előírásokat betartatni, például a Natura 2000-es területeken sem. Azokat az eljárásrendeket, amelyeket szabályoznak az európai uniós jogszabályok és át vannak ültetve a magyar jogba, ezeket kell betartani. És ha így tesszük, akkor a természetvédelmet senki nem használja mumusként. Ezekre vonatkoztak a szavaim. És semmi okom, hogy kihátráljak ebből az álláspontból. Remélem, képviselő asszony is megérti, hogy ezek nem feltétlen teljesíthetetlen, nem feltétlen a természet- és környezetvédelmet háttérbe szorító elképzelések.

Ezek után azt kérem képviselőtársaimtól, hogy támogassák az országos környezetvédelmi információs rendszer továbbfejlesztésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a holnapi határozathozatalok körében kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló előter-**

jesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Az előterjesztés T/1706. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/1706/8. számon, a Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését pedig T/1706/9. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1706/11. számon, összegző jelentése pedig T/1706/12. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerülhet sor. Megadom a szót Horváth László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben.

HORVÁTH LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2014. november 27-ei ülésén megtárgyalta a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló T/1706. számú törvényjavaslatot.

A javaslat benyújtásának célja, hogy a bányászati és az azon alapuló energetikai iparágak gazdasági és társadalmi helyzetét, helyzetét javítsa a jelenlegi és a várható műszaki, környezetvédelmi és gazdasági tendenciákra tekintettel, és tegye mindezt úgy, hogy az állami tulajdonban lévő ásványkincsekkel történő ésszerű és fenntartható gazdálkodás egyaránt szolgálja mind a társadalom, mind a gazdaság, mind az állam közös érdekeit.

A bizottsági ülés során döntés született a már említett gazdasági bizottsági módosító javaslatról, amelyet a bizottság az egységes jogalkalmazás érdekében fogalmazott meg. Bizottságunk ezt az indítványt 25 igen és 6 tartózkodó szavazat mellett támogatta. A módosító javaslatról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további technikai módosításra irányuló szándékot is megfogalmazott. E módosító javaslat 25 igen és 6 tartózkodó szavazat mellett kapott támogatást.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 25 igen és 7 tartózkodó szavazat mellett támogatta. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kisebbségi véleményt kívánja-e valaki ismertetni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem, hogy az előterjesztők közül kíván-e valaki most felszólalni. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen.

Akkor most az írásban előre bejelentett felszólalók következnek. Megadom a szót Sallai Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az írásban a jelentkezés a kisebbségi vélemény közlésére volt szükséges, csak azért nem

láttam értelmét, mert 3 percben nem tudtam volna elmondani, és a házszabályi rendelkezések szerint nem térhetek el a bizottságban megfogalmazottaktól, így viszont szabad lehetőségem van arra, hogy eltérjek. Így a kisebbségi vélemény egy részét szeretném ismertetni.

Amit kifejezetten aggályosnak tartottunk, és kifejezetten problémásnak, két technológia elterjesztése. Az egyik nyilvánvalóan a palagáz-kitermelési engedélyezési eljárásban a bányahatóság elsőfokú és alaphatóságként való eljárása. Nyilvánvalóan arról van szó, hogy volt Magyarországon precedens arra, hogy palagázkutatással kapcsolatban a zöldhatóság megálljt parancsolt. Ugye, a konkrét esetben egy kanadai cég volt érintett, és az eddig magyarországi palagázkutatással foglalkozó cégek azt követően kellett leállítania a kutatást, hogy a területileg illetékes környezetvédelmi hatóság megtiltotta neki a hidraulikus rétegrepszteszes technológia alkalmazását.

Az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség azzal érvelt, hogy a besajtott víz 2 százalékban mérgező, allergén, mutagén, rákkeltő, környezetet károsító, például biocid anyagokat tartalmaz. A mi véleményünk szerint a jogszabály módosításának egyik oka az volt, hogy az ilyen kritikus környezetvédelmi hatósági alapeljárási állásfoglalások élet kivegye, és emiatt a bányahatósághoz rendelte át ezt.

Ezt nem tartjuk elfogadhatónak, hiszen egy olyan technológiáról van szó, aminek nincs több évtizedes tapasztalata, nincs több évtizedes múltja, és az Európai Unió hatodik és hetedik környezetvédelmi programjának a megelőzéssel és az elővigyázatosság elvével kapcsolatos kötelezettségei Magyarországra is alkalmazandóak lennének; ami nyilvánvalóan arról szól, hogy amennyiben nincs tudományos bizonyíték egy negatív hatás elmaradására, abban az esetben feltételezni kellene az engedélyezésben a negatív hatást.

(20.10)

Jelen pillanatban teljes mértékben aggályosnak látjuk ezt, a környezetvédelmi felügyelőség csak szakhatóságként fog ebben részt venni, amit nagyon nehéz elfogadnunk.

A most benyújtott bányászati törvénymódosítás a hatósági engedélyezési jogkörök megosztásába úgy nyúl bele, hogy erősíti a bányászati hatóság befolyását a palagázzal kritikusabb zöldhatóság rovására. A törvénymódosítás mögötti hatósági folyamatba nem látunk melyen pontosan, nem lehet tudni, hogy a módosítás milyen hatással lesz a környezetvédelmi hatóság jogaira és jogköreire, a palagázfúrások engedélyezésére. Ugyanakkor a Paksi Atomerőmű bővítésének módja nem hagy kétséget afelől, hogy a kormánynak különböző gazdasági lobbik fontosabbak, mint a környezetvédelmi megfontolások, és ez kelti bennünk azt az aggályt, hogy a jelenlegi politikai

helyzetben a zöldhatóság alaphatóságként történő kiiktatása környezetbiztonsági szempontból aggályos. Alapvetően bizottságunk a házszabály 44. §-ának (1) bekezdése értelmében azt vizsgálta, hogy milyen mértékben ellentétes a jogszabály az Alaptörvénnyel, és a mi véleményünk szerint az Alaptörvény szerinti egészséghez és egészséges környezethez való jog szempontjából kockázatokat rejt.

A másik technológia, ami miatt aggályok fogalmazódtak meg bennünk, azok a jogszabály 27. és 28. §-ában a szén-dioxid geológiai tárolásához kapcsolódó földtani kutatási engedéllyel kapcsolatosak, és itt a módosítás szövege, amit benyújtottam, az a rétegrepszteszre vonatkozóval együtt kiveendő lett volna, illetve vitára bocsátandó az alábbi indoklás fényében: mielőtt a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás hazai fejlesztésének a kutatással utat adnánk, szakmai és társadalmi vitában fel kellene mérni, hogy egyáltalán szükséges-e, jó-e a lakosságnak és az iparnak e mellett a fejlesztés mellett elköteleződni, várhatóan részben elvonva az erőforrásokat az energiahatékony, tiszta energián alapuló gazdasági váltás elől. Ha a kutatási engedélyeket kiadják, utána várhatóan a termelési engedélyt sem fogja a bányahatóság akadályozni.

Összességében: mindezek a technológiák környezeti kockázatot rejtenek, nagyon magas az energiaigényük, és egyáltalán nem olyan technológiákról van szó, amelyekben a nemzetközi tapasztalatok megerősítenék, hogy azt minden további nélkül engedélyezni szabad. Főleg adott esetben, a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás esetében az látható most, hogy ez 2020-30-ra futna fel, márpedig az alacsony kibocsátású gazdaságra való átállási kötelezettségek az európai uniós kötelezettségek miatt addigra meg kellene hogy valósuljanak, tehát mire ez beindulna, addigra már elvetendő technológiának fognak minősülni. Azt kértük volna, hogy ezen szempontok kerüljenek ki a jogszabályból, illetve a zöldhatóság járhasson el alaphatóságként, ezt a bizottság sajnos nem támogatta, a módosítóimat elvetették, ennek megfelelően sajnos így a pártunk nem fogja tudni támogatni ennek a jogszabálynak az ilyen való megszavazását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. Megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak, Fidesz.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk álló törvényjavaslat korábbi vitájában öröm volt az számomra, hogy jól látható módon valamennyi frakció közösen aggódott a hazai bányászat jövőjéért, közösen aggódott azért, mert az ásványvagyonnal, illetve azon belül a szénbányászattal kapcsolatos teendők az elmúlt ciklusban elevenen és égetően előkerültek. Ez a kormány az előző ciklusában célul tűzte ki a hazai ásványvagyon fölértékelését, átértékelését és annak mielőbbi nemzetgazdasági hasznosítását, úgy, hogy közben a környezeti fenntarthatóságra és az érvény-

ben levő jogszabályokra is ügyeljen. Ez a törvényt módosítás ehhez kapcsolódik, hiszen szabályozza a bányászat adminisztratív terheinek csökkentését, olyan jogszabályi koherenciát teremtve, amely a korábban meglévő jogszabályok között nem volt meg, segíti a kitermeléssel kapcsolatos szabályozás kialakítását a bányavállalkozásokon kívüli területeken is, az engedélyezési folyamat hiányosságait leszűkíti és csökkenti, illetve segít abban, hogy az ásványi nyersanyag-kitermelésre vonatkozó szabályozások beemelésre kerüljenek a bányatörvénybe, amelyek eddig a törvény hatályán kívül kerültek.

Én úgy gondolom, hogy ez a törvény fontos ahhoz, hogy a hazai bányászatot és a hazai ásványvagyonot a jövőben annak megfelelően tudjuk hasznosítani, ahogy a nemzetgazdaság érdekei ezt megkívánják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Örömmel hallottam azt, amit az előttem szólók elmondtak, hogy közösen aggódunk. Azt is örömmel hallottam, hogy a Törvényalkotási bizottság azt tűzte ki célul, hogy a bányászat társadalmi és gazdasági helyzetét újra meghatározzák, és hogy újra nagyon fontos helye legyen ennek az ágazatnak a nemzetgazdaságban, és hogy itt van egy közös társadalmi és gazdasági érdek. Ennek én azért örülök, ha legalább itt a vitában ezt halljuk, hiszen ez a törvényben nem jelenik meg.

Ez a törvény végül is egy tartalom nélküli forma, ami nem alkalmas arra, hogy újra lendületbe hozza, és a GDP növekedésével, munkahelyek teremtésével dinamizálja azt a magyarországi nehézipart, aminek a szakmakultúrája, kultúrája, előzményei azért még itt vannak előttünk, és nincsenek olyan messze, hogy azokra ne tudnánk emlékezni. Én örülök, hogyha ezt hallom, csak jó volna, hogyha ez tükröződne a törvényalkotó szándékában is.

A törvényalkotó, én úgy gondolom, hogy egy jó iparosmunkát végzett, hiszen a szakmai, ágazati érdekvédelmi szervezeteknek összegyűrtta az összes észrevételét, és azokat tényleg beletette a törvénybe. Úgy gondolom, hogy ezzel kisebb-nagyobb technikai jellegű akadályokat, adminisztratív akadályokat egészen biztosan legyőzött, és hogyha jól értettem Horváth képviselőtársam szavait, hogy ez még talán egységes szerkezetbe is fordulhat - ami egyébként tényleg jó, mert ez az egyetlen '93-as törvényünk, amit folyton csak toldozgatunk-foldozgatunk, de egységes szerkezetben még nem sikerült módosítani -, akkor ez még egy könnyebbség lehet, de ez még mindig csak a forma. Ez még mindig csak a forma, ez még mindig nem szól arról, hogy hogyan kerül kitermelésre, hogyan indul meg a termelés, kik fognak termelni, kiknek fognak termelni, hova fogjuk eladni azt, amit kitermelünk a föld alól.

Elmondtuk mi akkor a vitában, hogy mire van ehhez inkább szükség vagy emellett szükség. Szükség van stabil és kiszámítható, transzparens gazdasági és jogi feltételekre; proaktív, államilag is kedvezményezett és támogatott K+F tevékenységre; az egyszerűsített és biztonságos bányanyitás, hatósági engedélyeztetés kialakítására; világos, gyors, mindenkire egyformán érvényes és gazdaságosan teljesíthető környezetvédelmi előírásokra; a bányászok képzés kidolgozására és elindítására; valamint regionális bányászati klaszterek feltételeinek a kidolgozására. Ez az, ami nem köszön vissza ebből, pedig én úgy gondolom, hogy a kampány során, főleg mi, akik bányászvidékeken élünk, azért sokat hallhattunk arról, hogy ebben lesz tartalom. Volt ilyen kormányhatározat Borsodra is, volt ilyen Baranyára is, amelyben a kormány hitet tett amellett, hogy fel kell mérni a magyarországi ásványvagyonot, javaslatot kell tenni annak a kitermelésére, a jogi környezet megrendezésére és a jogi környezet átalakítására - ez részben, én úgy gondolom, hogy most egészen jól sikerült ebben, hiszen a szakmai szervezetek is nagyon sokat segítettek a kormányban -, és hogy el kell indítani a képzést.

Viszont mögöttünk van a tapasztalat, és most házelnökünket fogom idézni, hogy sajnos az illúzióinkat a tapasztalatunk most már elég rendesen megnyesdesi. Látjuk, hogy elindítják a vágárképzést, picit kampányízűen, éppen az önkormányzati kampány finisében. Tizenkettő nehézgépezelőt fognak képezni Komló városában, nem is mindegyikük lesz egyébként nehézgépezelő, hanem lesz köztük olyan, aki karbantartó is lesz; mélyművelésű bányába nem fognak tudni lemenni. És most, amikor hitet teszünk amellett - amit a Törvényalkotási bizottság is elmondott -, hogy a gazdasági és a társadalmi szerepét vissza fogjuk adni ennek a fajta nehéziparnak és ennek a fajta szakmakultúrának, akkor mintegy 30 nap múlva be fogjuk zárni az utolsó magyar mélyművelésű szénbányát Márkushegyen.

Itt egy pillanatra hadd reflektáljak arra, amit államtitkár úr mondott a vitában. Azt mondta nekem érvként, amikor én felhoztam, hogy mi történik azokkal a helyekkel, ahol van egy monokultúra, ami egy nagyiparra épült, és mindenfajta szolgáltatóipar, a bánya körüli szatellit cégek látták el munkahelyekkel a város lakóit, akkor ön azt mondta nekem, hogy Oroszlány az nem Komló. Ez így van, nem is így hívják, teljesen más a neve. Ha az ipari szerkezetátalakítás tekintetében talán előrébb is járnak, de higgye el, hogy mi pedig a tapasztalatok terén járunk jóval előbbre.

(20.20)

1999-ben és 2000-ben, úgy gondolom, hogy mi, komlóiak ugyanúgy végighallgattuk ezeket az érveket: nem lesz baj - ezt mondták nekünk. Mindent meg fogunk tudni oldani, lesz ipari szerkezetátalakítás, a bányavagyonot értékesítjük, a bányászokat át-

képezzük, vagy akit nem sikerül átképezni, nekik pedig tisztes megélhetést biztosítunk. Most így 14-15 évvel ez után visszatekintve, úgy gondolom, hogy Oroszlányból még lehet Komló. Önöknek még mindig megvan arra a lehetőségük, hogy változtassanak ezen.

Nem tartom jó érveknek azt, amit államtitkár úr mondott nekem a vitában, hogy az uniós versenyszabályoknak nem megfelelően, nem versenysemleges lehet csak támogatni bizonyos vállalkozásokat, így például a bányászati vállalkozásokat is. Ez két dolog miatt sántít az én álláspontom szerint. Az egyik az, hogy a bányavállalkozás majdnem mindeütt Európában állami vállalkozás. Több ilyen is van ebben az államban is, Magyarországon is, ott is beleavatkozik a versenybe az állam. Akkor, amikor koncessziókat két évre letiltunk, amikor a bányászati koncessziókat alig-alig sikerül kiírni, és azok sem igazán sikeresek, akkor úgy gondolom, az önmagában is torzítja a versenyt; vagy amikor más koncessziókról van szó, amelyekbe belenyúl az állam, a kiskereskedelembe, vagy éppen a múlt héten tárgyaltuk, már nagykereskedelemben, egy egészen picikét sem zavarja a magyar államot és a magyar kormányt az, hogy ezzel belenyúl a versenysemlegességbe. Miért pont itt, ahol 300 embernek 30 napja van arra, hogy egész egyszerűen megtervezze a következő életét, és hogy hogyan lesz ezután, azt végiggondolja?

Én úgy gondolom, államtitkár úr, még mindig van lehetőség, 15-ig vagy 16-ig, nem tudom, mikorra tervezik a költségvetés elfogadását, jelenjen ez meg egy sorban, és tolják ki. Ne hozzák az oroszlanyságiakat ilyen helyzetbe, mert higgyék el, 15 év múlva, ha visszagondolunk, lehet, hogy érvényes lesz az, hogy hát igen, Oroszlány is sajnos olyan lett, mint Komló.

De ha mégis amellet hitet teszünk, akkor töltsük meg tartalommal, induljon meg a vjárnképzés, induljon el a bányászsképzés, és ezt a szakmakultúrát és az általunk elmondott, öt pontban felsorolt érveket jelenítsék meg vagy ebben a jogszabályban, vagy emellett, a jogi irányítás bármelyik egyéb eszközében, ami elősegíti azt, és higgyék el, ez mindannyiunk érdeke, hogy ez a szakmakultúra, a bányászat és ennek a munkaerőpiacon való megjelenése és GDP-termelő képessége megjelenjen Magyarországon is. Ez a törvény ezt félig elősegíti; a formája megvan, a tartalmat kell még hozzáadni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót; egy percnél valamivel több ideje van.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném folytatni azt a gondolatot, amit Szakács képviselőtársam elkezdett. Tehát ez egy keret, amit tartalommal kell megtölteni, és itt a tartalom oldaláról én a hazai földgáz-bányászat fellendítésére szeretnék hangsúlyt fektetni, ugyanis a hagyományos szerkezetben még 74

milliárd köbméter földgáz elméleti készlet van, és ez nem tartalmazza a nem konvencionálisnak minősített kitermelést. A nem konvencionális, rétegreprésztéses technológia, mint amire a Makói-árok vagy környékén szükség lenne, különös hangsúlyt kap, természetesen megfelelő engedélyezés mellett, annak a bejelentésnek a tükrében, amit ma délután tett Putyin elnök Törökországban, hogy nem építik meg a Déli Áramlat-vezetékét. Tehát a hazai földgáz-kitermelésnek fokozott jelentősége lesz, erre szeretném csak a vitában felhívni államtitkár úr figyelmét. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. Varju László képviselő úr, független!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Attól a felelősségtől vezérelve és azoknak a tapasztalatoknak a birtokában, hogy az életem egy jelentős részét bányavállalatnál dolgoztam, és tíz évig nemcsak nyomon követve, hanem ebben a munkában részt vevő emberként azokkal a tapasztalatokkal is rendelkezem, ami, azt gondolom, hogy mindenképpen azt mondhatja velem, hogy igen, igen nagy jelentősége van annak, hogy egy ilyen iparág súlyát megfelelően kezelik-e egy országban. Én azt láttam az elmúlt években, hogy a rendszerváltást követő leépítés következményeként olyan módon szűnt meg ez a fontos iparág, amely annak újraindítását igen-igen nehézé teszi.

Önök az elmúlt években, néhány jeltől látva, hogy erre tesznek lépéseket, de az a törvénytervezet, amely itt most benyújtásra került, ennek feltételeit, azt gondolom, hogy csak nagyon-nagyon kis mértékben tudja támogatni és segíteni, legyenek ez akár a földgáz, legyenek akár az uránbányászat területén megtett lépések, amiben elég sok ember van, aki úgy gondolja, hogy ennek a lehetőségeit meg kellene teremteni. Azt gondolom, hogy nagyon nagy a felelősség abban, hogy ha egy törvény tervezete csak ebben a formában marad meg, akkor az nem biztosítja azt a lehetőséget, hogy valóban a gazdaság fontos szereplője vagy fontos eleme lehessen. Eppen ezért ebben a formában ez így csak nagyon nehezen támogatható, a módosítót sajnos technikailag befogadni nem tudták, tehát ennek megfelelően csak ilyen módon lehet ezt elfogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Több képviselőtársam szólásra nem jelentkezett, ezért a vitát lezárom, és megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Igazából az elhangzott vitában döntő többségben tovább folytatódott az általános vitában elhangzott érvrendszer kifejtése, és igazából

nem arról beszéltünk - kivéve Sallai R. Benedek képviselő úr hozzászólását -, azokról a módosító indítványokról, amelyeket a Törvényalkotási bizottság megvitatott, amelyeket a Gazdasági bizottság is megvitatott, és megvitatott a Fenntartható fejlődés bizottsága, és a viták során elhangzott többségi álláspont alapján született a TAB összefoglaló jelentése, és ennek a vitájáról lenne most szó; hanem arról, hogy mi nincs abban a bányatörvényben, amit 1993-ban fogadtak el, majd több alkalommal is hosszabbították, helyesebben módosították. Ennek a törvénynek akkor sem volt más tartalma, mint most: a bányavállalkozások, a bányászkodás feltételrendszerét, engedélyezését, a bányászati jog odaítélését, a bányatelkek kialakításának, ezzel kapcsolatos kártérítéseknek a szabályozását, a hatóság munkájának a rendjét szabályozta. Soha nem volt ennek a törvénynek része a bányászattal kapcsolatos gazdaságpolitikai kérdéseknek a kifejtése.

Ha hiányolták a szocialista képviselőtársaim ezt a tartalmat, erre 12 évük volt, 12 évig voltak kormányon, és az első négy évben tevőlegesen részt vettek a bányabezárásban, aminek biztosan megvoltak az indokai, ezen szerintem itt most kár vitatkozni. De a következő nyolc évben egy szalmaszálat sem tettek arrébb, hogy bányanyitásról lehessen beszélni, ezt az elmúlt négy évben a Fidesz-kereszténydemokrata kormányzat kezdeményezte, és vette fel közbeszédbe, a közös gondolkodás témakörei közé, és remélem, hogy ez folytatódni is fog. Vagyunk itt jó páran, akik úgy gondoljuk, hogy valóban a bányászati kultúrát, a bányászatot mint gazdasági erőt, mint a gazdasági fejlődéshez hozzájáruló szakmát fenntartani és biztosítani is kívánjuk a bányászat, konkrétan a szénbányászat újraélesztését.

Ehhez a célhoz viszont kereteket kell adni, és ezeket a kereteket, ami szintén az általános vitában hangzott el több ellenzéki képviselő részéről, ez a törvényjavaslat kellő szakmai alapossággal biztosítani tudja. Világossá, egyértelművé teszi az eljárási kérdéseket, az eddigi gyakorlatban felmerült jogértelmezési nehézségeket is tisztába teszi, és hát az előkészítés során, köszönhetően a szakmai szervezetek bevonásának, szerintem és önök szerint is, ez az általános vitában elhangzott, jó szakmaiságú; a bányanyitásokkal, a bányaműveléssel kapcsolatos, a kártérítéssel kapcsolatos kérdéseket jól szabályozza, és előremutató.

(20.30)

Rátérve a két konkrét módosító indítványra - amit Sallai képviselőtársam adott elő és mutatott be most a tisztelt Ház előtt -, el kell mondani, hogy biztos, valószínűleg ez a kormányzati szándék valahol a jó úton van. Az egyik oldal kifejezetten - konkrétan a nem konvencionális földgáztermelésre gondolok - azt mondja, hogy ilyet nem szabad csinálni, ez rettentően veszélyezteti az emberi környezet fenntarthatóságát. A másik oldal, a szocialista párti ol-

dal - szerintem helyesen - arra hivatkozik, hogy tekintettel az energiastratégiánk irányára, hogy függetlenednünk kell a függőségtől, meg kell találnunk azokat a formákat és eszközöket, amelyekkel a nem konvencionális földgáztermelésünket ki tudjuk bányászni, és ezt hazánk, a magyar nép javára tudjuk fordítani, és ezáltal tudjuk biztosítani az energiaellátásunk biztonságát. Úgy gondolom, hogy ez az irány helyes, és ezt elősegíti az előterjesztett törvényjavaslat.

Hozzá kell tennem, hogy a Fenntartható fejlődés bizottsága előtti vitában - Sallai képviselőtársam elfelejtette említeni - én akkor elmondtam, megkísértem elmagyarázni, hogy melyek azok a szakmai hátterek, melyek azok a feltételek, azok a környezetvédelmi, vízvédelmi feltételek, amelyek alapján majd engedélyezhető lehet az ilyen technológia alkalmazása a bányászat során, a bányászatban. Azt is hangsúlyoztam, hogy amikor a részletszabályokat a végrehajtási rendeletben meg fogjuk alkotni és a kormány elé fogjuk vinni, akkor messzemenőig figyelembe vesszük az Európai Bizottság ajánlását, amely ajánlásnak a tartalma, annak az adaptálása nézetünk szerint biztosítani tudja azokat a körülményeket, hogy a környezeti kockázatok ne álljanak elő, és anélkül lehessen ezt a tevékenységet folytatni.

Zárójelben jegyzem meg, hogy ez a fajta technológia a világban ismert. Sok helyütt csinálják a környezet terhelése és sérelme nélkül. Magyarországon is már a hatvanas években ismert technológia volt, azóta sincs tudomásunk arról, hogy a technológia alkalmazásakor - ami egy elszórt és kivételes jelenség volt - bármilyen tartós környezeti kár vagy környezetszennyezés történt volna. Természetesen ez nem ment föl minket az alól, hogy a lehető legkövetkezetesebb és a leghigorúbb mögöttes szabályozással tereljük abba a mederbe ezt a nem konvencionális földgáztermelést, amellyel biztosítani tudjuk nemcsak a földgáz kitermelését, hanem a környezet védelmét is.

A másik: a CO₂-tárolással kapcsolatban azt kell elmondanom, hogy amikor a törvényt módosítottuk, azt hiszem, 2012-ben, és adaptáltuk a CO₂-tárolással kapcsolatos feltételeket a bányászatról szóló törvénybe, akkor ez egy európai uniós követelmény volt, egy európai uniós jogszabályi megfeleltetést kellett végrehajtani akkor a magyar parlamentnek. Sokan akkor elmondtuk a vitában, hogy igazából nem örülünk ennek a kényszernek. Többünknek az volt a véleménye, hogy nem biztonságos, és nem biztos, hogy a fenntartható fejlődés irányába mutató ez az európai uniós szabályozás, de ez volt a kötelezettségünk.

A másik lépés az, amit most megteszünk, hogy a földtani kutatás fogalomrendszerében világosan elválasztjuk a CO₂-tárolásra vonatkozó szabályokat, hogy véletlenül se lehessen egy sajátos jogszabályértelmezéssel egy olyan eljárást kezdeményezni, amelybe úgymond fű alatt be lehessen csempészni a CO₂-tárolás földtani kutatását. Úgy gondolom, hogy pont ez a kettéválasztása és különválasztása a földtani kutatási fogalomrendszeren belül, és az ahhoz

kapcsolódó eljárási kérdések biztosítják azt, hogy ne lehessen ellenőrizetlenül másfajta földtani kutatási célok mellett, annak az álcája alatt ezt a CO₂-raktározáshoz szükséges tevékenységet elvégezni. Úgy gondolom, hogy e tekintetben erősíti a jogszabály és szigorítja a törvényjavaslat a CO₂-tárolással kapcsolatos feltételek kialakításának a lehetőségét.

Visszatérve még a palagázkutatásra, illetve a rétegrepesztéses eljárásra: az általános volt mindig is, hogy bányászati kérdésekben a bányakapitányságok, a bányászati műszaki hatóságok voltak az engedélyező hatóság. Ők voltak úgymond az irányadók ezeknél a döntéseknél. Csak megerősítjük ezt a tendenciát, és azáltal, hogy szakhatóságként a környezetvédelmi és vízügyi hatóságok részt tudnak venni ebben a folyamatban, világossá is tesszük az eljárási rendet, a jobbizonytalanságot meg kívánjuk ezzel szüntetni, hogy a két hatóság ne versenyző elsőfokú határozatokat hozzon, mert az nem jó a befektetéseknek, nem jó a bányanyitásoknak, és nem jó azoknak a céloknak sem, amelyekkel egyébként nagyjából mindannyian egyetértünk, hogy a hazai energiaforrások kitermelését azért elő kell segíteni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Mindezek alapján azt tudom mondani, hogy az általános vitában elhangzott támogatásokra figyelemmel azt kérem, hogy a törvényjavaslatot szavazataikkal is támogassák, amikor szavazni kell róla.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a holnapi határozathozatalok körében kerül sor.

Most pedig soron következik **az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/2123. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Népjóléti bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Zombor Gábor úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen a késői órán egy véleményem szerint nagyjelentőségű törvényesomagról kell eszmét cserélnünk. Köszönöm szépen, hogy velem tartanak. *(Korózs Lajos: Már nem vagyunk sokan.)*

Azok számára, akik az elmúlt években is figyelemmel követték az egészségügy változásait és az ehhez kapcsolódó törvényalkotást, már szinte megszokott dolog, hogy időről időre egy átfogó egészségügyi törvény, úgynevezett salátatörvény kerül a parla-

ment elé. Ez a ma a parlament elé terjesztett törvényjavaslat esetén sincs másként. Ennek az az elsődleges oka, hogy az egészségügy olyan komplex, szerteágazó rendszer, ahol a változtatásokat is általában párhuzamosan, több részterületen egyszerre hajtjuk végre, ez pedig egyszerre számos törvény egyidejű módosításával jár együtt.

Mindenekelőtt szeretném kiemelni, hogy az előző ciklus munkájának köszönhetően számos területen vannak olyan eredmények, amelyekre a következő időszakban építhetünk. Az elmúlt években fontos döntések születtek. Gondoljunk csak az egységes állami felelősségvállalás megteremtésére, az egészségügyi dolgozók többszöri béremelésére, vagy éppen azokra a népegészségügyi szempontból fontos intézkedésekre, amelyeket a nemdohányzók védelme vagy az egészségtelen élelmiszerek visszaszorítása érdekében tett a parlament.

Az alapok tehát megvannak, a Semmelweis-terv koncepciója is helyes irányt jelölt ki, s nagyon fontosnak tartom azt a szemléletváltást, amelynek köszönhetően a népegészségügyi szemlélet került a középpontba.

(20.40)

A célok nem változtak alapvetően: egészségesebb, egészségtudatosabb állampolgárok, biztonságos, egyenlő hozzáférést biztosító ellátórendszer, ami működő, fenntartható és a lehető legmagasabb színvonalú kell hogy legyen.

Az elmúlt hónapokban ágazatunkban folyt a munka. Ennek eredményeképpen született meg az a koncepció, amelyet a kormány elfogadott: az elkövetkezendő időszak teendőit foglalta össze, amelynek egyes elemeit jogszabályi formában is már szükséges megjeleníteni. Az első módosítások már most, ebben a törvényesomagban és a hozzákapcsolódó rendeletekben, a későbbiek pedig a jövő évi jogszabályban fognak megjeleníteni.

Úgy gondolom, ezekkel a jogszabályokkal újabb szakasz kezdődik az egészségügy talpra állításában, még akkor is, ha a jelenlegi törvényesomag radikális változásokat nem tartalmaz; nem is ez a cél: drasztikus, váratlan lépések helyett tudatos, tervezett, lépésenként építkező munkára van szükség.

A legfontosabb feladatok közé tartozik, hogy megkezdődik az egészségügyi alapellátás újjászervezése, ami egészségügyi ellátórendszerünk alapját kell hogy képezze - már nemcsak a neve miatt, hanem ténylegesen is. Erről a kormány határozata alapján márciusban önálló törvény készül, amelyet akkor fogunk tárgyalni. Ebben az új törvényben nemcsak a háziiorvosi, házi gyermekorvosi, körzeti fogorvosi rendszer újraszabályozása, megerősítése lesz a cél, hanem a népegészségügyi programok, szűrőprogramok, prevenció programok, azok intézményrendszerének, a védőoltásrendszerünknek a megerősíté-

se, illetve a védőnői szolgálat működési feltételeinek javítása és újratervezése is. Jelenleg folytatnunk kell az egészségügyi intézményrendszer átalakítását is, mert a korábbinál racionálisabb, rugalmasabb, s ezáltal hatékonyabb rendszer tudja igazán segíteni az egészségügy működését.

A módosítások kapcsán tovább erősödik a gyógyszerbiztonság és a szakorvosi képzés rendszere, de úgy gondolom, a legfontosabb üzenet mégis a népegészségügyi szemlélet további erősödése lesz. Kiemelt célunk, hogy az egészség védelme, a felelős, egészségtudatos gondolkodás minden döntésünkben, minden változtatásban megjelenjen, és egyre jelentősebb szerephez jusson a hétköznapjainkban is. Meggyőződésem, hogy ez az egészségügy igazi jövője, ez az egészséges, sikeres és emberi társadalom záloga is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek után engedjék meg, hogy az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú T/2123. számú törvényjavaslatot részleteiben is ismertessem.

Beszéltem már az alapellátásról, ami egy olyan terület, ahol az elmúlt években is fontos és előremutató lépések történtek, mégis látszik, hogy ennél tovább kell lépniünk, hiszen a rendszert komoly problémák feszítik.

A praxisváltó program, az eszközfinanszírozási támogatás és a körzetek finanszírozásának emelése mellett tudjuk, hogy ezen a területen van még tennivalónk: döntően a betöltetlen háziiorvosi praxisok helyzetének megoldása, illetve az előregedő háziiorvosi kar pótlása. A legfontosabb célunk az, hogy a fiatal orvosok számára újra vonzóvá tegyük nemcsak finánciálisan, hanem szakmailag is a háziiorvosi hivatást.

Ahogy említettem, a téma kiemelt fontosságára tekintettel, jövő márciusra önálló alapellátási törvényt fogunk megalkotni, amely nemcsak a hatékonyságot növeli - cél, hogy a körzetekben minél több beteg kapjon definitív terápiát -, hanem az alapellátás presztízsét is, finanszírozását is tovább kívánjuk javítani.

Az alapellátást érintően van több olyan, elsősorban a szakma részéről érkezett támogatható intézkedésre javaslat, amelyet a gyors változtatás szándéka miatt már most, ebben a törvényben szabályozni kívánunk. Ezek döntően a háziiorvosi praxisjog védelme érdekében történő intézkedések.

Az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény módosításával az önkormányzatnak a praxisjogot megszerezni kívánó orvossal történő szerződéskötést megelőzően ki kell kérnie az engedélyező egészségügyi államigazgatási szerv véleményét. Ha a szerződés megkötésekor vitás kérdések merültek fel, a mostani jogszabály módosításával lehetővé válik az is, hogy az említett egészségügyi szerv a vita rendezésében segítséget nyújtson. Ez a háziiorvosi kar fokozottabb védelmét célozza.

Itt érdemes megemlíteni azt, hogy a jelenlegi jogszabályi környezet lehetővé teszi azt, hogy az önkormányzatok egyoldalú döntéssel megakadályozzák

a praxisváltást, és ezáltal elveszítették a praxisok az értékállóságukat. Döntően a praxisokból távozni kívánó idősebb, nyugdíjas korú háziiorvosok számára ez rendkívül káros.

Ha egy önkormányzat nem kívánja a praxisjogot megszerezni és az orvossal feladatellátási szerződést kötni, erről nyilatkoznia kell, azonban erre eddig korlátlan idő állt rendelkezésre. Néhány önkormányzat azt a játékot játszotta, hogy nem válaszolt a felhívásra, ezáltal kifutott az időből, nem tudta eladni a praxist a háziiorvos, és egy bizonyos idő után ingyenesen az önkormányzat tulajdonába került a praxisjog. Ebben is szeretnénk változtatni azzal, hogy 45 napos határidőt adunk; tehát ha nincs válasz, a „hallgatás beleegyezés” elve alapján az úgy tekinthető, hogy az önkormányzat a szerződéskötéshez hozzájárult.

Ugyanígy hiányzott eddig a határidő a szerződéskötésre vonatkozóan, ezt most 90 napban határoztuk meg; abban az esetben, ha elhúzta az önkormányzat a szerződéskötésre vonatkozó időt, szintén elállt a vevő a praxistól.

Fontos változás, hogy ma a gyakorlatban az az orvos, aki a törvény erejénél fogva szerezte meg praxisjogát, nem feltétlenül rendelkezik a praxisjogra vonatkozó engedéllyel, hanem az engedélyt kiadó hatóság azt hatósági bizonyítvánnyal igazolja. Ezen túl az alanyi jogosultak praxisjogát az egészségügyi szolgáltatók nyilvántartásának adataival együtt hatósági bizonyítvány is tanúsíthatja. Mindezekon kívül a tartósan betöltetlen praxisok nyilvántartásával kapcsolatos adatkezelési nehézségeket is csökkentjük.

A mostani törvénnyel párhuzamosan készült el az a kormányrendelet, amelynek értelmében a területi ellátási kötelezettséggel rendelkező praxisok üzemeltetéséhez a kormány támogatást biztosít. Jelenleg a költségvetési törvény javaslatában a 2015. évre plusz tízmilliárd forint áll rendelkezésre erre a célra. Amennyiben a költségvetési törvény elfogadásra kerül, akkor ez jövőre körzetenként havonta plusz 130 ezer forintot jelent a háziiorvosoknak. A háziiorvosi finanszírozásban meglévő, úgynevezett fix díjat kívánjuk ezzel az összeggel növelni, amely elsősorban a rezsiköltségeket, a közüzemi szolgáltatásokat fedezheti. Ezt a pénzt minden felnőtt, vegyes és házi gyermekorvosi praxis megkapja.

2016-ra hasonló nagyságrendű fejlesztési terve van a kormánynak, további tízmilliárd forintot tudunk majd erre a célra fordítani. Itt a cél az lesz, hogy a praxisokban dolgozó asszisztensek, körzeti nővérek béréhez tudjunk hozzájárulni.

A kormányzat célja az, hogy a háziiorvosi praxisokban jelenleg meglévő finanszírozási összeg, amelyből jelenleg a háziiorvosoknak jelentős mértékben kell költségeket is állni, a kormányzati támogatásnak köszönhetően teljes egészében a háziiorvos bevételeit jelenthesse, ezáltal egy stabil, kiszámítható jövedelem és értékálló praxisjog a kormányzat és reményeink szerint a parlament célja is az elkövetkező időszakban.

(20.50)

Nagyon fontos területe az egészségügyi rendszerünknek a gyógyszerügy. A gyógyszerpolitika területén az elmúlt négy évben sikerült megtenni azokat a komoly lépéseket, amelyekkel gazdaságilag racionálisabb, szakmailag biztonságosabb rendszer alakult ki, miközben a betegek gyógyszerköltségei nemcsak hogy nem nőttek, de csökkentek is. E jogszabályban is vannak olyan változások, amelyek a gyógyszerekkel kapcsolatos egyes részterületeken fontos előrelépést jelentenek. Megteremtjük annak a lehetőségét, hogy a hamis vagy illegális gyógyszereket kínáló internetes honlapok elérhetetlenek legyenek. A gyógyszerhatóság így hatékonyabban tud fellépni az interneten kínált, engedély nélküli, úgymond csodaszerek ellen, amelyek többsége veszélyt is rejt egészségünkre, ezzel akadályozva, hogy a betegeket bizonytalan forrásból származó termékekkel megteveszthessék. Ez nem tűnik egy nagyon fontos rendelkezésnek, de higgyék el, képviselőtársaim, hogy a betegek és tulajdonképpen a saját magunk egészsége szempontjából ez egy rendkívül fontos eszköz, hiszen az interneten keresztül ellenőrizhetetlen minőségű és iszonyatos mennyiségű ilyen termék érkezik, amelyet nem tudunk idáig kontrollálni.

Komoly veszélyt jelentenek a társadalomra az úgynevezett dizájnerdrogok, amelyekről az elmúlt időszakban többször is hallottunk, az ezzel kapcsolatos problémákról, akár sajnálatos halálesetek kapcsán is. A kormány és a parlament is a dizájnerdrogok terjedésének visszaszorítása érdekében korábban is megfelelő intézkedéseket hozott. Ebben az esetben az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről szóló törvény melléklete tartalmazza a pszichotróp anyagokat. Ez a lista most újabb 39 pszichoaktív anyaggal bővül ki, mostantól ezen anyagok esetében is lehetővé téve a szigorú büntetőjogi fellépést visszaélések esetén.

Készül egy kormányrendelet is ezzel kapcsolatban, amelyben arra próbáljuk a lehetőséget megtalálni, hogy minél gyorsabban és minél rugalmasabban tudjon a kormányzat reagálni a dizájnerdrogmegjelenésre, hiszen gyakorlatilag naponta vagy óránként dobnak piacra egy picit változtatással újabb és újabb képleteket. Ebben is kérem majd az önök segítségét is. Ez egy rendkívül fontos kérdés, hiszen a drogprobléma egyik legkomolyabb eleme vagy legkomolyabb veszélye a dizájnerdrogkérdés.

A gyógyszerellátással kapcsolatban javaslunk több olyan módosítást, amely a lakossági gyógyszerellátás feltételrendszerét javítja. Ilyen például az a változás, hogy határidőt szabunk fiókgyógyszertár áthelyezése esetén, vagy az, hogy gyógyszerár létesítésénél az azonos feltételeket teljesítő pályázóknál az is elbírálási szempont legyen, hogy ki vállal hosszabb nyitva tartást.

Fontos kérdés a sürgősségi ellátás. Az Országos Mentőszolgálat feladatköre kerül újraszabályozásra három fontos területen, a mentés, az ügyeleti ellátás

és a betegszállítás területén. Ezzel célunk a betegellátás biztonságának további erősítése, amelyet a hatáskörök hangsúlyosabbá tételével, a koordináció és a hatékonyság növelésével érhetünk el. A mentőszolgálat feladata a kórházakon kívüli sürgősségi-ügyeleti ellátásban történő részvétel lesz, a sürgősségi-ügyeleti rend végrehajtásának irányítása, felügyelete és a kórházi ellátáson kívül szervezett ügyeleti ellátás irányítása országosan és egységesen. Jelenleg ez az országban rendkívül vegyes módon történik, sok-sok problémával.

Egyértelműen definiáljuk a mentőszolgálat feladatkörét a betegszállítás területén is, amelynek irányítása egy korábbi jogszabály értelmében a mentőszolgálathoz került. A betegszállítást a javaslat szerint a mentőszolgálat koordinálja és felügyeli olyan módon, hogy az ezek során tapasztalt szabálytalanságokról haladéktalanul értesíti az egészségügyi államigazgatási szervet. Ezzel sok, az állampolgárokat is érintő bosszantó, érdekeiket sértő anomáliát tudunk kiküszöbölni.

Talán kisebb jelentőségű, de a mentőszolgálat egy nagyon fontos feladatát érinti: a rendezvénybiztosítási tevékenységért jelenleg csak eseti szerződés alapján kérhető térítési díj, ezen kell változtatnunk, és törvényi felhatalmazással járulunk hozzá, hogy egységes szabályozás történjen.

Módosításokat javaslunk az egészségügy pénzügyi ellátásait érintő jogszabályokban is, amelyek már korábban kihirdetésre kerültek, de csak 2015-től lépnek hatályba, és ezért összhangba kell hozni a mostani jogi környezettel. Az „egyszerű állam” elnevezésű, a vállalkozói adminisztratív költségeket csökkentő, középtávú kormányzati program részeként több olyan feladat is megvalósul, amely az egészségbiztosítás pénzügyi ellátásait érinti. Mindez egy 2013-as kormányhatározatban meghatározott feladat végrehajtását jelenti. Ennek megvalósulása-ként a következő változások lépnek hatályba 2015. január 1-jétől, amennyiben a parlament ebben a formában elfogadja őket. Az egészségbiztosítás pénzügyi ellátásai és a baleseti táppénz összegének megállapításánál az ellátásra való jogosultság kezdőnapján fennálló biztosítási jogviszonyban személyi jövedelemadó-előleg megállapításához bevallott jövedelmet kell figyelembe venni. Megszűnik a rendszeres és nem rendszeres jövedelem közötti különbségtétel, és megváltozik a pénzügyi ellátások összegének kiszámításánál figyelembe vehető időszak.

A módosításokat a 2014. december 31-ét követően kezdődő ellátásra való jogosultság esetében kell alkalmazni, az addig igényelt és megállapított ellátások összegét az új számítási szabály nem változtatja meg. Ezen eljárási szabályok módosulásával a foglalkoztatók adminisztratív terheit kívánjuk csökkenteni, ugyanis a foglalkoztató részéről a továbbiakban nincs szükség járulékos adatlapok kitöltésére, a NAV felé teljesítendő havi adóbevallás alapján történik a számfejtés, tehát csak egy irányban kell a munkáltatónak adminisztrációs tevékenységet folytatni.

Időben közelebbi jövedelem egy részét pótolja a pénzbeli ellátással az egészségbiztosító, hiszen az idő előrehaladása, a minimálbér emelkedése, a munkáltatók és a munkavállalók közötti béremelési megállapodások, valamint a munkahelyi előremenetel számos esetben fizetésemelkedéssel is jár. Jelenleg, ha a biztosított például az év elején lépett előre, és ezzel egyidejűleg emelték a fizetését, akkor is az előző naptári évi jövedelemadatok alapján részesül pénzbeli ellátásban. A változások következtében a számítási időszak időben közelebb jön, például ha a biztosított 2015. szeptember 3-tól lesz jogosult táppénzre, akkor a 2015. január 1-je és a 2015. június 30-a közötti időszak, a 180 nap jövedelme lesz a számítási alap, feltéve, hogy a biztosított folyamatosan dolgozott. A jelenlegi szabályok alapján az előremenetel során megállapított megemelt fizetése nem képezne az ellátási alap részét.

Megszűnik a rendszeres és a nem rendszeres jövedelem közötti különbségtétel. 2015 januárjától a nem rendszeres jövedelmeket, például jutalom, prémium, egyéb év végi részesedés a táppénz, valamint a csecsemőgondozási és a gyermekgondozási díj összegének megállapítása során nem azzal az időtartammal arányosan kell figyelembe venni, amelyre tekintettel azt kifizették, így nagyobb súllyal szerepelnek az ellátási alap kiszámításakor. Az ellátások naptári napi alapjának kiszámításakor a nem rendszeres jövedelmek esetében általában kisebb lesz az osztószám, tehát előnyösebb megoldás várható.

(21.00)

További fontos változások a pénzbeli ellátásokkal kapcsolatosan, hogy 2015. január 1-jétől ezek a jogszabályok már összhangban kell hogy legyenek a hatályos sikeres gyed extra szabályokkal, valamint az egyéb kapcsolódó jogszabályokkal, egyszerre kellett a már kihirdetett, de hatályba még nem lépő jogszabályokat is felülvizsgálnunk.

Néhány olyan változás, amit érdemes kiemelni: azon rendszeres pénzellátásban részesülő, megváltozott munkaképességű kismamák, akik pénzbeli egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezettek, a módosítás következtében jogosulttá válhatnak gyermekgondozási díjra is.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseire kapcsolódóan a jogszabályi összhang megteremtése érdekében szükséges az egészségbiztosítási törvény módosítása, így csecsemőgondozási díjra, illetve gyermekgondozási díjra a családba fogadó gyámok is jogosulttá válhatnak. Mint ahogy hallhatták, megváltozik a terhességi és gyermekágyi segély elnevezése csecsemőgondozási díjra.

S van egy szomorú módosítás is, ami azonban a korábbi hátrányos helyzetet küszöböli ki, hiszen azon szülő esetében, akinek a csecsemőgondozási díj folyósítására jogosító gyermeke volt és az elhalálozik, akkor a szülő nem válik a módosítással azonnal ellá-

tatlaná, tekintve, hogy a munka törvénykönyvével összhangban a szülési szabadság fennmaradó idejére a csecsemőgondozási díj továbbra is folyósításra kerül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor az egészségügyről beszélünk, nagyon fontos, hogy az ágazatban dolgozókról is beszéljünk, és az emberi erőforrással kapcsolatos problémákkal is szembenézzünk. Az egészségügyben dolgozók megbecsülése érdekében méltó anyagi és munkakörülményeket kell számukra teremtenünk, és el kell érniük, hogy hazánkban csökkenjen az orvos- és szakdolgozóhiány. Az elmúlt évek ágazati béremelései, a rezidensösztöndíj-programok mind ehhez vezető lépések voltak, és nem feledkezhetünk meg az utánpótlásról és a képzésekről sem.

A törvénycsomagban van egy módosítási javaslat, amely már a törvényi alapjait adja egy új, a rezidensképzéssel kapcsolatos kormányrendeletnek, amely azt célozza meg, hogy központilag, központi forrásból és mindenki számára elérhetővé váljon, minden Magyarországon végzett orvos számára elérhetővé váljon a Markusovszky- vagy a hozzá hasonló rezidensösztöndíjak. Így próbáljuk az ő itthon maradásukat segíteni, azzal, hogy nem csökkenhet a szakvizsga letétele után a bérük, ezt is szeretnénk megvalósítani az elkövetkező időszakban. Ez már az orvosok életpályamodell-feltételeinek az első részének a kidolgozását jelenti és a folyamat elindulását.

Az egészségügyben lévő hivatásrendi köztisztviseltek, a Magyar Orvosi Kamara, a Gyógyszerészeti Kamara és a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara vonatkozásában a jövő évben általános választások lesznek. A választási szabályok pontosítását kérték a kamarák, hogy ne fordulhasson elő olyan eset, amelynek során a kamarák folyamatos működése, működőképessége veszélybe kerülhet. Be kell látni, hogy egy picit túl szigorú volt az előző szabályozás.

Nagyon fontos alapelvekről is rendelkezik a törvénycsomag, hiszen az egészségügyi ellátásban Magyarország a szolidaritásalapú és kötelező társadalmi biztosítási rendszer mellett tette le a voksot több alkalommal is. Ez az egyetlen hozzáférhetőség és az igazságosság jegyében kell hogy működjön. Ezért azt a folyamatot, amely aggasztóvá vált a magyar egészségügyi rendszerben, és tisztázatlan helyzetet teremtett az állami és a magán-egészségügy keveredése, emiatt úgy döntött a kormány, hogy a két ellátási formát térben, időben, szervezetileg és finanszírozási szempontból is el kell különíteni. Fontos alapelv, hogy ne lehessen megkülönböztetni az ellátás szempontjából anyagi okok miatt biztosítottat és biztosítottat.

A közfinanszírozott és a magán-szolgáltatások egymástól elválasztása érdekében rögzíteniünk kell az egészségbiztosítási törvényben, hogy finanszírozási szerződéssel rendelkező egészségügyi szolgáltató a kötelező egészségbiztosítás keretében az Egészségbiztosítási Alap terhére igénybe vehető egészségügyi szolgáltatásért a biztosítottól nem kérhet térítési díjat. Természetesen nem tartoznak ezen tilalom alá

azok az esetek, amikor a biztosított úgynevezett kényelmi szolgáltatásokat kér és vesz igénybe, illetve azok az esetek, amikor az ellátás költségeihez jelenleg is hozzá kell járulnia a betegnek. Ilyen a fogszbályozó készülék beépítése.

A fekvőbeteg-ellátás során ugyan nem lehet el térni a beutalóban foglaltaktól, ez azonban nem jelenti azt a jövőben, hogy a biztosítottat csak az ellátásra területileg köteles szolgáltatóhoz lehet beutalni. A beutalás során a beteg továbbra is jelezheti azon igényét, hogy másik kórházban, másik szolgáltatónál szeretne gyógyulni, ezt az intézmény csak különös esetekben utasíthatja el, azonban a korábbi szabályozáshoz képest fontos változás, hogy ezért a betegnek fizetési kötelezettsége nem keletkezhet, tehát nem lehet kérni tőle pénzt ezért a területen kívüli ellátásért.

Fontos eleme az egészségügy szervezésének az ágazati intézményrendszer. A törvényben néhány módosítás már utal arra, hogy milyen mértékben és hogyan kívánja a kormány a háttér-intézményrendszert átalakítani. Ez jelenleg a Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézetet, röviden a GYEMSZI-t érinti, amelynek jogutódja az Állami Egészségügyi Ellátó Központ lesz. Ez az intézmény fogja az állami egészségügyi intézmények és a kapcsolódó vagyron felett *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.)* a fenntartói és tulajdonosi jogokat gyakorolni. Emellett az Országos Gyógyszerészeti Intézet újra önállóvá válik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A többit majd a vita második felében kívánom elmondani, a jelentős változásokról beszámoltam. Szeretném, hogyha érdemi szakmai párbeszédet tudnánk folytatni, hiszen az egészségügy mindannyiunk közös ügye és felelőssége. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bene Ildikónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, neki is és a többi vezérszónoknak is 15 perces időkeretben.

DR. BENE ILDIKÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/2123. számú törvényjavaslat több törvény megnyitásával és módosításával az alábbi célkitűzések megvalósítására tesz javaslatot.

Számos ponton változik és egyszerűsödik - ahogy államtitkár úr is elmondta - és rugalmasabbá válik a pénzbeli ellátások területe, és az a cél, hogy az adminisztratív terhek csökkenjenek. Az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásait érintő egyes feladatok végrehajtásáról szóló 1056/2013-as kormányrendelet szabályozza a végrehajtandó feladatokat, viszont azt mondhatjuk, hogy a koncepcióban semmiféle eltérés

és változás nincsen, de a munka törvénykönyve és a gyed extra átvezetésre kerül ebbe a törvényjavaslatba.

(21.10)

2015. január 1-jétől az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásai - ami a gyermekgondozási díjat, a táppénzt, illetve a csecsemőgondozási díjat jelenti -, valamint a baleseti táppénz összegének megállapításánál az ellátásra való jogosultság kezdő napján fennálló biztosítási jogviszonyban a személyi jövedelemadó-előleg megállapításához bevallott jövedelmet terhek csökkenését jelenti, hiszen a Nemzeti Adóhatósághoz bevallott adatokból számol majd az Egészségbiztosítási Pénztár, tehát megszűnik a többszörös jelentési kötelezettség. Ahhoz azonban, hogy ez a rendszer jól működjön, elengedhetetlen feltétel, hogy a foglalkoztatók a bevallásoknak határidőben tegyenek eleget. Az adóhatósághoz benyújtott adatok esetében önrevízióra is lehetőség van, így az ehhez kapcsolódó adatok módosításának megfelelően az ellátások összegét újra el kell bírálni, és a törvény szabályozza a végrehajtás pontos időbeni kereteit is.

Fontos az a módosítás beépítése is az Ebtv.-be, hogy ellátás nélkül ne maradjon az igénylő akkor sem, ha nem állapítható meg az ellátás összege, mert nem került sor a jövedelméről bevallás benyújtására. Ebben az esetben számára előleg megállapítására van lehetőség.

Az élethez igazodik az a változás is a kötelező egészségbiztosításról szóló törvényi részben, hogy az ellenőrző főorvos az orvosi dokumentáció alapján, amennyiben az indokoltságról meggyőződött, 30 napra visszamenőleg igazolhatja a keresőképtelenséget. Ezt a törvényi javaslatot is az élet hozza, hiszen nagyon sok esetben egy többnapos ünnepi kórházi kezelés után, vagy akkor, ha a beteg nem tud a házi-orvosánál egy kezelés után megjelenni, bizony azt a tortúrát, amit egy orvosi bizottság előtt való megjelenés jelent, ezzel a törvénnyel egyszerűsítené lehet.

Fontos elem, hogy megszűnik a rendszeres, illetve nem rendszeres jövedelem közötti különbségtétel is.

Az Ebtv. szintén átvezeti a szakmai terminológiában már használt rehabilitációs medicina fogalmát is, ami szintén fontos lépés.

A közfinanszírozott és a magán szolgáltatások egymástól való elválasztása érdekében szükséges rögzíteni az egészségbiztosítási törvényben, hogy finanszírozási szerződéssel rendelkező egészségügyi szolgáltató a kötelező egészségbiztosítás keretében az Egészségbiztosítási Alap terhére igénybe vehető egészségügyi szolgáltatásért nem kérhet térítési díjat a biztosítottól. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag az a lehetőség, amit az Ebtv. biztosított korábban, hogy esetleg részleges térítési díjat lehessen kérni a beteg-től, most megszűnik, de fontos kihangsúlyozni - amit államtitkár úr is elmondott -, ez nem jelenti azt, hogy a beteg csak a területileg illetékes kórházban vagy járóbeteg-ellátásban kaphatja meg az ellátást. Ez

egyébként eddig is működött, hiszen kérheti az ellátását más intézményben is, és az intézmény nem utasíthatja el, csak abban az esetben, ha a területen kívüli beteg ellátása a saját területéhez tartozó betegek ellátását veszélyeztetné.

A pénzbeli ellátásokra vonatkozó része a törvényjavaslatnak a fentiekben túl rendelkezik arról, hogy a terhességi-gyermekágyi segély neve a jövőben csecsemőgondozási díj legyen.

Fontos eleme ennek a salátatörvény-javaslatnak, hogy pontosítja és hangsúlyosabbá teszi a mentőszolgálat feladatait, és az is nagyon fontos - amit szintén a munka és a mindennapi szakmai gyakorlat támaszt alá -, hogy megjelenésre kerül már ebben a törvényben a szükségletalapú mentés és a kompetenciaalapú ellátás fogalma, ami azért nagyon fontos, hiszen nem mindegy, hogy egy-egy beteg ellátása során rohamkocsi megy vagy csak az ügyeleti szolgálatnak kell kimenni, és az sem mindegy, hogy egy-egy betegséggel a beteg milyen gyorsan kerül olyan intézménybe, ahol az ellátása speciálisan megoldható. Hiszen nem biztos, hogy a legközelebb eső kórházban lehet a legjobban egy stroke-os vagy egy infarktusos beteget ellátni, és a mentőszolgálat helyben, a saját döntése és a beteg vizsgálata alapján eldöntheti, hogy melyik az a legközelebbi kórház, ahol az adekvát kezelést a beteg megkaphatja.

Az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi törvény módosítása javaslatot tesz arra, hogy az önkormányzatnak a praxisjogot megszerezni kívánó orvossal történő szerződéskötést megelőzően ki kell kérni a praxisjogot engedélyező államigazgatási szerv véleményét, és a módosítás azt is lehetővé kívánja tenni, hogy az önkormányzat és a háziorvos között kötetendő feladatellátási szerződés megkötésekor felmerülő vitás kérdések rendezésében a praxisjog engedélyezésére jogosult államigazgatási szervek a felek által meghatározott kérdések eldöntésében segítséget nyújtsanak. Ez az intézkedés a háziorvos szerződéskötéskori fokozottabb védelmét segíti elő.

Módosításokat tervez a rendelet a szakorvos-utánpótlás biztosítása érdekében, hiszen 2015. július 1-jétől felmenő rendszerben a humán erőforrás-megosztás jövőbeni célzott tervezhetősége érdekében megteremti a központilag szervezett, központi költségvetési forrásból biztosított szakorvosképzés alapjait.

Fontos dolog, hogy a gyógyszerjogi új rendelkezésekkel egészül ki. Amit államtitkár úr elmondott, azt nem lehet elégszer hangsúlyozni, hiszen sajnos napjainkban hamis, netalántán illegális forrásból származó, gyógyszerként aposztrofált szerek terjesztésének helyszíne az internet, és az engedély nélkül működő kereskedők azokat a fogyasztókat akarják ezzel a tevékenységgel befolyásolni vagy megkárosítani, akik problémájukra egy egyszerűbb megoldást kívánnak választani, és nem mennek el betegségükkel, problémájukkal az orvoshoz. Az illegális, hamis gyógyszerekkel folytatott kereskedelem elleni küzdelem eredményessége érdekében a gyógyszerjogi kiegészítése is szükséges, hogy gyorsan, hatékonyan lehessen fellépni a potenciális gyógy-

szerhamisítókkal szemben, és hogy mód lehessen arra, hogy az interneten forgalmazott és bizonytalan forrásból származó gyógyszerek kereslete visszaszorítható legyen.

Nagyon fontosnak tartom azt a módosítást, amely lehetővé teszi a kedvezményezett státust megszerző gyógyszerek esetében az igazgatási szolgáltatási díjmentességet. Ez azt jelenti, hogy bizonyos nagyon ritka betegségekben szenvedő betegek speciális gyógykezelése megnyugtatóan biztosítottá válik mind a kórházi, mind pedig az otthoni környezetben, és azt tudom mondani, hogy ezzel bizonyos értelemben olyan betegségeknek a kezelését, ami az orvosi gyakorlatban nem mindennapos, de a betegek életében rendkívül fontos, a törvény szabályozza, és leegyszerűsítve, megnyugtatóan biztosítja.

Szerkezeti változást jelent a törvényjavaslat a GYEMSZI tekintetében. Ennek értelmében a GYEMSZI jogutódjaként az állami egészségügyi szolgáltatók és az egészségügyi ellátáshoz használt állami vagyon vonatkozásában a fenntartói, illetve tulajdonosjog-gyakorló feladatok tekintetében az Állami Egészségügyi Ellátó Központ lép. A háttérintézmények működtetésének racionalizálása, rugalmas, a mindennapi tevékenységhez igazodó működése teszi szükségessé ezt az átalakítást, és törekedni kell a tapasztalatok alapján az intézményekkel történő szoros, gyors és rendszeres kapcsolattartásra és a helyben meghozandó döntési kompetenciák meghatározására.

Tisztelt Ház! Változtatást eszközöl a törvényjavaslat az egészségügyi kamarák folyamatos működőképességének biztosítása érdekében, de módosítani kívánja az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezelésére jogosult adatkezelő fogalmát, összhangban az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvénnyel.

A tervezet pontosításokat tartalmaz a betegség-regiszterekhez, a központi implantátumregiszterhez, valamint az egészségbiztosítási szerv adatmegőrzéséhez kapcsolódó egyes jogszabályok tekintetében.

A védőnői méhnyakszűrési és jelentési kötelezettség megvalósításához szükséges a prevenció munkában részt vevő védőnők részére részleges adatkezelési jogosultságot adni.

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján a szélsőséges klímavizonyok egészségre gyakorolt káros hatásaival számolni kell, ezért szükség van közép- és hosszú távú intézkedések meghozatalára az eredményes védekezés érdekében.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat több törvény megnyitásával számos területen egyszerűsítést fogalmaz meg, megoldást keres a mindennapi gyakorlat során keletkező problémákra. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy véleményeikkel, javaslataikkal kiegészítve támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most megadom a szót Korózs Lajosnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Így késő este igyekszem én is rövidebbre fogni, valószínűleg nem használom ki a 15 percut.

Államtitkár úr utalt arra, hogy letették a voksot a szolidaritáselvű társadalombiztosítás mellett, és én ennek fölöttébb örülök. Nem tudom, hogy amikor a múlt héten vagy az előtte való héten elkezdődött a költségvetés vitája, és én felszólaltam, akkor éppen itt volt-e államtitkár úr, de akkor említettem, hogy én pontosan tudom, hogy a nagy ellátórendszereket átalakítani nem egyszerű feladat. Minden kormány-nak törekednie kell arra, hogy lehetőség szerint jobb állapotban adja át ezt a területet, mint amilyen állapotban átvette.

(21.20)

És ahogy utalt rá államtitkár úr, hogy tavasszal számíthatunk arra, hogy az alapellátás kapcsán egyéb kiigazítások is idekerülnek a Ház elé, biztosítom államtitkár urat, hogy konstruktív együttműködésre számíthat, mert igen, az egészségügy pontosan az a társadalmi alrendszer az oktatás mellett meggyőződésem szerint, amelyik nagyban befolyásolja az életminőséget nagyon sok szempontból. Persze, itt mindig megjegyzem, hogy a nyugdíjrendszer a szívem csücske, de most erről nincs szó.

Engedelmeikkel elsősorban a társadalombiztosítás pénzbeli ellátásaival igyekszem néhány keresetlen mondat erejéig foglalkozni. A véleményem kapcsán a végén megfogalmazok néhány olyan észrevételt, amelyre, ha majd a későbbiekben kitér államtitkár úr, azt fölöttébb meg fogom köszönni.

A változások, ahogy említette ön is, sok esetben technikai módosításokat jelentenek, de ez nem mindig egyértelmű, vagy legalábbis számomra nem volt mindig egyértelmű. Ahogy módosítják a táppénz, a terhességi, gyermekágyi segély több paraméterét is, ez teljesen világos, és ahogy Bene Ildikó képviselőtársam hivatkozott rá, egy kormányrendeletet hivatkozik meg rendszerint az előterjesztés. Itt ennek kapcsán vezetik át azokat a pénzbeli ellátásokhoz kapcsolódó intézkedéseket, amelyekkel szeretnék foglalkozni.

A számítás módjánál ugyanis a gyed extra intézkedéscsomagot pontosításokkal érintik a változások, ahogy ön is indokolta; az indoklás megfogalmazása alapján annak érdekében, hogy a vállalkozók adminisztratív kötelezettségeinek csökkentésére irányuló jogszabályok összhangban legyenek a gyed extra szabályaival. Gyakorlatilag itt újrakodifikálják a meglévő szabályokat. A számítás módja is változik. Ugye, a jövőbeni pénzbeli ellátásoknál a jogosultság kezdőnapján fennálló biztosítási jogviszonyban a személyi jövedelemadó-előleg megállapításához bevallott jövedelmet kell figyelembe venni. Ezt teljesen világos.

Az indoklás szerint egyszerűsítést jelent, mivel, itt idézem: „A nemzeti adóhatóságtól érkező havi bevallási adatokból kell továbbiakban az ellátások

összegét kiszámolni.” Az ellátások alapját adó táppénz számítási ideje a jövőben úgy változik, hogy a jogosultság előtti 3 hónaphoz képeset megelőző 180 nap jövedelme alapján kell megállapítani. És ha nincs 180 nap jövedelem, ám van annyi napnyi biztosítási idő, akkor 120 nap jövedelme alapján kell kiszámítani; ha nincs 120 nap sem, akkor a tényleges jövedelem alapján.

Amennyiben nincs 180 nap folyamatos biztosítási ideje a jogosultnak, akkor minimálbér alapján kell kiszámítani az ellátás mértékét, ha az alatti a jövedelem, akkor viszont annak mértéke alapján. Ha azért nincs legalább 30 napnyi jövedelme, mert legalább 180 napig valamilyen pénzbeli ellátást kapott, akkor a megállapítandó ellátás naptári napi összegét az utolsó ellátás alapjának figyelembevételével kell megállapítani. Ez akkor alkalmazható, ha az utolsó ellátás alapja kizárólag a jogosultság kezdőnapján fennálló foglalkoztatónál elért jövedelem alapján lett megállapítva.

Az ellátás mértékét határozza meg, hogy pontosítják a terhességi gyermekágyi segély, a tyús, amit egyébként csecsemőgondozási díjra neveznek át, ahogy említette, és a gyermekgondozási díj számítási módját, a táppénz számításának új szabályaival összhangban. Ez azt jelenti, hogy összegük alapján a jövőben a naptári napi alaphoz kerül viszonyításra, nem pedig a nap átlagkeresetéhez, mint ma. Pontosítják a tyús számításának szabályait abban az esetben, ha a biztosítottnak nincs tényleges jövedelme. A javaslat indokolása szerint, ugye, itt a biztosítottak érdekében szükséges rendelkezni arról, hogy 2015. január elsejét megelőzően született gyermekekre tekintettel 2014. december 31-ét követően megállapított terhességi-gyermekágyi segély vagy gyermekgondozási díj összege nem lehet alacsonyabb, mint ami a 2013. július 14-én hatályos szabályok alapján járt volna.

A hatályos szabályozás szerint adott, ha a pénzbeli ellátás összege az általános ügyintézési határidőn belül nem állapítható meg, az igénylő részére előleget kell megállapítani. A jövőben erre akkor kerül sor, ha azért nem állapítható meg az ellátás összege, mert nem nyújtották be a biztosított jövedelméről szóló bevallást az adóelőleg megállapításához. Az is újítás, hogy pénzbeli ellátásról szóló érdemi döntést legkésőbb az előlegről szóló végzés meghozatalát követő egy éven belül a rendelkezésre álló adatok alapján meg kell hozni. A módosítás szerint táppénzelőleg folyósítását a keresőképtelenség fennállása alatt végzéssel meg kell szüntetni, ha a biztosított táppénzre már nem jogosult - ez világos. A táppénz szabályozásánál a keresőképtelen biztosított esetén az ellenőrző orvos, erre is utalt már Bene Ildikó, 30 napra visszamenőlegesen igazolhatja a keresőképtelenséget, ha ez indokolt.

A baleseti járadékra térnek át. A baleseti járadékkal kapcsolatos igénybevételei szabályokat is pontosítják és kiegészítik, mivel a megváltozott munkaképességűek ellátórendszerének átalakítását követően a folyósítás jogcíme rokkantsági ellátásról öregsé-

gi nyugdíjra változott. Az indoklás szerint, és most itt idézek: „A módosítás nélkül a jogosult egy üzemi balesetben elszenvedett egészségkárosodásért kétszer kapna kedvezményt, egyrészt egy emelt szintű ellátást, másrészt a baleseti járadékot. A módosítás ennek megszüntetésére tesz javaslatot.”

Csak itt jegyzem meg, kedves képviselőtársaim, hogy a nyugdíjjogosultságot az ember vásárolja. Tehát itt nincs kedvezményről szó. A másik pedig: a rokkantság vagy a baleseti rokkantság egy biztosítási kockázat. Azt nem tervezi az ember, az be szokott következni. Éppen ezért azt gondolom, hogy itt nem indokolt, vagy legalábbis az indokolásnak ezt a mondatát, hogy kétféle járadékot vesz igénybe, és ez valamiféle kedvezmény lenne, helytelenítem.

Folytatva, a gyermekvédelmi törvénnyel összhangban módosítják azt, hogy a tgyást a csecsemőt gondozó, családba fogadó gyám jogosult igénybe venni, továbbá a gyedet is jogosult lesz igénybe venni. A jövőben már nem jár tgyás annak, aki a szerzői jog védelme alatt álló alkotásért járó díjazást vagy személyi jövedelemadó-mentes tiszteletdíjat kap. az indoklás azonban a következőket írja erről: „Mivel az új számítási szabályok nem tesznek különbséget a nemzeti adóhatóságokhoz bevallott jövedelmek tekintetében a rendszeres és nem rendszeres jövedelmek között, a keresetvesztés vizsgálatára nem lesz lehetőség.” Továbbá a jövőben már nem jár gyed, ha a szerzői jog védelme alatt álló díjazásban részesült a jogosult.

A jövőben jogosultak lesznek gyedre a rehabilitációs ellátás, rokkantsági ellátás melletti biztosítási jogviszonyban álló kismamák, akik pénzügyi egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezettek. Külön szabályozzák, hogy mely időponttól nem jár már gyermekgondozási díj tovább, ha meghal a gyermek. Erre utalt államtitkár úr. Igen, ez egy szomorú dolog, én ezt nem is akarom tovább ragozni.

Minden ellátást érint viszont, ha változnak az adóhatóságnál lévő adatok, akkor az adatmódosítások miatt az ellátások összegét is újra el kell bírálni. Az ellátás összegének ismételt elbírálása során, ahogy idézem, módosulásról történő tudomásszerzéstől számított 30 napon belül, de legfeljebb az ellátásra való jogosultság lejártát követő naptól számított 18 hónapon belül a folyósító szerv a korábbi döntését módosíthatja vagy visszajuttathatja.

Néhány dolog, amit említettem, államtitkár úr; az észrevételeimet szeretném mondani. Számomra, de lehet, hogy én értetlenkedek csak, nem derül ki, hogy milyen hatása lesz annak, hogy változik az a számítási módszer, ami meghatározza, hogy mikorra vonatkozóan milyen jövedelmet és milyen módon kell figyelembe venni az ellátások megállapításánál. Nem világos, hogy miért van szükség arra, hogy pénzügyi ellátásoknál a jogosultság előtti 3 hónaptól kell visszaszámolni a 180 napot a jövedelemszámításnál. Hasonlóan kérdéses, legalábbis számomra, hogy mit fog jelenteni, hogy az adóhatóságon keresztül havi jövedelemadatok alapján kerül majd megállapításra egy ellátás. Az is kérdés, mindezek miként

befolyásolják majd az ellátások összegét. Ha majd a törvény elfogadásakor az összefoglalóját tartja, és erre kitér vagy pontosítja államtitkár úr, akkor azt megköszönöm.

A 22. §-ban előírt lehetőség szerint az új szisztémában az adóelőleg-bevallás alapján megállapított ellátásokról van szó. Ha az ellátás megállapítása utáni egy éven belül módosulnak az ellátás alapjául számított időszakokra vonatkozó adatok az adóhatóságnál, akkor az OEP akár másfél évre visszamenőleg módosíthatja az ellátás mértékét vagy visszavonhatja. Ez súlyosan sérti véleményem szerint a jogbiztonság elvét, hiszen számos olyan eset lehetséges, amikor utólagosan változik a jövedelem bevallása, és ez lehet önhibáján kívül is. Tehát elképzelhető, hogy az illető kliens nem tud valamilyen, nem jogszabályról, hanem ő nem vétett hibát, mégis utólag azt állapítják meg, hogy önhibáján kívül megváltozott az ő bevallása. Ezért azt gondolom, ez mindenképpen pontosítást igényel.

(21.30)

A következő felvetésem számomra érdekes, és nem érthető, hogy a tgyásnál és a gyednél is megszűnik a szerzői jog védelme alatt álló alkotásért járó díjazással való kivételezés, a jövőben nem lehet jogosult ezekre az ellátásokra, aki ilyenben részesül. A tgyásnál az adómentes tiszteletdíjjal való kivételezés is megszűnik, ez a gyednél csak a gyerek egyéves kora alatt érvényes, azt gondolom, hogy talán ezt is érdemes végiggondolni; ez a két felvetésem a 24. és a 28. §-t érinti.

Vannak kisebb jelentőségű felvetéseim vagy olyan dolgok, amelyeket jó lenne, hogyha pontosítanának. A baleseti járadék pontosítása lényegében azt jelenti, hogy az, aki korábban rokkantnyugdíjasként vagy más, rokkantnak járó ellátásban lett öregségi nyugdíjas, nem kaphat baleseti járadékot, ebből számomra az következik, hogy különbséget tesznek az öregségi nyugdíjasok között aszerint, hogy mi alapján lett valaki az. Ráadásul úgy fogalmaznak, kicsit cinikusan, hogy különben a jogosult egy üzemi balesetben elszenvedett egészségkárosodásért kétszeresen kapna kedvezményt; erre utaltam az előbb, és én azt állítottam, hogy ez egy biztosítási kockázat és nem egy tervezett dolog.

Az ellátások számítási módjánál, amikor valaki 30 napi jövedelemmel sem rendelkezik, akkor a korábbi ellátása alapján kell megállapítani az ellátást, számomra nem érthető, hogy miért szűkítik le ezt a lehetőséget arra az esetre, ha az a korábbi ellátás kizárólag az utolsó munkaadónál kapott jövedelemből lett megállapítva; ez a 32. §.

Továbbá az, hogy a 2013. július 14-én hatályos szabályok szerint kell a 2015 előtt született gyerekekre tekintettel 2015 után megállapított ellátást kiszámolni, szerintem azt bizonyítja, hogy tisztában van a kormány azzal, hogy az akkori módosítás csökkentette az ellátások kapcsán adható összeget. Továbbá az a szabály eddig is élt, most mintha ez átment vol-

na, egy további kitolását eredményezné, és továbbra is csak a 2015 előtt születettek vonatkozik, ám akkor is érvényes lesz, ha 2014 után kerül sor az ellátás megállapítására; ez a 45. §. A vége felé járok az időmnek.

Én azt gondolom, hogy a pénzbeli ellátásokat érintő rendelkezések olyan módosításokat tartalmaznak, amelyek érintik az ellátások alapját jelentő szabályozást, így azok mértékét is befolyásolják, és ha ennek a mértékét befolyásolják, akkor még egyszer kérem államtitkár urat, hogy az összefoglalójában az általam felvetett dolgokra legyen olyan kedves kitérni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Lukács László képviselő úr, Jobbik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igencsak megértették a múlt heti üzenetet, úgy tűnik, a dohányzással kapcsolatos egészségügyi vita közben, hiszen most a Fidesz egészségpolitikusaikat is itt köszönhetjük a parlamenti patkóban. Egyébként ez is mutatja - és utána természetesen nem térek el a tárgytól, és a vezérszónokiban kitérek a törvényjavaslatra, de nem tudom megállni, hogy ne beszéljek róla -, ez is jól mutatja, hogy a dohányipari vállalkozásokra kivetett egészségügyi hozzájárulás sokkal inkább tartozott egy adópolitikai törvényjavaslatához mint az egészségüghöz, hiszen akkor csak itt lettek volna legalább az államtitkárság részéről, vagy a fideszes egészségügyi képviselők itt lehettek volna, ahogy egyébként most - nagyon helyesen - itt vannak valamennyien, akiket ez a téma érinti, hiszen a téma meglehetősen fontos.

Kettős érzés van a Jobbikon belül is, illetve saját magam is egy kettős érzéssel küzdök, ugyanis a salátatörvények sohasem a legmegfelelőbbek talán arra, hogy a nagyobb változásokat előkészítsük vagy egyáltalán, hogy a törvényeken valamilyen módosítást végigvezessünk, de összességében a jogszabályt tekintve érthető az az elfogadott álláspont, amit egyébként az államtitkár úr is elmondott, miszerint az életnek az elmúlt évben bekövetkezett változásaival, illetve a szakmában a különböző szakterületeken felgyülemlett változásokkal kell itt most összhangba kerülni, és végül is, hogyha ez a tényleges célja a salátatörvénynek, akkor talán elfogadható ebben, de egyébként mindig óvakodni kell az ilyen jogtechnikai szabályozástól.

Talán az egyik óvakodás vagy felkiáltójel az, hogy egy jogszabály, és ezt teszi ez a törvényjavaslat is, amikor több felhatalmazást és több olyan ajtót nyit meg, kormányrendeletek vagy minisztériumi rendeletek formájában vagy további formában a szabályozásra, mindig azt tartalmazzák, hogy egy kicsit nehezebben lehet belelátni, vagy egy kicsit lassabban lehet értesülni azokról a jogszabályi változásokról, amik pont a megnyitott ajtón keresztül

gyakorlatilag besettenkednek, belopakodnak ebben az esetben az egészségügyi szabályozásba. Itt különös érdekessége ennek, hogy egy struktúraváltásra készülünk ismételtén, így amikor egy struktúraváltásnak nyitja meg a kiskaput vagy úgymond az ajtót adott esetben akár kormányrendeleti, de majd a márciusban jövő törvényi szinten is, akkor azért kell óvatosan beszélni, mert azt mindannyian tudjuk, hogy az egészségügyben bármilyen változást is eszközölünk, annak sokkal több évi a kifutása, sokkal hosszabb távra szól. Az elmúlt akár évek vagy az azt megelőző ciklusok is azt igazolták, hogy minden egyes struktúraváltásnál sokkal inkább magának a szervezetnek saját maga elfogadására, megértésére ment rá mindig rá az energia, sokszor a hivatalnokok összecsiszolódására ment rá az energia, és nem arra, ami ténylegesen a célunk lenne az egészségügy átalakításával, tehát itt is talán egy ilyen felkiáltójel lehet tenni.

A másik, ami pedig ilyen - a kormányrendeletek felhatalmazása, illetve az ilyen, úgymond jogszabályi helyeknek, jogszabályi új utaknak a megnyitása - problémát vet föl, az pedig a szakmai konzultáció kérdése, hiszen akkor is nagyon nehéz egy szakmai konzultációt hitelesen lefolytatni vagy kevés idő is áll rendelkezésre, de én úgy gondolom, hogy ennek a törvényjavaslatnak a megalkotásakor is talán kevesebb idő állhatott rendelkezésre, márpedig jó sok szakmai szervezetet érinthetett volna a szakmai konzultáció, adott esetben a gyógyszerkereskedőket, az egészségügyi kamarákat vagy a szakmai kamarákat, ha nézzük, vagy a házi orvosokat, a mentőszolgálatot, tehát egy sokrétű szakmai egyeztetést kellett volna lefolytatni. Én remélem, hogy ezt az egészségügyi államtitkárság lefolytatta, és erre sor került, hiszen ezekből lehet leszűrni azokat a változási igényeket - és talán ez alapján lépett fel egyébként a kormány is -, amelyek mindenképpen változásra szorulnak.

Ami viszont lényegében fontos, hiszen több területet érint - én úgy gondoltam, hogy elmondom azokat, amelyek a Jobbik számára is fontosak, és egyrészt egy jelzés a kormányzat számára, hogy jó úton halad vagy rossz úton -, tehát azokat az egyes törvényeket, amelyeket érint ez a salátatörvény, azokat szépen sorba venném, és elmondanám hozzá a véleményünket, illetve a meglátásunkat.

Az első ilyen az egészségügyi igazgatás és hatósági tevékenységről szóló törvény, ahol az egészségügyi szervek feladatkörének bővülését fedezhetjük fel rögtön az elején, illetve egy teljesen új intézménynek vagy egy újabb megközelítésnek a jelei is kibontakoznak, mint a klíma-egészségügyi feladat, amelyet egyébként nagyon helyesen telepít ezáltal a kormányzat, ugyanis talán teret fogott, és ez egy régebb óta elismert álláspont, hogy a klíma-egészségügyi feladatokra kifejezetten és hangsúlyosan kell figyelni; talán a 2004-ben, Budapesten, a WHO által tartott - öt éve visszatérő - konferencián megfogalmazott célok talán most már tükröződnek benne. De ilyen például az új - és egyébként szintén üdvözlendő - a kozmetikai termékek ellenőrzésére vonatkozó

szabályoknak a kimunkálása vagy például a gyógyvizekkel kapcsolatos szabályozás. Ez talán nem is hangzott el eddig, de egy nagyon érdekes péld, és egy nagyon érdekes jogi szabályozást nyit meg. Itt egy kicsit talán én megint azt érzem, hogy egy pénzorientált szabály került beépítésre, hiszen a fürdési célra engedélyezett vizekre - például természetes fürdőhelyeknél - itt egy olyan felügyeleti díjat vet ki majd a kormány, ami 80 ezer forintot jelent ebben az esetben a szabad strandot - mondjuk így - üzemeltetőnek. Nyilvánvaló, ez a felügyeleti feladatok ellátásával indokolt lehet, de én igazából egy újabb bevételsterjesztési lehetőséget is látok mögötte. Azért ezt mutatja, és ezt a szándékot támasztja alá, hogy talán az indokolásban is az volt a legfőbb célja, hogy megteremtse a bírságolási alapot és a hatósági ellenőrzés alapját, tehát valahol egy pénzügyi szemlélet is tükröződött benne.

Szintén nagyon fontos, hogy az egészségügyi igazgatási szervek feladatához ügyeleti szabályokat rendel, egy ügyeleti szabálymegállapítást tesz a gyógyszerügyi ügyelettel kapcsolatosan is. Mindenképpen ezek az új intézményi átalakítások vagy intézményi esetek, finomítások üdvözlendők és támogathatók.

A másik az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény módosítása.

(21.40)

Itt szintén nagyon helyes, hogy a népegészségügyi szűrésekhez kapcsolódóan egy olyan adatkezelést engedélyez, és egy olyan adatkezelési felhatalmazást ad a kormány, ami - és egyébként ez ma már szóba is került, és ne haragudjanak, hogy itt reklámozom a saját felszólalásomat - a daganatos megbetegedéseknél különösen fontos, és kifejezetten a kormány által előterjesztett törvényjavaslat is ezen a téren irányoz elő adatkezelési lehetőséget úgy, mint a védőnői szűréseknél, szűrővizsgálatoknál is, de a daganatos betegeknek a nemzeti rákregiszter keretében is.

Talán itt is egy óvatos felkiáltójelet lehet tenni, hogy azért az adatkezelésnél, bár ugye rendelkezik itt, illetve teljesen egységes az információs önrendelkezési joggal, és ahhoz teljesen konform ez a szabályozás, amit alkalmazunk, de mindig óvatosan kell bánni azért az egészségügyi adatok nyilvántartásával. De én úgy gondolom, hogy itt talán a daganatos betegségeknek a megelőzéséhez, a népegészségügyi adatkezeléshez fűződő jogszabályi cél nagyobb, mint egyébként az adatvédelemhez fűződő cél, hiszen mégiscsak egy sokkal kiemeltebb terület ez. Tudjuk, és el is hangzott a szóbeli kérdésre adott válaszban, hogy Magyarországnak ezen a területen jócskán van letudnivalója, és nagyon sok fejlesztésre szorul, így hát ez is üdvözlendő.

A másik, az egészségügyről szóló törvény módosításában szintén jó, végül is egy technikai részlet, hogy a sejt, szerv, illetve a szövet definícióját sikerült

vége megalkotni, és egy közös nevezőre jutni. Itt is érintett egyébként azoknak a környezet-egészségügyi és település-egészségügyi feladatoknak az átvezetése, amelyekről már korábban beszéltünk.

A másik ugye, rendezzük végre a szabad házi-orvos-választás szabályait, a jognyilatkozat megtételének módját, itt jogászai szemmel követtem ennek a változását. Valóban volt egy olyan tisztítási szükség benne, hogy egyébként ezt a jognyilatkozatot miként lehet megtenni, és itt például a képviselőnek a szabályaira, illetve módjára, a szabályok megalkotására egy újabb felhatalmazást ad a törvény.

Rendkívül fontos, és szintén szóba kerültek a mentőszolgálattal kapcsolatos fejezetek, illetve paszuszusok. Ezeket mind-mind támogatjuk, és szintén üdvözlölni tudjuk. Szintén fontos, egyrészt a mentőszolgálatot érintő országos szintű mentőszervezés, -koordinálás, de mellette már a betegszállítás felügyelete, illetve a koordinálása is. Szintén nagyon fontos, hogy az orvosi ügyelet is az Országos Mentőszolgálat rendszerébe fognak ezáltal tartozni, nyilvánvalóan azok az ügyeletet, amelyek nem a fekvőbeteg-ellátáshoz kapcsolódnak. Ezek mind olyan célok, amelyek a mentés hatékonyabbá tételéhez hozzájárulnak, és talán alkalmasak lesznek azoknak a kommunikációs hibáknak a kiszűrésére, amit a múlt héten is lehetett hallani, hogy valamely beteg a többi ott lakónak a segítsége mellett talán másfél órát várt arra, hogy a mentőszolgálat egyébként megérkezzen hozzá és ellátásban részesítse. Ezen a téren van letudnivalónk. Tudom, hogy egyébként nemcsak ennyi, tehát itt sok minden változtatást lehetne felsorolni, és rengeteg mindent el lehetne még hozzá mondani.

Talán azt lehetne mondani, és épp erről beszélünk képviselőtársainkkal is, hogy sokszor egy ilyen salátatörvénynél az embernek az az érzése, hogy a módosítóit úgy tudná leadni, hogy ő is előkeresne még több salátát... - fekvő jogszabályt, és még több olyan egyes kiragadott elemeket beletennénk jobbításként. De akkor valószínű, hogy több ezer oldalas jogszabályt kapnánk a végén, ami a módosító indítványokkal együtt ennyi lenne, de valahogy meg kell húzni ebben is a határt.

Szintén támogatandó, hogy a kormányrendeletben való megállapítását teszi lehetővé az egészségre ártalmas szintet elérő hő-, illetve hideghullámoknak, napsugárzásidényben szükséges tájékoztatásnak, riasztásnak. Ezek egyébként az ÁNTSZ keretén belül megvoltak, de ebben még hatékonyabb, még pontosabb fellépésre szükség van. Nagyon fontos, és államtitkár úr is megemlítette az új pszichoaktív anyagoknak a felvételét az úgynevezett A-listára, ebben valóban folyamatosan lépést kell tartanunk, valóban lemaradás van folyamatosan, és a lemaradás egyrészt nem az orvostudomány vagy nem a szakmához értő embereknek a lemaradása, hanem a legutolsó visszacsatolást, a bíróságokon, illetve a rendőrségeken való lemaradást jelenti. Hiszen mire eljutnak ezek az új pszichoaktív anyagok, illetve az ezzel való visszaélések eljutnak egy rendőrségi fázisba, addigra

már újabbak jelennek meg. Így tehát jogos az, hogy végre legyen egy olyan hatékony rendszerünk majd, akár egy kormányrendelet alapján is, amely folyamatosan lépést tart, és ezeket mindig a büntetendő kategóriába bele tudja vonni, hiszen az ez ellen való fellépés rendkívül fontos.

Érintve az önálló orvosi tevékenységről szóló úgynevezett praxistörvényt is, szintén kiváló szabály az, hogy a 45 napos határidőt bevezetjük. Államtitkár úr beszélt azokról a visszaélésekről, amit jellemzően a házi orvosoknak úgymond a sérelmére követtek el az önkormányzatok részéről. Valóban nem volt fair az a magatartás, amelyet sok önkormányzat gyakorolt, így hát a 45 napos nyilatkozási határidő vagy egyébként a hallgatás-beleegyezési szabály ebben az esetben teljesen tiszta vizet fog önteni a pohárba, és talán valóban segíteni fog abban, hogy egyébként a praxisok könnyebben cserélhessenek gazdát, és egyébként sokkal könnyebben vonzzon be esetleg a házi orvosi ellátásba új belépő orvosokat. Hiszen ez az elsődleges célunk, hogy egyrészt azokat a tartósan betöltetlen praxisokat feltöltsük, illetve egyébként a menő praxisok működőképességét is úgy tudjuk megtartani, hogy egyébként az oda menő orvosokkal és az onnan távozni kívánó orvosokkal szemben is teljesen fair legyen. Tehát ebben az esetben a korábbi semmilyen határidőt nem tartalmazó szabálynak az elvetése egy pozitív és gyorsító rendelkezés volt. Ez szintén támogatható.

Az egészségügyi tevékenység végzésének feltételei, 2015. június 1-jétől irányadó szabályai; itt azért lesz még vita teljesen nyilvánvalóan, hogy milyen formában lehet. Egyébként az, hogy az első szakképzésben, a házi orvostan szakképzésben részt vevők közalkalmazotti szolgálati jogviszonyban fognak állni, az talán egy elfogadható kép lesz. Remélhetőleg ehhez tud majd csatlakozni a kormány által, nem tudom, hogy milyen szinten kezelt életpályamodell, de egyébként az ellenzék által nagyon is elvárt és nagyon is szorgalmazott és minél hamarabb beépíteni kívánt életpályamodell, hiszen hogyha át mondtunk, mondjunk bét is, tehát ebben az esetben, ha tényleg úgy gondoljuk, hogy közalkalmazotti szolgálati jogviszonyban szeretnénk őket látni, illetve ebben a rendszerben gondolkozunk tovább, akkor ehhez nagyon könnyen társítható egy tényleg hatékony életpályamodell. És akkor itt nemcsak orvosokra gondolnánk, hanem más egészségügyi alkalmazottakra is mindenképpen gondolni kell.

Az időt menedzselve azért azt is látni kell, és akkor ugrok egy kicsit benne, és lehet, hogy egyébként én is folytatni fogom majd más hozzászólással, hogy talán ebben az esetben, ha önöknek ezt mégis sikerül megvalósítani, akkor egy átláthatóbb és könnyebb, kiszámíthatóbb szakorvosi képzést láthatunk, természetesen az életpályamodellre szükség lesz.

Szintén nagyon fontos, és talán ebben lesznek majd kihívások, az adatok hozzáférhetlenné tétele, az interneten árult, mondhatjuk úgy, hogy egészségre nagymértékben káros, ellenőrizetlen cikkeknek az internes akadályozása. Nagyon fontos, és nagyon

régóta szorgalmazott, és egyébként más területen működött is, tehát más cikkek beszerzésénél ez működött. Viszont ide is tegyünk egy olyan felkiáltójelet, hogy nem minden esetben működik az állam által elképzelt hozzáférhetlenné tétel. Elég csak a sportfogadási rendszerre gondolni, ahol szintén próbálták az állami monopólium érdekében blokkolni a hozzáféréseket, de mindig megtalálja valahol a technika, illetve az erre sóvárgók mindig megtalálják az utat ezekhez.

Tehát mindenképpen azt javaslom, hogy tartunk majd lépést ebben a szabályban és a szabályozás további alakításában a technika fejlődésével, és a 100, illetve 500 ezer forintos bírság a hírközlési szolgáltatókra nem biztos, hogy ott fog egyébként lecsapódni, ahol kellene.

És akkor, ha megengedik, itt befejezem a vezérszónokimat, és természetesen a továbbiakban még azért kiegészítem azokkal, amik a meglátások, és azokban el fogom mondani egyébként, hogy mik a törvényjavaslat érdemei és esetleg még azok a pontok, amelyeken javasolunk változtatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lukács képviselő úr. Most megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy olyan előterjesztés, salátatörvény fekszik a parlament előtt, amely viszonylag pontos körképet ad a magyar egészségügy állapotáról, majd a helyes diagnózis után teljesen félrekezelné azt. Csak remélhetjük, hogy a beteg végül túléli mindezt. Az alapprobléma, hogy a kórházak nem jönnek ki az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által folyósított állami finanszírozásból. Hiába lenne elég orvos, műtő és berendezés, ha nincs forrás, pénz a vizsgálatokra és a kezelésekre. Ezért alakulnak ki a több hónapos várólisták, és ezért fordulnak a tehetősebbek a magán-szolgáltatók, magánklinikák felé. Ez a gondok gyöke, és amíg ezzel nem kezdünk valamit, addig csak kozmetikázni lehet a válságos állapotot.

A kiegészített kórházak a kialakult helyzetre válszul beengednek magán-szolgáltatókat, akik a kihasználatlan technikai eszközöket és helyiségeket hasznosítják úgy, hogy ezzel bevételre tesznek szert a fizetős betegektől. A helyzet egyik olvasata tehát az, hogy ugyanabban a kórházban ugyanazokon az orvosi eszközökön párhuzamosan folyhat állami és magánrendelés.

(21.50)

Joggal bosszant ez mindenkit, aki elhitte, hogy az egészségügyi járulékfizetés után korrekt ellátást várhat az államtól.

A mostani salátatörvény azt mutatja, hogy a kormánypártok is látják, érzékelik a problémát. Sajnos az is kiderül belőle, hogy nem tudják, hogyan

lehetne megoldani. Addig eljutnak, hogy magánszolgáltató ne működhessen állami intézményben. Még azt is elrendelnék, hogy egyáltalán ne kaphassanak állami pénzt egészségügyi magánszolgáltatók. Tehát teljesen elkülönítik térben és finanszírozás terén is az állami és a magánegészségügyet, hátha a kórházban, rendelőintézetben várakozó emberek így nem veszik észre, mennyivel gyorsabban és kényelmesebben intézhetik ügyeiket módosabb betegtársaik.

De az is látszik, hogy nem tudják, mit kezdjenek a kórházak működési gondjaival, a mindennapos pénzihiánnyal. Eddig legalább némi extra bevételre tudtak szert tenni, hiszen helyiségeket és berendezéseket adhattak bérbe. A Fidesz ezt a lehetőséget elvonná a kórházaktól, és nem látszik, hogy mi pótolná az így kieső pénzeket. Így végső soron rosszabbul járnak az állami ellátást, szolgáltatást választók. A várólisták különösen a diagnosztika területén tovább nyúlnak, a kórházaknak továbbra sem lesz pénzük a fejlesztésekre és a mindennapi olajozott működés biztosítására. Pedig lenne jó, a betegek érdekeit szolgáló megoldás, csak éppen több munkát, körültekintést és főleg pénzt igényel, mint egy tollvonással kiűzni a magánszolgáltatókat a kórházakból.

Amíg ez nem adott, tehát amíg a kormány egész egyszerűen nem biztosít elég forrást a kórházak működtetésére, addig hatalmas felelőtlenség ezt a lépést megtenni. Vajon fel vannak-e önök készülve arra, amik ennek a salátatörvénynek a következményei lesznek? Fel vannak-e készülve arra, hogy hamarosan újabb és újabb mentőöveket kell dobni a csőd szélén egyensúlyozó állami intézményeknek? Arra, hogy még nagyobb lesz a különbség a gazdagok és a szegények számára elérhető ellátás színvonalában? Arra, hogy összességében az egészségügyi mutatók jelentős romlását hozza a Fidesz irányt vesztett egészségpolitikája?

A salátatörvény persze nem itt ér véget, egyéb problémákról is árulkodnak a kormánypárt tervei. Újabb dizájnerdrogokat veszünk fel a tiltólistára, ez jó lépés, csak hogy erősen megkésett. Addiktológusok visszasírják a kilencvenes éveket, amikor még lehetett tudni, hogy egy eléjük kerülő drogbeteg milyen szert használ, és mi a teendő az életmentés és a gyógyulás érdekében. Ez a helyzet azonban már a múlté. Újabb és újabb szerek, kotyvalékok jelennek meg, fél-egy évig terjednek, majd eltűnnek a piacról, hogy helyükbe újabb mérgek lépjenek. Mi következik ebből? Az, hogy a jogalkotás és a gyógyítás is szükségszerűen le van maradva a valós folyamatok mögött. A droghasználók üldözése már csak emiatt sem vezethet érdemi eredményre. A megelőzés, a keresletcsökkentés és a tájékoztatás hozhat igazi előrelépést, illetve fontos a drogbetegek minőségi rehabilitációja. Erről szintén nem hallani mostanában.

A GYEMSZI megszűnését és az Állami Egészségügyi Ellátó Központ létrehozását egyelőre nem szeretném kommentálni, hiszen a pusztán tényeken kívül alig engednek valamit tudni ezekről.

A gyógyfürdőkre kivetett adó érthetetlen és káros. Arról sem vagyunk meggyőződve, hogy az ÁNTSZ-nek megvan-e a szükséges kapacitása az építésiügyi, közegészségügyi kontrollvizsgálatokhoz, amit ez a törvény hozzájuk rendel.

Természetesen vannak pozitív változások is itt, mindezek apróságok ahhoz képest, amivel kezdtem. Önök úgy veszik el a kórházak kevéske bevételét a magánszolgáltatók kikergetésével, hogy nem adnak semmit az intézményeknek cserébe. Világos, hogy pontosan látják a problémát, amit az állami és a magánegészségügy párhuzamos működése jelent. Az is látszik, hogy nincs valós megoldásuk erre a helyzetre. Ez pedig súlyosbíthatja fogja a beteg emberek és az egészségügy kilátásait. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Kereszténydemokrata Néppárt jelezte, hogy nem kíván vezérszónokot állítani. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, az elsőként jelentkezett független képviselőnek, 15 perces időkeretben.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Valóban késő van már, de kétségtelenül fontos ez a törvényt módosító csomag, ami előttünk fekszik. Hiszen, ahogy államtitkár úr is említette, mindannyiunk érdeke, hogy jól működő, megfelelő hatékonysággal működő egészségügy legyen az országban, és képviselő asszony kérésének megfelelően mi alapvetően úgy készültünk ezzel a hozzászólással, hogy azokra a pontokra világítsunk rá, amikben szerintünk van egy kis probléma, és ha azt megreparáljuk, akkor részünkről is elfogadható törvényt módosító csomagot lehetne létrehozni.

Egyrészt az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvényt módosítaná az előterjesztés 13. §-a, amely értelmében a jövőben a szűrővizsgálatot végző egészségügyi szolgáltató a szűrővizsgálaton részt vett emberek személyes és a szűrővizsgálatokra vonatkozó egészségügyi adatait, valamint a szűrővizsgálat időpontját továbbítja az egészségügyi államigazgatási szerv részére.

Számunkra a kérdés igazából csak az ezzel kapcsolatban, hogy mi lesz az adatok sorsa. A szűrővizsgálatok eredményeinek végső soron a biztosítottak házi orvosánál kellene landolniuk, hiszen akkor van értelme, így lehetne megelőzni a további felesleges vizsgálatokat, illetve a kóros eredmények beépítése is értelemszerűen csak így lehetséges a beteg gondozásába. A biztosított házi orvosának beazonosítását, illetve a szűrési adatok továbbítását az egészségbiztosítási szerv, magyarul az OEP tudja végezni, ezért a szűrési adatoknak az államigazgatási szervtől vagy az egészségbiztosítási szervhez kellene kerülnie, amely aztán tudná továbbítani a házi orvosnak, vagy egy más megoldás esetén az állam-

igazgatási szervnek az OEP-től nyolc napon belül ki kellene kérni szerintünk a szűrőre részt vevő háziorvos adatait, és ezek után tudná az adatokat továbbítani a háziorvosnak.

Másrészt a háziorvosnak a szűrővizsgálat eredményét rögzíteni kellene a biztosított betegdokumentációjában, hiszen csak így lehet megtenni a szükséges szakmai lépéseket, diagnosztikai és terápiás lépéseket, gondozásba vételt, és a többi. Így lenne értelme a szűrővizsgálatoknak, és a szűrővizsgálatok eredményei is így épülhetnének be a betegekkel kapcsolatos gyógyító-megelőző tevékenységbe.

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvényt módosítaná az előterjesztés 17. §-a, az I. fejezet „Egészségügyi szolgáltatók” alcím egészülne ki azzal, hogy az Egészségbiztosítási Alap terhére igénybe vett szolgáltatásra a biztosítottól nem lehet térítési díjat kérni. Államtitkár úr erre említette, hogy térben, időben szétválasztanák ezt a tevékenységet. Itt számunkra igazából az a kérdés, hogy a finanszírozási szerződéssel rendelkező egészségügyi szolgáltató az egyébként rendelkezésre álló, de a finanszírozási szerződéssel le nem kötött szabad kapacitását miként értékesítheti.

Számunkra az a kérdés: jó az, ha ezek a drága diagnosztikai berendezések vagy terápiás eszközök ott állnak kihasználatlanul? A dolgozók, mármint az egészségügyben dolgozók meg nyilván akkor ebben az esetben egy magán-egészségügyi intézményben fognak mellékállást vállalni, ahelyett, hogy térben és időben egyébként magán az intézményen belül választanák szét a tevékenységet, és akkor így gyakorlatilag saját bevételt is tudna a kórház termelni. Miért probléma az, ha saját, tegyük hozzá, javarészt jelentősen alulfinanszírozott intézményüket juttatnák bevételhez, miközben maguk is többletjövedelmet szereznének? Megmondom őszintén, mi azon a párton lennénk, hogy szabályozni kellene igazából ezt a dolgot, és nem tiltani ennyire karakteresen.

Attól félünk ugyanis, hogy ha jelen formájában elfogadják ezt a javaslatot, akkor egyszerűen csak magánintézményekbe fogjuk irányítani azokat a betegeket, akik türelmetlenek, mert hosszú a várólista, de egyébként képesek kifizetni a szolgáltatást. Ráadásul az is egy félelmünk, hogy a jól képzett egészségügyi szakemberek esetleg elvándorolnak az állami egészségügyi intézményekből. Ez főleg a közepes és nagyobb városok egészségügyi intézményeiben dolgozóknál lehet érdekes, ahol megjelenhetnek ezek a párhuzamos magánintézmények. Ráadásul a magánszféra az igények növekedésére expanzióval fog minden bizonnyal válaszolni, és egyszerűen magasabb bért fognak tudni fizetni az egészségügyi szakembereknek.

(22.00)

Az egész beavatkozás eredménye félelmünk szerint az lesz, hogy az állami intézmények így volta-

képpen csak még inkább eladósodnak, meg a szakemberhiányuk nőni fog.

Hogy abszolút pozitívumot is említsek - itt több képviselőtársam ezt már említette -, az egészségügyről szóló törvény módosítását jelentené az 54. §, amelyik egyértelműen meghatározza az Országos Mentőszolgálat szerepét az orvosi ügyeletek működtetésében. Ebben abszolút egyetértünk, ez egy olyan szabályozás, aminek itt volt az ideje, és ez jó helyen is avatkozik be a problémába.

Az egészségügyről szóló törvény módosítását jelentené a javaslat 63. §-a: a törvény egy olyan paragrafussal egészülne ki, amely szerint az egészségügyi válsághelyzetek megelőzése érdekében együttműködési kötelezettség terheli az egészségügyi szolgáltatókat. Itt az merül fel kérdésként, hogy ennek formái, szabályozása - például a kirendelés térbeli, időbeli korlátai, a kivételek, a mentességek, a díjazás, a költségek megtérítése - mikor és milyen formában fog megvalósulni; itt egy kicsit hiányosnak érezzük a szabályozást.

Az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény módosítását jelentené a 68. §, amely szerint az önkormányzatoknak 45 napon belül nyilatkozni kell arról, ha nem akar a praxisjogot megszerezni kívánó orvossal feladatellátási szerződést kötni. Ez volt az, amit az államtitkár úr is említett, hogy eddig korlátlan idő állt erre rendelkezésre. Ettől függetlenül mi annak a pártján lennénk, hogy legyen inkább még rövidebb a szabályozásba most bekerült határidő. Háziorvosokkal konzultáltunk ez ügyben, mi a 30 napos határidőt javasolnánk, ezzel is az ellátatlanság esetleges idejét tudnánk még inkább korlátozni; hiszen az alapellátás megerősítése valóban nagyon fontos, így ezt még inkább tudnánk egy picit javítani.

Szintén ugyanez a paragrafus szabályozná azt, hogy ha az önkormányzat nem nyilatkozik, akkor úgy kell tekinteni, hogy az önkormányzat meg kívánja kötni ezt a feladatellátási szerződést, és itt pedig 90 napon belül meg kell ezt kötni. Szintén hasonló okokból, mint amit az előbb említettem, mi itt egy 60 napos határidőt javasolnánk.

Szintén az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény módosítását jelentené a 69. §, amely szerint a feladatellátási szerződés megkötésekor a felmerülő vitás kérdések rendezésében az engedélyezésre jogosult egészségügyi államigazgatási szerv segítséget nyújt. Meglátásunk szerint ez így elég homályos. Ha valóban cél az állami felelősségvállalás erősítése az egészségügyi alapellátás vonatkozásában, akkor az egészségügyi államigazgatási szerv gyakoroljon törvényességi felügyeletet az adott helyzetben, magyarul hozzon döntést, ráadásul akkor a döntés az államigazgatási eljárások szabályai szerint fellebbezhető lesz, és akkor így ez megnyugtatóan rendeződne.

Az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló törvény módosítását jelentené többek között a 86. §, erre több képviselőtársam már kitért egyébként. Konkrétan a 86. § szerint a területi szervezetek és az országos szervek jogi személyek lennének, a területi szervezeteket és az országos szervezeteket

a törvényszék nem venné nyilvántartásba. Ez a rész nyilvánvalóan azért került be a salátatörvénybe, mert a Magyar Orvosi Kamara több mint tíz éve elfelejtette nyilvántartásba vetetni önmagát és országos szerveit, emiatt sok, jelenleg folyó és már jogerősen lezárt perben az Orvosi Kamara jogképessége nem volt bizonyítható, többek között több mint húszezer orvosi kamarai tag ellen lefolytatott tagdíjmaradás miatti perben. Ezekben a perekben a Magyar Orvosi Kamarát a vele egyébként évtizedek óta szerződéses kapcsolatban álló ügyvédi iroda képviselte, amely ezzel több millió forint extrabevételhez is jutott, ráadásul úgy, hogy ügyfele voltaképpen nem volt jogképes.

Szintén a kamarák működését érintené a javaslat 87. §-a, amely a kamarai választás szabályait írja elő. Itt a képviselőtársaim említették már, hogy a működőképesség biztosítása miatt fontos, hogy egy picit lazítsanak a szabályokon. Egyrészt a kamarai választás első fordulójára az új javaslat szerint érvényes lenne, ha a választásra jogosult kamarai tagok több mint 25 százaléka szavaz, míg eredménytelenség vagy érvénytelenség esetén a második fordulónban nem ír elő érvényességi küszöböt, vagyis a szavazatot leadott tagok számát nem veszi figyelembe, ettől függetlenül érvényes lesz.

Igazából az előző kamarai választásoknak is véleményünk szerint az volt a legfőbb, a legitimációt kérdéssé tevő eleme, hogy a jelenlegi kamarai vezetést és a küldötteket a tagság kevesebb mint 4 százaléka választotta meg. Azt gondoljuk, ez a módosítás igazából súlytalanítja csak a szakmai kamarákat, alacsony legitimitású kamarát hoz létre, pontosabban tart fenn, vagy még inkább alacsonyabb legitimitásúvá teszi őket. Talán inkább valahogy ösztönözni kellene, hogy vegyenek részt a választásokon; nyilván ezt nagyon nehéz elérni, ebben egyetértünk.

Az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló törvény módosítását jelentené a 106. §. Eszerint az állami tulajdonba került vagyont felett az Állami Egészségügyi Ellátó Központ gyakorolja a tulajdonosi jogokat és kötelezettségeket, amint arról itt valóban már több képviselőtársam beszélt. Igazából mi erről azt gondoljuk, hogy önmagában az, hogy a kórházak adósságát a GYEMSZI helyett az újonnan alakult állami ellátó központhoz helyezük így gyakorlatilag át, az még ugyanannyi marad, és ugyanúgy újra fog termelődni. Úgy gondoljuk, hogy ez inkább pótcselekvés ilyen értelemben, tehát az alapvető problémát nem oldjuk meg azzal, hogy ezeket a jogokat áthelyezzük egy állami központhoz, a finanszírozási problémákat kéne inkább megoldani.

Ezek voltak a legfontosabb észrevételeink és javaslatunk, ezekhez kapcsolódóan majd módosítókat is fogunk benyújtani. Azt gondoljuk, ha ezeket a pontokat tudják majd támogatni, akkor mi is tudjuk támogatni az egész törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További képviselői felszólalások következnek; előre bejelentett felszólaló Molnár Ágnes képviselő asszony, Fidesz.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Úgy gondolom, mindannyian egyetérthetünk az államtitkár úr által elmondott világos célokkal, amelyeket az expozéjában kijelölt.

Fontos azt leszögeznünk, hogy az egészségügy megújítása érdekében elkészült a Semmelweis-terv. Ez továbbra is az irányadó programunk kell hogy legyen, és az elhangzott hozzászólások alapján, úgy gondolom, a képviselőtársaim is hasonlóan a Semmelweis-tervet tartják irányadónak, az egészségügy átalakítását, megújítását kijelölő programnak. Ennek eredményeként egy fenntartható, hatékony és egyenlő hozzáférést biztosító egészségügyhöz vezet az út, és ez egy állami egészségügyi rendszer lesz.

2010 óta jelentős forrásbevonás történt az egészségügyi ellátórendszerbe: 20 százalékkal költöttünk többet a gyógyító-megelőző ellátásra 2010 óta.

Örömtelnek tartjuk annak a deklarációját is az államtitkár úr részéről, hogy az egészségügyi ellátórendszert egy népegészségügyi szemlélettel kell átalakítani, és ennek megfelelően szeretnénk az ágazatot tovább erősíteni. Erre mindenfajta előzetes lépést az elmúlt négy évben megtettünk, az alapokat leraktuk. Nagyon fontos népegészségügyi intézkedéseket hoztunk: dohányzás visszaszorítása, népegészségügyi termékadó bevezetése annak érdekében, hogy az egészségkárosító termékeket kiszűrjük, vagy a transzzsírsavak korlátozása. Ezek talán önök számára még felmérhetetlen, fontos lépések, de a jövő szempontjából és közös jövőnk érdekében ezek elmaradhatatlan intézkedések voltak; sajnos ezeket csak az elmúlt négy évben sikerült meghozni.

Az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú T/2123. számú törvényjavaslat számos elemében már ezzel a szemlélettel találkozhatunk, tehát nagyon fontos, hogy ebben a salátatörvényben igenis a világos célok mentén a további megújítás alapjainak a lerakásához már a javaslatok világosan láthatóak.

(22.10)

Három területtel szeretnék foglalkozni. Az egyik és legfontosabb talán az ellátórendszer átalakítása szempontjából az alapellátás megerősítése. Ez egy kulcskérdés, nem csak azért, mert a nevében van bent, hogy alapellátás. Ha az alapellátást, ami sokkal kiterjedtebb a házi-orsvosi rendszernél, megerősítjük, és továbbra is úgy, ahogy az előző években prioritásként kezeltük, akkor szakmai és anyagi szempontból is egy megbecsültebb rendszert tudunk felépíteni.

Az elmúlt négy évben is figyelemre méltó lépések történtek ezen a területen. Ha a 2015-ös költségvetési tervet nézzük, akkor tovább folytatódott az alapellátás finanszírozási megerősítése, és 2010-hez képest 30 százalékkal több pénz jut az alapellátásra, az alapellátás finanszírozására 2015-ben. Az államtitkár úr is jelezte, hogy nemcsak 2015-ről beszélünk az alapellátás megerősítésében, hanem tovább folytatódik 2016-ban is. 2015-ben a költségvetési terve-

zetben 10 milliárd forint többletforrás van már a háziorvosi rendszer erősítésére, ami havi szinten körülbelül 130 ezer forint többletpénzt ad minden praxisnak, és ezt a megerősítést, finanszírozási megerősítést fogjuk 2016-ban is folytatni.

A mostani törvényjavaslatban több olyan rendelkezés is megjelenik már a módosítások között, amely kifejezetten a háziorvosi rendszer védelmét, a praxisjog védelmét biztosítja. Az önálló orvosi tevékenységekről szóló törvény módosításának értelmében az önkormányzatnak a praxisjogot megszerezni kívánó orvossal történő szerződés-kötést megelőzően a jövőben ki kell kérnie a praxisjogot engedélyező egészségügyi államigazgatási szerv véleményét. Ez a módosítás lehetővé tudja tenni azt, hogy az önkormányzat és a háziorvos között kötetlen feladatellátási szerződés megkötésekor felmerülő vitás kérdések rendezésében a praxisjog engedélyezésére jogosult egészségügyi államigazgatási szerv segítséget nyújtson. Mindezek a rendelkezések a háziorvos szerződés-kötésekor fokozottabb védelmet adnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha az alapellátást erősíteni tudjuk, azzal a kórházaink, szakrendelőink terhelését tudjuk csökkenteni, ez pedig nem más, mint hogy a betegeknek, az orvosoknak is jobb lesz, és a költségvetésnek pedig egyaránt kedvezőbb, mert az olcsóbb ellátás felé tudjuk a betegek gyógyulását biztosítani.

Az elmúlt négy év kormányzati gyógyszerpolitikájának következtében a gyógyszerellátás ma már gazdaságilag racionálisabb, szakmailag biztonságosabb és etikailag is érzékenyebbé vált, mint 2010-ben. A mostani törvényjavaslat gyógyszerügyeket érintő rendelkezései fontos új részletszabályokat hoznak a hamis gyógyszerek, illetve az úgynevezett dizájnertdrogok elleni küzdelem érdekében. A dizájnertdrogok elleni hatékony fellépést a kormány már a 2010-14-es ciklusban is prioritásként kezelte, mivel terjedésükben ugrásszerű növekedés volt megfigyelhető, éppen ezért a lakosság egészségének megőrzése érdekében a kormány 2012 áprilisában kiadta a kábítószerekkel, pszichotróp anyagokkal és az új pszichoaktív anyagokkal végezhető tevékenységekről, valamint ezen anyagok jegyzékbe vételéről és jegyzékeinek módosításáról szóló jogszabályt.

A dizájnertdrogok a lehető legszigorúbb megítélés alá kell hogy tartozzanak az általuk képviselt kiemelt társadalmi kockázat miatt. Ennek érdekében eddig 39 új pszichoaktív anyag kerül fel a gyógyszer-törvény szerinti pszichotróp anyagok listájára. A közegészségügyi kockázatok minimalizálhatók azzal, hogy a bizonyítottan egészségügyi és szociális problémát jelentő új pszichoaktív anyagok szigorú kontroll alá kerülnek.

Sajnálatos módon a hamis gyógyszernek mondott termékeket gyakran próbálják illegálisan az interneten is terjeszteni. Ezzel megtevesztik és az orvosi, gyógyszerészeti ellenőrzés hiányában súlyos veszélybe sodorják a tájékozatlan fogyasztókat, tehát fontosnak tartom ezért azt a módosítást, amely bizonyos esetekben az elektronikus adat ideiglenes hoz-

záférhetetlenné tételét teszi lehetővé, és ennek eredményeként hatékonyan fel tudunk lépni a gyógyszerhamisítókval szemben, és a gyógyszerbiztonsági és gyógyszerészeti államigazgatási szervbe vetett közbizalom is ennek eredményeként erősödni fog.

Tisztelt Ház! Egészségügyi rendszerünk működőképességének talán legfontosabb összetevője a rendszerben dolgozó orvosaink, ápolóink áldozatos munkája. Ezért számukra olyan körülményeket kell teremtenünk, amelyekkel csökkenteni tudjuk körükben a migrációt, vagyis a vendégmunkásnak állást, és ugyanezt a célt kell kitűznünk a leendő orvosaink, egészségügyi dolgozóink esetében is. A bérvizonyok és az egyéb munkakörülmények javítása mellett mindennek egyik eszköze a szakorvosképzési rendszer megújítása és továbbfejlesztése.

A törvényjavaslat a szakorvos-utánpótlás biztosítása és a jövőbeni humán erőforrás-megoszlás tervezhetősége érdekében 2015. július 1-jétől felmenő rendszerben megteremti a központilag szervezett és központi költségvetési forrásból biztosított szakorvosképzés rendszerének törvényi alapját és a szakorvosképzés költségvetési forrásának a kezelését. Az ezzel összefüggő adminisztrációs feladatokat az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal fogja a jövőben végezni. Fontos ez a módosítás, amelynek eredményeként a szakorvosképzéshez kapcsolódó támogatások a foglalkoztatók részére a legrövidebb úton tudnak eljutni.

Kedves képviselőtársaim, az elmúlt négy évben igenis a kormány döntéseinek eredményeként az egészségügyben az életpályamodell felépítése elkezdődött, megkezdtük az életpályamodellt. Két alkalommal az egészségügyben béremeléseket indítottunk, és elindítottuk a szakorvosképzésben a szakorvosjelöltek támogatását. Ebben a támogatási rendszerben olyan ösztöndíjak kerültek bevezetésre, mint a Markusovszky-ösztöndíj, amely nettó százezer forint, a Than Károly-ösztöndíj a gyógyszerészek részére nettó százezer forintos kiegészítéssel, a gyermekgyógyászati ellátásban dolgozó szakorvosjelöltek számára a Méhes-ösztöndíj kétszázézerrel, illetve a sürgősségi ellátást választó szakorvosjelöltek részére a Gábor Aurél-ösztöndíj bevezetése.

Ezenkívül kijelöltünk hiányszakmákat. A hiányszakmák támogatásához szintén azoknak a szakorvosjelölteknek, akik ezeket a szakmákat választják, hiányszakmás ösztöndíjak kerülnek folyósításra. Ezeknek a jogszabályoknak a változtatásával rendkívül fontos, hogy lerövidítjük ezeknek a támogatásoknak a folyósítását a foglalkoztató részére, hogy minél előbb a szakorvosjelöltjeinkhez jussanak.

A 2015-ös költségvetés is egyébként, fontos megjegyeznünk, ezeknek a bevezetett támogatásoknak a folytatását támasztja alá és biztosítja.

(22.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát ez az új törvényjavaslat egy nagyon fontos láncszeme az egészségügy megújítása érdekében végzett munkának, és

ezért kérek is mindenkit, hogy a törvény elfogadását támogassuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Korózs Lajos képviselőtársam a törvénytervezethez illetően azokat a legfontosabb csomópontokat érintette, amelyek a Magyar Szocialista Párt részéről nézve fontosak, ezért ezeket nem fogom megismételni. Ilyeténképpen mindösszesen három gondolatot fogok 2-3 percben elmondani.

Az egyik az, hogy szeretném megerősíteni most az utolsó felszólalásban is elhangzottak azon részét, ami az alapvető szolgáltatásokhoz illetően azoknak a megerősítését érinti nyilván, azzal a prevencióssal jellegettel is, ami a kórházi ellátásoknak az időbeni kiváltását jelentheti. Tehát ez szerintem is olyan folyamat, amire érdemes áldozni, amit érdemes megerősíteni. De ezt nemcsak a Fidesz vezérszónokai és képviselői mondják, hanem hasonlóan gondolkodunk erről a dolgról mi is, és szerintem sokan a parlament falai között.

A másik része a történetnek, hogy amikor dr. Molnár Ágnes képviselő asszony arról szól, hogy forrásbevonásra került sor az elmúlt esztendőben, akkor én egy kicsit furcsán érzem magam, mert bárhol járok egészségügyi intézmények keretei között, mindenütt azt hallom, hogy forráskivonás zajlik. De még ha nem is zajlik forráskivonás, mondjuk azt, hogy nullszaldós a történet, akkor is, hogy ha 10-20 százalékos forrásbevonás lenne, akkor is szeretném jelezni, hogy az elmúlt négy esztendőben - csakis az elmúlt négy esztendőben - 18 százalékos infláció volt az, ami gyakorlatilag ezt a négy évet jellemezte. Tehát ilyen értelemben, még ha 20 százalékos mértékű bevonásra került volna sor, akkor sem történt volna - idézőjelbe tetten - semmi ilyen értelemben.

Egy szó, mint száz, forrásbevonásról illetéknéppen tehát nem érdemes beszélni. Meggyőződésem és tapasztalásom szerint sajnos az egészségügyből sokkal inkább forráskivonásra került sor, mint forrásbevonásra.

Nem véletlenszerű, hogy a várólisták időtartama növekszik, látható módon a mennyisége tekintetében sem csökkenések, hanem felhalmozódások, duplikálások alakulnak ki.

Gyakorlatilag ezek nem pozitív eredmények az elmúlt esztendők sorában, hanem éppen hogy negatív eredmények, és ezekben mértékadó változásokat lenne célszerű, kellene eszközölni.

És talán van egy kicsit pikánsnak mondható megjegyzés is, ez pedig arról szól, hogy azt is látom, hogy kvázi önellátóvá válik gyakorlatilag a gyógykezelés, már olyan értelemben mondom, hogy a beteg, aki bemegy az egészségügyi központokba, az ellátó intézményekbe, az viszi magával a kis motyót, viszi magával a kenőcsöcskét, viszi magával a gyógyszert,

a fájdalomcsillapítót, ezt-azt. Még lepedőt nem, tehát akinek bent kell feküdni, talán még az ágyat és a lepedőt, a tiszta lepedőt megkapja. Azt gondolom, ez sem jó trend, ez sem jó tendencia, ebben is változásokat kellene eszközölni.

Na most, ha ez így van, és efelé megy az egészségügyi ellátás, akkor bocsássanak meg, de akkor nem lehet forrásbevonásról beszélni, akkor nyilván csak forráskivonás történhet, hiszen hogyha azokat a szolgáltatásokat sem tudják ugyanazon a színvonalon nyújtani, mint amit a korábbiakban tudtak, évekként ezelőtt, akkor itt nem bevonásról, hanem kivonásról van szó.

A másik része, amiről röviden még szeretnék beszélni, az, amiről államtitkár úr a bevezető exozéjában szólt, a bérezések rendszere. Államtitkár úr biztosan teljesen világosan és tisztán látja azt, hogy milyen változáson ment keresztül főleg az alacsonyabb jövedelmi sávban lévő embereknek a keresete az elmúlt esztendőben. Tudja, példaként mondom, hogy 2010-ben mi volt egy minimálbéresnek a nettó keresete, ha nem, akkor segítsek: 60 200 forint volt, amit zsebre tett. Ez volt a nettója. Tudja azt is, hogy most mennyi a minimálbéresnek a nettó keresete, tudja, az, amit zsebre tesz, tehát nem az, amit a plakátokra kiírnak, hogy hogyan nő a minimálbér, hanem amit zsebre tesz, az 66 483 forint.

Azt is tudja, hogy ha átszámítja ezt a két jövedelmet egymáshoz, a 18 százalékos inflációval, csak az elmúlt négy évben számítva, akkor ez a mostani 5 ezerrel kevesebbet ér, mint a 2010-es. Eddig, azt hiszem, követhető a történet. És ha még azzal is megfejelem, hogy biztosan azzal is tisztában van, hogy Magyarországon ma több mint egymillióan vannak olyanok, akik a létminimum alatti jövedelemre tesznek szert, és valószínűleg azt is tudja, hogy a szociális szektor és az egészségügyi szektor ebben vastagon érintett, akkor valószínűleg arra a következtetésre tud jutni egy logikai okfejtés kapcsán ön is, amire én is jutok, hogy sajnos, mivel a 60 200 és az akkori létminimum 77 ezer, az is 17 ezer forintos különbséget hordozott magában, de a 66 ezres és a mai 88 ezres az 22 ezres különbséget hordoz magában, ami 5 ezerrel több, mint ami 4 évvel, 5 évvel ezelőtt volt. Ez önmagában azt jelenti és azt hordozza magában, hogy sajnos egyre nő azoknak az alacsonyabb jövedelmi sávba tartozók megszerzett bérének a vásárlóértéke, illetve a keresetének a tartalma, a mennyisége, az értéke, hiszen a különbség is nő, például a minimálbér és a létminimum viszonylatában.

Ebben sajnos szektorálisan az egészségügy kiszolgáló személyzete - nem az orvosokról beszélek természetesen - jelentősen érintett. Tehát e vonatkozásban is van tennivaló annak érdekében, hogy ne kerüljön arra sor, hogy az a fajta migráció, amiről itt beszélünk - és most nem az orvosok migrálásáról szöveg, hanem éppen az őket segítő kiszolgáló személyzetről -, ez ne erősödjön fel, vagy ne olyan szintre emelkedjék, ami a magyar egészségügyi ellátást olyan szintű kockázattal párosítja, ami már tényleg az ellátatlansággal és nem az ellátással párosul.

Én csak ezekkel a kiegészítő gondolatokkal szerettem volna felhívni államtitkár úr figyelmét arra, hogy szerintem azon túl, amiről Korózs Lajos képviselőtársam és más képviselők is szóltak, milyen odafigyelést kíván a történet az elkövetkezendő időszakban. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő felszólaló Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Elsőként szólnék a gyermekek után járó díjakról, kedvezményekről, juttatásokról.

A kormánynak ezzel a törekvésével egyetértünk, és úgy gondolom, hogy több éves vagy akár két évtizedes adósságát törleszti ezzel a kormány, a mindenkori kormány és a parlament, hogy akár az ilyen juttatásokat, akár a különböző ellátási formákat átnevezi, és a pejoratív - a számomra, meg úgy látszik, hogy a kormánypártok számára is pejoratív - értelmű szavakat lecseréli. Így a terhességi-gyermekágyi segélynél már nem beszélünk terhességről és nem beszélünk segélyről, hanem csecsemőgondozásról beszélünk és díjról beszélünk. Vagy akár párhuzamban említhetném a régi terhesgondozás helyett a várandósgondozás bevezetését. Itt is a „terhes” szónak a kiküszöbölése, úgy gondolom, hogy egy pozitív folyamatnak tekinthető, mert hogyha a jelenlegi demográfiai helyzetet meg akarjuk változtatni, akkor igenis ezeken a fogalmakon is változtatnunk kell, mert a fogalmak véleményem szerint a fejekben is rendet rakhatnak. Tehát egy várandósságot, egy gyermekvárás sokkal könnyebben vállal akár egy erre készülő szülő, mint akár egy terhességet, és úgy is gondolom, ebben érintett hölgyekkel is beszélve, hogy semelyik hölgy sem tekinti tehernek ezt az áldott állapotot és a gyermekvárás időszakát.

Viszont aggályos észrevételeim is vannak itt a változtatásokkal kapcsolatban, amit már mások felszólalásaikban említettek, például az, hogy tágul a kizáró okoknak a köre, hogy így kikerülnek a jogdíjak és kikerülnek a jövedelemadó hatálya alá nem tartozó jövedelmek is azoknak a köréből, akik igénybe vehetnék ezeket a kedvezményeket. A másik, amit már régebben is kifogásoltunk, másfajta módosításoknál, ez pedig a javaslatban említett, gyermekek után járó díjak összegének a maximalizálása.

(22.30)

Úgy gondolom, hogy ez negatív folyamatokat indíthat el, ugyanis ha a minimálbér kétszeresének 70 százalékában maximalizáljuk ezeket az ellátásokat, akkor ezzel azokat a szülőket, azokat az édesanyákat, akik átlag feletti jövedelemmel vagy egy jobb jövedelemmel rendelkeznek, arra ösztönözzük, hogy ezeknek a lejáratí ideje előtt újabb munkát vállaljanak és munkába álljanak. Akár a saját tanulmányaim, akár a saját tapasztalataim alapján azt mondhatom, hogy szerintem a gyermek egészséges

személyiségfejlődéséhez, egészséges szocializációs folyamataihoz véleményem szerint minimum hároméves korig biztosítani kéne a teljes ellátást egy szülőnek, hogy otthon tudjon maradni a gyermekével, de ha a gyed összegét maximalizáljuk, akkor azt fogjuk elérni, hogy egyéves kora előtt már azok a szülők, azok az édesanyák, akik egy magasabb jövedelmi kategóriába tartoztak, nem tudják vállalni a jövedelemkiesést, és ha a kialakított életszínvonalukat nem tudják fenntartani a minimálbér kétszeresének 70 százalékából, akkor ez őket arra fogja ösztönözni, hogy hamarabb munkába álljanak, és így a gyermekeik elveszítik annak a lehetőségét, hogy az egészséges fejlődésükhöz szükséges időt otthon az édesanyjukkal töltsék.

Több esetben említi a praxisjog kérdését a törvény. Bár ebben a törvényjavaslatban nem szerepel, de a praxisjognak egy anomáliájára szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét, amit én mint szociális szakember kaptam jelzésként a saját szakmámból, ez pedig az, hogy tartós bentlakást nyújtó intézményeknél 200 fő fölött kötelező egy főállású orvos alkalmazása ezen intézményekben, legyen szó például idősek otthonáról vagy ápolást, gondozást nyújtó intézményről. Az intézményvezetők azzal küzdenek, hogy egy orvos nem igazán szeretné a közalkalmazotti státusz által nyújtott bért saját magának, éppen ezért ezekre a speciális esetekre szükség lenne egy speciális praxisjog bevezetésére, hogy a gyakorló orvosok számára vonzóvá tegyünk azt a lehetőséget, hogy akár intézményi orvosként dolgozzanak, vagy ne kelljen azt a túlterhelt állapotot véghezvinniük, hogy dolgozzanak intézményi orvosként, de mellette vállalnak egy praxist, vagy mellette másodállásban esetleg máshol dolgoznak, mert nagyon jól tudjuk azt, hogy az ilyen nagy létszámú intézmények olyan leterheltséget nyújthatnak egy főállású orvosnak, főleg ha azt is figyelembe vesszük, hogy milyen speciális feladatai vannak egy intézményi orvosnak az ilyen intézményekben, ezért nem várhatjuk el tőlük, hogy a fizikai erejükön felül ezenkívül még keresőtevékenységet folytassanak, mert ténylegesen elmondható, hogy az orvosi jövedelemhez képest a közalkalmazotti bértábla alapján nyújtható jövedelem nem elég számukra.

A másik, a koherenciakérdések miatt történt változás, a gyógyászati segédeszközök kérdése, a közgyógy által adható, ingyenesen vagy kedvezményesen szolgáltatott gyógyászati segédeszközök kérdésében az ingyenes javítás kérdése. A jelenlegi hatályos jogszabályok szerint is előfordul ez az anomália, és úgy gondolom, hogy a koherencia problematikája miatt bekerült módosításnál figyelni kéne arra a problémára is, hogy bár általában a kihordási időn belül ezeknek az eszközöknek a javítása ingyenes, de azok a cégek, amelyek az ingyenes javítást végzik, a legtöbb esetben kiszállási díjat számolnak föl. Tehát innentől fogva megkérdőjelezhető ennek a szolgáltatásnak az ingyenessége. Úgy gondolom, ha már ez így bekerült ide, akkor ezt a kérdést is tisztázni kellene, ugyanis nagyon sok esetben még akár az 5 ezer

forintos kiszállási díjnak a kifizetése is nehézséget okozhat egy fogyatékossgal élő embernek, akinek a mindennapi megélhetése amúgy is magasabb összeget igényel, mint egy egészséges vagy ép társáé.

Úgy gondolom, hogy ezek a módosítások még szükségesek. És ha komplexen nézzük a rendszert és globálisan nézzük ezeket a problémákat, akkor úgy gondolom, hogy ezen kiegészítések nélkül kevesebbet érnek a módosítások, ezért ezek mindenképpen szükségesek. Az említett problémákon pedig érdemes elgondolkodni. Ehhez egyébként módosító indítványokkal is fogunk élni, és kérem, hogy ezeket gondolják át és támogassák, ha arra érdemesnek tartják. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Igen, megadom a szót Lukács képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ott folytatnám, ahol abba hagytuk. A 106. §-t sokan érintettük, ez a GYEMSZI helyett belépő Állami Egészségügyi Ellátó Központot jelenti. Olvasva a törvényjavaslatot, egy dologra lettem figyelmes, hogy az intézményrendszer átalakításának mibenléte talányos. Utána természetesen rájöttem, hogy ez egy későbbi jogszabálynak - ahogy említettem - nyit majd teret, és esetleg a márciusi másfajta jogszabályban való rendelkezésnek ad egy lehetőséget. Tehát úgy néz ki, hogy jövő év tavaszáig várunk kell a teljes átalakításra. Egy azonban biztos, és ezt le kívánom szögezni, hogy az átalakításon túl - és itt érintve volt a kórházak adóssághelyezete - további pénzre van szükség, ugyanis mindenfajta ilyen átalakítás halálra van ítélve, ha nem teszünk hozzá elég pénzt. Tehát az adósságkonszolidáció csak az egyik lépés.

A másik pedig, ami szintén érdekes és talán vitára vagy megfontolásra adhat okot, hogy a struktúra-átalakításban felmerültek olyan hírek is, hogy a kórházak már megkezdték az egymás pozícióira való ácsingózást, tehát megindult a háttérben egy olyan mozgolódás, amelyben vagy egymásra ígéretnek, vagy az átalakuló struktúrában saját pozíciójukat akarják fogni, és egy spekuláció indult meg a kórházak területén. Ezt az a félelem hajthatja, hogy mindenki félti a saját kompetenciáját és a saját kapacitását, és félnek attól, hogy esetleg úgy járnak, mint ahogy a Semmelweis-terv során is jártak úgy kórházak, hogy bizonyos ellátásoktól meg kellett válniuk. Arra hívom fel a szakma figyelmét, hogy legyünk figyelemmel ezekre a háttérben zajló folyamatokra, hiszen az államtitkárságnak sokkal nagyobb rálátása van arra, hogy milyen ilyen igények vagy milyen előzetes tudakozódások, esetleg valamilyen tapogatózások indulnak meg. Ez is fontos rész lesz, hogy figyeljünk a már meglévő struktúrára, és ne engedjünk az eddigi ellátási színvonalból sem.

Erre már korábban, szintén a mai napon felhívtam a figyelmet az ülésnapot megelőző vitaműsor-

ban, hogy minden ilyen strukturális váltásnak, feladatnak sajnos sokszor arra megy el az energiája, hogy maga a rendszer saját magát átállítsa, és azt a kedvező hatást, hogy az egészségügyben a betegek részéről ténylegesen érezhető változás következzen, az mindig valahogy elsikkad. Tehát majdnem minden pénz, idő és erő mindig a szervezeti átalakításra fog menni és saját magára koncentrál ahelyett, hogy az ellátásra koncentrálna a rendszer. Egyébként már többen megfogalmazták ezt a kritikát a korábbi struktúraváltásokkal és átszervezésekkel kapcsolatosan is.

Ami az egészségügyi kamarát érinti - ezt fontosnak tartom elmondani -: az Orvosi Kamarának van annyi párhuzama az Ügyvédi Kamarával, amelynek korábban tagja voltam, és tagja vagyok most is, csak az összeférhetetlenség miatt a hivatásomat nem tudom gyakorolni, hogy ott is az volt a probléma nagyon sokáig, hogy a kamarai tisztségviselők megválasztása során rögtön az első ülésen kellett egy bizonyos részvételi küszöb, amit meg kellett ugrani, de természetesen nem sikerült, és utána a következő már a jelenlétre tekintet nélkül, tehát viszonylag alacsony arányban - ahogy képviselőtársam is elmondta, sajnos úgy szokott lenni -, egy nagyon kicsi százalék gyakorolja utána ezt a lehetőséget. Ennek a szabálynak a megteremtése azt fogja meghonosítani, ami egyébként az Ügyvédi Kamarában is sajnos meghonosodott, hogy nagyon kevés résztvevő - és ez nem az állam és nem a kormány problémája, hanem a szakmán belüli probléma -, egy nagyon kis számú társaság lesz az, amelyik ténylegesen döntési jogosultságot fog szerezni a kamarákban. Pedig a kamarák kapuját sokkal szélesebbre kellene tárnai. Itt lényegében azt lehet észrevenni és az húzódik meg mögötte, hogy a kamaraiságban részt vevő személyek egyre jobban eltávolodnak a saját tisztségviselőiktől, a kamarai közélettől és a kamarai lehetőségektől. A megengedő szabályok megteremtése mellett természetesen dolgozni kell azon, hogy a kamarai jogszabályokban megjelenjenek azok is, amelyek ösztönzik a kamarai tagokat a saját ügyeikben való részvételre, hiszen ez nekik érdekérvényesítő és érdekvédelmi szervezetük is. Tehát azt nem lehet szimplán csak hatalomtechnikai eszközként kezelni, hogy ki lesz tisztségviselő és ki nem lesz tisztségviselő. A kritika ebben az irányban annyi, hogy a túloldalon valamilyen ösztönző szerepet is kell gyakorolni. A kormány ebbe természetesen nem nagyon szólhat bele, ugyanis a kamarának ebben megvan a saját önállósága, hogy ezeket saját maga szervezze. De hát a jobbító szándékú kritikát meg lehet fogalmazni.

(22.40)

Amit pedig képviselőtársam felvetésére én írtam le, az ugye szimplán itt a perbeli legitimációs kérdés, hogy jogi személyiséggel rendelkeznek-e maga a kamara, illetve a kamara területi szervezetei. Hát ugye, ebben az esetben a kamarákra vonatkozó jogszabály rendelkezett arról, hogy azzal rendelkeznek. Szimp-

lán itt az új Ptk. szerint a nyilvántartásba vétel kitétel hiányzott, ugyanis ez korábban... - egyébként is ez az én álláspontom, de ebben bírósági tárgyalások vannak talán még most is folyamatban. Az én megítélésem az, hogy korábban egyébként ezzel a nyilvántartásba vétellel nem kellett rendelkeznie, ugyanis a jogszabályi kritériumokat beteljesítette, a jogi személyiségét a jogszabály kimondta, de én úgy értelmezem, hogy ez egy új Ptk.-nak való megfelelési kényszer. De talán majd államtitkár úr most, később vagy esetleg írásban ezeket majd meg tudja válaszolni.

Akkor áttérve arra, ami összegzésként akár a kritikája, az érdemei vagy a negatív megítélése a törvényjavaslatnak: én azt vitán felülínek tartom, hogy érzik a fideszes képviselőtársak is, hogy megvan azért a teljes felhatalmazás az egészségügy területén, hogy tényleg valamit letegyen az asztalra a kormány és az egészségügyi kormányzat. Arra ösztönzöm önöket, hogy ragadják meg ezt a lehetőséget, amikor mind a baloldali pártok, mind a Jobbik, de bármelyik politikai erő folyamatosan a támogatásról, illetve az előrelépésről biztosítja önöket.

Próbálják meg önök is ezt úgy kormányzaton belül kommunikálni, hogy most van itt az a lehetőség, amikor kisebb vitáktól eltekintve van egy előrelépési lehetőség, van egy olyan nyomás adott esetben a kormányon, amit most fel lehet használni a pártok egyetértésével. És ha meg is van hozzá a felhatalmazás, miért ne lenne meg önöknek a felhatalmazás, akkor tegyék mögé végre a szándékot is. És lépünk ténylegesen sokkal nagyobb lépésekkel előre. Ugyanis az elmúlt négy és fél év inkább szólt arról, hogy egy útkeresés volt talán az egészségügyben, és az igazán fontos döntéseket lehet, hogy vagy halogatták, vagy nem volt egyelőre akarat arra, hogy pénz legyen benne.

Tehát ezt mindenképpen szerettem volna mondani, hogy ragadják meg most ezt a felhatalmazást, ez most a salátatörvényben is megmutatkozik. Úgy gondolom, ha normális és életképes előterjesztések jönnek akár tavasszal, akkor a kritika elmondásán és meghallgatásán túl elképzelhető, hogy ott is lesz egy olyan felhatalmazás, amivel élni lehet. De hát ugye, az érdemeit már említettem, azért csak elmondom, hogy a pszichoaktív anyagokkal kapcsolatos szigorítás támogatandó, a daganatos betegségek népegészségügyi információátadása szintén, a klíma-egészségügyi feladatok régóta váratnak magukra, és a hatékonyabb mentés is nagyon fontos egyébként.

És különösen fontos, hogy végre az egészségügyi kormányzat letette a voksot az állami, illetve a magán-kettéosztásban. Ugye, úgy fogalmaztam mindig, hogy a kétsebességes egészségügyben végül is úgy tűnik, hogy mégiscsak az egysebességes és állami egészségügy mellett tette le a voksot. Ez egyébként a Jobbiknak mindvégig tartott álláspontja volt, és mindvégig szorgalmaztuk, hogy emellett kell a kormánynak bátran kiállnia. Örülünk neki, hogy egyébként kiállt.

Negatív viszont, hogy álláspontom szerint teret nyitnak a gyógyszer-nagykereskedelem államosításá-

ra. Egy kicsit lopakodó üzemmódot érzünk, és a szabályoknak akként való módosulását látjuk benne, hogy erre is teret nyit az egyébként mindenfajta nagykereskedelemre meglehetősen jó étvággyal rendelkező Fidesz számára. A hozzáférhetetlenné tételt említettem. Át kell gondolni, hogy mit lehet tenni tényleg hatékonyan és nemcsak egy keveset mondó jogszabályi hellyel az illegális vagy káros kereskedelmi tevékenység megelőzése, megakadályozása érdekében. Erre egyébként, úgy gondolom, lesznek módosító javaslatunk.

A másik pedig az átalakítás, struktúraváltás bíráncó felhatalmazása volt. Nagyon jó lett volna előre megismerni azt a koncepciót, vagy teljesen megismerni, részletekbe menően megismerni azt a koncepciót, amit az államtitkárság ebben tart, vagy mi az irányvonala. Hát egyelőre csak konferenciákról vagy egyes sajtónyilatkozatokból világlik ki valami ebből. Most már talán egyre többet tudunk, de jó lett volna a koncepciót mélyebbre hatóan ismerni, és akkor talán több kritikát is tudtunk volna megfogalmazni.

Így hát összességében azt tudom mondani, hogy természetesen a Jobbik is élni fog azzal a lehetőséggel, hogy a törvényjavaslatához módosításokkal éljen. Úgy gondolom, ezek mind jobbító szándékúak lesznek, illetve a nagy egész cél irányába mutatóak lesznek. Én tényleg azt kívánom, hogy ragadják meg azt a felhatalmazást, ami ritkán adatik meg a kormánynak, hogy ilyen fontos területen, amikor ténylegesen tenni kell, akkor van egy egyetértés az irányban, az intenzitásban. Azt kívánom, hogy azért ezeket a szavakat fogadják meg.

Úgyhogy összességében a kritikáinkat megfogalmazva természetesen ismert lesz Jobbik álláspontja is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Sallai Benedek képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Doktor Úr! Nézze el nekem, hogy nem vagyok szakpolitikus, de kevesen vagyunk a frakcióban, így aztán kényszerűségből nekünk is állást kell foglalni.

A jogszabálytervezetben három dologra szeretném felhívni a figyelmet, hogy milyen aggályokat keltett. Ugye, a nagy része pontosítás, és nézze el, hogy azokat, amelyek előremutatóak, most nem említem, hiszen nem feladatom ellenzéki politikusként ezeket dicsérni. Tehát nyilvánvalóan számos pontban egyet lehet érteni a módosításokkal, számos pontban előremutató.

Van pár szakasza viszont a tervezetnek, ami néhány területen alapvető változásokat hoz. Nem fogom összetéveszteni a részletes vitával az általános vitát, viszont konkrétan meg akarom nevezni az érintett részeket azért, hogy érthető legyen. Az első rész 17. §-ának, az egészségbiztosítási törvény I. fejezetének az egészségügyi szolgáltatások alcíme a következő 9/B. §-szal egészülne ki: a finanszírozási szerző-

déssel rendelkező egészségügyi szolgáltató a kötelező egészségbiztosítás keretében e törvény alapján az Egészségbiztosítási Alap terhére igénybe vehető egészségügyi szolgáltatásért biztosítottól térítési díjat, ideértve a 23. § szerinti részleges térítési díjat, nem kérhet.

Ez lényegében, ha jól értem, azt jelenti, hogy az OEP által finanszírozott intézmény nem nyújthatja ugyanazt a szolgáltatást térítés ellenében is. Nem tudom, hogy a gyakorlatban ez pontosan hogy is működik, de ha van egy felesleges műtő vagy egy diagnosztikai kapacitás, akkor a teljesítményvolumen-korláton felül nem értékesítheti ezt az intézmény az OEP várakozási listáját megkerülve. Ez azt jelentheti, hogy részben az OEP-finanszírozott egészségügy magáncége ne nyújt fizető szolgáltatást is, tehát de facto kiveszi őket az OEP finanszírozásból.

Ha ez megvalósul, akkor a diagnosztika területén számos radiológiai vállalkozás, laborok... - a szűkös állami kapacitások miatt igen hosszú várakozási listák alakulhatnak ki. Itt ezzel egy alapvető koncepcióbeli problémát láttak szakértőink, mégpedig azt, hogy a jelenlegi egészségügyi vezetés célja az állami és a magánszolgáltatás teljes szétválasztása. Vagyis továbbra sem a beteg van biztosítva, hanem az intézmény, aminek fizet havonta valamennyi összeget az OEP, amiből el kell látni a területi betegeket, de azonfelül semmit nem láthat el. Az intézményeknek nem lehet pluszbevételük ebből, vagyis anyagilag rosszabbul járnak, és az azt megfizetni hajlandó beteg sem juthat egy adott időben egy jól működő ellátáshoz.

Véleményünk szerint ezt úgy lehetne jól opponálni és politikailag megpróbálni másképp kezdeni vele, ha a kormányzat nem a beteget biztosítja, nem a beteggel foglalkozik, hanem kizárólag az államilag finanszírozott költségek lefaragásával, a betegek magánszférába kényszerítésével nem valósítja mindent meg. Ez nagy kockázatot rejthet a diagnosztikában. Több szakasz lényegében ugyanez pontok folytatása, a beteg semmilyen módon - az eddigi részletes térítés ellenében lehetett - nem térhet el a beutalási rendtől. Tehát az előbb ismertetett helyzet valósulhat meg.

A harmadik rész 118. §-ában a létfonosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló 2012. évi CLXVI. törvény melléklete módosulna. Ez a gyógyszer-nagykereskedelmet jelenti, ami magyarul, ha jól értjük, államosítani akarja a nagykereskedéseket. Ez megint gondolkodásra adhat okot, mert ez lehet egy koncepcionális hiba, miszerint állami ellenőrzés alá vonni, és mindenből a versenyszabályokat kivonni, és a kormánynak monopóliumot fenntartani nem biztos, hogy a legszerencsésebb irány lehet. De hát számos területen tapasztaltuk már ezt, de ez mindenképpen átgondolás tárgyát kellene hogy képezze.

Így összefoglalva ezen pontok benyomásait és néhány más módosított szakasszal egy sokkal nagyobb állami kontroll és sokkal szigorúbb költségkontroll a betegek magánszférába terelésével valósul

meg, néhány szolgáltató tönkretételével. Tehát ezek voltak azok a pontok, amelyekben leginkább benyomásaiban más irányt követnénk.

Még két dolgot szeretnék elmondani államtitkár úrnak, ha visszaélhetek még egy picit a türelmével. Az egyik az, hogy ez a kormányzat, illetve ennek elődje, a második Orbán-kabinet volt az, amely a szaksegítséggel történő intézeten kívüli szülésnek megteremtette a jogszabályi hátterét. Mindennek ellenére a mai napig nem történt semmi ennek a gyakorlati megvalósításával kapcsolatban. Nemhogy nem indult el Magyarországon a bábaképzés, hanem gyakorlati bábák munkafeltételeinek ellehetetlenítése is zajlott, és mindemellett számos nyugat-európai példa van arra, hogy az államilag finanszírozott ellátási rendszerből az intézeten kívüli szülésben minden további nélkül finanszírozás valósulhat meg, hogy a szaksegítség legyen forrás.

Jelen pillanatban erre semmiféle kormányzati törekvést nem látunk, holott a jogszabály szelleme, amit a második Orbán-kabinet elfogadott, annak a hátterét kellene hogy megteremtse, hogy beindulhasson Magyarországon végre a szaksegítséggel történő intézeten kívüli szülés rendszere.

(22.50)

Ez ügyben akkor lennénk boldogok, ha a jogszabály gyakorlatilag konkrét kötelezettséget vállalna, például a „Születés háza” referenciahálózat létrehozására meglennének az első kezdeti lépések, beindulhatna az, hogy most még nagy tapasztalattal, szülész-nőgyógyász praxissal rendelkező szakorvosok választhassanak esetleg intézeten kívüli szaksegítségnyújtáshoz hátteret, és ne pedig üldözött tagjai legyenek az orvostársadalomnak. Mindennek a jogszabályokba való beiktatása egy alapvető kérdés lenne, és nagyon-nagyon fontos lenne, hogy ehhez a megfelelő társadalombiztosítási finanszírozás is rendelkezésre álljon.

Végül, de nem utolsósorban a tisztelt államtitkár úr figyelmébe ajánlanám, hogy számos ponton azt tapasztalom - vidéki ember vagyok, túrkevei -, hogy egy túrkevei állampolgár csökkentettebb értékű számos tekintetben, mint egy fővárosi, az egészségügyi ellátás tekintetében ez sokszorosan érződik. Nagyon sok szomszédos kitelepülés kórházát nagyon sok megszorítás érte az elmúlt évtizedben, és egyre inkább a megyeszékhelyre összpontosul az egészségügyi ellátások és szakorvosi ellátások rendszere. Több olyan költségvetési módosítást nyújtottam be, amely a vidéki szakorvosi ellátások finanszírozását segítené, amely a kitelepüléseknek nyújtana segítséget a szakorvosi ellátások szolgáltatásához, viszont ezeknek egy jó része még jelen pillanatban is a rendszerben kering, ami nem a saját bizottságomhoz került, annak nem láttam a folyamodványát.

Annak örülnék, ha nemcsak jogszabályi szinten foglalkoznának az egészségügy javításával, hanem megteremtenék ennek a pénzügyi hátterét is, és az

ország költségvetésében érdemi forrásokat fordítá-
nának arra, hogy a szolgáltatások minőségben tudja-
nak javulni, és ne csak a jogszabályi keretek, hanem
a pénzügyi háttér is rendelkezésre álljon ezen tö-
rekvésekhez, amelyeket a kormány kitűzött.

Köszönöm szépen, államtitkár úr és köszönöm
szépen, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. Meg-
kérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás
lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További fel-
szólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát
lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek. Zombor
Gábor államtitkár úr!

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások
Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen,
elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szé-
pen a kifejezetten szakmai hozzászólásokat és a
szakmai vitát. Úgy gondolom, hogy ebben az
együttműködésben, ebben a légkörben tudunk közö-
sen az egészségügygel kapcsolatban olyan ügyeket
felvállalni és végigvinni, amelyek mindnyájunk szá-
mára fontosak.

Felírtam és megfontolásra tulajdonképpen min-
den javaslatot alkalmasnak tartok. Talán Ikotity
képvisező úr hozzászólását a kevésbé szakmaiak közé
utalnám, de ő bajai, és nekem talán Baja a legkedve-
sebb városom, ezért nem reagálnék rá most különö-
sebben.

Visszafelé néhány olyan gondolatot, amely meg-
jelent a felszólalások legtöbbszörében: ez a magánellátás
és a közellátás kérdése. Ha kicsit a jelenlegi jogsza-
bályt is átolvassák, képviselőtársaim, abban azt lát-
ják, hogy a korábbi egészségbiztosítási törvény gya-
korlatilag teljes felhatalmazást adott arra, hogy az
ügynevezett vegyes vagy fizetős ellátás kialakuljon a
kórházakban. Tulajdonképpen mindenért lehetett
térítési díjat kérni és szedni. Ennek ellenére - és ezt
kérem, higgyék el nekem, mert ismerem a rend-
szert - a kórházi működési költségek töredéke folyt
be ezekből a most úgymond féltett egyéb szolgáltatá-
sokból. Ilyen arányokat tudok önöknek mondani,
hogy 18-20 milliárd forintos bevételek esetén maxi-
mum 60-80 millió forint éves szinten. Tehát az egész
korábbi egészségbiztosítási törvény felhatalmazása
egyébként a hálapénz irányába vitte az ügyet. A kór-
házak abszolút nem éltek ezzel a lehetőséggel.

Úgy gondolom, alapvetően kell egyszer meg-
húzni egy olyan vonalat, hogy azért az ellátásért,
amely a biztosítottakat megilleti, lehet-e pluszpénzt
kérni, vagy nem lehet. Azt a példát érdemes felhozni,
hogy ha valaki 40 éven keresztül fizette a járulékot,
majd amikor eléri a 70 éves kort, és jönnek a beteg-
ségek, nem tud pluszpénzt fizetni az ellátásért, tehát
bekerül a rendszer normál menetébe; vagy van olyan,
aki, mondjuk, életében nem fizetett a társadalombizto-
sításért, tegyük fel, folyamatosan minimálbérre volt
bejelentkezve, és mondjuk, 6 hónapja fizet havi 6340
forint szerződéses díjat, majd utána igénybe veszi,
mert éppen tud 200 ezer forintot beletenni a rend-

szerbe, és megvásárolja magának a pluszlehetőségét,
a korábbi gyógyulás lehetőségét. Ez az az ellentmon-
dás, amit egyébként nem tud a rendszer feloldani, és
ezért érdemes meghúzni a vonalat.

A másik ilyen kérdés, hogy az intézmények a
szabad kapacitásuk terhére tudnak-e egyéb ellátáso-
kat, főleg fizetős ellátásokat biztosítani. Egy olyan
intézmény esetében, ahol egyébként várólista van,
nehéz szabad kapacitásról beszélni. Tehát ezt az
alapvető ellentmondást is érdemes feloldani. Én nem
szeretném ezzel húzni az időt, elég sokat foglalkozom
ezzel a kérdéssel, és látok is egyébként lehetőséget
arra, hogy azok a félelmek, amelyek itt elhangoznak,
ne legyenek majd a későbbiekben valóságok, és kapja-
nak az orvosok és az intézmények is lehetőséget arra,
hogy kiegészítsék a bevételeiket. Ezt érdemes lenne
egyszer akár egy bizottsági ülésen, egy kiterjesztett
ülésen vagy akár itt megbeszélni, hiszen egy hosszú
távú szakmai kérdéssről van szó.

Talán még annyit a kamarákkal kapcsolatban,
hogy mind a három kamara kérte ezt a módosítást,
mivel úgy érezték, nem tudják végigcsinálni a saját
választási procedúrájukat. Ezért próbáltunk nekik
ebben a vonatkozásban segíteni, hiszen az 50 száza-
lék plusz 1 kicsit túlzásnak tűnt.

Vágó Sebestyén képviselő úrnak köszönöm a
nagy intézményekkel kapcsolatos speciális praxisjog-
ról a javaslatot. Talán érdemes lenne megbeszélünk,
hogy ez hogyan legyen, mert ebben van fantázia. Van
egy olyan kérés is, hogy ne csak a főállású intézeti
orvos státusz legyen, hanem szakellátást is tudjanak
végezni, tehát szakellátásra is tudjanak szerződést
kötni a bentlakásos intézményben. Nagyon nagy
probléma, hogy rengeteg szociális típusú bentfekvés
van a kórházakban, amit egyébként nagyon sok eset-
ben el tudnák látni az intézetekben is.

Mivel nincsenek itt a szocialista képviselőtársai-
m, akkor majd egy másik időpontban elmondom,
amit reagálnék. *(Gúr Nándor felállva a jegyzői
székből: Itt vagyok!)* Bocsánat, ne haragudj, elné-
zést. Csőlátásom van már. Annyit szeretnék monda-
ni, hogy a várólisták csökkentek. Nagyon fontos,
hogy egyáltalán nyilván vannak tartva, mert koráb-
ban nem voltak nyilvántartva.

(23.00)

Nem lehetett tudni, hogy mi a helyzet. Nagyon
érdekes eltérések vannak a különböző kórházak kö-
zött. Az egyikben ugyanarra van várólista, a másik-
ban pedig nincsen. Itt nem csak a pénzről van szó.
Egyébként most is 1 milliárd forintos nagyságrend-
ben várólista-csökkentő pluszforrást kapnak a kór-
házak; korábban is kaptak. Szerintem ez így szépen
kezelhető lesz.

A bérekkel kapcsolatban. 79 milliárd forint bér-
emelés bekerült a rendszerbe, és úgy gondolom,
hogy ha ezt ebben az ütemben lehet folytatni, akkor
az hosszabb távon megoldást jelent. Az biztos, hogy a
megkülönböztetés a nem egészségügyi, tehát a nem

betegágnál dolgozók és a műszaki, egyéb kiszolgálók között feszültséget okoz, úgyhogy ez megoldandó feladat az elkövetkezendő időszakban.

A forrásbevonás, -kivonás kérdése egy régi alapvita, hogy mi történt a rendszerben, mert mondjuk, ha a gyógyszer-támogatási rendszert nézem, az minnek minősül: ha olcsóbbak lettek a gyógyszerek, akkor elég nehéz forráskivonásról beszélni a rendszerben.

Nagyon köszönöm azt, hogy a fő irányokkal kapcsolatban, az alapellátásban, a fiatal szakorvosok itthon tartásának megoldási lehetőségeiben támogatók voltak a hozzászólások, hiszen ez rendkívüli fontosságú az elkövetkezendő időszakban, hogy azt az európai tendenciát, ami egyébként egy folyamatos irányultságot jelent keletről nyugatra, nyugatról északra, északról pedig a tengerentúlra, hiszen nemcsak Magyarország küzd ezzel a problémával, hanem mindenki - csak van, aki könnyebben tudja pótolni, mert saját magának is van felszívó ereje. Magyarországon, mióta az erdélyi és a kárpátaljai magyar orvosok gyakorlatilag elfogytak - vagy hál' istennek, visszamentek Erdélybe -, így ez nehezebben megoldható, ezért kell minden olyan lehetőséget megragadni, amivel a fiatalokat tudjuk itthon tartani és vonzóvá tenni az itteni ellátást. Ez nem egyszerű, nem egy-két napos ügy és teendő, de támogatásukkal és a parlament támogatásával, úgy gondolom, előre tudunk ebben a kérdésben lépni.

Várjuk a módosító javaslatokat, illetve bármiben én felajánlom a személyes konzultációt is, hiszen olyan fontos kérdésekről van szó, amelyek esetében szeretnénk, ha minél több jó javaslat be tudna kerülni a törvénybe.

Még egyszer: köszönöm szépen a szakmai vitát. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zombor Gábor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Varju László képviselő úr: „Jobb tulajdonos-e az állam?” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt időszakban az autósok előnyeiket élvezik annak, hogy az energiaárak csökkennek, és ennek megfelelően olcsóbb lett a benzin, de vannak még az országban olyanok, akik ennek az előnyeiket élvezik. Az elmúlt időszakban sok helyről, de legutóbb éppen egy svájci lapból tudhatuk azt meg, hogy egy offshore háttérű céghálót épített ki gyakorlatilag és együttműködik az MVM azzal a MOL Energy Trading, MET nevű céggel, aki ennek az előnyeire támaszkodni tud.

A lényeg az, hogy az orosz gáz áránál olcsóbban vásárolnak a nemzetközi piacon, és mindezt Magyarországon értékesítik. Így az átvett gáz árának különbözete lecsapódik egy olyan cégnél - ennél az említett cégnél -, amelynek tulajdonosi háttére jelentős mértékben ismeretlen. Ez az ismeretlenség egyidejűleg azt is jelenti és abból fakad, hogy több offshore cég található ebben a körben, ezért számos kérdés vetődhet fel: a kormányzat azon törekvése, amely arról szól, hogy ilyen háttérű cégekkel nem üzletel, miközben egy állami nagyvállalat pedig éppen ennek ellenkezőjét teszi.

Sőt, olyan módon történik ez, hogy az, hogy egyáltalán ez bekövetkezhetett, nemcsak az árból következik, hanem abból, hogy a kormány felelős minisztere engedélyt adott arra, hogy azt a csőhálózatot használják, amelyen a szállítás történik. Ennek a kettőnek a használata - az ár lehetősége és a cső használata - lehetővé tette azt, hogy 50 milliárd forint eredmény keletkezzen egy év alatt. Ez alatt az egy év alatt viszont az ismeretlen tulajdonosok mellett feltűnt az elmúlt időszakban Garancsi István úr, aki a magyar tulajdonosok között szerepel; őt a Videoton futballklub tulajdonosaként ismerhetjük. De más üzletekben is szerepel, és ő ilyen értelemben kedvezményezettje például a stadionépítésnek is.

De azóta már - talán éppen ennek a kedvező üzleti lehetőségnek az eredményeként - erőmű-tulajdonossá is válik, mert a százhalmattai erőművet, amit korábban a korábbi tulajdonosok, mondjuk úgy, hogy csak korlátozott körülmények között használhatták volna, most úgy tűnik, hogy ezt is megvásárolhatják, talán éppen ebből az eredményből. Éppen ezért indokolt feltenni számos kérdést, amely ebben az esetben vagy ilyen körülmények között működő cégnél, azt gondolom, megfogalmazható.

Mivel indokolható, hogy a közbenső kereskedő bevonása miatt az MVM több milliárd forinttól elesik évente, és így lényegében az államnál keletkezett eredmény helyett ezt átengedi egy magáncégnak, és így a magyar költségvetés és a magyar állampolgárok vesztének az orosz gáz árszintjénél alacsonyabb vásárlás lehetőségeiből?

Ez 2015-re is egyébként - ez ne legyen tévedés - újabb 50 milliárd forintos eredményt eredményezhet, miközben ez az MVM-nél kiesik, eközben az idén benyújtott költségvetési törvényben pedig éppen az MVM-nek egy 50 milliárd forintos állami segítséget kell adni.

Úgy tűnik, hogy itt az offshore lovagokon keresztül újabb lehetőségeket kínál a magyar állam, hogy mindazoknak az eredményét és lehetőségeit, amik egyébként a gazdaságban keletkeznek, ők élvezzék. Azt gondolom, éppen ezért a miniszterelnök úr számára feltett kérdésekre illendő a kormánynak válaszolni. Várom mindezt a közeljövőben.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju képviselő úr. A következő napirend utáni felszólaló Ander Balázs képviselő úr, Jobbik: „Somogyország felszámolja

magát, avagy Somogy megye népesedési katasztrófája VII.” Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelegve a magyarság Somogy megyén belüli fogyatkozása ellen már egy évszázaddal ezelőtt harcot hirdető helyi politikusok és közéleti személyiségek, Arany Bálint, a rinyaújlaki református tanító, gróf Széchenyi Aladár vagy éppen Varga Dezső, a darányi református lelkes emléke előtt, ki kell mondani, hogy a népesedésben bekövetkező radikális fordulat nélkül esély sincs a demográfiai katasztrófa elkerülésére.

(23.10)

Az előregedés problémája, az ezzel szorosan összefüggő népességfogyás és az ebből egyenesen következő, mind nagyobb arányokat öltő etnikai átstrukturálódás kérdése alapjaiban fogja meghatározni közösségeink sorsát is. Ezért feltétlenül indokoltnak tartjuk, hogy a 2011-es népszámlálás elérhető adatainak tükrében átfogó helyzetértékelés szülessen megyeink, városaink, falvaink jelenlegi helyzetéről s a fennálló tendenciák figyelembevételével 2-4 évtizedes időtartamra prognosztizált népesedési jövőképről.

Ezen folyamatok dinamikájának ismerete a jövő tervezése, a területfejlesztés, az ehhez kapcsolódó speciális sajátosságok és feladatok, például az oktatásügy vagy a munkanélküliségi helyzet megoldására kidolgozandó stratégia tervezhetősége miatt alapvető fontosságú lenne. Az oktatási, munkaügyi és szociális feladatok szempontjából sem érdektelen valós etnikai helyzetkép feltárása nélkül a releváns problémákkal történő őszinte szembenézés, azok konstruktív megoldása sem lehet sikeres.

Minderre a felelősen gondolkodó, polkorrekt tabukat döntögető, a „nem tartozom közétek, ha szerintetek fiatalon szülni és a nyomorba sokat szülni kulturális jog és érték” bátor kijelentésével pár évvel ezelőtt liberális fatvát, dühödt kiátkozást a fejére vonó, viszont őszinte mondatait minden normálisan gondolkodó ember által nagyra tartott Forgács István romaszakértő szavai is alátámasztásként szolgálhatnak.

Nézzük, mit is nyilatkozott a Magyar Nemzet 2014. április 19-ei számában, annak „Messziről jött emberek” című cikkében: „De bármilyen elképesztő - nyilatkozta Forgács István -, nincsenek valós adataink róluk, így pedig nagyon nehéz elindulni. Igen alapos háttértudásra, adattárra lenne szükség, hogy ki tudjuk például azt mondani, hogy Borsodban van most 60-70 olyan település, ahol azonnal be kellene avatkozni, mert a helyi iskolarendszer és a szociális ellátórendszer rövid időn belül nem fog tudni megbirkózni a rájuk háruló feladatokkal. Tudni kellene, hogy mennyi iskolás gyerek lesz 3 év múlva az adott községben, mennyinek tudunk továbbképzést biztosítani a közeli nagyobb településeken.”

Somogyban vagy a Dél-Dunántúl többi megyéjében mindez talán másként van? Tudják a vezetésre felhatalmazást kapott politikusok pontosan, hogy ebben, ezekben a megyékben hány olyan község található, ahol azonnal be kellene avatkozni? Sajnos nem. Igaz ugyan, hogy Északkelet-Magyarország sokszor robbanásveszélyesnek tűnő régiói messze vannak, de nem árt, ha újfent a rasszizmussal vádolt, viszont csupán a József Attila-i „érted haragszom, nem ellened” attitűdjével fellépő cigány szakértőt idézzük, és újfent csak emlékeztetnék arra, hogy a Jobbik - állítson bármit a ránk zúdított rágalmözön - pont ilyen őszinte szókimondással, de emellett humánus konstruktívizmussal közelíti meg a problémát. Mit is mondott Forgács István? „Most nyugodt időszakot élünk, de tegyük hozzá, szerencsénk van. Bármikor erősödhet a feszültség, lesznek, akik éhséglázadás szításában érdekeltek...” És kedves képviselőtársaim, kétség ne legyen, hogy a Szíriában kiképzett jó barátaink ezt a kártyát ki is fogják játszani, ha éppen arról van szó.

A demográfiai egyensúly helyreállítására a társadalom jövőjébe investált legbiztosabb befektetésként kell tekinteni. A szemünk előtt kibontakozó és egyre mélyülő örvényeket keltő, mély társadalmi-gazdasági válság kezeléséhez először is szembe kell nézni a rendkívül lesújtó tényekkel, mert diagnózist és hathatós terápiát felállítani anélkül nem lehet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Napirend utáni felszólalássorozatomban immár hetedik alkalommal foglalkoztam hazánk legritkábban lakott megyéjének népesedési agóniájával. Földrajzi, történelmi kitekintéssel próbáltam alátámasztani azt a roppant fontos kérdéskört, amiről itt szó volt. A statisztikai számok tükrében újabb kérdések vetődnek föl, például hogy mégis milyen gazdasági, társadalmi rendszer az, amelyik ilyen kiábrándító adatsorokat produkál, de erről majd egy másik alkalommal. Köszönöm türelmüket, megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik: „A Kisalföldnek, mint egy esetleges új turisztikai desztinációnak a lehetőségeiről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezen a kései órán azért kértem lehetőséget a napirendi utáni felszólalásra, mert egy víziómat szeretném önökkel megosztani. Szívebb hazám, a Kisalföld helyzetébe szeretném egy kicsit belevonni önöket is, és ezen belül is most inkább a turisztikával kapcsolatos problémaköröket szeretném fejtegetni.

Ugye, azt mindannyian tudjuk, hogy hazánkban és ezen belül a Kisalföldön is jóval kisebb arányban szerepel a turizmus mint a gazdaságélénkítés eszköze, jóval kisebb szerepet kap mint más, hasonló adottságokkal vagy éppen sokkal rosszabb adottságokkal rendelkező európai államok esetében, erre

számtalan adatsort lehet találni. Éppen ezért kell felhívni itt is a figyelmet arra, hogy bizony, van hazánkban több olyan területe, több olyan térsége, amely megfelelő gondolkodás, megfelelő fejlesztési lehetőségek mellett képes lehet felvenni a versenyt nyugat-európai vetélytársainkkal.

Ha turisztikai desztinációkról beszélünk, akkor talán mindegyikünknek elsők között ugrik be a toszkán vidék vagy éppen, ha hazánkra térünk rá, akkor a Balaton térsége, de szintén mutat pozitív jeleket Budapest vagy éppen a Tisza-tó és a hozzá kapcsolható területek, de még bizony a Dél-Alföldnek is van egy olyan vonzereje, amit képes kihasználni, és megfelelő gondolkodás és fejlesztések mellett ebben még bizony komoly jövőkép lehet.

Azonban szomorúan tapasztalom, hogy az én szűkebb hazám, a Kisalföld ebben jelentősen el van maradva. Ugyan Győr és Sopron produkál emelkedést egy-egy jobb évben a turizmus területén, de egy átfogó jövőkép, egy olyan vízió, amire szükség lenne ahhoz, hogy az előnyöket összekapcsoljuk, és fenntartható módon, a helyben élők életminőségét javítva tudjuk felhasználni, ettől nagyon messze vagyunk. Pedig ezen szűk területen található többek között a Szigetköz, elég, ha talán azt a néhány fontos, kiemelendő előnyt vagy lehetőséget említem meg, amelyekre mindannyian gondolunk, amikor a Szigetközről beszélünk, itt a horgászturizmus lehetne kiemelni, de akár egy olyan apró szegmenst is, mint az aranymosás régi művészete, amit sokan szívesen megismernének mind a mai napig. A kajak-kenu lehetőségek és az ökoturizmusban lévő lehetőségek szintén mind a Szigetközhez kapcsolódhatnak.

A Rábaköz is egy nagy földrajzi egysége meggyémnek, itt a népi gyümölcsészet, a népi hagyományok és a helyi élelmiszerekre alapuló élelmiszeripar fellendítése adhatna egy pluszt ennek a desztinációnak. Szintén a közelben van a Hanság, itt is a természeti értékek, az erdőgazdálkodás, amire talán nagyobb hangsúlyt kellene fektetni, és bele kellene csatornázni egy egységes képbe. A Fertő tó: itt is a nádaratás hagyományait emelném ki, a madárvilágot, a halászat lehetőségét és persze nem az ipari méretű halászatra gondolok itt, hanem egyfajta kultúramegőrző népi halászat bemutatására. De itt van a vitorlázási lehetőség, a biciklizés körben a tó körül, itt akár egy határon átívelő lehetőséget is fel lehetne villantani. A Bakony is itt található a közelben, túrázások, lovas programok, falmászás, vadászat, egy csomó olyan program, ami mind-mind, azt hiszem, hogy színesítheti egy-egy ilyen egységnek a felkapottságát, és lehetőséget biztosít arra, hogy mindenki megtalálja a szórakozását ezen a területen belül.

Ha a városokra áttérünk, Győr mindenképpen mint a megyeszékhely kiemelendő. Itt maga a belváros is önmagában egy komoly értéket mutat, a fesztiválok és az állatkert talán még azok az attrakciók, amiket ki kell emelnem, amelyek már egyébként manapság is jól futnak. Sopron esetében mindannyiunknak a bor jut először eszébe, itt is maga a város és a kilátók, ami kiemelésre méltó mindenkép-

pen, az aktív pihenésnek számtalan formája fellelhető a térségben. Mosonmagyaróváron a Futurát érdemes kiemelni vagy akár a makettkiállítás, ami már, mondhatom, hogy világhírű. Csornán a termál, ami említésre méltó, de több egyéb fejlesztési lehetőség is van, illetve ugyanígy Kapuváron a helyi termékek és talán a Hany Istók legendájából is lehetne még mit profitálni. Fertődön mondhatnám az Esterházy-kastélyt, Nagycenken a Széchenyi-kastélyt, de a lövői, téti és beledi térségnek is mind-mind megvan az a fontos helyi specialitása, amivel egy értékes részét képezheti egy ilyen desztinációnak.

És hogy mi kell ehhez? A civil szakmai és az állami szerepvállalások mellett, úgy gondolom, nagyon fontos lenne az, hogy a politikusok ne egymás ellen, saját önös politikai érdekeik mentén határozzák meg ennek a térségnek a jövőképét, hanem összefogva, egy közös, nagy álmodat megvalósítva lehessen elérni ezen célokat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(23.20)

ELNÖK: Köszönöm, Magyar képviselő úr. Napirend utáni hozzászólásra jelentkezett Vágó Sebestyén jobbikos képviselő „A sok millió utáni végzetes lépés” címmel. Öné a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Magyarországon az emberek nagy része, hogyha a Muzsikás együttes adaptációjában meghallja az „Indulj el egy úton” kezdetű, gyönyörű gyimesi népdalt, akkor nem a tájegység jut az eszébe, hanem három nagyszerű film, az „Egymillió lépés Magyarországon”, a „Még egy millió lépés Magyarországon” és a „Kerekék és lépések” című, természet bemutató dokumentumfilm. Ezek megálmodója és az első két rész alkotója Rockenbauer Pál, akinek nemrég volt az évfordulója: 1987. november 26-án egy magányos túrája során a Naszály-hegy lábánál önkéntesül vetett véget életének. Halálának okáról még máig is tisztázatlan kérdések keringenek, sok forrásból hallhatunk arról, hogy beteg is volt, tehát depresszióval küzdött, magánéleti problémákról is említést tesznek, de az egyik legfőbb probléma az volt, hogy bár szaktekintélynek számított a saját maga természetfilmes, dokumentarista műfajában, mégis itt Magyarországon, a Magyar Televízió belülről az akkori körülmények között nagyon sokszor ellehetetlenítették, és nagyon nagy küzdelmek árán tudta csak megalkotni a két, máig feledhetetlen és nagyon sok értéket közvetítő, akár két említett műsorát is.

1933-ban született Budapesten, az ELTE-n szerzett földrajz-biológia szakos tanári diplomát, már 1956-tól, megalakulásától a Magyar Televíziónál dolgozott, főleg természeti témájú dokumentumfilmek létrehozásában, megalkotásában segédkezett, aztán persze ezeket irányította is. Magyarországon nagyon kevesen tudnak arról, hogy rengeteg alkalom-

mal külföldön forgatott ilyen témájú dokumentumfilmeket, és nagyon kevesen tudnak arról is, hogy a nemzetközi szakma, a természetfilmes, illetve a természeti dokumentumfilmes szakma nagyon nagy elismeréssel nyilatkozott róla, és nagyon nagy elismeréssel tekintett ezekre a külföldön készített dokumentumfilmekre. De hát Magyarországon elsősorban az említett filmek miatt ismerjük, amiket a 80-as évek elején és végén forgatott. A „Még egy millió lépés Magyarországon”-t 1986-ban, ennek sajnos a bemutatóját már nem érthette meg.

Sokat tanultunk ezekből a filmekből, azt is mondhatnám, hogy az én generációm is, és szerencsére a folyamatos ismétléseknek köszönhetően nagyon sok generáció ezen nőtt föl. Ezen keresztül kezdett érdeklődést mutatni nagyon sok ember a természet iránt, és ne feledkezzünk meg arról sem, hogy a természeti értékek, illetve az élővilág bemutatásán kívül folyamatosan gondot fordítottak ezekben a műsorokban arra, hogy a történelmi emlékhelyeket is bemutassák, az épített emlékeket is bemutassák. És ne felejtjük el azt sem, hogy ha már a saját hobbit elmondhatom, az etnográfia, a néprajzot, nagyon sok adatközlővel a legutolsó pillanatban készítették akár egy-egy epizódot, akár egy-egy jelenetet, amiben akár a saját mesterességét, akár a saját lakóhelyének a néprajzi értékeit bemutatta, és ezzel tulajdonképpen egy pótolhatatlan értékmentést is végzett ezen a területen.

Úgy gondolom, hogy azok közé az emberek közé sorolható ezzel a kezdeményezésével és az addig ismeretlen műfajnak a bevezetésével, ezeknek a speciális műsoroknak a megalkotásával, azok közé az emberek közé sorolta önmagát, akiket a nép nevelőiként, a szó nemes értelmében a nép nevelőiként, a nép tanítóiként említünk. Rengeteg értéket ezáltal megőrzött, rengeteg értéket ezáltal közvetített, rengeteg értékre felhívta az emberek figyelmét, és nagyon sok fiatalnak megnyitotta az érdeklődését akár a természeti értékek, akár az előbb említett értékek iránt. Éppen ezért, akár születésének az évfordulója környékén, január 14-e környékén, akár - mint jelen esetben - a halála évfordulójának a környékén, november 26-a környékén igenis fejet kell hajtunkunk előtte.

Egyébként ezt meg is tették kollégautódai, ugyanis 1978-ban a Magyar Televízió belül részt vett a Natura szerkesztőség létrehozásában, amelynek feladata volt a természeti filmek, illetve természeti jellegű dokumentumfilmeknek a létrehozása, megalkotása, éppen ezért a későbbi kollégái születésének 70. évfordulóján emléktáblát avattak egykori lakóhelyén, ezzel is kívántak róla megemlékezni. Éppen ezért erre buzdítok és kérek mindenkit, hogy halála és születésének évfordulója közelében emlékezzünk meg róla, és hajtunk fejet emléke előtt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vágó Sebestyén képviselő úr.

„Mi lesz a két tannyelvű iskolákkal?” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István LMP-s képviselő úr. Őné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika nagyon komoly aggodalommal figyeli az oktatási rendszer átalakítását. Az elmúlt kormányzati ciklusban számos tudáscsökkentő intézkedést hoztak, leszállították a tankötelezettségi korhatárt, lecsökkentették a szakképzési időt, a közismereti tárgyak tanítását, bevezették a múltba tekintő új nemzeti alaptantervet, szűkebbre zárták a felsőoktatás kapuit. Az elhibázott lépésekkel párhuzamosan 250 milliárd forintot vontak ki az oktatási rendszer működtetéséből, fenntartásából. Úgy látszik, a múltba, ahogy még inkább a Kelet felé tekintő negatív tendenciák tovább folytatódnak a választások után is.

Többször ráijesztettek az alapítványi iskolákra, és a jövő évi költségvetési javaslattal újra a frászt hozták rájuk. A költségvetést megalapozó salátatörvényt részletesen megvizsgálva a veszély sajnos még mindig nem múlt el. A jövőben még kevesebb garancia biztosítja, hogy ugyanannyi forrást kapjanak a pedagógusbérek kifizetésére, mint más iskolák.

A tervek szerint csökkenteni akarják a gimnáziumi férőhelyek számát. Most derült ki az is, hogy az eredeti ígéretekkel ellentétben mégsem kapnak automatikus béremelést a pedagógusok sem.

Az LMP úgy érzi, hogy a tavaszi választások után új lendületet vett az Orbán Viktor által megálmodott munkaalapú társadalom kiépítése. Az oktatási rendszerből lementsenek minden olyan elemet, amely a tudás bővülése felé vinne, amely eltér az államosított, központosított logikától, amely más minőséget képvisel. Az erre utaló jelek egyértelműek.

Most úgy látszik, a két tannyelvű iskolákat vetették célba. Nem először történik ez, két évvel ezelőtt is próbálták végzárni őket, emlékszünk rá jól. Akkor a rendeltetvényt a matematika és a történelem tárgyak célnyelvi oktatásának megtiltását helyezte kilátásba. Most, amiről szó van, az tényleg ellehetetlenítené ezeket az innovatív műhelyeket.

A nyelvi alapozó évfolyam sajátosságai miatt nem teljesíthető az az új feltétel, hogy a képzés indulásának idején a tanévre beiratkozott tanulók legalább 80 százaléka maradjon az adott intézményben érettségizni is. Továbbá hiába rendelkeznek az átlagon felüli nyelvtudással ezek a tanulók, nem biztos, hogy 90 százaléuk le fogja tudni tenni a nyelvvizsgát vagy az emelt szintű érettségit. Nem azért, mert nem tudja, hanem mert nem akarja, például a felvételi pontszámokkal való kalkuláció miatt. De az is lehet, hogy a legkiválóbbak már nem itthon, hanem valamelyik külföldi intézményben érettségiznek. Az előbb említett adminisztratív előírások olyan mennyiségi kritériumokat állítanak fel, amelyek a két tannyelvű iskolák nem tudnak megfelelni. Nem azért, mert rosszak lennének, vagy az itt tanulók nem teljesítenének elég jól. Ellenkezőleg: túl jól teljesítenek. Főleg úgy teljesítenek jól, hogy ezen intézmény-

típusok esetében sem igaz, hogy csak az elit gyermekeket fogadnák, sőt sokszor éppen az ellenkezője igaz.

Tisztelt Ház! Az LMP szerint a két tannyelvű iskolákra vonatkozó kritériumok betarthatatlanok, és már rövid távon is az ilyen típusú intézményeknek a megszűnését eredményezhetik. Ha a kormány valóban szabályozni akarja a két tannyelvű gimnáziumokban folyó képzéseket, akkor a mennyiségi helyett minőségi kritériumokat írjon elő. Még jobb lenne, ha nem csupán az adminisztratív szigorításon gondolkodnának, hanem érdemi oktatáspolitikai lépésekben, forrásbővítésben is.

De bármit is lépjen a kormány, előtte egyeztessen a terület szereplőivel, főleg az érintettekkel! Nagyon sokszor láttuk már, hogy mindenki feje fölött hoznak döntéseket. Elfogadhatatlan az, hogy a két tannyelvű iskolák a vonatkozó kormányrendeletből értesülhetnek csak az új működési feltételeikről.

Az LMP azonban jelen esetben próbálja jóhiszeműen közelíteni a problémát. Reméljük, hogy nem szándékosan az volt a céljuk, hogy ellehetetlenítsék ezeket az intézményeket, talán csak nem voltak elég figyelmesek. Nem látták, hogy az új érettségire vonatkozó feltételek előírása ezen intézmények számára betarthatatlan lesz.

(23.30)

Lehet, hogy valaki vagy valakik hibáztak a minisztériumban. Tévedések előfordulnak, de azokat még időben lehet korrigálni. Most még nem késő, meg lehet változtatni a két tannyelvű iskolákat súlyosan hátrányos helyzetbe hozó rendelkezéseket. Kérdés, hogy megteszik-e.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Végezetül Sallai Benedek képviselő úr, LMP, napirendi utáni felszólása következik: „Nem mindegy, hogy ki őrzi a nyáját” címmel.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. És valóban nem mindegy. Nem kényerem az oktatáspolitikára, és véletlenül adódott így, hogy én is oktatáspolitikáról fogok egy kicsit beszélni. Ugyanis most, a múlt hét folyamán fejeződött be Magyarország egyik viszonylag furcsának nevezett képzése, a magyar juhászképzés. A Debreceni Egyetemen, a Kaposvári Egyetemen és a szegedi egyetem hódmezővásárhelyi karán indult el ez a képzés szeptemberben, hogy egy 3 hónapos képzés formájában juhászokat képezzen.

A döbbenetes az ebben a témában, hogy a magyar kormányzat az európai mezőgazdasági és vidékfejlesztési alap forrásaiból kitűzte a magyar állattartás helyreállítását, érdemi forrásokat kíván ahhoz rendelni, hogy minél nagyobb arányban legyenek magas foglalkoztatási igényű állattartó telepek, és extenzív legeltetési módszerek jöjjenek létre

szerte a magyar vidéken, ugyanakkor azt kell látnunk, hogy a tradicionális szakmáink eltűnnek. Eltűnik az a helyi tudás a helyi közösségekből, amely egykor meghatározta a mindennapjaikat. Eltűnnek a pásztorhagyományok, eltűnnek a gulyásokkal, juhászokkal, kondásokkal kapcsolatos szakismeretek, és most már lassan azt sem tudjuk, hogy majd Székelyföldről hívunk be egy-egy segítséget, mert nincs már segítség. Nem lehet úgy állattartást kitűzni célul, hogy nincs meg hozzá a megfelelő képzési anyag.

Megmondom őszintén, hogy a felszólalásom egyik részében a tudásalapú társadalomról szerettem volna szólni, mert a magam részéről nagyon megütköztem azon, és nagyon-nagyon bántónak ítéltam azt meg, mikor Schiffer András frakcióvezető úrnak egy napirend előtti felszólalására Orbán Viktor miniszterelnök úr a tudásalapú társadalom igényére nagyjából annyit mondott, hogy Magyarországon munkaalapú társadalom kell, nem pedig fehérköpenyesek meg szemüveges emberek, akik nem a munkát szorgalmazzák. Nagyon-nagyon bántó volt ez a gondolat a miniszterelnök úr részéről, és azóta is tervezem azt, hogy egyszer ezért felszólalok amiatt, hogy a tudásalapú társadalom valós mikéntjére rámutassak.

Ugyanis ez a képzés, ami most lezárult, ez a juhászképzés pont egy olyan példa, hogy hogyan lehet munkaalapú társadalmat megvalósítani úgy, hogy ahhoz szakismeretet adok, és bármilyen szakmáról is legyen szó, megteremttem a háttérét annak, hogy lehetőség szerint az abban dolgozók minden olyan korszerű tudásháttérhez hozzájussanak, amire a mai nap folyamán szükségük van. A juhászképzés az érintett egyetemeken nyilvánvalóan nem a bolognai folyamat Msc vagy Bsc karán zajlott, hanem egy oklevelet szerezhettek azok a juhtartó gazdák vagy azok a gazdák, akik juhtartást terveznek a jövőben, hogy megismerkedjenek egyáltalán a modern takarmányozással; megismerkedjenek a Natura 2000-es területeken fellelhető természetkímélő gazdálkodási módokkal; számot kapjanak arról, hogy a mai világ rettenetesen bonyolult állattartási rendszerében a fiűszámokkal, állatnyilvántartással kapcsolatos online kötelezettségeknek hogyan lehet eleget tenni.

Kaptak ismeretet arról, hogy hogyan lehet a különböző, állatokhoz kapcsolódó támogatásokat igényelni, és nyilvánvalóan a hagyományos állattartási tudásba, az állategészségügybe, az inszeminátori tevékenységekbe is betekintést kaphattak a gyakorlatban. Ebből következik az, hogy ez a fajta képzés, amely gyakorlati ismereteket ad át, elméleti tudásra ösztönöz és valós igényekre támaszkodik, ez lehet a jövője annak a tudásalapú társadalomnak, amelynek a kiépítésére érdemi lépéseket kellene tenni Magyarországnak ahelyett, hogy erről a területről kifelé venné a forrásokat.

Az a felnőttképzési irány, ami lehetőséget teremt arra, hogy a magyar vidék gyökereit megteremtő tradicionális szakmáknak a tudását visszaszerezzük; az, hogy ezeknek a tradicionális foglalkozásoknak a szakmai háttéranyagát újból megismerhessük, ez

még rendelkezésre áll. Nemcsak öreg juhászok vannak, akik tanítani tudnak, hanem néprajzi leírók, olyan emberek, akik leírták az összes csínját-bínját ezeknek a szakmáknak, és mindez gyakorlatilag nem került már bele a modern kori szakmunkásképzésbe vagy szakközépiskolai képzésbe. Magyarországon nincs szakmunkás juhászképzés, mint ahogy nincs olyan állattartó szakmunkásképzés sem, amely megfelelő ismereteket adna arra, hogy valaki önállóan tudjon majd gazdálkodni. Nem képzünk vállalkozókat. Nem képzünk önálló gazdálkodásra embereket, és éppen ezért nemcsak létjogosultsága van az ilyen képzéseknek, hanem elterjesztendőek és rendkívüli módon támogatandóak.

A magyar média és a kereskedelmi rádióműsorok sokat élcelődtek ezen a képzésen, mikor ez beindult, hogy egyetemi szintre emelték a juhászképzést. Túl vagyunk az első turnuson, és most már gyakorlatilag Kaposvár kivételével mind a másik két helyen befejeződtek a képzések, nagyon-nagyon

eredményes, jó gyakorlattal. Ezért hálát szeretnék mondani a parlament falai között a három felvállaló felsőoktatási intézménynek, illetve a Magyar Juh- és Kecsketenyésztő Szövetségnek, akik célul tűzték ki, hogy ezeket a tradicionális tudásokat és modern szakismereteket egybeolvasztva átadják az állattartóknak. Ezt a köszönetet szerettem volna kifejezni jelen felszólalásommal.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Reggel 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését.

Nyugodalmassal jó éjszakát kívánok! Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 23 óra 36 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

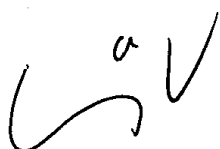
Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)